TEXTE

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

ПРЄОЧІѦ. КАПѦ. а.

EDIŢIA 1688, pag. 70, col. I

PREOŢIIA

CAP 1

1. Şi chemă Domnul pre Moisi şi grăi lui den cortul mărturiei zicînd :

2. „Grăieşte fiilor lui Israil şi vei zice către ei : « Om dentru voi de va aduce daruri Domnului, den dobitoace, şi den boi, şi den oi, veţi aduce darurile voastre.

3. De vor fi de tot arderi darul lui, den boi, parte bărbătească, curat să aducă la uşa cortului mărturiei şi va aduce pre el priimit înaintea Domnului.

4. Şi va pune mâna pre capul jîrtvei priimită lui, ca să să roage pentru el.

5. Şi vor junghea viţelul înaintea Domnului şi vor aduce fiii lui Aaron, preoţii, sîngele şi vor vărsa sîngele pre jîrtăvnic, împrejur, cela ce iaste la uşăle cortului mărturiei.

6. Şi belind arderea de tot, vor împărţi pre ea în părţi.

7. Şi vor pune fiii lui Aaron, preoţii, foc pre jîrtăvnic şi vor grămădi lêmne pre foc.

8. Şi vor grămădi fiii lui Aaron, preoţii, cêle în doao tăiate, şi capul, şi grăsimea, preste lêmnele ce-s pre foc, carele-s pre jîrtăvnic.

9. Iară cêle den pîntece şi picioarele le vor spăla cu apă şi va pune preotul pre toate pre jîrtăvnic, luoare de rod iaste, jîrtvă miros de bună mirosire iaste Domnului.

10. Iară de va fi dentru oi darul lui Domnului, den miei, şi den iezi, întru ardere de tot parte bărbătească curată va aduce pre el.

11. Şi va pune mîna pre capul lui şi vor junghea pre el den coastele jîrtăvnicului, către miazănoapte, înaintea Domnului ; şi vor vărsa fiii lui Aaron, preoţii, sîngele lui pre jîrtăvnic, împrejur.

12. Şi vor împărţi pre el în părţi, şi capul, şi seul lui, şi vor clădi preoţii acêstea pre lêmnele ce-s pre foc, care iaste pre jîrtăvnic.

13. Şi cêle den pîntece şi picioarele vor spăla cu apă şi va aduce preotul toate şi va pune pre jîrtăvnic, luoare de rod iaste, jîrtvă miros de bună mirosire Domnului.

14. Iară de va fi den zburătoare, va aduce ardere de tot dar al lui Domnului, [15] şi va aduce den turturêle sau den porumbaşi darul lui.

15. Şi va aduce preotul către jîrtăvnic şi va înfrînge capul lui şi va pune preotul pre jîrtăvnic şi va stoarce sîngele către fundul jîrtăvnicului.

16. Şi va scoate guşa cu pênele şi le va lepăda lîngă jîrtăvnic pre êle, de către răsărit, la locul cenuşii.

17. Şi va înfrînge pre el den aripi şi nu o va împărţi şi o va pune preotul pre jîrtăvnic, pre lêmnele ce-s pre foc, luoare de rod iaste, jîrtvă miros de bună mirosire Domnului.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Ms. 45

CARTE PREOȚASCĂ

CAP 1

1. Și chemă Domnul pre Moisi și-i grăi lui den cortul mărturiei dzicînd:

2. „Grăiește fiilor lui Israil și vei dzice către ei: «Om dentru voi de va aduce daruri[1] Domnului, den dobitoc, și den boi, și den oi, veți aduce darurile voastre.

3. De vor fi de tot arderi darul lui, den boi, parte bărbătească, curat să aducă la ușa cortului mărturiei și va aduce pre el priimit înaintea Domnului.

4. Și va pune pre capul jirtvei mâna, priimit lui, ca să s <ă> roage pentru el.

5. Și vor junghea vițălul înnaintea Domnului și vor aduce fiii lui Aaron, preuții, singele și vor vărsa singele pre jirtăvnic, prenpregiur, cel ce iaste la ușile a cortului mărturiei.

6. Și belind arderea de tot, vor împărți pre ea după părți.

7. Și vor pune fiii lui Aaron, preuții, foc pre jirtăvnic și vor grămădi lêmne pre foc.

8. Și vor clădi fiii lui Aaron, preuții, părțile cêle în doao tăiate, și capul și grăsimea, preste lêmnele ce-s preste foc, carele-s pre jirtăvnic.

9. Iar cêle den pîntece și picioarele le vor spăla cu apă și va pune preutul pre toate pre jirtăvnic, luare de rod iaste, jirtvă și miros de bună mirosire iaste Domnului.

10. Iar să va fi dintru oi darul lui Domnului, den miei[2] și dentru iedzi, întru jirtve parte bărbătească curat<ă> va aduce pre el.

11. Și va pune mîna pre capul lui și vor giunghea pre el den coastele jirtăvnicului, către miadzănoapte, înnaintea Domnului; și vor vărsa fiii lui Aaron, preuții, singele lui pre jirtăvnic, înpregiur.

12. Și vor împărți pre el după părți, și capul, și săul lui, și vor clădi preuții acêstea pre foc ce-s preste jirtăvnic.

13. Și cêle den pîntece și picioarele le vor spăla cu apă și va aduce preutul toate și va pune preste jirtăvnic, luare de rod iaste, jirtvă miros de bună mirosenie Domnului.

14. Iar de va fi den zburătoare[3] va aduce ardere de tot dar a lui Domnului. [15]. Și va aduce den turturêle sau dentru porimbaș<i> darul lui.

15. Și va aduce preutul către jirtăvnic și-i va zbura[4] capul lui și va pune pre jirtăvnic preutul și va stoarce singele către fundul jirtăvnicului.

16. Și va scoate gușa-i cu pênele și va lepăda pre êle lîngă jirtăvnicul de către răsărit, la locul cenușii.

17. Și va înfrînge pre el den aripi și nu o va despuia[5] și o va pune preutul pre jirtăvnic pre lêmnele ce-s preste foc, luare de rod iaste, jirtvă miros de bună mirosire Domnului.

Ms. 4389

CARTEA 3 A LUI MOISEI, PREOȚEASCĂ, OVREIÊSTE VAICRA

CAPUL DENTĂI

1. Și chiemă Domnul pre Moisei den cortul mărturiei și-i grăi zicînd:

2. „Grăiește feciorilor lui Israil și zi către dînșii: «Fieștecare om dentru voi carele va vrea să aducă dar Domnului, den dobitoc, den boi și den oi, să aduceț darurile voastre.

3. Deci de vor fi de ardere de tot darul lui, den[i] boi[1], parte bărbătească, să aducă, nevinovată, înaintea cortului mărturiei și să-l aducă plăcut înaintea Domnului.

4. Și să-ș puie mîna pre capul aducerii să i se roage pentru dînsul priimit.

5. Și să junghe vițelul înaintea Domnului și să aducă preoții, feciorii lui Aaron, sîngele și să-l toarne împrejurul altariului carele iaste înaintea ușilor cortului mărturiei.

6. Și belind arderea cea de tot, să o împartă părți.

7. Și să puie popii, feciorii lui Aaron, foc pre altar și să grămădească lêmne pre altar desupra focului.

8. Și să grămădească popii, feciorii lui Aaron, părțile cêle dăspicate în doaoă, și capul, și grăsimea, pre lêmnele cêle aprinse de pre altar.

9. Iar droburile și picioarele să le spêle cu apă și să le puie popa toate pre altar, că iaste aducerea jărtvei Domnului cei cu miros bun.

10. Iar de va fi darul lui den oi adus Domnului, den miei[2] și den iezi, spre arderea cea de tot, parte bărbătească curată să aducă și să-ș puie mîna pre capul lui.

11. Și să-i junghe despre laturea altariului cea despre miiazănoapte, înaintea Domnului, iar sîngele să-l vêrse popii, feciorii lui Aaron, împrejurul altariului.

12. Și să-l dăspice în părți și să puie capul și grăsimea lui popii pre altar desupra lêmnelor care sînt pre foc.

13. Iar droburile și picioarele lui să le spêle cu apă și să le aducă popa toate să le puie pre altar, că iaste jărtvă adusă cu mircs Lun Domnului.

14. Iar de va aduce dar Domnului den pasăre[3], și va aduce den turturêle sau den porumbi,

15. Să aducă darul său preotul la altar și să-i rumpă capul și să-l puie popa pre altar și sîngele să-l stringă lîngă temeliia altariului.

16. Iar gușa cu fulgii să puie lîngă altar, despre răsărit, la locul cenușăi.

17. Și să-i fringă aripile iar să nu le dăsparță[4] și să puie preotul pre altar pre lêmnele cêle ce vor fi arzînd că iaste jărtvă adusă cu bun miros Domnului.

Versiune modernă

PREOȚIA

(LEVITICUL)

CAP. I

Rînduiala aducerii jertfelor. Arderea de tot

1. Iar Domnul l-a chemat pe Moise și i-a vorbit din cortul întîlnirii zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Dacă cineva dintre voi va aduce Domnului un dar dintre dobitoace, această jertfă să fie adusă din cireada de boi sau din turma de oi.

3. Dacă darul lui este arderea de tot din vite mari, să aduc o parte bărbătească fără cusur la ușa cortului întîlnirii, ca să fie bine primită înaintea Domnului.

4. Și să-și pună mîna pe capul jertfei celei pentru arderea de tot, iar aceasta îi va fi bine primită, ca să se săvîrșească pentru el ispășirea păcatelor.

5. Apoi să înjunghie juncul înaintea Domnului, iar preoții, fiii lui Aaron, să aducă jertfă sîngele, stropind cu sînge de jur împrejur altarul care se află la ușa cortului întîlnirii.

6. Jupuind animalul pentru arderea de tot, să îl taie în bucăți potrivite.

7. Iar preoții, fiii lui Aaron, să aprindă focul pe altar și să așeze lemne pe foc.

8. Apoi, fiii lui Aaron, preoții, să așeze bucățile tăiate, capul și grăsimea, pe lemnele care ard pe altar.

9. Iar mărunțaiele și picioarele să le spele cu apă, și să ardă preotul totul pe altar, ca ardere de tot, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

10. Dacă darul lui către Domnul va fi adus pentru arderea de tot din turma de oi sau de capre, atunci să aducă parte bărbătească fără cusur.

11. Și să își pună mîna pe capul jertfei și să o înjunghie înaintea Domnului, în laturi dinspre miazănoapte a altarului; iar fiii lui Aaron, preoții, să stropească cu sînge împrejurul altarului.

12. Apoi să o taie în bucăți potrivite, iar preotul să le așeze împreună cu capul și cu grăsimea pe lemnele care ard pe altar.

13. Iar mărunțaiele și picioarele să le spele cu apă și să aducă preotul toate acestea și să le ardă pe altar, ca ardere de tot, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

14. Dacă însă darul lui spre ardere de tot pentru Domnul este din păsări, atunci să aducă jertfă din turturele sau din porumbei.

15. Preotul să aducă jertfa la altar, să îi frîngă gîtul și să o ardă pe altar, iar sîngele să îl stoarcă pe peretele altarului.

16. Iar gușa cu penele să le scoată și să le arunce lîngă altar, în partea dinspre răsărit la locul pentru cenușă.

17. Apoi să îi frîngă aripile fără să le desprindă de trup și să o ardă preotul pe altar, deasupra lemnelor de pe foc, ca ardere de tot, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 70, col. II

К А П. Е

Ѡ сѹфлетѹ́ дєсѣ а҃дѹ́че дáръ жр҃твѣ а҃
дмнѣлѹи, фѣннѣ кѹра́тъ вафѝ дáрѹль
лѹи, шѝ сатѹ́рна прéсте а҃ ѹ҃нть де ле҃
нѹ, шѝ ва пѹ́не прѣ тѣмѧ́е, жр҃твѣ
а҃сте. Шѝ сѣ́ва а҃дѹ́че прѣ дмнсакъ в҃
тѡ фи̑нѣ лѹѝ дáрѣнь прéсоцѣи, шѝ лѹ́жнѣрь ден
трѣ́нса мѧ́на плúнѣ, ден фѣ́нна кѹ ѹ҃нтѹ де
лéмнѹ, шѝ тоáтъ тѣмѣ́ѧ ѣ̑н, шѝ ва пѹ́не прéсо
тѹ́ помени́рѣ ѣ̑н прѣ жр҃твѣнникъ, жр҃твѣ ми
рóсъ мироснрѣи чєи вѹ́не дмнѣлѹи. Шѝ чєр г҃
мѣ́не ден жр҃твѣ, лѹ́и а҃áрѣнь шѝ фúнлор лѹи
сфи̑нъ сфи̑нтелор, ден жр҃твєле дмнѣлѹи. д҃
Ѡáр дєвéи а҃дѹ́че дáръ жр҃твѣ коáптѣ ден нѹ
тóрнѣ дефѣнѣ, пѧ́нни недоспи́те фрѣмѧнтáте
ѧ ѹ҃нть делéмнѹ, шѝ тѹ́рте не доспи́те ѹ҃нєв
нѹ ѹ҃нть делéмнѹ. Ѡáр дєвафѝ жр҃твѣ е҃
ден тигáе дáрѣ тѣ́ѹ, фѣнкѣ фрѣмѧнтáтѣ
ѧ ѹ҃нть делéмнѹ не доспи́те воафѝ. Шѝ ѕ҃
вєи зрóви прѣ а҃ле вѹкѣцн, шѝ вєи тѹ́рна прéсте
а҃ле ѹ҃нть делéмнѹ, жр҃твѣ а҃сте дмнѣлѹи.
Ѡáр дє вафѝ жр҃твѣ дѹ́пе грѣтáрю дáрѣль з҃
тѣ́ѹ, фѣнкѣ нѹ ѹ҃нть делéмнѹ сѣ́ва фáче.
Шѝ ва а҃дѹ́че жр҃твѣ нáрѣ сѣвафáче денпрѹ а҃ и҃
чѣ́слѣ дмнѣлѣ, шѝ ва а҃дѹ́че ла прéсѣлѹль. Шѝ а҃про ѳ҃
пѝа́дѹе кѣ́ръ жр҃твѣнникъ, ва лѹ́а прéсѣлѣ ден нѣ
тѣ́ѕ помени́рѣ ѣ̑, ш ва пѹ́не прéсѣлѹль прѣ жр҃твѣ
нникъ, лѹ́аре дерóѕ, мúрос а҃ѣ́нней мироснре дмнѣ
лѹи. Ѡáр чє варѣмáнѣ дєла жр҃твѣ, лѹѝ і҃
а҃áрѣнь шѝ фúнлорь лѹи, сфи̑нте сфи̑нтелорь дѣ ле
сúнле дерóѕ дмнѣлѹи. Тоáтѣ жр҃твá каре ѳ҃а
сúвєц а҃дѹ́че дмнѣлѹи, сѣ́вѣ фáчец доспи́тѣ.
Пéнтрѹ кѣ тóт а҃ла́тѹлъ шѝ тоáтѣ мї́рѣ, ѳ҃в
сѣ́нѣ а҃дѹ́чец денпрѣ́нсѣ, сѣ а҃дѹ́чец дмнѣлѹи
дáрѣ, дéчепѹ́ сѣ́ле а҃дѹ́чец а҃ѵ́стѣ дмнѣлѹи,
Ѡáр прѣ жр҃твѣнникъ сѣ́нѣсѣ́ѕе, ла мúро де ѹ҃
нѣ мироснре дмнѣлѹи. Шѝ тóт дáрѣ жр҃ г҃в
твєи воáстре, кѹ сáре сѣва сѣпа, шѝ сѣ́нѣсѣе пѣ́ѕ
сѣ́сѣ сáре фѣгѣдѹи́нцїи дмнѣлѹи, ден жр҃
твєле воáстре, прéтóт дáрѣль вѣ́ц а҃дѹ́че сáре.
Ѡáр дєвéц а҃дѹ́че жр҃твѣ роáделор ден пѣ́нѣ до ѳ҃е
нѣлѹи, нóлсо фрéсáте спи́че ѹ҃рѹ́нте дмнѣлѹи,
шѝ вєи а҃дѹ́че жр҃твѣ роáделор ден пѣ́нѣ.
Шѝ вєи тѹ́рна прéсте а҃ ѹ҃нть делéмнѹ, шѝ вѣ ѕ҃
пѹ́не прéсте а҃ тѣмѧ́е жр҃твѣ а҃сте. Шѝ ѕ҃в
ва а҃дѹ́че прéсѣлѹ́а поменирѣ ѣ̑н ден спи́че кѹ ѹ҃н
тѹль делéмнѹ шѝ тоáтѣ тѣмѧ́ѧ ѣ̑н, а҃дáрѣ де
рóѕ а҃сте дмнѣлѹи.

К А П. Г

Ѡр дєвафѝ жр҃твѣ дѣ мѧнтѹи́рѣ дáрѣ ѕ҃
лѹи дмнѣлѹи, дєсѣ а҃дѹ́че прѣ е҃лѣ ден
трѹ вóи, дєвафѝ пáрте сѣ́рсѣпѣ́сѣ,
ѧ ѳмеи́ѧсѣ, кѹра́т ва а҃дѹ́че
дмнѣлѹи. Шѝ ва пѹ́не мѣ́нле лѹи, и҃
прѣ кáпѹль дáрѣлѹи, шѝ ва вѹ́кнѣ лѧ́кѣ ѹ҃
шиле кóртѣлѹи мр҃тѹрúєи, шѝ вор тѹ́рна фúн
лѹи ла́рѣнь прéсѹцѣи е҃дúнеле прѣ жр҃твѣ́нѧнь.
Шѝ вор а҃дѹ́че ден жр҃твѣ мѧ́кѣнѣ лѧ́аре ѳ҃
рѹ дмнѣлѹи, е҃ѣлѹ ѵ҃е а҃попере пѧ́шечем, шѝ пѣ́

CAP 2

1. Iară sufletul de va aduce dar, jîrtvă Domnului, făină curată va fi darul lui, şi va turna preste ea untdelemn şi va pune pre ea tămîie, jîrtvă iaste.

2. Şi o va aduce pre dînsa cătră fiii lui Aaron, preoţii, şi luînd dentr-însa mîna plină den făină cu untu de lemnu şi toată tămîia ei şi va pune preotul pomenirea ei pre jîrtăvnic, jîrtvă miros mirosirii cei bune Domnului.

3. Şi ce rămîne den jîrtvă, lui Aaron şi fiilor lui, sfîntă sfintelor den jîrtvele Domnului.

4. Iară de vei aduce dar jîrtvă coaptă den cuptoriu, de făină, pîini nedospite, frămîntate în untdelemnu, şi turte nedospite, unse cu untdelemnu.

5. Iară de va fi jîrtvă den tigaie darul tău, făină frămîntată în untdelemnu, nedospite vor fi.

6. Şi vei zrobi pre êle bucăţi şi vei turna preste êle untdelemnu, jîrtvă iaste Domnului.

7. Iară de va fi jîrtvă dupe grătariu darul tău, făină cu untdelemnu să va face.

8. Şi va aduce jîrtva carea o va face dentru acêstea Domnului şi va aduce la preotul. [9] Şi apropiindu-se cătră jîrtăvnic,

9. Va lua preotul den jîrtvă pomenirea ei şi va pune preotul pre jîrtăvnic luare de rod, miros a bunei mirosire Domnului.

10. Iară ce va rămînea de la jîrtvă, lui Aaron şi fiilor lui, sfinte sfintelor den luorile de rod Domnului.

11. Toată jîrtva care o veţ aduce Domnului să nu faceţ dospită, [12] pentru că tot aluatul şi toată miêrea să nu aduceţ dentr-însa.

12. Să aduceţ Domnului dar de-nceput să le aduceţ acêstea Domnului, iară pre jîrtăvnic să nu să suie la miros de bună mirosire Domnului.

13. Şi tot darul jărtvei voastre cu sare se va săra; şi să nu se părăsească sarea făgăduinţii Domnului den jîrtvele voastre, pre tot darul veţ aduce sare.

14. Iară de veţ aduce jîrtva roadelor dentăiu Domnului noao frecate spice uruite Domnului, şi vei aduce jîrtva roadelor dentăiu.

15. Şi vei turna preste ea untdelemnu şi vei pune preste ea tămîie, jîrtvă iaste.

16. Şi va aduce preotul pomenirea ei den spice cu untul de lemnu şi toată tămîia ei, luare de rod iaste Domnului.

CAP 3

1. Iară de va fi jîrtvă de mîntuire darul lui Domnului, de va aduce pre el dentru boi, de va fi parte| bărbătească au fămeiască, curat va aduce înaintea Domnului.

2. Şi va pune mîinile lui pre capul darului şi-l va junghea lîngă uşile cortului mărturiei; şi vor turna fiii lui Aaron, preoţii, sîngele pre jîrtăvnic.

3. Şi vor aduce den jîrtva mîntuirii luare de rod Domnului seul ce acopere pîntecele şi tot/seul ce iaste preste pîntece.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

CAP 2

1. Iară sufletul să va aduce dar[1] jirtvă Domnului, fănină curată va fi darul lui, şi va turna preste ea untu de lemnu, şi va pune pre ea tămîie, jirtvă iaste.
2. Şi o va aduce pre însă către fiii lui Aaron, preuţii, şi luindu dentru ea plină mîna de fănină cu untul de lemnu şi toată tămîia ei şi va pune preutul pomenirea lui pre jirtăvnic, jirtvă miros mirosirei ceii bune Domnului.
3. Şi ce rămîne den jirtvă, lui Aaron şi fiilor lui, sfintu a sfinţilor den jirtvele Domnului.

4. Iar de vei aduce dar jirtvă frămîntată den cuptoriu[2], de făină, păini nedospite, frămîntate în untu de lemnu, şi covrigi nedospiţi, unşi cu untu de lemnu.

5. Iar de va fi jirtvă den tigaie[3] darul tău, fănină frămîntată în untu de lemnu nedospite vor fi.
6. Şi vei zdrobi pre êle bucăţele şi vei turna preste êle untdelemnu, jirtvă iaste Domnului.
7. Iar să va fi jirtva den vatră[4] darul tău, fănină cu untu de lemnu să va face.

8. Şi vei aduce jirtva carea o vei face dentru acêstea Domnului şi vei aduce la preutul, [9] şi apropiindu-să către jirtăvnic,
9. Va lua preutul den jirtvă pomenirea ei şi va pune preutul pre jirtăvnic luarea de rod, miros a bunei mirosiri Domnului.

10. Iar ce va rămînea de la jirtvă, lui Aaron şi fiilor lui, sfînt a sfinţilor den luările de rod Domnului.

11. Toată jirtvă carea o veţi aduce[5] Domnului să nu o faceţi dospită. Pentru că tot aluatul şi toată mierea să nu aduceţi dentru însă.
12. Să aduceţi Domnului dar de-ncepături; să le aduceţi acêstea Domnului pre jirtăvnic să nu să suie la miros a bunii mirosiri Domnului.
13. Şi tot darul jirtvei voastre cu sare să va săra[6]; şi să nu să părăsască sarea făgăduinţii Domnului den jirtvele voastre, pre tot darul veţi aduce sare.

14. Iar să vei aduce jirtvă a roadelor dentăi Domnului noao măcinate spice frecate Domnului, şi vei aduce jirtva a ro<a>delor dentăi[7].
15. Şi vei turna preste êle untdelemnu şi vei pune preste ea tămîie, jirtvă iaste.
16. Şi va aduce preutul pomeniirea ei den spice cu untul de lemnu şi toată tămî<ia>[8] ei, luare de roadă iaste Domnului.

CAP 3

1. Iară de va fi jirtvă de mîntuire darul lui Domnului, de va aduce pre el dentru boi, să va fi parte bărbătească au fămeiască, curat va aduce înnaintea Domnului[1].

2. Şi va pune mînule lui pre capul darului şi-l va junghea lîngă uşile cortului mărturiei; şi vor turna fiii lui Aaron, preuţii, singele pre jirtăvnic.

3. Şi vor aduce den jirtva mîntuirii luare de rod Domnului săul ce acopere pîntecile şi tot/săul ce iaste preste pîntece,

CAP 2

1. Iară de va aduce Domnului dar fără de suflet, darul lui să fie făină curată de griu[1] şi să toarne pre dînsa untdelemn şi să puie pre dînsa tămîie (albă)[2], că iaste jărtvă.
2. Şi să o ducă la feciorii lui Aaron, popii, şi să ia dentr-însa mîna plină de făină de griu cu undelemn şi tămîia toată şi să o puie preotul pre altar< întru pomenirea lui>[3], că iaste jărtvă bună mirositoare Domnului.
3. Iar ce va rămînea den jărtvă să fie a lui Aaron şi a feciorilor lui, sfînta sfinţilor den jărtvele Domnului.

4. Iar de vei aduce dar jărtvă coaptă în cuptor, de făină de griu, jărtvă de păine nedospită, frămîntată cu undelemn, şi covrigi nedospiţ, unş cu undelemn.

5. Iar de va fi darul tău jărtvă de pre grătar, să fie făină de griu frămîntată cu undelemn, să fie nedospită.
6. Şi să o zdrobeşt<i> în bucăţele mărunte şi să torni preste dînsele undelemn, că iaste jărtvă Domnului.
7. Iar de va fi jărtva den vatră darul jărtvei tale, fă făină cu undelemn.

8. Şi să aducă jărtva aceasta Domnului, la popa să o aducă, [9] şi să se apropie de altar.
9. Şi să ia popa den jărtvă pomenirea ei şi să o puie pre altar, aducere în miros bun Domnului.

10. Iar rămăşiţa den jărtvă să fie a lui Aaron şi a feciorilor lui, sfînta sfinţilor den aducerile Domnului.

11. Toată jărtva carea o veţ aduce Domnului să nu se facă cu aluat; den tot aluatu şi den toată mierea[4] să nu se aducă aducere Domnului.
12. Numai den pîrga lor să aduceţ dar Domnului, iar pre altar să nu se puie spre miros bun Domnului.

13. Şi tot darul jărtvelor voastre să se sare cu sare[5]; şi să nu se lase sarea făgăduinţei Domnului den jărtvele voastre în toate jărtvele să se aducă sare.

14. Iar de vei aduce jărtvă Domnului pîrga den grînele tale spice frecate măcinate nou Domnului, şi să aduci jărtva de pîrgă.

15. Şi să torni pre dînsa undelemn şi să pui pre dînsa tămîie (albă)[2], că iaste jărtvă.
16. Şi să aducă popa pomenirea ei den spicele cu untdelemnul şi tămîia toată, aducere iaste Domnului.

CAP 3

1. Iară de va fi jărtvă mîntuirei darul lui Domnului, şi va fi den boi, şi va fi parte bărbătească sau muierească, parte curată să aducă înaintea Domnului.

2. Şi să puie mîinile sale pre capul darului şi să-l junghe la uşile cortului mărturiei şi să toarne popii, feciorii lui Aaron, sîngele împrejurul altariului.

3. Şi să aducă din jărtva mîntuirei prinos Domnului, iar praporul şi toată/grăsimea carea iaste în măruntăi,

CAP. 2

Prinoasele de grîne

1. Dacă cineva va aduce Domnului ca jertfă un prinos de pîine, darul său să fie din fruntea făinii de grîu, şi să toarne peste ea untdelemn şi să să adauge tămîie.
2. Şi să o înfăţişeze fiilor lui Aaron, preoţilor, iar preotul să ia un pumn plin din fruntea făinii amestecate cu untdelemn şi cu toată tămîiia şi să le ardă pe altar, spre pomenire, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.
3. Iar ceea ce rămîne din prinosul de grîne să fie pentru Aaron şi fiii săi ca parte preasfîntă între arderile de tot aduse Domnului.
4. Dacă însă vei aduce în dar, jertfă Domnului, prinos de grîne copt în cuptor, să aduci plini din fruntea făinii nedospite, frămîntate cu untdelemn, şi turte nedospite unse cu untdelemn.
5. Dacă darul tău este prinos de grîne copt în tigaie, el să fie din fruntea făinii, frămîntat cu untdelemn şi nedospit.
6. Să îl rupi în bucăţi şi să torni peste el untdelemn; acesta este prinos de grîne adus Domnului.
7. Iar dacă darul tău este prinos de grîne prăjit în cratiţă, să fie pregătit din frunte de făină cu untdelemn.
8. Darul pregătit din acestea să îl aduci Domnului şi să îl înmînezi preotului, care îl va aduce pe altar.
9. Din prinosul de grîne, preotul să ia partea pentru pomenire, pe care să o ardă pe altar, ca ardere de tot, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.
10. Iar ceea ce va rămîne din prinosul de grîne să fie pentru Aaron şi fii săi ca parte preasfîntă între arderile de tot aduse Domnului.
11. Nici un prinos de grîne pe care îl veţi înfăţişa ca dar Domnului să nu îl pregătiţi dospit, căci nimic dospit sau cu miere nu veţi arde înaintea Domnului.
12. Puteţi să aduceţi şi din acestea în dar Domnului, dar numai ca prinos din pîrga lor; ele nu vor fi însă înălţate pe altar ca jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.
13. Toate prinoasele tale de grîne să le sărezi cu sare, să nu laşi să lipsească de pe prinoasele tale sarea, semn al legămîntului cu Dumnezeul tău; pe toate prinoasele tale să aduceţi Domnului, Dumnezeului vostru, şi sare.
14. Şi dacă vei aduce Domnului jertfă din cele dîntîi roade ale tale, atunci să aduci spice fragede, boabe prăjite la foc şi proaspăt rîşnite, ca prinos din pîrga ta,
15. Să torni untdelemn peste ele şi să adaugi tămîie; aceasta este o jertfă.
16. Iar preotul să ardă partea spre pomenire din boabe şi din untdelemn, precum şi toată tămîia, ca ardere de tot pentru Domnul.

CAP. 3

Jertfa de pace

1. Iar dacă jertfa lui va fi jertfă de pace, şi dacă o va aduce din cireada de vite, atunci fie parte bărbătească, fie parte femeiască, să o aducă, fără nici un cusur, în faţa Domnului.
2. Şi să îşi pună mîna pe capul jertfei şi să o înjunghie la uşa cortului întîlnirii, iar apoi preoţi fiii lui Aaron, să stropească cu sîngele ei altarul de jur împrejur.

3. Din această jertfă de pace să aducă, drept ardere de tot pentru Domnul, grăsimea care acoperă măruntaiele, toată/grăsimea dinlăuntru,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 71, col. I

4. Și pre cei doi rănichi, și seul ce iaste preste ei ce iaste preste coapse, și seul ce iaste preste ficați cu rănichii va lua.

5. Și vor aduce pre êle fiii lui Aaron, preoții, preste jîrtăvnic, preste arderile de tot preste lêmnele cê-s pre foc, luare de rod, miros bunii mirosire Domnului.

6. Iară de va fi den oi darul lui jîrtvă de mîntuire Domnului, parte bărbătească au fămeiască, curat va aduce pre el.

7. De va aduce miel darul lui, îl va aduce pre dînsul înaintea Domnului.

8. Și va pune mîna pre capul darului său și-l va junghea pre el lîngă ușile cortului mărturiei și vor turna fiii lui Aaron, preoții, sîngele pre jîrtăvnic, împrejur.

9. Și va aduce den jîrtva mîntuirii luare de rod Domnului seul și mijlocul curat, cu șalele va lua pre dînsul și tot seul ce acopere pîntecele,

10. Și tot seul ce iaste preste pîntece și pre amîndoi rănichii și seul ce iaste preste dînșii, ce iaste la coapse, și seul ce iaste la ficați cu rănichii luîndu,

11. Va aduce preotul preste jîrtăvnic, miros de bună mirosire, luare de rod Domnului.

12. Iară de va fi den capre darul lui Domnului și-l va aduce înaintea Domnului,

13. Și va pune mîinile pre capul lui și-l vor junghea pre el înaintea Domnului, lîngă ușile cortului mărturiei, și vor turna fiii lui Aaron, preoții, sîngele preste jîrtăvnic împrejur.

14. Și va aduce dentr-însul aducere de rod Domnului seul ce acopere pîntecile și tot seul ce iaste preste pîntece,

15. Și amîndoi rănichii și tot seul ce iaste preste ei, ce iaste preste coapse, și seul de la ficați cu rănichii îl va lua.

16. Și va aduce preotul pre jîrtăvnic aducere de lună mirosire Domnului. [17] Tot seul Domnului de lêge în vêci.

17. Întru rudele voastre, în toată sălășluirea voastră, tot seul și tot sîngele să nu mîncați»".

CAP 4

1. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

2. „Grăiêște cătră fiii lui Israil zicînd : «Suflet de va greși înaintea Domnului, fără de voie, den toate poruncile Domnului care nu să cade să le facă și va face una dentr-acêlea,

3. De va greși arhiereul cel unsu, ca să greșască norodul, și va aduce pentru păcatele lui care au greșit vițel den boi curat Domnului pentru păcat.

4. Și va aduce vițelul lîngă ușa cortului mărturiei înaintea Domnului și va pune mîna lui pre capul vițelului și va junghea vițelul înaintea Domnului.

5. Și luînd preotul cel uns, cel săvîrșit, în mîni den sîngele vițelului și va băga pre el în cortul mărturiei.

6. Și va întinge preotul dêgetul în sînge și va stropi den sînge de șapte ori cu dêgetul înaintea Domnului spre acoperemîntul cel sfînt./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

4. Și pre cei 2 rărunchi, și săul ce iaste preste ei, ce iaste preste stinghi[2], și seul ce iaste preste ficați cu rărunchii va[3] lua.

5. Și vor aduce pre ele fiii lui Aaron preste jirtăvnic, preste arderile de tot, preste lêmnele ce-s preste foc, luare de rod, miros mirosirei bune Domnului.

6. Iar de va fi den oi[4] darul lui jirtvă de mîntuire Domnului, parte bărbătească au fămeiască, curat va aduce pre el.

7. De va aduce miel darul lui, îl va aduce pre însă înaintea Domnului.

8. Și va pune mîna pre capul darului său și-l va giunghea pre el lîngă ușile cortului mărturiei și vor turna fiii lui Aaron, preuții, singele pre jirtăvnic, împregiur.

9. Și va aduce den jirtva mîntuirei luare Domnului săul și mijlocul curat, cu șealele[5] va lua pre însă și [10] tot săul ce acopere pîntecile,

10. Și tot săul ce iaste preste pîntece și pre amîndoao rărunchele și săul ce iaste preste însă, ce iaste la stînghi, și săul de la maiuri cu rărunchii luîndu,

11. Va aduce preutul preste jirtăvnic, miros de bună mirosire, luare de rod Domnului.

12. Iar să va fi den capre[6] darul lui Domnului și-l va aduce înnaintea Domnului,

13. Și va pune mâna lui pre capul lui și-l vor junghea pre el înnaintea Domnului, lîngă ușile cortului mărturiei, și vor turna preuții singele, fiii lui Aaron, preste jirtăvnic împregiur.

14. Și va aduce dentru însul aducere Domnului săul ce acopere pîntecile și tot săul ce iaste preste pîntece,

15. Și amîndoaă rărunchele și tot săul[7] ce iaste preste êle, ce iaste preste stînghi, și-săul de la maiuri cu rărunchii îi vei lua.

16. Și va aduce preutul pre jirtăvnic aducere miros de bună mirosire Domnului. [17]. Tot săul Domnului de lêge în vêci.

17. Întru rudele voastre, întru toată sălășluirea voastră, tot săul și tot singele să nu mîncați[8]»".

CAP 4

1. Și dzise Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Grăiêște cătră fiii lui Israil dzicîndu: «Suflet de va greși[1] înnaintea Domnului, făr-de voie, den toate porăncile Domnului carele nu să cade să le facă și va face una dentru acêlea,

3. Să va greși arhiereul[2] cel unsu, ca să greșască nărodul, și va aduce pentru păcatul lui carele au greșit viță den boi curat Domnului pentru păcat.

4. Și va aduce vițălul lîngă ușa cortului mărturiei înnaintea Domnului și va pune mîna lui pre capul vițălului și va giunghea vițălul înnaintea Domnului.

5. Și luînd preutul unsul, cel săvîrșit la mîini, den singele vițălului și va băga pre el întru cortul mărturiei.

6. Și va muia preutul dêgetul în singe și va stropi den singe de 7 ori cu dêgetul înnaintea Domnului spre acoperemîntul cel sfîntu./

4. Și preste amîndoi rărunchii, și grăsimea ce iaste pre dînșii și ce iaste la ii[1], și grăsimea de la plumâni să se ia cu rărunchii.

5. Și să le aducă feciorii lui Aaron pre altar preste lêmnele care ard pre dînsul spre ardere de tot, că iaste aducere cu bun miros Domnului.

6. Iar de va fi darul jărtvei lui cei de mîntuire Domnului den ei, să se aducă parte bărbătească sau muierească, nevinovată să fie.

7. De va aduce darul lui miel, să-l aducă înaintea Domnului.

8. Și să-ș puie mâinile pre capul darului său și să-l junghe la ușile cortului mărturiei și să toarne popii, feciorii lui Aaron, singele împrejurul altariului.

9. Și să aducă den jărtva mîntuirei prinos Domnului, [10] iar grăsimea și mijlocele curat cu șalele să ia, și praporul.

10. Și toată grăsimea carea iaste la mărunțăi, și rărunchii amîndoi, și grăsimea de pre dînșii, și ce iaste la ii[1], și grăsimea de la mațe să ia cu rărunchii,

11. Și să le aducă popa la altar în mirosul mirosêlii cei bune a Domnului, prinos Domnului.

12. Iar de va fi darul lui care-l aduce Domnului den capre să-l aducă înaintea Domnului,

13. Și să-ș puie mâinile pre capul lui și să-l junghe înaintea Domnului, la ușile cortului mărturiei, și să toarne popii, feciorii lui Aaron, singele împrejurul altariului.

14. Și să aducă dentr-însul prinos Domnului praporul și grăsimea de la mărunțăi,

15. Rărunchii amîndoi și toată grăsimea ce iaste pre dînșii și carea iaste pre la dășărturi și bâzărul să-l ia cu rărunchii.

16. Și să le aducă popa la altar prinos cu miros bun Domnului. Toată grăsimea să fie a Domnului lêge în vêci.

17. Întru neamurile voastre în toate și în toată sălășuința voastră, toată grăsimea și tot singele să nu mîncați»".

CAP 4

1. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Grăiêște feciorilor lui Israil și zi: «De va greși sufletul înaintea Domnului, nevrînd toate poruncile Domnului și va face vreuna den cêle ce nu se cad a face,

3. De va greși arhiereul cel uns greșală care greșesc și oamenii, să aducă pentru greșala lui carea au greșit viței den boi nevinovat Domnului.

4. Și să-l aducă la ușile cortului mărturiei înaintea Domnului și să-ș puie mîna pre capul vițelului și să-l junghe înaintea Domnului.

5. Și luînd preotul cel uns, căruia-i sînt mîinile săvîrșite, den singele vițelului, să-l bage în cortul mărturiei.

6. Și să-ș întingă preotul degetul în singe și să stropească cu dêgetul înaintea Domnului spre acoperemîntul sfințirei de 7 ori./

4. Și amîndoi rinichii, împreună cu grăsimea de pe ei, cea de pe șale, ca și seul de pe ficat, care se desprinde o dată cu rinichii.

5. Iar preoții, fiii lui Aaron, să le ardă pe altar împreună cu arderea de tot, peste lemnele aprinse, ca jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

6. Iar dacă jertfa pe care o va aduce ca jertfă de pace Domnului va fi din turma de oi, atunci, fie parte bărbătească, fie parte femeiască, să o aducă fără nici un cusur.

7. Dacă va aduce ca dar un miel, să îl înfățișeze înaintea Domnului,

8. Să își pună mîna pe capul jertfei și să o înjunghie la ușa cortului întîlnirii, iar fii lui Aaron, preoții, să stropească cu sîngele e altarul de jur împrejur.

9. Din această jertfă de pace, să înfățișeze, ca ardere de tot pentru Domnul, grăsimea ei și coada în întregime, retezată chiar de la șira spinării, grăsimea de mărunțaie, și toată grăsimea dinlăuntru,

10. Și rinichii împreună cu grăsimea de pe ei, cea de pe șale, ca și seul de pe ficat, care se desprinde o dată cu rinichii,

11. Iar preotul să ardă acestea pe altar ca hrană arsă în foc pentru Domnul.

12. Dacă darul adus va fi o capră, să o înfățișeze înaintea Domnului,

13. Să își pună mîna pe capul ei și să o înjunghie la ușa cortului întîlnirii, iar preoții, fiii lui Aaron, să stropească cu sîngele ei altarul de jur împrejur.

14. Și din această jertfă să aducă, drept prinos ars în foc pentru Domnul, grăsimea de pe mărunțaie și toată grăsimea dinlăuntru,

15. Și amîndoi rinichii, împreună cu grăsimea lor, cea de pe șale, ca și seul de pe ficat, care se desprinde o dată cu rinichii.

16. Iar preotul să ardă toate acestea pe altar ca hrană arsă în foc, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul. Toată grăsimea este a Domnului.

17. Aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veșnică în orice așezare a voastră; să nu mîncați nici grăsime, nici sînge.»"

CAP. 4

Jertfele pentru păcat

1. Domnul i-a vorbit lui Moise, zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Dacă va păcătui cineva fără de voie împotriva poruncilor Domnului, săvîrșind o încălcare a vreuneia dintre ele, va trebui să împlinească următoarele:

3. Dacă a păcătuit arhiereul miruit și a tras păcatul asupra poporului, pentru păcatul pe care l-a săvîrșit, el să aducă Domnului un junc fără cusur, ca jertfă pentru păcat.

4. Să aducă juncul la ușa cortului întîlnirii, înaintea Domnului, să pună mîna pe capul lui și să-l înjunghie înaintea Domnului.

5. Iar arhiereul cel miruit să ia din sîngele juncului și să-l aducă în cortul întîlnirii.

6. Apoi să-și moaie preotul degetul în sînge și să stropească de șapte ori cu sînge înaintea Domnului, în fața perdelei sfîntului altar./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

ѻл

Pag. 71, col. II

Шн̀ ка пꙋ́не прѣ́стꙋ дн̀ сн̀́геле вицѣ́лꙋлꙋ́й, прѐ коа́рнеле жр҃тꙋ́вникꙋлꙋ́й тѣмжі́н токмі́рїй че а̑́сте а̑наи́нтѣ дмн̄ꙋлꙋ́й, ка́ре а̑́сте а̑ кор҃тꙋ́ мр҃тꙋрі́єй, шн̀ тото̀ сн̀́геле вицѣ́лꙋлꙋ́й ба тꙋ́рна а̑жи́гъ фꙋ́ндꙋ жр҃тꙋ́вникꙋлꙋ́й а̑рдерїй де тото̀, ка́реле а̑́сте а̑жи́гъ оу̑́шиле кор҃тꙋ́лꙋ мр҃тꙋрі́єй. ѕ

Шн̀ тото̀ сѣ́ꙋ вицѣ́лꙋ а̑ лꙋ́й а̑ грешалꙋ́ін, ба рбдника дела е̑́л сѣ́ꙋ, че а́ко пере чѣ́ле дн̀ пи́нтече, шн̀ тото̀ сѣ́ꙋ че а̑́сте пе́сте чѣ́ле дн̀ пи́нтече. Шн̀ а̑мн̄дои рн̄и́кїй, шн̀ сѣ́ꙋ че а̑́сте пре́сте е̑́н, ка́реле а̑́сте пе́сте коа́пе, шн̀ грꙋ́мъ че а̑́сте пре́сте фи кацн̄, кꙋрн̄и́кїй балꙋ́ прѐ а̑. Ѯ

Шн̀ кн̄п сѣ а̑ дела вицѣ́лꙋ жр҃тꙋ́ей мн̄тꙋ́рїй, шн̀ ба а̑дꙋ́че попа ла жр҃тꙋ́вникꙋ а̑дꙋ́гірїй.

Шн̀ пїа́лѣ вицѣ́лꙋлꙋ́й шн̀ тото̀ трꙋ́пꙋ лꙋ́й кꙋ капꙋ́ лꙋ́й, шн̀ кꙋ мр҃ꙋннеле лꙋ́й шн̀ кꙋ пи́нте чнле шн̀ кꙋ ба́нга. ѕ

Шн̀ во́р сконте тото̀ ви цѣ́лꙋ а̑фа́рѣ дн̀ та́бъръ фло́й кꙋра́т, оу̑́нде во́р тꙋ́рна чнꙋ́ша, шн̀ во́р а̑рде прѐ дн̄ѕе́ прѐ а̑ме́не фо́й ла вр҃са́рѣ чнꙋ́шїй сѣ́ба а̑рде.

Ѯа́рѣ де нꙋ́ба нꙋно́аще то́а̑тѣ а̑дꙋна́рѣ фі́нлоръ лꙋ́й ісраи́л, шн̀ ба оу̑ита̀ кꙋвн̄нтꙋ́ дн̀ сн̄́ї а̑дꙋнѣ́рїн, шн̀ во́р фа́че оу̑на де́нтрꙋ тоате по рꙋнчиле дмн̄ꙋлꙋ́й, ка́рѣ нꙋ сѣ́ба фа́че шн̀ во́р гре шн̀. ѕ

Шн̀ сѣ́ба нꙋно́аще ло́р пъка́тꙋ ка́реле а̑ꙋ грешѝ́т ф҃трꙋ е̑́л, шн̀ ба а̑дꙋ́че а̑дꙋна́рѣ вицѣ́ дн̀ сн̄́ нꙋ кра́т пе́нтрꙋ грешалѣ, шнба а̑дꙋ́че прѐ е̑́л а̑жи́гъ оу̑́шеле, кортꙋ́лꙋ мр҃тꙋрі́єй. ѕ

Шн̀ во́р пꙋ́не чи сфтрѫ́нн а̑н а̑дꙋнѣ́рїй мн̄нн ле́ло́р прѐ капꙋ́ вицѣ́лꙋлꙋ́й ф҃наи́нтѣ дмн̄ꙋлꙋ́.

Шн̀ во́р жꙋ́нгѣ вицѣ́лꙋ ф҃наи́нтѣ дмн̄ꙋлꙋ́й, шн̀ ба а̑дꙋ́че прѣ́стꙋ че́ оу̑́неꙋ дн̀ сн̄́геле вицѣ́лꙋлꙋ́й ла коа́ртꙋ мр҃тꙋрі́єй. Шн̀ ба ф҃тинце прѣ́стꙋ кꙋдꙋ́итꙋ лꙋ́й дн̀ сн̄́геле вицѣ́лꙋлꙋ́й, шн̀ ба стропи́ де ша́птеѕе́чи ф҃наи́нтѣ дмн̄ꙋлꙋ́й ф҃наи́нтѣ а̑коперемн̄нтꙋлꙋ́й че́лꙋ е̑фн̄нтѣ. Шн̀ дн̀ сн̄́ге ба пꙋ́не прѣ́стꙋ прѐ коа́рнеле жр҃тꙋ́вникꙋлꙋ́й, тѣмжі́нор токмі́рїй ка́ре а̑́сте ф҃наи́нтѣ дмн̄ꙋлꙋ́й, ка́рі а̑́сте а̑ кор҃тꙋ́ мр҃тꙋрі́єй. Шн̀ тото̀ сн̄́геле ба тꙋ́рна кътрѣ фꙋ́ндꙋ жр҃тꙋ́вникꙋлꙋ́й алѯо́рлор, ка́реле а̑́сте а̑жи́гъ оу̑́шиле кортꙋ́лꙋ мр҃тꙋрі́єй. Шн̀ тото̀ сѣ́ꙋ лꙋ́й балꙋ́ дела дп҃ сѣ́ꙋ, шн̀ ба а̑дꙋ́че ла жр҃тꙋ́вникъ, шн̀ ба фа́че вицѣ́лꙋ ф҃че кн̄п а̑ꙋ ф҃ъкꙋ́т вицѣ́лꙋ грешалꙋ́ін а̑ша сѣ́ба фа́че, шн̀ сѣ́ба рꙋга́ пе́нтрꙋ а̑жи́гъ прѣ́стꙋ шн̀ сѣ́ба лъса̀ ло́р грешалѣ. Шн̀ во́р а̑дꙋ́че прѣ вицѣ́ тото̀ а̑фа́рѣ дн̀ та́бъръ, шн̀ во́ а̑рде де тото̀ прѣ вицѣ́, ф҃че кн̄п а̑ꙋ а̑рсꙋ вицѣ́лꙋ чѣ́ май денаи́нте, пъка́тꙋ а̑дꙋнѣ́рїй а̑́сте.

Ѯа́рѣ дѣ́ба грешн̄ боа́рнѣ, шнба фа́че оу̑на дн̀ тоате порꙋнчиле дмн̄ꙋлꙋ́й дмн̄ъзꙋлꙋ́й лꙋ́й, ка ре нꙋ сѣ́ба фа́че фъръ де во́е, шн̀ ба грешн̄.

Шн̀ сѣ́ба нꙋно́аще лꙋ́й грешалꙋ ка́ре а̑ꙋ грешѝ́т ѯ҃ стрѫ́нса, шншѣ а̑дꙋ́че ба́рѣ лꙋ́й ца́п дн̀ ка пре па́рте бр҃ъбтѣ́скъ кꙋра́т пе́нтрꙋ пъка́т. Шн̀ ба пꙋ́не мѫ́на лꙋ́й прѐ капꙋ́ ца́пꙋлꙋ́й шна́ во́р жꙋ́нгѣ прѐ е̑́л ф҃аок. оу̑́нде жꙋ́нгѣ а̑рдерле

ѳѕ

7. Şi va pune preotul den sîngele viţelului pre coarnele jîrtăvnicului tămîii tocmirii ce iaste înaintea Domnului, care iaste în cortul mărturiei, şi tot sîngele viţelului va turna lîngă fundul jîrtăvnicului arderii de tot, carele iaste lîngă uşile cortului mărturiei.

8. Şi tot seul viţelului al greşalii va rădica de la el, seul ce acopere cêle den pîntece, şi tot seul ce iaste peste cêle den pîntece,

9. Şi amîndoi rănichii, şi seul ce iaste preste ei, carele iaste peste coapse, şi grăsimea ce iaste preste ficaţi cu rănichii va lua pre ea,

10. În ce chip să ia de la viţelul jîrtvei mîntuirei. Şi va aduce popa la jîrtăvnicul aducerii

11. Şi piêlea viţelului, şi tot trupul lui, cu capul lui, şi cu marginele lui, cu pîntecile, şi cu baliga.

12. Şi vor scoate tot viţelul afară den tabără, în loc curat, unde vor turna cenuşa, şi vor arde pre dînsul pre lêmne în foc, la vărsarea cenuşii se va arde.

13. Iară de nu va cunoaşte toată adunarea fiilor lui Israil şi va uita cuvîntul den ochii adunării şi vor face una dentru toate poruncile Domnului carea nu se va face şi vor greşi,

14. Şi se va cunoaşte lor păcatul carele au greşit întru el, şi va aduce adunarea viţel den boi curat pentru greşala şi-l va aduce pre el lîngă uşele cortului mărturiei.

15. Şi vor pune cei bătrîni ai adunării mîinile lor pre capul viţelului înaintea Domnului. [16] Şi vor junghea viţelul înaintea Domnului.

16. Şi va aduce preotul cel unsu den sîngele viţelului la cortul mărturiei.

17. Şi va întinge preotul cu dêgetul lui den sîngele viţelului şi va stropi de şapte ori înaintea Domnului, înaintea acoperemîntului celui sfînt.

18. Şi den sînge va pune preotul pre coarnele jîrtăvnicului tămîilor tocmirii care iaste înaintea Domnului, care iaste în cortul mărturiei, [19] Şi tot sîngele va turna cătră fundul jîrtăvnicului luorilor, carele iaste lîngă uşile cortului mărturiei.

19[20]. Şi tot seul lui va lua de la dînsul şi va aduce la jîrtăvnic.

20. Şi va face viţelul în ce chip au făcut viţelul greşalii, aşa se va face, şi se va ruga pentru dînşii preotul şi se va lăsa lor greşala.

21. Şi vor aduce pre viţel tot afară den tabără şi vor arde de tot pre viţel în ce chip au arsu viţelul cel mai denainte, păcatul adunării iaste.

22. Iară de va greşi boiariul şi va face una den toate poruncile Domnului Dumnezăului lui, care nu se va face fără de voie, şi va greşi,

23. Şi se va cunoaşte lui greşala care au greşit într-însa, şi-ş va aduce darul lui ţap den capre, parte bărbătească, curat pentru păcat,

24. Şi va pune mîna lui pre capul ţapului şi-l vor junghea pre el în loc unde junghie arderile/de tot înaintea

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

7. Şi va pune preutul den singele viţălului pre cornurile jirtăvnicului tămîiei tocmirei ce iaste înnaintea Domnului, care iaste în cortul mărturiei, şi tot singele viţălului va turna lîngă fundul jirtăvnicului arderii de tot, carele iaste lîngă uşile cortului mărturiei.

8. Şi tot săul al viţălului al greşealei va rădica de la el, săul ce acopere cêle den pîntece şi tot săul ce iaste preste cel den pîntece,

9. Şi amîndoao rărunchile, şi seul ce iaste preste ei, carele iaste preste stînghi, şi grăsimea ce iaste preste ficaţi cu rărunchii vei lua pre el,

10. În ce chip să ia de la viţălul jirtvei mîntuirei. Şi va aduce popa la jirtăvnicul aducerii

11. Şi pielea viţălului, şi tot trupul lui, cu capul lui, şi cu marginile, şi cu pîntecile şi cu balega.

12. Şi vor scoate tot viţălul afară den tabără, în loc curat, unde vor turna cenuşe, şi vor arde pre însul de tot preste lêmne în foc; la vărsarea cenuşii să va arde.

13. Iar de va greşi toată adunarea[3] fiilor <lui>[4] Israil şi să va uita cuvîntul den ochii adunării şi va face una dentru toate porîncele Domnului carea nu să va face şi vor greşi,

14. Şi să va cunoaşte lor păcatul carele au greşit întru el, şi va aduce adunarea viţăl den boi curat pentru greşeală şi-l va aduce pre el lîngă uşile cortului mărturiei.

15. Şi vor pune cei mai bătrîni a adunării mînule lor pre capul viţălului înnaintea Domnului [16] şi vor junghea viţălul înnaintea Domnului[5].

16. Şi va aduce înlontru preutul cel unsu den singele viţălului la cortul mărturiei.

17. Şi va muia preutul dêgetul lui den singele viţălului şi va stropi de 7 ori înnaintea Domnului, înnaintea acoperemîntului sfîntu.

18. Şi den singe va pune de asupra preutul pre coarnele jirtăvnicului a tămîlor tocmiri carea iaste înnaintea Domnului, carea iaste în cortul mărtuiiei, [19] şi tot singele va turna către fundul jirtăvnicului luărilor carele iaste lîngă uşa cortului mărturiei.

19[20]. Şi tot săul lui va lua de la însul şi va aduce la jirtăvnic.

20. Şi va face viţălul în ce chip au făcut viţălul cela a greşelii, aşa să va face, şi să va ruga pentru înşii preutul şi să va lăsa lor greşeale.

21. Şi vor aduce pre viţăl pre tot afară den tabără şi vor arde de tot pre viţăl ce chip au arsu viţălul cel de mainte, păcat de adunare iaste.

22. Iar să va greşi boiarinul[6] şi va face una dentru toate porăncele Domnului Dumnedzăului lui, sau nu să va face făr-de voie, şi va greşi,

23. Şi să va cunoaşte lui greşeala carea au greşit întru însă, şi-ş va aduce dar lui ţap den capre, parte bărbătească, curat pentru păcat,

24. Şi va pune mîna lui pre capul ţapului şi-l vor giunghea pre el în loc unde giunghe arderile/de tot înnaintea Domnului, pentru

7. Şi să puie preotul den singele viţelului pre cornul altariului al tămîiei cei tocmite, carea iaste înaintea Domnului, carea iaste în cortul mărturiei [8] şi să toarne tot singele viţelului la fundul altariului arderii de tot, care iaste lîngă uşile cortului mărturiei.

8. Şi tot seul viţelului greşalei să ia de la dînsul, seul de la măruntăi şi praporul,

9. Şi rănichii amîndoi, şi seul de pre dînşii, şi care iaste pre de laturi la dăşărturi, şi băzărul să ia cu rănichii,

10[9]. Cum va lua şi viţelul jărtvei mîntuirei. [10] Şi să puie popa pre altariul arderii de tot,

11. Iar pielea viţelului, şi trupul lui tot, cu capul, şi cu picioarele, şi cu droburile, şi cu balega.

12. Şi tot viţelul să-l scoaţă afară de tabără, la loc curat, unde vor arunca cenuşa, şi să-l arză în foc cu lêmne, la locul vărsării de cenuşă să-l arză.

13. Iar de va greşi tot nărodul feciorilor lui Israil şi se va uita cuvîntul de la faţa nărodului şi vor face den porăncile Domnului care nu se cade să facă şi vor greşi,

14. Iar apoi se va cunoaşte păcatul lor care au făcut într-însul, să aducă nărodul un viţel den boi curat pentru păcat şi să-l aducă înaintea uşilor cortului mărturiei.

15. Şi să puie bătrînii nărodului măinile lor pre capul viţelului înaintea Domnului şi să junghe viţelul înaintea Domnului.

16. Şi să bage popa cel uns den singele viţelului în cortul mărturiei.

17. Şi să-ş întingă popa dêgetul lui în singele viţelului şi să stropească înaintea Domnului şi înaintea acoperemîntului sfînţirei de 7 ori.

18. Şi să puie popa den singe pre cornurile altariului al tămîiei cei tocmite ce iaste înaintea Domnului, care iaste în cortul mărturiei, iar singele să-l toarne tot la fundul altariu<lui>[1] arderii de tot, care iaste la uşa cortului mărturiei.

19. Şi să ia tot seul lui să-l puie pre altar.

20. Aşa să facă viţelului acestuia cum va face şi viţelului care iaste pentru păcat şi să se roage popa pentru dînşii şi se va ierta lor păcatele.

21. Şi să scoaţă tot viţelul afară de tabără şi să-l arză cum vor arde viţelul cel dentăi, că iaste pentru păcatele nărodului.

22. Iar de va greşi boiar şi va face unul den toate păcatele care au porîncit Domnul să nu se facă şi nu se cade a se face el va face,

23. Şi apoi se va cunoaşte păcatul care au greşit într-însul, să aducă darul său ţap de capre, parte bărbătească, pentru păcat, şi să fie nevinovat,

24. Şi să-ş puie mîna pre capul ţapului şi să-l junghe la locul unde junghe arderile/cêle de tot pentru păcate înaintea Domnului,

7. Preotul să ungă apoi cu acest singe coarnele altarului pentru tămîia înmiresmată, dinaintea Domnului, în cortul întîlnirii; apoi tot singele rămas al juncului să îl toarne la temelia altarului pentru arderile de tot, care se află la uşa cortului întîlnirii.

8. După aceea, să scoată grăsimea din juncul adus ca jertfă pentru păcat, grăsimea de pe mărunţaie şi toată grăsimea dinlăuntru,

9. Amîndoi rinichii împreună cu grăsimea de pe ei, cea de pe şale, ca şi seul de pe ficat, care se desprinde o dată cu rinichii,

10. Tot aşa cum le-a scos din vita adusă ca jertfă de pace; apoi să ardă preotul toate acestea pe altarul arderilor de tot.

11. Dar pielea juncului şi toată carnea lui împreună cu capul şi cu picioarele, cu mărunţaiele şi cu balega.

12. Întregul junc să îl scoată afară din tabără la un loc curat, acolo unde se aruncă cenuşa, şi să îl ardă pe un foc de lemne; la locul de aruncare al cenuşii să îl ardă.

13. Iar dacă întreaga adunare a fiilor lui Israel va păcătui fără voie, fără ca ochii adunării să bage de seamă, va încălca una din poruncile Domnului săvîrşind ceva care nu se cuvine şi va deveni vinovată,

14. Atunci, cînd îşi va da seama de păcatul săvîrşit, adunarea să aducă din cireadă un junc fără cusur, ca jertfă pentru păcat, şi să-l înfăţişeze înaintea cortului întîlnirii.

15. Iar bătrînii adunării să-şi pună mîinile pe capul juncului înaintea Domnului şi să-l înjunghie în faţa cortului întîlnirii.

16. Apoi preotul cel miruit să aducă din singele juncului în cortul întîlnirii.

17. Şi să-şi moaie preotul degetul în singe şi să stropească de şapte ori cu singe înaintea Domnului, în faţa perdelei sfîntului altar.

18. Să ungă preotul cu acest singe coarnele altarului pentru mirodenii înmiresmate dinaintea Domnului, în cortul întîlnirii; apoi tot singele rămas să îl toarne la temelia altarului pentru arderile de tot, care se află la uşa cortului întîlnirii.

19. După aceea, să scoată toată grăsimea juncului şi să o ardă pe altar.

20. Cu acest junc să facă întocmai cum a făcut cu juncul adus ca jertfă pentru păcatul arhiereului, la fel să facă. Preotul să facă astfel ispăşirea pentru adunare şi li se va ierta păcatul.

21. Să scoată afară juncul din tabără şi să-l ardă după cum au ars şi juncul cel dintîi; aceasta este o jertfă pentru păcatul adunării.

22. Dacă a păcătuit o căpetenie săvîrşind fără voie ceva ce nu se cuvine împotriva poruncilor Domnului şi s-a făcut astfel vinovat,

23. Cînd îşi va da seama de păcatul pe care l-a săvîrşit, să aducă drept jertfă pentru păcat un ţap fără cusur,

24. Să-şi pună mîna pe capul ţapului şi să-l înjunghie pe locul unde se înjunghie arderile/de tot, înaintea Domnului. Acasta

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 72, col. I

Domnului, pentru greșală iaste.

25. Și va pune preotul den sîngele cel de greșală cu dêgetul pre coarnele jîrtăvnicului arderilor de tot și tot sîngele lui va vărsa pre fundul jîrtăvnicului arderilor de tot.

26. Și tot seul lui îl va aduce la jîrtăvnic, ca și seul jîrtvei mîntuirei, și se va ruga pentru dînsul preotul de greșala lui și se va lăsa lui.

27. Iară un suflet de va greși de nevoie den norodul pămîntului făcînd una den toate poruncile Domnului, care nu se va face și va greși,

28. Și se va cunoaște greșala lui care au greșit într-însa și va aduce darul lui capră den iade, curată, parte fămeiască va aduce pentru greșala care au greșit,

29. Și va pune mîna lui pre capul greșalei lui și vor junghea capra acêea a greșalii în locul unde junghe arderile de tot.

30. Și va lua preotul den sîngele ei cu dêgetul lui și va pune pre coarnele jîrtăvnicului arderilor de tot și tot sîngele va vărsa prejur fundul jîrtăvnicului ardirilor de tot.

31. Și tot seul va lua în ce chip să ia seu de la jîrtva mîntuirei și va aduce preotul pre jîrtăvnic la miros de bună mirosire Domnului și se va ruga preotul pentru dînsul și se va lăsa lui.

32. Iară de va aduce oaie darul pentru greșală, parte fămeiască curată să o aducă pre ea.

33. Și va pune mîna lui pre capul ceia a greșalii și vor junghea pre ea pentru greșală în loc unde junghe jîrtvele în loc sfînt.

34. Și luînd preotul den sîngele greșălii cu dêgetul lui, va pune pre coarnele jîrtăvnicului arderii de tot și tot sîngele lui va vărsa prejur fundul jîrtăvnicului arderii de tot.

35. Și tot seul lui va lua în ce chip să ia seu de oaie de la jîrtva mîntuirii și va pune pre dînsul preotul pre jîrtăvnic pre arderea de tot a Domnului și se va ruga pentru dînsul preotul pentru greșala carea au greșit și i se va lăsa lui.

CAP 5

1. Și de va greși suflet și va auzi glas de jurămînt și acesta mărturie au au văzut, au știe, de nu va spune, și-ș va lua păcatul lui.

2. Sufletul acela care se va atinge de tot lucrul necurat, au mortăciune, au prinsu de hiară necurată, au den mortăciunile urîciunilor celor necurate, au den mortăciunile dobitoacelor necurate, și se va greși dentru el, și se vor pîngări.

3. Sau se va atinge den necurăție de om den toată necurățiia lui de carea atingîndu-se se va pîngări și s-au amăgit pre sine și după aceasta va cunoaște și va greși.

4. Sufletul cel fără de lêge, ce împarte cu buzele să facă bine sau să facă rău după toate cîte va împărți omul cu jurămînt și se va uita pre sine, și acesta va cunoaște și va greși/una dentr-acêstea.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

greșală iaste.

25. Și va pune preutul den singele cel de greșeală cu dêgetul pre coarnele jirtăvnicului arderilor de tot și tot singele lui va vărsa pregiur fundula jirtăvnicului arderilor de tot.

26. Și tot săul lui îl va aduce la jirtăvnic, ca și săul jirtvei mîntuirei, și să va ruga pentru însă preutul den greșeala lui și i să va lăsa lui.

27. Iar un suflet va greși de bună voie[7] dentru nărodul pămîntului făcîndu una den toate porîncele Domnului, carea nu să va face și va greși,

28. Și să va cunoaște lui greșeala carea au greșit întru însă, și va aduce darul lui capră den iade, curată, parte fămeiască va aduce pentru greșeala care au greșit,

29. Și va pune mîna lui pre capul greșealei lui și vor junghea capra cêea a greșealii întru locul unde giunghe arderile de tot.

30. Și va lua preutul den singele ei cu dêgetul lui și va pune de asupra pre coarnele jirtăvnicului a arderilor de tot și tot singele ei va vărsa pregiur fundul jirtăvnicului a arderilor de tot.

31. Și tot săul va lua în ce chip să ia său de la jirtva mîntuirei și va aduce preutul pre jirtăvnic la miros de bună mirosire Domnului și să va ruga pentru însul preutul și i să va lăsa lui.

32. Iar să va aduce oaie darul lui pentru greșeală[8] parte fămeiască curată să o aducă pre ea.

33. Și va pune mîna lui pre capul cêea al greșealei și vor giunghea pre ea pentru greșeală în loc unde junghe jirtvele, în loc sfîntu.

34. Și luînău preutul den singele greșealei cu dêgetul lui, va pune pre coarnele jirtăvnicului a arderii de tot și tot singele lui va vărsa pregiur fundul jirtăvnicului arderii de tot.

35. Și tot săul lui va lua în ce chip să ia său den oaie de la jirtva mîntuirei și va pune pre însă preutul pre jirtăvnic prè arderea de tot a Domnului și să va ruga pentru însul preutul pentru greșeala carea au greșit și i să va lăsa lui.

CAP 5

1. Și de va greși suflet și va audzi glas, de giurămîntu și acesta martur au au vădzut au știe și el, de nu va spune, și-ș va lua păcatul lui[1].

2. Sufletul acela carele să va atinge de tot lucrul necurat, au mortăciune, au prinsu de jiganie necurat<ă>, au den motăciunile uriciunelor celor necurate, au de cêle mortăciune dobitoace necurate, și să va greși dentru el, și să vor pîngări[2].

3. Sau să va atinge den necurăție de om den toată necurăția lui den carea atingîndu-să să va pîngări și s-au greșit pre sine, și după aceasta va cunoaște și va greși[3].

4. Sufletul cel făr-de lêge, ce înparte cu budzele să facă bine sau să facă rău după toate cîte va înpărți omul cu giurămîntu și să va uita pre sine, și acesta va cunoaște și va greși/una dentru acêstea,

că pentru păcat iaste.

25. Și să puie preotul den sîngele cel pentru păcat cu dêgetul pre cornurile altariului arderii cei de tot și sîngele lui tot să-l toarne la fundul altariului al arderii de tot.

26. Și tot seul lui să-l puie pre altar, ca și seul jărtvelor mîntuirei, și să se roage preotul pentru dînsul, pentru păcatele lui, și se vor ierta lui.

27. Iar, de va greși un suflet nebăgînd seamă den nărodul pămîntului acestuia și va face den toate porăncile Domnului una carea nu se cade a se face și va greși,

28. Să aducă o capră den capre, parte muierească, nevinovată să fie, [29] și să o aducă pentru păcatul lui care au greșit,

29. Și să-ș puie mîna pre capul caprei și să o junghe în locul unde se junghe jărtvele.

30. Și să ia preotul den sîngele ei cu dêgetul și să puie pre cornurile altariului arderii de tot și sîngele tot să-l vêrse împrêjurul temelici altariului arderii de tot.

31. Și să ia tot seul cum va lua și seul de la jărtvele mîntuirei și să puie preotul pre altar în mirosul mirosêlei cei bune a Domnului, și să se roage preotul pentru dînsul și se va ierta lui.

32. Iar de va aduce oaie darul său pentru păcat, să aducă parte muierească, nevinovată să fie.

33. Și să puie mîna sa pre capul ceia ce iaste pentru păcat și să o junghe pentru păcat la locul unde se junghe toate arsurile de tot, la loc sfînt.

34. Și să ia preotul den sîngele cel pentru păcat cu dêgetul său și să puie pre cornurile altariului arderii de tot, iar sîngele tot să-l vêrse împrejurul temelici altariului.

35. Și să ia tot seul ei cum va lua și seul de la oile care sînt pentru jărtva mîntuirii și să-l puie preotul pre altar spre arderea cea de tot a Domnului și să se roage pentru dînsul preotul pentru păcatul lui care au greșit și se va ierta lui.

CAP 5

1. Iară de va greși sufletul auzind glas de jurămînt și-i va fi mărturisitor de va fi auzit sau va fi priceput și nu va spune, păcat dobîndește,

2. Sufletul carele se va atinge de tot lucrul necurăției sau de mortăcină, sau mîncat de fieri necurate, sau mortăcini pîngărite, sau mortăcini de fiară necurate și mortăcini de gadini necurate uitîndu-ș, se va spurca.

3. Sau se va atinge de necurăție de om, den fieștecare den necurățiile lui care atingîndu-se se va spurca și-ș va uita, iar după aceasta va cunoaște că iaste vinovat păcatului.

4. Sufletul carele se va făgădui cu buzele sale să facă bine sau rău după tot ce va grăi omul cu jurămînt și va uita, iar apoi va pricêpe ce au greșit/vre un lucru dentr-însele

este o jertfă pentru păcat.

25. Iar preotul să ia cu degetul său din sîngele jertfei aduse pentru păcat și să ungă cu el coarnele altarului pentru arderile de tot, apoi să toarne sîngele rămas la temelia altarului pentru arderile de tot.

26. Și toată grăsimea să o ardă pe altar, întocmai ca grăsimea de la jertfa de pace. Preotul să facă astfel ispășire pentru acea căpetenie și i se va ierta păcatul.

27. Dacă cineva din poporul de rînd va păcătui fără voie, săvîrșind ceva care nu se cuvine împotriva uneia dintre poruncile Domnului, și s-a făcut vinovat,

28. Cînd își va da seama de păcatul pe care l-a săvîrșit să aducă drept jertfă o capră fără cusur pentru păcatul pe care l-a făptuit,

29. Să-și pună mîna pe capul jertfei și să o înjunghie pe locul arderilor de tot.

30. Iar preotul să ia cu degetul său din sîngele jertfei și să ungă cu el coarnele altarului pentru arderile de tot și tot sîngele rămas să-l toarne la temelia altarului.

31. Și să desprindă preotul toată grăsimea jertfei, după cum s-a desprins grăsimea de la jertfa de pace, și să o ardă pe altar ca jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul. Astfel să facă preotul ispășire pentru acel om, și i se va ierta păcatul.

32. Dacă însă va aduce cineva jertfă pentru păcat din turma de oi, atunci să aducă o parte femeiască fără cusur.

33. Și să-și pună mîna pe capul jertfei pentru păcat, și să o înjunghie la locul unde se înjunghie arderile de tot.

34. Și preotul să ia cu degetul său din sîngele jertfei și să ungă cu el coarnele altarului pentru arderile de tot, iar tot sîngele rămas să-l toarne la temelia altarului.

35. Și să desprindă preotul toată grăsimea jertfei după cum s-a desprins grăsimea mielului adus ca jertfă de pace și să o ardă pe altar alături de jertfele mistuite de foc înaintea Domnului. Astfel să facă preotul ispășirea pentru păcatul săvîrșit de omul acela și i se va ierta.

CAP. 5

Jertfe pentru diferite păcate

1. Dacă cineva va păcătui cînd, fiind chemat ca martor, a auzit cuvintele jurămîntului, și nu va spune ceea ce a văzut sau ceea ce știe, acela va purta povara păcatului său.

2. Dacă cineva, fără să-și dea seama, va atinge vreun lucru necurat, fie hoitul unei fiare necurate, fie hoitul unei vite necurate, fie hoitul unei tîrîtoare necurate, acela va deveni necurat și vinovat.

3. Dacă cineva se va atinge, fără să-și dea seama, de vreo necurăție omenească de orice necurăție care îl lasă întinat, iar apoi va băga de seamă, atunci se va face vinovat.

4. Dacă cineva, vorbind în chip ușuratic, va spune cu gura sa că va face un bine sau un rău și va întări aceasta prin jurămînt, chiar dacă la început nu și-a dat seama ce face, cînd va pricepe,/se va face vinovat.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

оу҃на дєнтрачѣстѣ. Шиш҃ва рѣсκ҃мпъра҃пъ ѕ
κа҃тѫль пє҃нтрѫ κа҃рєле а҃ѫ грєши҃тъ а҃сѫпра лу҃и
Шн҃ва а҃дѫче пє҃нтрѫ κа҃ре а҃ѫ грєши҃т дмн҃лу҃и, ѕ
пє҃нтрѫ грєша҃ла κа҃ре а҃ѫ грєши҃т, парте фѫмеє
скъ дела о҃и мїєо҃аре, са҃ѫ вѫтѫѥ дин κа҃пре пє҃н
трѫ пъκа҃тъ, шн҃ сєва рѫга҃ пє҃нтрѫ ѣль прєо҃тѫль
пє҃трѫ грєша҃ла лу҃и κа҃ре а҃ѫ грєши҃т, шїнєєва҃ лъ
єа лу҃и грєша҃ла. Ѭ҃аре динѫва пѫтѫѥ мѫ҃на ѕ
лу҃и деажѫнсь ла о҃а҃е, ва а҃дѫче пє҃нтрѫ грєша҃ла
лу҃и κа҃рѣ а҃ѫ грєши҃т доао тѫртѫрѣле, са҃ѫ доу҃и
пѫ҃и деторѫѫ дмн҃лу҃и, оу҃на҃ пє҃нтрѫ пъκа҃т,
шн҃ а҃а҃тѫль пє҃нтрѫ а҃рдере дето҃т. Шн҃ лєва и
а҃дѫче прѣ а҃ле ла прєо҃т, шн҃ ва а҃дѫче прєо҃тѫль
ѳтѫю чѣ҃ пє҃нтрѫ грєша҃лъ, шн҃ ва рѫ҃мпе прєо҃
тѫль κа҃пѫль лу҃и деи҃ гѫ҃т шн҃ нѫ҃лва деспѣрѣи҃.
Шн҃ ва стропи҃ деи҃ сн҃ѭєле чѣ҃ пє҃нтрѫ пъκа҃т, ѳ
пре пърѣтеле жр҃тъвниκѫлу҃и, κа҃рє рѣмъшиңа
сн҃ѭєлу҃и васѫ҃рє пре҃ фѫ҃ндѫ҃ жр҃тъвниκѫлу҃и,
пє҃нтрѫ кѣ грєша҃лъ а҃єте. Шн҃ а҃ла҃дѫнлѣ ѳва і
фа҃че а҃рдере дето҃т дѫпъ κѫ҃м єпѫ҃ѫнне, шн҃ ев
ва рѫгà пє҃нтрѫ дн҃єѫль прєо҃тѫль пє҃нтрѫ пъ
κа҃тѫ҃ лу҃и κа҃ре а҃ѫ грєши҃т, шїнєєва҃ лъєа҃ лу҃и.
Ѭ҃аре деи҃ ва а҃фла҃ мѫ҃на лу҃и пърѣке детѫ҃рѫ ѕ
рѣле а҃ѫ доу҃и пѫ҃и деторѫ҃ѫ, шн҃ ва а҃дѫче а҃рѯ҃
лу҃и пє҃нтрѫ κа҃рєле а҃ѫ грєши҃тъ а҃а҃ ѯ҃ѣчелѣ лу҃и н
фи дефѣ҃нъ ѫ҃ѫ҃тъ пє҃нтрѫ грєша҃лъ, сьнѫ то҃р
не прєдѫ҃нса оу҃нъ деле҃мнѫ, нѫчє єпѫ҃ѯ҃ прєте
а҃ тѫмѫ҃є, κъчи пє҃нтрѫ грєша҃лъ а҃єте. Шн҃ ва ѕ
а҃дѫче прєа҃кѣтъ прєо҃тѫль шн҃ лѫ҃ѫ҃ндъκѫ мѫ҃
на прєо҃тѫль деи҃ трѫ҃нса пли҃нъ мѫ҃на лу҃и поме
нѫрѣ҃ѣи ва пѫ҃не деѫ҃пра жр҃тъвниκѫлу҃и, прє҃те
а҃рдернле чѣ҃ле дето҃ть дмн҃лу҃и, грєша҃лъ а҃єте.
Шн҃ сєва рѫгà пє҃нтрѫ дн҃єѫль прєо҃тѫль пє҃нтрѫ ѕ
грєша҃ла лу҃и, κа҃ре а҃ѫ грєши҃т, деи҃нтрѫ оу҃на де а҃
чєсіпѣ шн҃ сєва лъєà лу҃и, ѳ҃аре рѣмъшиңа ваф҃и
прєо҃тѫлу҃и, κаш҃и жр҃тва фѣ҃нїи҃ кѫ҃рате.
Шн҃ грѣи҃ дмн҃лу҃ кѵ҃ѣре мо҃ѵєи ѕнкн҃ндь
Сѫ҃флєть κа҃ре ва грєши҃ прєдн҃єѫль кѫ оу҃нтѫ҃ре, ѕ
шн҃ ва грєши҃ фр҃тѣдєо҃е де҃ єфнтеле дмн҃лу҃и,
шн҃ва а҃дѫче пє҃нтрѫ грєша҃ла лу҃и дмн҃лу҃и ѕ҃ѣ҃ѣ
че кѫ҃рате де҃ со҃н, прѣ҃ць де а҃рѵ҃нтъ де сн҃кан кѫ
сн҃кѫлъ чѣ҃ль єфнтъ. Пє҃нтрѫ κа҃рєле а҃ѫ грєши҃ ѕ
шн҃ κа҃ре а҃ѫ грєши҃тъ деи҃ єфнте ва пѫ҃тѫи҃, шн҃
чѣ҃ль прєте а҃ѵ҃нчѣ пѫ҃те ва а҃да҃сѫе прє҃те ѣль,
шн҃ ва да҃ прѣ҃ ѣль прєо҃тѫлу҃и, шн҃ прєо҃тѫль сєва
рѫгà пє҃нтрѫ ѣль ѳтрѫ ѕ҃ѣ҃ѣчєле пъκа҃тѫлу҃и шн҃
сєва ѓртà лу҃и. Шн҃ сѫ҃флѣ҃ѫ κа҃рєле ва грєши҃, ѕ
шн҃ ва фа҃че оу҃на деи҃ то҃ате порѫ҃нчиле дмн҃лу҃и,
κа҃ре нѫ҃трєбѫ а҃фа҃че, шн҃ на҃ѫ кѫноскѫ҃тъ шн҃ ва
грєши҃, шн҃ ва лу҃а҃ пъκа҃тѫль лу҃и. Шн҃ ва а҃ нѣ
дѫче ѕ҃ѣ҃ѣче кѫра҃тъ деи҃ со҃н, ѳ҃прѣць де а҃рѵ҃нтъ
ѳтрѫ грєша҃лъ кѣтрѫ прєо҃тъ, шн҃ сєва рѫгà прє
о҃тѫль пє҃нтрѫ ѣ҃ла, пє҃нтрѫ нєщѣ҃ннца лу҃и κа҃ре на
шнѫ҃т, шн҃ ѣль нѫщѧ҃ шн҃ сєва лъєà лу҃и.
Пє҃трѫсть а҃ѫ грєши҃т грєша҃ ѕ҃ѣ
лъ ѳнаи҃нтѣ
дмн҃лу҃и.

Шн҃

Pag. 72, col. II

5. Şi-ş va răscumpăra păcatul pentru carele au greşit asupra lui,

6. Şi va aduce pentru care au greşit Domnului, pentru greşala care au greşit, parte fămeiască de la oi, mieoară, sau vătuie den capre, pentru păcat, şi se va ruga pentru el preotul pentru greşala lui care au greşit şi i se va lăsa lui greşala.

7. Iară de nu va putea mîna lui de ajuns la oaie, va aduce pentru greşala lui carea au greşit doao turturêle sau doi pui de porumbu Domnului, unul pentru păcat şi altul pentru ardere de tot.

8. Şi le va aduce pre êle la preot şi va aduce preotul întâiu cel pentru greşală şi va rumpe preotul capul lui den gît şi nu-l va despărţi.

9. Şi va stropi den sîngele cel pentru păcat pre părete le jîrtăvnicului, iară rămăşiţa sîngelui va scurâ pre fundul jîrtăvnicului, pentru că greşală iaste.

10. Şi al doilea îl va face ardere de tot după cum să cuvine şi se va ruga pentru dînsul preotul pentru păcatul lui care au greşit şi i se va lăsa lui.

11. Iară de nu va afla mîna lui părêche de turturêle au doi pui de porumbu şi va aduce darul lui pentru carele au greşit al zêcelea lui ifi de făină curată pentru greşală, să nu toarne pre dînsa untdelemnu, nice să puie preste ea tămîie, căci pentru greşală iaste.

12. Şi va aduce pre ea cătră preotul şi, luînd cu mîna preotul dentr-însa plină mîna lui pomenirea ei, va pune desupra jîrtăvnicului preste arderile cêle de tot Domnului, greşală iaste.

13. Şi se va ruga pentru dînsul preotul pentru greşala lui care au greşit dentru una de acêstea şi se va lăsa lui, iară rămăşiţa va fi preotului, ca şi jîrtva făinii curate»".

14. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

15. „Suflet care va greşi pre dînsul cu uitare şi va greşi fără de voie den sfintele Domnului şi va aduce pentru greşala lui Domnului berbêce curat den oi, preţ de argint de sicli cu siclul cel sfînt.

16. Pentru carele au greşit şi care au greşit den sfinte va plăti şi cel preste a cincea parte va adaoge preste el şi va da pre el preotului şi preotul se va ruga pentru el întru berbêcele păcatului şi se va ierta lui.

17. Şi sufletul carele va greşi şi va face una den toate poruncile Domnului care nu trebuie a face şi n-au cunoscut şi va greşi şi va lua păcatul lui,

18. Şi va aduce berbêce curat den oi, în preţ de argint, întru greşală cătră preot şi se va ruga preotul pentru el pentru neştiinţa lui, care n-au ştiut şi el nu ştiia şi se va lăsa lui.

19. Pentru că au greşit greşală înaintea Domnului"./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

5. Și-ș va mărturisi păcatul pentru carele au greșit asupra lui,

6. Și va aduce pentru carele au greșit Domnului, pentru greșeala care au greșit, parte fămeiască de la oi, cîrlăniță, sau căpriță den capre, pentru păcat, și să va ruga pentru el preutul pentru greșeala carea au greșit și i să va lăsa lui greșeala.

7. Iar de nu-i poate mîna lui de agiunsu la oaie, va aduce pentru greșeala lui carea au greșit doao turturêle sau doi pui de porîmbu[4] Domnului, unul pentru păcat și altul pentru ardere.

8. Și le va aduce pre êle la preutul și va aduce preutul întăi cêea pentru greșeală[5] și va rumpe preutul capul lui den git și nu-l va despărți.

9. Și va stropi den sîngele cel pentru păcat pre zidul jirtăvnicului, iar rămășița sîngelui va cură pre fundul jirtăvnicului, pentru că greșeală iaste.

10. Și al doilea îl va face ardere de tot după cum să cuvine și să va ruga pentru însul preutul pentru păcatul lui carele au greșit și i să va lăsa lui.

11. Iar să nu afle[5b 1a] mîna lui părêche de turturêle au doi a porîmbilor pui și va aduce darul lui pentru carele au greșit al zêcelea a lui iîf fănină[6] curată pentru greșeale; să nu torni pre însă untu de lemnu, nice să pui preste ea tămîie, căci pentru greșeală iaste.

12. Și va aduce prea ea către preutul și, luînd cu mîna preutul de însă plină mîna lui pomenire ei, va pune de asupra jirtăvnicului preste arderile cêle de tot Domnului a greșealii iaste.

13. Și să va ruga pentru însul preutul pentru greșeale<le> lui care au greșit dentru una de aceasta și i să va lăsa lui, iar rămășița va fi preutului, ca și jirtva făinei curate»".

14. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

15. „Suflet carele să va greși pre însă cu uitare și va greși făr<ă> voie[7] den sfin<te>[8] lor Domnului și va aduce pentru greșeala lui Domnului berbêce curat den oi, preț de argintu de sicli cu siclul cel svîntu.

16. Pentru carele au greșit și carea au greșit den sfinte va plăti și cel preste a cincea parte va adaoge preste el și va da pre el preutului și preutul să va ruga pentru el întru berbêcele păcatului și să va ierta lui.

17. Și sufletul carele va greși[9] și va face una dentru toate porîncele Domnului den carele nu trebuie a le face și n-au cunoscut și va greși și va lua păcatul lui,

18. Și va aduce berbêce[10] curat den oi în preț de argintu, întru greșeală către preut și să va ruga pentru însă preutul pentru neștiința lui, carea n-au știut și el nu știia și i să va lăsa lui.

19. Pentru că au greșit cu greșeală greșeale înnaintea Domnului/".

5[4]. Și-ș va mărturisi păcatul pentru care au greșit într-însul,

6[5]. Să aducă Domnului pentru greșala ce au greșit [6] miea den oi, parte muierească, sau iadă den capre și să se roage preotul pentru dînsul de păcatul care au greșit și se va lăsa lui.

7. Iar de nu va putea ajunge mîna lui cu miea, să aducă pentru greșala lui 2 turturêle sau 2 pui de porumb Domnului, unul pentru păcat, altul spre arderea de tot.

8. Și să-i dea preotului, iar preotul să ia întăi cela pentru păcat și să-i taie preotul capul și să nu-l spintece.

9. Și să stropească den sîngele cela pentru păcate pre părețîi altariului, iar sîngele cît va rămînea să-l scură pre fundul altariului, că iaste pentru păcat.

10. Iar cel al doilea să-l facă ardere de tot cum se cuvine și să se roage preotul pentru dînsul de păcatul care au greșit și se va lăsa lui.

11. Iar de nu va afla mîna lui părêche de pui de porumb sau 2 turturêre[1], să aducă darul său pentru păcat a zêcea parte de măsuri de efi de făină de grîu pentru păcat și să nu toarne desupra pre dînsa untdelemn, nici tămîie să nu puie pre dînsa pentru că iaste pentru păcat.

12. Ce să o aducă la preot și să ia preotul dentr-însa mîna lui plină întru pomenirea lui și să puie pre altar spre arderea de tot Domnului, că iaste pentru păcat.

13. Și să se roage preotul pentru dînsul de păcatul care au greșit dentr-una de acêstea și se va lăsa lui, iar rămășița să fie a preotului, ca și jărtva făinei cei de grîu curat»"[2]

14. Și grăi Domnul către Moisei zicîndu-i:

15. „Sufletul de va uita cu uitare și nevrînd va greși den cêle ce sînt sfințite Domnului să aducă pentru călcarea sa Domnului cîrlan den oi nevinovat, căruia-i va fi prețul 2 sicle de argint, după siclele sfințirilor care va fi greșit.

16. Și ce au greșit den sfințire să plătească și a cincea parte să adaogă preste dînsul și să o dea preotului, iar preotul să se roage pentru dînsul înaintea Domnului de călcarea lui și se va lăsa lui.

17. Și sufletul care va greși și va face una den toate porîncile Domnului care nu se cuvin a se face și va face nepricepînd, și-ș va cunoaște păcatul lui mai pre urmă'

18. Să aducă cîrlan den oi, nevinovat, cu preț de argint, la preot pentru păcat și să se roage preotul pentru dînsul de neștiința lui carea n-au știut, și se va lăsa lui.

19. Că neștiind el cu uitarea au făcut greșală înaintea Domnului"./

5. Cînd cineva, deci, se va face vinovat de una din aceste greșeli, atunci să-și mărturisească păcatul săvîrșit,

6. Și să aducă Domnului, ca jertfă pentru ispășirea păcatului său, o parte femeiască din turmă, o oaie sau o capră, jertfă pentru păcat.
Preotul să facă ispășire pentru păcatul său și i se va ierta păcatul.

7. Iar dacă nu-i va fi la îndemînă să aducă o oaie sau o capră, atunci să înfățișeze Domnului, ca jertfă pentru păcatul săvîrșit, două turturele sau doi pui de porumbel, unul ca jertfă de ispășire, iar celălalt ca ardere de tot.

8. Și să le aducă preotului, iar acesta să înfățișeze întîi jertfa pentru păcat; să-i frîngă gîtul cu unghia, fără să-i desprindă capul de trup.

9. Apoi să stropească peretele altarului cu sîngele jertfei de ispășire, iar sîngele rămas să-l stoarcă la temelia altarului; aceasta este o jertfă pentru păcat.

10. Iar cealaltă pasăre să o înfățișeze ca ardere de tot, potrivit rînduielii statornicite. Și astfel să facă preotul ispășire pentru păcatul acestui om și i se va ierta lui păcatul.

11. Dacă nu are la îndemînă două turturele sau doi pui de porumbel, să aducă în dar pentru păcatul săvîrșit a zecea parte dintr-o efă de frunte a făinii, ca jertfă pentru păcat; dar să nu toarne untdelemn peste ea și nici să nu adauge tămîie, căci este o jertfă pentru păcat.

12. Și să o aducă la preot, iar preotul să ia un pumn plin spre pomenire și să o ardă pe altar, alături de celelalte jertfe mistuite de foc înaintea Domnului; aceasta este o jertfă pentru păcat.

13. Preotul să facă astfel, pentru acest om, ispășirea păcatului săvîrșit într-unul din aceste chipuri, și i se va ierta păcatul. Făina rămasă va fi a preotului, ca și la prinosul de grîne»".

14. Apoi Domnul i-a vorbit lui Moise, zicîndu-i:

15. „Dacă cineva va săvîrși o nelegiuire fără voie și va lua din lucrurile închinate Domnului, acela să înfățișeze Domnului, ca jertfă pentru ispășirea păcatului său, un berbece fără cusur din turmă, prețuit de tine în sicli de argint, potrivit siclului lăcașului sfînt.

16. Și să dea înapoi ceea ce a luat din lucrurile sfîntului lăcaș, adăugînd a cincea parte din prețul lor, și să le înfățișeze preotului, iar preotul să facă ispășire pentru el cu berbecele adus ca jertfă pentru vină, și i se va ierta păcatul.

17. Dacă va păcătui cineva fără să-și dea seama, săvîrșind împotriva poruncilor Domnului lucruri care nu trebuiesc săvîrșite, acela se va face vinovat și va purta povara păcatului său.

18. Atunci să înfățișeze preotului, ca jertfă pentru vină, un berbece fără cusur luat din turmă, după prețuirea ta, și i se va ierta.

19. Aceasta este o jertfă pentru vină, căci omul acesta se făcuse vinovat înaintea Domnului."/

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 73, col. I

КА' П' Ѕ'

І грѣ҃ сѧ дмнѣ къмъ моусеи гнжѧ, ГѸфлетѹлѣ каре ва грешѝ ѕ шн неаскѹлѣ тжѣдѹ нѹлѣ аскѹтѣ порѹнчиле дмнѹ лѹи, шн ва минцѝ къмъ апроапелѣ, ѧмъ ложире аѹ пентрѹ социре, аѹ пентрѹ такѹ, аѹ ѧфъкѹтѹ врѣо стрѣмбътате вецинѹлѹи. Аѹ ѧфлат пердере шн ва минци пентрѹ, шн ва тжра ку стрѣмбѣл пентрѹ оуна дин тоате карѣле ва фаче омѹл ка сѣ грѣшаскъ ѧмъ ѧнтрѹ. Шн ва фи кынд ва грешѝ, шн ва пъкътѹи, шн ва да ѧнапои ѧ фѹлѹ че аѹ тефѹит, аѹ стрѣмбътате че аѹ стрѣмбат, аѹ зълогѹл че с-аѹ пѹс ла динсѹл, аѹ пердере каре аѹ афлат дин тоате лѹкрѹрѝ карѣ аѹ жѹрат пентрѹ ел ку стрѣмбѹл, шн ва плати капѹ шн ал чинчилеа лѹи ва адаоге престѣ ел, ал кѹи ѣсте лѹи ва да ын каре зи сѣ ва довѣди. Шн ѧ грешѣлѣи лѹи ва адѹче домнѹлѹи бербѣче дин ои нѹрат, прецъ пентрѹ каре аѹ гретит.

Шн сева рѹга пентрѹ ел престѹ ѧнаинтѣ дмнѹлѹи, шн сева лѹи пентрѹ оуна дин тоате кате аѹ фъкѹт шн аѹ грешит ѧмъ дмнѹлѹ. Шн грѣ҃ дмнѣ къмъ моусеи зи кжнд. Порѹнчѣще лѹи ааронь шн фиилорь лѹи зикжнд. Ачаста ѣсте легѣ ардерѣи детот, ачаста ардерѣ детот пре ардерѣ ел пре жртѣвеникь, тоатъ ноапте ва арде пънъ дмнѣца, нѹсека стинце фокѹл карѣле ѣсте пре жртѣвеникѹлѹи. Шн сева ѧмъ престѹ ѧхимъ дѣнь ш шн нъдраџи дѣнь, ва ѧ ѧмъ пре жр трупѹл лѹи, шн ва лѹа ѧдѹчере прѣсте тот карѣ сева топи фокѹл ардерѣ де тот дела жртѣвеник. Шн сѧвапѹне прѣ алътѹрѣ ку жртѣвеникѹл, шн ва дезбръка вѣ мжнтѹлѹ лѹи шн ва ѧмъ алт вешмжнт, шн ва скоате ѧдѹчерѣ депристе тот афаръ де ла ѧмъ ѧ лок курат. Шн фокь пре жр тѣвеникь ва арде пре дмнѹл, шн нѹсека стинце, шн ва арде пресѹл пре дмнѹл лѣмне де дмн нецъ дмнѣцъ, шн ва кладѣ пре ел ардерѣ д тот, шн ва пѹне прѣсте ел сѹл мжнтѹрии. Шн фокь пѹрѹрѣ ва арде пре жртѣвеник нѹсека стинце. Ачаста ѣ легѣ, жртѣи каре со вор ѧдѹче фиїи лѹи ааронь прѣоцїи, денаинтѣ дмнѹлѹи ѧмъ пострѣва жртѣвеникѹлѹи.

Шн ва лѹа дин трѣнсѹл престѹ кѹмъна дѣнь фѣина ѧ кѹратъ ѧмъ жртѣи, ку ѹнѹт делем нѹ ѣн, шн ку тоатъ тъмъ ѣн карѣле ѣнт пре жртѣ, шн ва ѧдѹче пре жртѣвеникь, лѹ ѧре дерадь мироѕь дегѹнь мироснѣ, помнинрѣ ѣи дмнѹлѹи. Ѣрь тевартъмнѣ дѣнъ ѕмънъ ааронь шн фиїи лѹи, ѣзнме севор мжнка ѧмъ ефѣт, ѧнѹрѣ кортѹлѹи мъртѹрїи вор мжнка прѣ. Нѹсева коаче дъспитъ, парте прѣ ѣмь дат лор дин ѧдѹчерїле дмнѹлѹи, ефѣт ефѣтелор ѣсте, ка шн ѧлегрешелїи, шн ка шн ѧлепъкътѹлѹи. Тоатъ парте бър бътѣеск дин прѣоцї вор мжнка прѣ, ѧче

Pag. 73, col. I

CAP 6

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

2. „Sufletul care va greşi şi nascultîndu nu va asculta poruncile Domnului şi va minţi către aproapele-ş întru zălojire, au pentru soţiire, au pentru jah, au au făcut vreo strîmbătate vecinului,

3. Au au aflat pierzare şi va minţi pentru ea şi va jura cu strîmbul pentru una den toate carele va face omul ca să greşască întru acêstea,

4. Şi va fi cînd va greşi şi va păcătui şi va da înapoi jaful ce au jefuit, au strîmbătatea ce au strîmbat, au zălogul ce s-au pus la dînsul, au pierzarea care au aflat,

5. Den tot lucrul care au jurat pentru el cu strîmbul şi va plăti capul şi al cincilea lui va adaoge preste el, a l cui iaste lui va da în care zi să va dovedi.

6 Şi a greşălii lui va aduce Domnului berbêce den oi, curat, preţ pentru care au greşit.

7. Şi se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului şi i se va lăsa lui pentru una den toate cîte au făcut şi au greşit întru dînsul".

8. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

9. „Porunceşte lui Aaron şi fiilor lui zicînd : «Aceasta iaste legea arderii de tot. Aceasta arderea de tot pre arderea ei pre jîrtăvnic, toată noaptea va arde, pănă de mineaţa, nu se va stinge focul carele iaste pre jîrtăvnicul lui.

10. Şi se va îmbrăca preotul în haină de in şi nădragi de in va îmbrăca prejur trupul lui şi va lua aducire preste tot carea o va topi focul, arderea de tot de la jîrtăvnic.

11. Şi o va pune pre ea alăturea cu jîrtăvnicul şi va dezbrăca veşmîntul lui şi va îmbrăca alt veşmînt şi va scoate aducerea de preste tot afară den tabără la loc curat.

12. Şi foc pre jîrtăvnic va arde pre dînsul şi nu se va stinge şi va arde preotul pre dînsul lêmne de dimineaţă dimineaţă şi va clădi pre el arderea de tot şi va pune preste el săul mîntuirii.

13. Şi foc pururea va arde pre jîrtăvnic, nu se va stinge.

14. Aceasta e lêgea jîrtvei care o vor aduce fiii lui Aaron, preoţii, denaintea Domnului împotriva jîrtăvnicului.

15. Şi va lua dentr-însul preotul cu mîna den făină cea curată a jîrtvei cu untdelemnul ei şi cu toată tămîia ei, carele sînt pre jîrtvă, şi va aduce pre jîrtăvnic luare de rod, miros de bună mirosire, pomenirea ei Domnului.

16. Iară ce va rămînea den ea va mînca Aaron şi fiii lui, azime se vor mînca în loc sfînt, în curtea cortului mărturiei vor mînca pre ea.

17. Nu se va coace dospită ; parte pre ea am dat lor den aducirile Domnului, sfîntă sfinţelor iaste, ca şi ale greşelii şi ca şi ale păcatului.

18. Toată partea bărbătească den preoţi vor mînca pre ea. lêge/vêcinică în rudile voastre den aducirile Dom-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

CAP 6

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicindu:

2. „Sufletul[1] carele va greși și neascultîndu nu va asculta porăncele Domnului și va minți către aproapele-ș, au întru zălojire, au pentru soțietate, au pentru jeac, au au făcut vreo strîmbătate vecinului,

3. Au au aflat pierdzare și va minți pentru ea și va giura cu strîmbul pentru una den toate carele va face omul ca să greșască întru acêstea,

4. Și va fi cîndu va greși și va păcătui și va da înnapoi jeacul[1 b i] ce au jecuit[1 b i], au strîmbătate ce au strîmbat, au zălogul ce s-au pus la însul, au pierzarea carea au aflat,

5[4]. Den tot lucrul carele au giurat pentru el pre strîmbul și va plăti capul și al cincelea lui va adaoge preste el, a cui iaste lui va da întru care dzi să va dovedi.

6[5]. Și a greșalii lui va aduce Domnului berbêce den oi, curat, preț pentru care au greșit.

7[6]. Și s<ă> va ruga pentru el preutul înnaintea Domnului și i să va lăsa lui pentru una dentru toate cîte au făcut și au greșit întru însul".

8[7]. Și grăi Domnul către Moisi dzicindu:

9[8]. „Porincêște lui Aaron și fiilor lui[2] dzicînd: [19] «Aceasta iaste lêgea arderii de tot[3]. Aceasta arderea de tot pre arderea ei pre jirtăvnic, toată noaptea va arde, pîndimineață, și nu să va stinge focul carele iaste pre jirtăvnicul lui.

10. Și să va îmbrăca preutul îmbrăcăminte de in și nădragi de in va îmbrăca pregiur trupul lui și va lua aducerea cea preste tot carea o va topi focul, arderea de tot de la jirtăvnic.

11. Și o va pune pre ea alăturea cu jirtăvnicul și să va dezbrăca vășmîntul lui și să va îmbrăca veșmînt altul și va scoate aducerea de preste tot afară den tabără la loc curat.

12. Și foc pre jirtăvnic va arde pre însul și nu să va stinge și va arde pre însul preutul lêmne de dimineață den dimineață și va clădi pre el arderea de tot și va pune preste el săul mîntuirei.

13 Și foc pururea va arde pre jirtăvnic, nu să va stinge.

14. Aceasta-i lêgea jirtvei[4] care o vor aduce pre ea fiii lui Aaron, preuții, dennaintea Domnului împotriva jirtăvnicului.

15. Și va lua dentru însul preutul cu mîna den fănina cea curată a jirtvei cu untdelemnul ei și cu toată tămîia ei, carele-s pre jirtve, și va aduce pre jirtăvnic aducere miros de bună mirosire, pomenirea ei Domnului.

16. Iar ce va rămînea dentru ea va mînca Aaron și fiii lui, azime să vor mînca în loc sfîntu, în curtea cortului mărturiei vor mînca pre ea.

17. Nu să va coace dospită; parte pre ea am dat lor den aducerile Domnului, sfîntă sfinților iaste, ca și al greșcalii și ca și al păcatului.

18. Tot partea bărbătească den preuți vor mînca pre ea de lêge/vêcinică întru ru-

CAP 6

1. Și grăi Domnul către Moisei zicîndu-i:

2. „Sufletul deaca va greși și negrijind nu va băga seamă de porăncile Domnului și va minți către vecin pentru zălojire, sau pentru soțietatea, sau pentru jah, sau au năcăjit pre vecin în cevaș[1],

3. Sau au găsit ceva pierdut și au mințit de dînsul și se va jura în nedireptate pentru una drept toate, drept cîte va face omul,

4. Că să greșască într-acêstea, [5] și va fi deaca va greși și va păcătui și va da înapoi jahul ce au jăhuit, sau năcazul cu ce au năcăjit, sau zălogul ce iaste zălojit la dînsul, sau piêrderea carea o va fi găsit,

5. Den tot lucrul care au jurat pentru dînsul cu strîmbul, acêea ce au jurat drept dînsa adevărat să o dea, și dentr-al său să mai adaogă către acêea a cincea parte și să dea celuia de la cine se-au luat în zioa cêia ce se va vădi lucrul acela.

6. Iar pentru păcatul său să aducă Domnului berbêce den oi, nevinovat să fie, preț după socoteala greșalei.

7. Și să se roage preotul pentru dînsul înaintea Domnului și se va lăsa lui tot păcatul care au făcut cu călcarea porăncii".

8. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

9. „Porincêște lui Aaron și feciorilor lui[i] și le zi: «Aceasta iaste lêgea arderii de tot. Această ardere de tot să arză focul toată noaptea pre altar, pănă dimineața, și să nu stingă.

10. Și să se îmbrace preotul în haină de in și nădragi de in să încalțe pre trupul său și să ia prinosul care-l va fi ars focul arderii: de tot de pre altar și să-l puie alăturea cu altariul.

11. Și să se dăzbrace de hainele sale și să se îmbrace într-alte haine și să scoață prinosul dennafară de tabără în loc curat.

12. Iar focul la altar să arză pre dînsul și să nu se stingă, și să arză preotul pre dînsul lêmne în toate diminețile și să clădească pre dînsul ardere de tot și să puie pre dînsul grăsimea mărturiei.

13. Iar focul în tot ceasul să arză pre altar și să nu se stingă.

14. Aceasta iaste lêgea jărtvei carea o vor aduce popii, feciorii lui Aaron, împotriva altariului înaintea Domnului.

15. Și să ia preotul o mînă de făină de grîu de la altar cu undelemn și cu tămîia ei cea albă, care sînt cu jărtva, să aducă la altar prinos în miroseală cu miros bun întru pomenirea ei Domnului.

16. Iar den rămășița ei să mănînce Aaron și feciorii lui azimă, să mănînce în loc sfînt, în curtea cortului mărturiei să o mănînce.

17. Și să nu se coacă dospită că pre ea am dat parte lor den prinosul Domnului, că iaste sfînta sfinților, cum pentru păcat[ă] așa și pentru greșala călcării.

18. Tot parte bărbătească den preot să o mănînce, lêge/vêcinică întru neamurile

CAP. 6

Alte jertfe pentru vină

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Dacă va greși cineva și va săvîrși o nelegiuire față de Domnul, mințind față de aproapele său în legătură cu un lucru dat ca zălog, încredințat lui spre păstrare ori furat, sau jefuindu-l într-un fel pe aproapele său,

3. Dacă va găsi un lucru pierdut și tăgăduiește acesata, sau dacă va jura strîmb cu privire la orice păcat pe care îl săvîrșește cineva,

4. Dacă va păcătui astfel și se va face vinovat, atunci să dea înapoi lucrul furat sau jefuit, cel încredințat spre păstrare și cel dat ca zălog, lucrul pierdut pe care l-a găsit,

5. Sau orice alt lucru despre care a jurat strîmb, să înapoieze acest lucru în întregime să mai adauge a cincea parte din prețul său și să-l întoarcă stăpînului, chiar în ziua în care își va aduce jertfa pentru vină.

6. Și să înfățișeze Domnului, pentru păcatul său, un berbece fără cusur, luat din turmă, după prețuirea ta, ca jertfă pentru vina sa.

7. Iar preotul va face pentru el ispășire înaintea Domnului și i se va ierta lui, oricare ar fi greșeala de care s-a făcut vinovat."

8. Și i-a vorbit Domnul lui Moise zicîndu-i:

9. „Poruncește fiilor lui Aaron și spune-le: «Aceasta este legea privitoare la arderea de tot. Arderea de tot să rămînă pe vatra altarului toată noaptea, pînă dimineața, și focul de pe altar să ardă fără întrerupere.

10. Atunci preotul să se îmbrace în tunica sa de in și să-și acopere trupul cu nădragi de in să ridice cenușa lăsată de focul care va mistui arderea de tot pe altar și să o pună lîngă altar.

11. Apoi să se dezbrace de veșmintele sale și să ia alte veșminte, ca să ducă cenușa în afara taberei, într-un loc curat.

12. Focul să ardă pe altar neîntrerupt și să nu se stingă; în fiecare dimineață preotul să pună lemne pe foc, să așeze deasupra arderea de tot și să a rdă grăsimea jertfelor de pace.

13. Focul să ardă neîntrerupt pe altar și să nu se stingă niciodată.

14. Iată acum legea privitoare la prinosul de grîne. Fiii lui Aaron să-l aducă în fața Domnului, înaintea altarului.

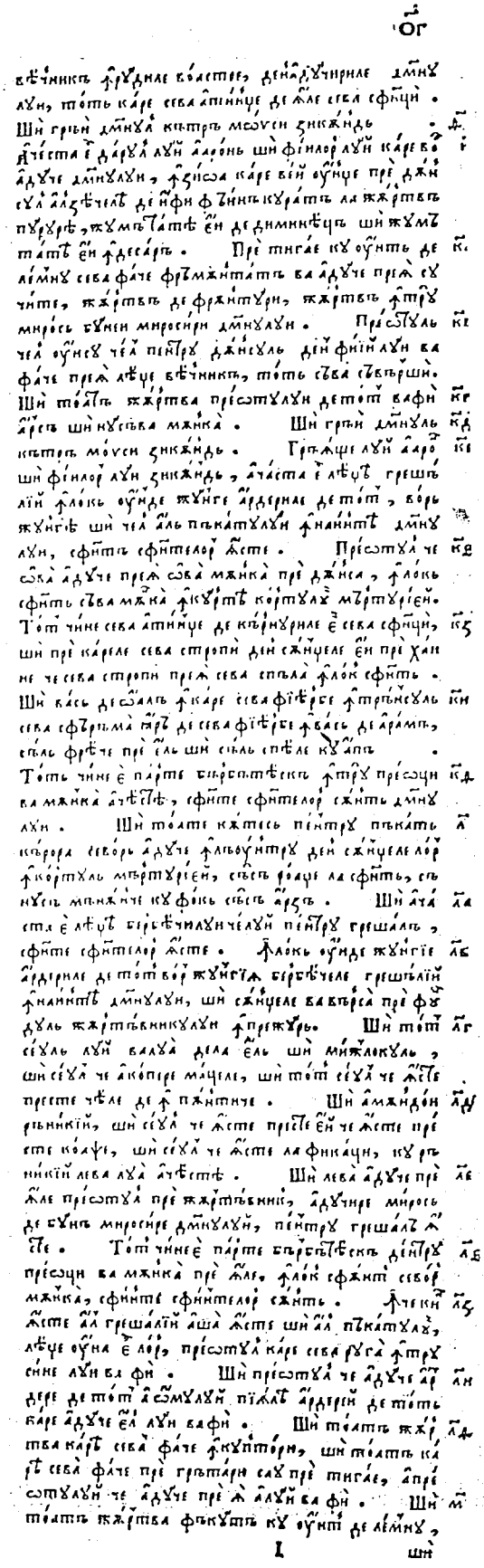
15. Preotul să ia un pumn plin din fruntea făinii și din untdelemn, cu toată tămîia adăugată la prinos, și să ardă totul pe altar, spre pomenire, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

16. Iar ceea ce va mai rămîne din prinosul de grîne să mănînce Aaron și fiii săi, dar să o mănînce nedospită, într-un loc sfînt, în curtea cortului întîlnirii.

17. Dar să nu o coacă dospit. Aceasta este partea pe care le-am dăruit-o lor din arderile mele de tot; ea este un lucru preasfînt, ca și jertfa pentru păcat și jertfa pentru vină.

18. Orice bărbat dintre fiii lui Aaron să mănînce din ea; aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege/veșnică, privitoare la

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 73, col. II

nului ; tot care se va atinge de ele se va sfinți»“.

19. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

20. „Acesta e darul lui Aaron și fiilor lui, care vor aduce Domnului în zioa care vei unge pre dînsul : al zecelea de ifi, făină curată la jîrtvă pururea, jumătatea ei de dimineață și jumătatea ei îndesară.

21. Pre tigaie cu untdelemnu se va face, frămîntată va aduce pre ea sucite, jîrtvă de frînturi, jîrtvă întru miros burei mirosiri Domnului.

22. Preotul cel unsu, cel pentru dînsul den fiii lui, va face pre ea lêge vêcinică, tot să va săvîrși.

23. Și toată jîrtva preotului de tot va fi arsă și nu să va mînca“.

24. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

25. „Grăiește lui Aaron și fiilor lui zicînd : «Aceasta a lêgea greșălii : în loc unde junghe arderile de tot vor junghea și cel al păcatului înaintea Domnului, sfîntă sfintelor iaste.

26. Preotul ce o va aduce pre ea o va mînca pre dînsa, în loc sfînt să va mînca, în curtea cortului mărturiei.

27. Tot cine se va atinge de cărnurile ei se va sfinți și pre carele se va stropi den sîngele ei pre haine ce se va stropi pre ea se va spăla în loc sfînt.

28. Și vas de oală în care se va fiêrbe într-însul se va sfărîma, iară de se va fiêrbe în vas de aramă, să-l frêce pre el și să-l spêle cu apă.

29. Tot cine e parte bărbătească întru preoți va mînca acêstea, sfinte sfintelor sînt Domnului.

30. Și toate cîte-s pentru păcat, cărora se vor aduce înlăuntru den sîngele lor în cortul mărturiei, să să roage la sfînt să nu să mănînce, cu foc să să arză.

<CAP 7>

1[31]. Și aceasta e lêgea berbêciului celui pentru greșală, sfinte sfintelor iaste.

2[32]. În loc unde junghie arderile de tot vor junghiia berbêcele greșălii înaintea Domnului și sîngele va vărsa pre fundul jîrtăvnicului împrejur.

3[33]. Și tot seul lui va lua de la el, și mijlocul, și seul ce acopere mațele și tot seul ce iaste preste cêle de în pîntice,

4[34]. Și amîndoi rănichii, și seul ce iaste preste ei, ce iaste preste coapse, și seul ce iaste la ficați, cu rănichii, le va lua acêstea.

5[35]. Și le va aduce pre ele preotul pre jîrtăvnic, aducire miros de bună mirosire Domnului, pentru greșală iaste.

6[36]. Tot cine e parte bărbătească dentru preoți va mînca pre êle, în loc sfînt se vor mînca, sfinte sfintelor sînt.

7[37]. În ce chip iaste al greșalii, așa iaste și al păcatului, lêge una e lor ; preotul care se va ruga întru sine lui va fi.

8[38]. Și preotul ce aduce ardere de tot a omului piêlea arderii de tot, care aduce el, lui va fi.

9[39]. Și toată jîrtva carea se va face în cuptoriu și toată carea se va face pre grătariu, sau pre tigaie, a preotului ce aduce pre ea, a lui va fi.

10[40]. Și toată jîrtva făcută cu untdelemnu,/și nu

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

dele voastre den ⸗aducerile Domnului; tot carele să va atinge de êle să va sfinți»".

19. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

20. „Acesta-i darul lui Aaron[5] și fiilor lui, carele vor aduce Domnului întru dzua, carea vei unge pre însul: al dzecelea deifi făină curată la jirtvă pururea, giumătate de ea dimineață și giumătate de ea îndesara.

21. Pre tigaie întru untu de lemnu să va face, frămîntată vei aduce pre ea sucită, jirtvă den bucăți, jirtvă întru miros a bunii mirosiri Domnului.

22. Preutul cel unsu, cel pentru însul den fiii lui, va face pre ea de lêge vêcinică, tot să va săvîrși.

23. Și toată jirtva preutului de tot va fi arsă și nu să va minca".

24. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

25. „Grăiește lui Aaron și fiilor lui dzicîndu: «Aceasta-i lêgea greșalei[6]: în loc unde junghe arderile de tot vor junghea și cel a păcatului înnaintea Domnului, svintu sfinților iaste.

26. Preutul ce o aduce pre ea o va minca pre însă, în loc sfintu să va minca, în curtea cortului mărturiei.

27. Tot cine să va atinge de cărnurile ei să va sfinți și pre carele să va stropi den singele ei pre haine ce să va stropi pre ea să va spăla în loc sfintu.

28. Și vas de oală întru carea să va fiêrbe să va sfărîma, iar în vas de aramă de să va fiêrbe să-l frêce și pre el și să-l spêle cu apă.

29. Tot cine-i de parte bărbătească întru preuți va minca acêstea, svinte svinților sîntu Domnului.

30. Și toate cîte-s pentru păcat, cărora să vor aduce înlontru den singele lor întru cortul mărturiei, să s<ă> roange la sfintu să nu să mănînce, cu foc să s<ă> arză de tot.

<CAP 7>

1[31]. Și aceasta-i lêgea berbêcelui[1] celui pentru greșeale, sfinte a sfinților iaste.

2[32]. În loc unde giunghe arderile de tot vor junghea berbêcele cel al greșealei înnaintea Domnului și singele vor vărsa pre fundul jirtăvnicului înpregiur.

3[33]. Și tot săul lui va lua de la el, și mijlocul, și săul ce acopere mațele, și tot săul ce iaste preste cêle den pîntece,

4[34]. Și rărunchii amîndoi, și săul ce iaste preste înși, ce iaste preste stînghi, și săul ce iaste la ficați, cu rărunchii, le va lua pre acêstea.

5[35]. Și le va aduce pre êle preutul pre jirtăvnic, aducere miros de bună mirosire Domnului, pentru greșeală iaste.

6[36]. Tot cine-i de parte bărbătească va minca pre êle, în loc sfintu să vor minca, sfinte sfinților sîntu.

7[37]. În ce chip iaste a greșealei, așea iaste și al păcatului, lêge una lor, preutul carele să va ruga întru însă lui va fi.

8[38]. Și preutul ce aduce ardere de tot a omului pielea arderii de tot, carea aduce el, lui va fi.

9[39]. Și toată jirtva carea să va face în cuptoriu și toată carea să va face pre vatră sau pre tigaie, a preutului ce aduce pre ea, a lui va fi.

10[40]. Și toată jirtva făcută cu untu de lemnu, și nu răsfăcută, la toți fiii lui Aaron voastre, și tot cine se va atinge de prinosul Domnului se va sfinți».

19. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

20. „Acesta iaste darul lui Aaron și al feciorilor lui, care-l vor aduce Domnului în zioa în carea-i vei unge: a zêce parte de măsură de efi de făină curată la jirtvă pururea, jumătate dentr-însa dimineața, jumătate îndeseară.

21[20]. În tigaie în undelemn să se facă [21] frămîntată să o aduci jirtvă den fărămituri, jirtvă în miros mirosealei cei bune a Domnului.

22. Preotul cel uns, care va fi după dînsul în locul lui, den feciorii lui, să o facă lêge vêcinică, totdeauna să se săvîrșească.

23. Și toată jirtva preoțească spre toată arderea să fie și să nu se mănînce»[2].

24. Și grăi Domnul către Moisei ⸗zicînd:

25. „Grăiește lui Aaron și feciorilor lui zicîndu-le: «Aceasta iaste lêgea greșalei: în locul în care junghe arderea cea de tot să junghe și cea pentru păcat înaintea Domnului, că iaste sfînta sfinților.

26. Preotul care o va aduce să o mănînce în loc sfînt, să o mănînce în curtea cortului mărturiei.

27. Tot cela ce se va atinge de cărnurile ei se va sfinți și ale cui haine se vor stropi de singele ei și pre ce se va stropi să se spêle în loc curat.

28. Și tot vasul de lut în care se va fiêrbe să se spargă, iar de se va fiêrbe în vas de aramă, să se frêce și să-l spêle cu apă.

29. Tot carele iaste ⸗întru preot parte bărbătească să mănînce dentr-însele, că iaste sfînta sfinților Domnului.

30. Prinosul care iaste pentru păcate, al căruia singe se bagă în cortul mărturiei spre curățire întru sfințire, să nu se mănînce, ce să se arză cu foc.

CAP 7

1. Și aceasta iaste lêgea Domnului pentru greșală, carea iaste sfînta sfinților.

2. În locul unde junghe arderile de tot să junghe berbêcele cel pentru greșală înaintea Domnului, iar singele să-l vêrse împrejurul temeliei altariului.

3. Și tot seul lui să se ia de la dînsul, și dăștarile și praporul, și tot seul ce iaste la cêle denlăuntru,

4. Și rănichii amîndoi, și seul de pre dînșii, și ce iaste pre ii, și băzărul, să se ia cu acêstea.

5. Și să le aducă preotul la altar prinos Domnului în miros bun, că iaste pentru greșală.

6. Tot care iaste parte bărbătească den preoț să le mănînce, și în loc sfînt să le mănînce, că sfînta sfinților iaste.

7. Cum iaste cea pentru păcat, așa iaste și cea pentru greșală, că o lêge au; preotul carele se va ruga de sine lui va fi.

8. Și preotul carele va aduce arderea cea de tot a omului pielea jîrtvei arderii de tot, carea o va aduce pentru dînsul, a lui să fie, adecă a preotului.

9. Și toată jîrtva carea se va face în cuptor și toată cîtă se va face pre vatră, sau pre grătar, a preotului care o va aduce a aceluia să fie.

10. Și toată jîrtva frămîntată cu amestecătură de untdelemn, și fără de amestecă- jertfele mistuire de foc înaintea Domnului. Tot ceea ce se va atinge de ele va fi sfințit».

19. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

20. „Acesta este darul pe care Aaron și fiii săi să îl înfățișeze Domnului în ziua cînd vor fi miruiți; a zecea parte dintr-o efă din fruntea făinii, ca prinos veșnic, jumătate dimineața și jumătate seara.

21. Să fie pregătită în tigaie, frămîntată și prăjită cu untdelemn, să fie adusă coaptă și frîntă în bucăți, ca prinos cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

22. Preotul care, dintre fiii lui Aaron, va fi miruit în locul lui, să aducă acest prinos. Aceasta este o lege veșnică; prinosul să fie ars în întregime.

23. Orice prinos de grîne din partea unui preot să fie ars în întregime și să nu se mănînce nimic din el."

24. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

25. „Vorbește lui Aaron și fiilor săi și spune-le: «Aceasta este legea privitoare la jertfa pentru păcat: în locul unde este înjunghiată jertfa pentru arderea de tot, acolo să fie înjunghiată înaintea Domnului și jertfa pentru păcat; aceasta este un lucru preasfînt.

26. Preotul care va aduce jertfa pentru păcat, acela să o mănînce; să fie mîncată într-un loc sfînt, în curtea cortului întîlnirii.

27. Oricine se va atinge de carnea ei va fi sfințit, iar dacă va țîșni sînge pe vreun veșmînt, partea stropită să fie spălată într-un loc sfînt.

28. Oala de lut în care va fierbe carnea să fie spartă, iar, dacă a fost fiartă într-un vas de aramă, acesta să fie frecat și spălat cu apă.

29. Orice bărbat din neamul preoțesc să mănînce din ea: aceasta este un lucru preasfînt.

30. Dar să nu se mănînce nici o jertfă pentru păcat din al cărei sînge va fi adus în cortul întîlnirii, ca să se facă ispășire în sfîntul lăcaș; aceasta să fie arsă în foc.

CAP. 7

Jertfele pentru ispășire

1. Iată legea privitoare la jertfa pentru vină; ea este un lucru preasfînt.

2. În locul unde este înjunghiată jertfa pentru arderea de tot, acolo să fie înjunghiată și jertfa pentru vină; cu sîngele ei să fie stropit altarul ei de jur împrejur.

3. Să fie adusă toată grăsimea, coada, grăsimea care acoperă măruntaiele,

4. Amîndoi rinichii, împreună cu grăsimea de pe ei, cea de pe șale, ca și seul de pe ficat, care se desprinde o dată cu rinichii.

5. Preotul să le ardă pe altar, ca jertfă mistuită de foc, înaintea Domnului; aceasta este o jertfă pentru vină.

6. Orice bărbat din neamul preoților să mănînce din ea, dar s-o mănînce într-un loc sfînt; aceasta este un lucru preasfînt.

7. Cum este la jertfa pentru vină, tot așa să fie și la jertfa de ispășire; aceeași lege este pentru amîndouă; vita jertfită să rămînă preotului care a săvîrșit ispășirea cu ajutorul ei.

8. Cînd preotul înfățișează arderea de tot a cuiva, lui să-i rămînă pielea acelei arderi de tot.

9. Orice prinos de grîne copt în cuptor, pregătit în tigaie sau în cratiță, să fie al preotului care îl va înfățișa.

10. Orice prinos de grîne pregătit cu untdelemn /sau uscat să fie al tuturor fiilor

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 74, col. I

ѡ҃д

шн҃ нꙋ префъкꙋтъ ла тоцн фнїн лꙋн ааро́н ба фн҃ фнщє кърѣа ѧтоѥма .

К Л П З

а҃ а҃ Ачаста є лѣгѣ тѫртвен мънтꙋнрїн ка
рѣ вор ѧдꙋче домнꙋлꙋн . Де вор ѧдꙋ
че пе́нтрꙋ лаѫда пре ѥ, шн ба ѧдꙋче
ла тѫртеа лаѫдєн пъ́нини де фкни́нъ нꙋ
ра́тѫ, фъкꙋте ѳ оу҃нт де леми́нѣ, шн
тѫрте не доспи́нте сꙋнєе нꙋ оу҃нт де леми́нѣ, шн
фъ́нинъ ла́вєць фрѫмънтѧ́тѫ нꙋ оу҃нт де лѣнꙋ.
Пре пъ́нини не доспи́нте ба ѧдꙋче дарꙋрнле лꙋн .
пре тѫ́ртеа де лаѫдѫ мънтꙋнрєн лꙋн .

в҃ Шн ба ѧдꙋче дела домнѣ́ѧ оу҃нѧ́ дн҃ то́ате да
рꙋрнле лꙋн ла́ре домнꙋлꙋн, прєо́тꙋлꙋн че́ѳор
г҃ не єжꙋпле мънтꙋнрєн, лꙋн ба ф҃н . Шн кѣ
нꙋрнле тѫ́ртєн лаѫдєн мънтꙋнрєн, лꙋн вор
ф҃н, шн ѳкарѣ зн҃ сѣдрꙋѧ́ци, єєвор мънка, нꙋ
д҃ вор лъса дн҃ трънса пънѣ дминѣца . Шн
єва тѫртꙋн рꙋгѫ де оу҃нъ вое дарꙋ́ѧ лꙋн, ѳ
карѣ зн҃ ба ѧдꙋче тѫртеа лꙋн єва мънка шн
е҃ ѧдо́ѡ зн҃ . Шн чєа ръмънѣ дн҃ кѣрнꙋрнле
тѫртвен пънѣ а́трєа зн҃, нꙋ фо́к єва ѧрде .
ѕ҃ Ѳрѣ де мънкѫндь ба мънка дн҃ кѣрнꙋрн а́трє
а зн҃, нꙋєва прїнми чєлꙋй че ѧдꙋче лꙋн, нꙋєв
ба сокоти лꙋн, пе́нтрꙋ кѣ пънѣтърнче́ ѥсте,
тръ сꙋфлетꙋ́ѧ ка́ре ба мънка дн҃ ѡ́ле пъкатѣ
ѕ҃ ба лꙋ́ѧ . Шн кѣрнꙋрн ка́те євор ѧтинџе де
тоѳ не нꙋра́тꙋ́ѧ нꙋєвор мънка, ѳфо́к дето́ѳ
євор ѧрде, тоѳ нꙋра́тꙋ́ѧ ба мънка карне .
и҃ Шн сꙋфлетꙋ́ѧ ка́ре ба мънка дн҃ кѣрнꙋрнле жѳ
твен мънтꙋнрєн, ка́ре ѥ́сте а́дминлꙋн, шн не
нꙋръцѣ́м лꙋн прѣ домнѣ́ѧ ба перн сꙋфлетꙋ́ѧ а
ѳ҃ чєла дн҃ нородꙋ́ѧ лꙋн . Шн сꙋфлетꙋ́ѧ ка́ре
єва а́тинџе де тоѳ лꙋкрꙋ́ѧ не нꙋра́тꙋ, сав дне
нъръцїе де о҃м, сав дитѣле нꙋ па́трꙋ пнтоаре
не нꙋра́тє, сав де тоа́ѳе оурѫчнѣ не нꙋра́тꙋ,
шн ба мънка дн҃ кѣрнꙋрнле тѫ́ртвен мънтꙋн
і҃ рєн ка́рєле ѥ́сте домнлꙋн, ба перн сꙋфлетꙋ́ѧ а
ае ла дн҃ нородꙋ́ѧ лꙋн . Шн грѣн домнꙋ́ѧ кѣтръ
аі мо́ѵєи зникѫндь . Грѣѫще фїлор лꙋн ісраи́л
зникѫндь, тоѳ сеꙋ́ѧ о҃лор шн а́ѧ ѳилор, шн а́
ае капрелор, сѫнъ мънкаци . Шн сеꙋ де морть
тине шн прїнѕ де хїарѣ єва лꙋкрꙋ́ ла тоѳ лꙋ
аѕ крꙋ́ѧ, шн ла мънка́рє нꙋєва мънка . Тоѳ
карєле ба мънка сеꙋ дела доѳто́аче, дн҃ ка́ре ве
ѧ҃ ѧдꙋче дн҃ трънселе ѧдꙋчере домнлꙋн, ба перн
аѳ сꙋфлетꙋ́ѧ а́чєла дн҃ нородꙋ́ѧ лꙋн . Тоѳ сꙋ
ае чєле єсънъ мънка́ц ѳтоѳ сълашꙋ́ѧ бо́стрꙋ де
аѳ доспѳто́аче шн дн҃ па́сѣри . Тоѳ сꙋфлетꙋ́ѧ
ка́ре ба мънка сѫнце, ба перн сꙋфлетꙋ́ѧ а́чєла
аі дн҃ нородꙋ́ѧ лꙋн . Шн грѣн домнꙋ́ѧ кѣтръ
ѧ҃ мо́ѵєи зникѫнд . Шн фїлор лꙋн ісраи́л леве
срън зникѫнд, чєла че ѧдꙋче тѫ́ртвен мънтꙋн
рєн лꙋн домнлꙋ, ба ѧдꙋче дарꙋ́ѧ лꙋн домнлꙋн,
к҃ дн҃ тѫ́ртеа мънтꙋнрєн лꙋн . Мънїле лꙋн
вор ѧдꙋче ѧдꙋчерле домнлꙋн, сеꙋ́ѧ че ѥ́сте пре
сте пі́єптꙋ, шн сеꙋ́ѧ че ѥ́сте прєсте фика́ц вор
ѧдꙋче лꙋн, каєт пѫ́ре дре фнаи́нтѣ домнлꙋн .
кѧ Шн ба ѧдꙋче прєо́тꙋлꙋ сеꙋ́ѧ че ѥ́сте прєсте пі́єп

prefăcută, la toţi fiii lui Aaron va fi fieştecăruia întocma.

[CAP 7]

11[1]. Aceasta e lêgea jîrtvei mîntuirii, carea vor aduce Domnului.

12[2]. De vor aduce pentru lauda pre ea şi va aduce la jîrtva laudei pîini de făină curată, făcute în untdelemnu, şi turte nedospite, unse cu untdelemnu, şi făină aleasă, frămîntată cu untdelemnu.

13[3]. Pre pîini nedospite va aduce darurile lui pre jîrtvă de laudă mîntuirei lui.

14[4]. Şi va aduce de la dînsul unul den toate darurile lui luare Domnului, preotului ce toarnă sîngile mînturei, lui va fi.

15[5]. Şi cărnurile jîrtvei laudei mîntuirei lui vor fi şi în carea zi să dăruiêşte se vor mînca, nu vor lăsa dentr-însa pănă dimineaţa.

16[6]. Şi de va jîrtvui rugă de bunăvoie darul lui, în carea zi va aduce jîrtva lui, se va mînca şi a doo zi.

17[7]. Şi ce va rămînea den cărnurile jîrtvei pănă a treia zi cu foc se va arde.

18[8]. Iară de mîncînd va mînca den cărnuri a treia zi, nu se va priimi celui ce aduce lui, nu se va socoti lui, pentru că pîngăriciune iaste, iară sufletul care va mînca den êle păcatul va lua.

19[9]. Şi cărnuri cîte se vor atinge de tot necuratul nu se vor mînca, în foc de tot se vor arde, tot curatul va mînca carne

20[10]. Şi sufletul care va mînca den cărnurile jîrtvei mîntuirei, care iaste a Domnului, şi necurăţiia lui pre dînsul va peri sufletul acela den norodul lui.

21[11]. Şi sufletul care se va atinge de tot lucrul necurat, sau de necurăţie, de om, sau de cêle cu patru picioare necurate, sau de toată uriciunea necurată şi va mînca den cărnurile jîrtvei mîntuirei carele iaste Domnului, va peri sufletul acela den norodul lui»“.

22[12]. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

23[13]. „Grăiêşte fiilor lui Israil zicînd : «Tot seul oilor, şi al boilor, şi al caprelor să nu mîncaţi.

24[14]. Şi seu de mortăciune şi prinsă de hiară se va lucra la tot lucrul, şi la mîncare nu se va mînca.

25[15]. Tot carele va mînca seu de la dobitoace den care veţ aduce dentr-însele aducere Domnului va peri sufletul acela den norodul lui.

26[16]. Tot sîngele să nu mîncaţ în tot sălaşul vostru den dobitoace şi den pasări.

27[17]. Tot sufletul care va mînca sînge va peri sufletul acela den norodul lui».

28[18]. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

29[19]. „Şi fiilor lui Israil le vei grăi zicînd : «Cela ce aduce jîrtvă mîntuirei lui Domnului va aduce darul lui Domnului den jîrtva mîntuirei lui.

30[20]. Mîinele lui vor aduce aducerile Domnului, seul ce iaste preste pieptu şi seul ce iaste preste ficaţ vor aduce lui ca să puie dare înaintea Domnului.

31[21]. Şi va aduce preotul seul ce iaste preste piep/tu

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

va fi, fieștecăruia atocma.

[CAP 7]

11[1]. Aceasta-i lége a jirtvei[2] mintuirei, carea vor aduce Domnului.

12[2]. Să vor aduce pentru laudă pre ea și va aduce la jirtva laudei păini de fănină curate, făcut<e> în untu de lemnu, și covrigi nedospiți, unși cu untdelemnu, și fănină aleasă, frămîntată cu untdelemnu.

13[3]. Pre păini nedospite va aduce dururile lui pre jirtvă de laudă a mintuirei lui.

14[4]. Și va aduce de la însul unul den toate dărurile lui luare Domnului preutului ce toarnă singele mintuirei, lui va fi.

15[5]. Și cărnurile jirtvei laudei mintuirei lui vor fi, și întru care dzi să dăruiește să vor mînca, nu vor lăsa de însul la dimineață.

16[6]. Și de va jirtvui rugă de bună voie darul lui, întru care dzi va aduce jirtva lui, să va mînca și a doao dzi.

17[17]. Și ce va rămînea den cărnurile jirtvei păn-a treia dzi cu foc să va arde.

18[8]. Iar să va mîncîndu mînca-va den cărnuri a treia dzi, nu va priimi celuia ce-i aduce lui, nu să va socoti lui, pentru că pîngăriciune iaste, iar sufletul carele va mînca dentru el păcatul va lua.

19[9]. Și cărnuri cîte să vor atinge de tot necuratul nu să vor mînca, în foc de tot să vor arde, tot curatul va mînca carne.

20[10]. Și sufletul carele va mînca den cărnurile jirtvei mintuirei, carele iaste al Domnului, și necurățiia lui pre însul, va peri sufletul acela den nărodul lui.

21[11]. Și sufletul carele să va atinge de lucrul necurat, sau de necurăție de om, sau den cêle cu 4 picioare necurate, sau de toată uriciunea necurată și va mînca den cărnurile mintuirei carele iaste a Domnului, va peri sufletul acela den nărodul lui»".

22[12]. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

23[13]. „Grăiește fiilor <lui>[3] Israil dzicîndu: «Tot săul a boilor, și a oilor, și a caprelor să nu mîncați.

24[14]. Și seu de mortăciune și prinsu de jiganie să va lucra la tot lucrul, și la mîncare nu să va mînca.

25[15]. Tot carele va mînca seu de la dobitoace den carele veți aduce aducere Domnului dentru înse va peri sufletul acela den nărodul lui.

26[16]. Tot singele să nu mîncați întru tot sălașul vostru den dobitoace și den pasări.

27[17]. Tot sufletul de va mînca singe va peri sufletul acela den nărodul lui.»"

28[18]. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

29[19]. „Și fiilor lui Israil le vei grăi dzicînd: «Cela ce aduce jirtvă mintuirei lui Domnului va aduce nărodu[4] lui Domnului den jirtva mintuirei lui.

30[20]. Mînule lui vor aduce aducerile Domnului, săul ce iaste preste pieptu, săul cel preste maiu va aduce lui ca să puie dare înnaintea Domnului.

31[21]. Și va aduce preutul săul ce iaste preste pie/ptu pre jirtăvnic și va fi pieptul

tură, să fie la tot feciorii lu Aaron fieștecăruia întocma.

11[2]. Aceasta iaste lêgea jărtvei de pace, carea să o aducă Domnului.

12. Că de o vor aduce pentru lauda să aducă cu jărtva și pâine de laudă de făină de grîu, curat frămîntată în undelemn, și covrigi nedospiț, unși cu undelemn, [13] și făină de grîu, frămîntată cu undelemn.

13. Cu pâinea cea nedospită să aducă darul lui cu jărtva jărtvei laudei cei de mîntuire.

14. Și de la dînsul unul să aducă den tot darul său luare Domnului și preotului carele toarnă singele mărturiei a lui să fie.

15[14]. Și cărnurile jărtvei laudei cei de mîntuire ale lui vor fi, [15] și or în ce zi se vor aduce într-acêea să se mănînce, iar să nu rămîie dentr-însa până a doaoa zi.

16. Iar de va aduce jărtva sa rugăciune de bunăvoie, în ce zi ce va aduce, într-acêea să se mănînce.

17. Iar ce va rămînea pre dimineața pre altar până a treia zi să se arză pre altar.

18. Iar de mîncînd va mînca den cărnuri a treia zi, nu se va priimi celuia ce o au adus, că nu i se va băga în seamă, că iaste spurcăciune, și sufletul care va mînca dentr-însele păcat dobîndește.

19. Și cărnurile care se vor atinge de tot ce iaste necurat să nu se mănînce, ce să se arză în foc, și tot cine va fi curat să mănînce cărnurile.

20. Și sufletul care va mînca den carnea jărtvei cei de mîntuire, carea iaste a Domnului, și necurățiia lui pre dînsul, peri-va sufletul acela den nărodul său.

21. Și sufletul care se va atinge de tot lucrul necurat, sau de necurățiia omului, sau den cêle cîte cu patru picioare necurate și de toată necurățiia spurcată și va mînca den carnea jărtvei mîntuirei carea iaste a Domnului, sufletul acela va peri den nărodul său»[3].

22. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

23. „Grăiește feciorilor lui Israil zicîndu-le: «Tot seul boilor, și al oilor, și al caprelor să nu mîncați.

24. Și seu de mortăcină și mîncat de fieri tot lucrul să s<e> facă cu dînsul, iar de mîncare să nu se mănînce.

25. Că tot cel ce va mînca seu den dobitocul care va aduce dar Domnului dentr-însul, sufletul acela va peri den nărodul său»[3].

26. Nice un singe să nu se mănînce întru toate lăcașurile voastre, nice de dobitoc, nice de pasăre.

27. Că tot sufletul care va mînca singe va peri sufletul acela den nărodul său»"

28. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

29. „Grăiește feciorilor lui Israil zicîndu-le: «Cela ce va aduce jărtvă de mîntuire Domnului să aducă darul său Domnului den jertva mîntuirei.

30. Mînele lui să aducă prinos Domnului seul care iaste pre piept și băzărul să aducă ca să-l puie înaintea Domnului.

31. Și să puie preotul seul de pre piept pre altar, [31] iar pie/ptul să fie al lui Aaron

lui Aaron, deopotrivă fiecăruia.

11. Iată legea privitoare la jertfa de pace, care va fi adusă Domnului.

12. Dacă cineva o va aduce ca jertfă de laudă, să aducă împreună cu jertfa de pace și pîini nedospite, frămîntate cu untdelemn, turte nedospite, stropite cu untdelemn și fruntea de făină frămîntată cu untdelemn.

13. Pe lîngă aceste turte, să mai aducă lîngă jertfa de pace și de laudă, ca prinos de grîne, și niște pîini dospite.

14. Din toate aceste prinoase, cîte o bucată să o înfățișeze ca dar înălțat Domnului; aceasta să fie a preotului care stropește cu singele jertfei de pace.

15. Carnea jertfei de laudă și de pace să fie a sa, dar să o mănînce în ziua înfățișării ei; să nu se lase nimic din ea pînă dimineață.

16. Iar dacă jertfa cuiva este adusă spre a îndeplini o făgăduință sau ca dar de bunăvoie, aceasta să fie mîncată în ziua înfățișării ei, iar ceea ce va rămîne din ea să fie mîncată a doua zi.

17. Ceea ce va rămîne din carnea jertfei pentru a treia zi să fie ars în foc.

18. Dar dacă va îndrăzni cineva să mănînce din carnea jertfei sale de pace în a treia zi, această jertfă nu va fi primită; celui care a adus-o nu i se va ține în seamă, căci aceasta este lucru necurat, și oricine va mînca din ea va purta povara păcatului său.

19. Carnea care s-a atins de ceva necurat să nu fie mîncată, ci să fie arsă în foc. Dar carnea jertfei poate să o mănînce oricine este curat.

20. Dar dacă cineva, aflîndu-se în stare de necurățenie, va mînca din carnea jertfei de pace, care este a Domnului, acela să fie îndepărtat din neamul lui.

21. Iar acela care va atinge vreun lucru necurat, fie vreo necurățenie omenească, fie un animal necurat sau orice altă spurcăciune necurată, și va mînca apoi din carnea jertfei de pace care este a Domnului, acela să fie îndepărtat din poporul lui»".

22. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

23. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Să nu mîncați nici un fel de grăsime, de bou, de oaie sau de capră.

24. Grăsimea unei vite moarte sau sfîșiate de fiare puteți să o folosiți la orice altceva, dar să nu o mîncați.

25. Dacă va mînca cineva din grăsimea vitelor care sînt înfățișate domnului ca jertfă mistuită de foc, acela să fie îndepărtat din neamul lui.

26. Să nu mîncați nicidecum singe, oriunde veți locui, nici de pasăre, nici de vită.

27. Oricine va mînca singe să fie îndepărtat din neamul lui.»"

28. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

29. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Acela care va aduce jertfa sa de pace Domnului să înfățișeze Domnului darul său, luat din jertfa de pace.

30. Cu mîinile sale să aducă părțile ce trebuiesc mistuite în foc, înaintea Domnului, și anume grăsimea așezată deasupra pieptului, iar pieptul să fie legănat, ca dar legănat înaintea Domnului.

31. Și preotul să ardă grăsimea pe altar, iar pie/ptul să rămînă lui Aaron și fiilor săi.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 74, col. II

тѹ прѣ жрътъвникъ, шн ка фн пѣпттхѫ аѹн ѫа
рнн шн фнлоу аѹн . Шн сраꙗхѫ чѣѫ днрептъ кѕ
вецѣ да аѯоаре прѣотхѫхѹ, дин жрътквле мѧ
тѹирен воастре . Чѣла че ѫдѹче сѧнѹеле мѧ кг
тѹирей, шн сѣѫ дин фнїн аѹн ѫарон аѹн ка фн
сраꙗхѫ чѣѫ днрептъ фпарте . Пентрѹ кд пѣ
тѹа пѹнгѣтѹ дѣсѹпра, шн сраꙗхѫ аѯоѓїн ѧмѧ аѹа
дела фнїн аѹн їсранл, дин жрътвеле мѧтѹирѣ
воастре, шн ѧѣм дат прѣ дїнселе аѹн ѫарон пре
сѣѓ, шн фнлоу аѹн аѣце вѣчнннѕ дела фнїн аѹн
їсраи . Ачѣста е оуѓерѣ ке ѫарон шн оуѓерѣ фнлоу кѳ
ке, де ѫдѹчнрле дїнѫаѣ, спрѹ каре зна ѫдѫ прѣ
ѣкасѣ прїсѫцѣскѕ дїнѫаѣ . Дѫпѫкѫ порѫнтъ кѕ
дмнѣзеѹл дѣ лѹї спрѹ каре зна оуѓеѕ прѣ дїшїн
дла фнїн аѹн їсраи, делаце вѣчннкъ спрѹ рѹде
леа. Ачѣста е аѣце ѫдерлѫ де тоѫмѫтъ шн кѕ
пентрѹ греѓала шн пентрѹ пъкат, шн ѫсъвѣрѓ
шнрїн, шн ѫмплѣтнн мѧнтѹирїн . Ачѣ кн кѳ
ѧѣ порѫнчнтъ дмнѣзѫ аѹн моѵсн ѯмѫтеле снна,
ѯ каре зн, ѧѣ порѫнчнтъ фнлоу аѹн їсраил сѣ
ѫдѹкъ дарѹрнле лоръ фнаинтѣ дмнѣзѹн, спѹстн
нле снна .

К А П Н

Н грѣи дмнѣзѫ кътрѣ моѵсн знкѫндѣ . 2
Ѫ прѣ ѫарон шн прѣ фнїн аѹн, шн вешмнтеле аѹн, шн оуѓнтъ де леѓмнѣ оуѓе кѳ
рїн, шн внцѣлѫ чѣл пентрѹ пъкат, шн чїн дой бербѣчн, шн кошнца кѹ ѫзн
мле . Шн тоатъ ѫдѹнаре сѣборѫлѹи каре 3
ѣра ла оуша кортѫлѹи мѣртѹрїей . Шн фъ 4
кѫ моѵсн дупрекѹм ѧѣ порѫнчнтъ аѹн дмнѣзѫ ,
шн ѧѣ ѫдѹнатъ тоатъ ѫдѹнаре ла оуша кортѫ
лѹи мѣртѹрїей, шн зїсе моѵсн кътрѣ ѫдѹнаре.
Ачѣста ѣсте кѹвѣнтѹл че ѧѣ порѫнчнтъ дмнѣ 5
зѣфъкъ . Шн ѫдѹсе моѵсн прѣ ѫарон шн пр 6
фнїн аѹн . Шн спѣлъ прѣ дїншїн кѹ ѫпъ, 7
шн лаѣ ѳрѣкат кѹ хѫнна шн лаѣ ѳнѣсѣ кѹ
ерѣѫл шнѫ ѳрѣкъ кѹ хѫнна ѳ пѣнъ кѳсъ, шѫ
пѹсъ прѣсте дїнсѫл ѳ прѣсте оѹмѣрѣ
Шн ѧѣ ѳнѣсѣ прѣ дїнсѫл дупѕ фѫчерѣ ѳ прї 8
сте оѹмѣрѣ, шн ѧѣ стрѣнсѣ прѣ дїнсѫл кѹ дї
сл, шн ѫдупсѣ прѣсте дїнсѫ ѣнгоѫпѫ шн ѧѣ
пѹсъ пѣсте ѣнгоѫпѫ ѫрътарѣ шн ѫдѣвѣрѫл .
Шн ѧѣ пѹсъ мѹтра прѣ капѫ аѹн, шн ѧѣ пѹсъ 9
прѣ мѹтрѣ дин фаца аѹн потѳкѫва ѳ де ѧѣрѣ ѳ
сфнцнтъ сфнтъ, дупрекѹм ѧѣ порѫнчнтъ дмнѣ
аѹн моѵсн . Шн ѧѳѣ моѵсн дин оуѓнтъл де 10
леѓмнѣ ѧѣл оуѓнцѣї, шн ѧѣ оуѓнсѣ кортѫл шн
тоате васеле лаѹн, шнѫ сфнцн прѣ дїнсѫл .
Шн стропн дѣнъ трѣнсѫл прѣ жрътъвникъ де 11
шапте ѳрн, шн ѧѣ оуѓнсѣ прѣ жрътъвникъ шн
лаѣ сфнцнт прѣ дїнсѫл, шн тоате васеле лаѹн,
шн спѣлътоарѣ шн фѹндѫл ѣн, шн лѣѣ сфнцн
прѣ дїнселе . Шн тѹрнѣ моѵсн дин оуѓнтъ 12
де леѓмнѣл оуѓнцѣї прѣ капѫ аѹн ѫарон шнл
оуѓнсе прѣ дїнсѫл шнл сфнцн прѣ ѣл . Шн 13
ѫдѹсе моѵсн прѣ фнїн аѹн ѫарон , шн ѳрѣкъ пр
дїншїн хѫнне шн ѳнѣсе прѣ дїншїн кѹ ерѣѫ,
шн лѣѣ пѹсъ кнѣпе дупѕ кѹм порѫнчн дмнѣзѫ
аѹн

pre jîrtăvnic, şi va fi pieptul lui Aaron şi fiilor lui.

32[22]. Şi braţul cel dirept veţ da luoare preotului den jîrtvele mîntuirei voastre.

33[23]. Cela ce aduce sîngele mîntuirei şi seul den fiii lui Aaron lui va fi braţul cel dirept în parte.

34[24]. Pentru că pieptul punerii deasupra şi braţul luorii am luat de la fiii lui Israil den jîrtvele mîntuirei voastre şi le-am dat pre dînsele lui Aaron, preotul, şi fiilor lui lêge vecinică de la fiii lui Israil."

35[25]. Aceasta e ungerea lui Aaron şi ungerea fiilor lui den aducerile Domnului, întru care zi au adus pre ei ca să preoţească Domnului,

36[26]. După cum au poruncit Domnul să le dea lor, întru care zi au unsu pre dînşii de la fiii lui Israil de lêge vêcinică întru rudele lor»".

37[27]. Aceasta e lêge arderilor de tot şi a jîrtvei, şi pentru greşală, şi pentru păcat, şi a săvîrşirii, şi a jîrtvei mîntuirii,

38[28]. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi în Muntele Sinaei, în care zi au poruncit fiilor lui Israil să aducă darurile lor înaintea Domnului în pustiul Sinaii.

CAP 8

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

2. „Ia pre Aaron şi pre fiii lui, şi veşmintele lui, şi untdelemnul ungerii, şi viţelul cel pentru păcat, şi cei doi berbeci, şi coşniţa cu azimele,

3. Şi toată adunarea soborului care era la uşa cortului mărturiei".

4. Şi făcu Moisi dupre cum au poruncit lui Domnul şi au adunat toată adunarea la uşa cortului mărturiei.

5. Şi zise Moisi către adunare : „Acesta iaste cuvîntul ce au poruncit Domnul să facă".

6. Şi aduse Moisi pre Aaron şi pre fiii lui şi spălă pre dînşii cu apă.

7. Şi l-au îmbrăcat cu haină şi l-au încinsu cu brîul şi-l îmbrăcă cu haina cea pînă jos ş-au pus preste dînsul cea —preste —umăr. [8] Şi au încinsu pre dînsul după facerea cei — preste — umăr şi au strînsu pre dînsul cu dînsa,

8. Şi au pus preste dînsul engolpiul lui, au pus peste engolpiu arătarea şi adevărul.

9. Şi au pus mitra pre capul lui şi au pus pre mitră den faţa lui potcoava cea de aur, cea sfinţită sfîntă, dupre cum au poruncit Domnul lui Moisi.

10. Şi luo Moisi den untul de lemnu al ungirii şi au unsu cortul şi toate vasele lui şi-l sfinţi pre dînsul.

11. Şi stropi dentr-însul pre jîrtăvnic de şapte ori şi au unsu pre jîrtăvnic şi l-au sfinţit pre dînsul, şi toate vasele lui, şi spălătoarea, şi fundul ei şi le-au sfinţit pre dînsele.

12. Şi turnă Moisi den untdelemnul ungerii pre capul lui Aaron şi-i unse pre dînsul şi-l sfinţi pre el.

13. Şi aduse Moisi pre fiii lui Aaron şi îmbrăcă pre dînşii haine şi încinse pre dînşii cu brîne şi le-au pus chivere. după cum porunci Domnul/lui Moisi.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

lui Aaron și fiilor lui.

32[22]. Și brațul cel dreptu vei da luare preutului dentru jirtvele voastre a mintuirei.

33[23]. Celaj ce aduce singele mărturiei și săul dentru fiii lui Aaron lui va fi brațul cel dreptu în parte.

34[24]. Pentru pieptul a punerii de asupra și brațul luării am luat de la fiii lui Israil den jirtvele mintuirei voastre și le-am dat pre însе lui Aaron, preutul, și fiilor lui de lêge vêcinică de la fiii lui Israil.

35[25]. Aceasta-i ungerea lui Aaron și ungerea fiilor lui den aducerile Domnului, întru care dzi au adus pre ei ca să preuțască Domnului,

36[26]. După cum au porăncit Domnul să le dea lor, întru care dzi au unsu pre înșii de la fiii lui Israil de lêge vêcinică[5] întru rudele lor»".

37[27]. Aceasta-i lêgea a arderilor de tot și a jirtvei, și pentru greșeală, și pentru păcat, și a săvîrșirei, și a jirtvei mintuirei,

38[28]. În ce chip au porîncit Domnul lui Moisi întru Muntele Sinâ, întru care dzi au porîncit fiilor lui Israil să aducă darurile lor înnaintea Domnului în pustiiul Sinâ.

CAP 8

1. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Ia pre Aaron și pre fiii lui, și veșmintele lui, și untdelemnul ungerii, și viţălul cel pentru păcat, și cei doi berbeci, și coșnița cu azimile

3. Și toată adunarea soborului care era pre uș[1] la ușa cortului mărturiei".

4. Și făcu Moisi după cum i-au porîncit lui Domnul și au adunat toată adunarea la ușea cortului mărturiei.

5[4]. Și dzise Moisi cătră adunare: „Acesta iaste cuvîntul ce au porîncit Domnul să fac."

6. Și aduse Moisi pre Aaron și pre fiii lui [7] și-i spălă pre înșii cu apă.

7. Și l-au îmbrăcat cu haina pre însă și l-au încinsu cu brîul pre însul și-l îmbrăcă cu haina — cea — păn<ă>— gios și au pus preste însul cea—preste—umăr. [8]. Și l-au încinsu pre însul după facerea ceii—preste—umăr și au strînsu pre însă cu însa.

8. Și au pus preste însă cuvîntul și au pus preste cuvîntu arătarea și adevărul.

9. Și au pus mitra pre capul lui și au pus pre mitră den fața lui potcoava cea de aur, cea sfințită sfîntă, după cum au porăncit Domnul lui Moisi.

10. Și luo Moisi de untul de lemn a ungerii și au unsu cortul[2] și toate vasele lui și o svinți pre însе.

11. Și stropi dentru însul pre jirtăvnic de 7 ori și au unsu pre jirtăvnic și l-au sfințit pre însă, și toate vasele lui, și medenniţa, și fundul ei și le-au sfințit pre însă.

12. Și turnă de asupra Moisi den untul de lemnul ungerii pre capul lui Aaron și-l unse pre însul și-l sfinți pre el.

13. Și aduse Moisi pre fiii lui Aaron și îmbrăcă pre înșii haine și-i încinse pre înșii cu brîie și le-au pus chivere, după cum porînci Domnul/lui Moisi.

și al feciorilor lui.

32. Iar umerile cel direpț să se dea luare preotului den jărtvele voastre cêle de mintuire.

33. Și celuia ce va aduce singele și seul den feciorii lui Aaron aceluia să fie umărul[4] cel direpț luare.

34. Că pieptul punerii dăsupra și umărul luoării am luat de la feciorii lui Israil den jărtvele mîntuirilor voastre și le-am dat lui Aaron, preotul, și feciorilor lui în lêge vêcinică de la feciorii lui Israil.

35. Aceasta iaste ungerea lui Aáron și ungerea feciorilor lui den prinosul Domnului, în zioa cêea ce-l va aduce să-l junghe Domnului,

36. Cum au porîncit Domnul să dea lor, [36] în zioa cêea ce i-au uns den feciorii lui Israil, lêge vêcinică în neamurile lor»".

37. Aceasta iaste lêgea jărtvelor arderilor de tot pentru păcate, sau pentru zmintêle, sau a săvîrșirei jărtvei mintuirei,

38. Cum au porîncit Domnul lui Moisei în muntele Sináiei, în zioa cêea ce au porîncit feciorilor lui Israil să aducă darurile lor înaintea Domnului în pustiile Sinaiei.

CAP 8

1. Și grăi Domnul cătră Moisei zicîndu-i:

2. „Ia pre Aáron, și pre feciorii lui, și vășmintele lui, și undelemnul ungerii, și viţelul care iaste pentru păcate, și 2 berbeci, și coșul cu azimele

3. Și toată strînsura soborului carea era înaintea cortului mărturiei".

4. Și făcu Moisei cum porînci lui Domnul și scoase tot soborul înaintea ușilor cortului mărturiei.

5. Și zise Moisei cătră sobor: „Acesta iaste cuvîntul care au porîncit Domnul să facă".

6. Și aduse Moisei pre Aáron și pre feciorii lui și-i scăldă[1] cu apă.

7. Și-l îmbrăcă cu haina și-l încinse cu brîu și-l îmbrăcă în haina—cea—pănă—jos și puse pre dînsul cea—de—preste—umere [8] și-l încinse cu brîul efudului și-l strînse cu dînsul.

8. Și puse pre dînsul cuvîntul și pre cuvînt puse mărturisirea adeverinței[2].

9. Și-i puse mitra în cap și pre mitră, în fața lui, au pus potcoava cea de aur, cea sfințită sfinților, cum au porîncit Domnul lui Moisei.

10. Și luoă Moisei den undelemnul ungerii și unse cortul și toate vasele lui și-l sfinți.

11. Și stropi pre altar de 7 ori și unse altariul și-l sfinți, și toate vasele lui, și lighinul, și fundul lui,

12. Și turnă Moisei den untdelemnul ungerii pre capul lui Aaron și-l unse și-l sfinți.

13. Și aduse Moisei pre feciorii lui Aáron și-i îmbrăcă în haine și-i încinse cu brîne și le puse pălării în cap, cum porîncise Domnul/lui Moisei.

32. Din jertfele voastre de pace să dați preotului și șoldul drept, ca dar înălțat.

33. Acela dintre fiii lui Aaron care va înfățișa singele și grăsimea jertfei de pace să aibă, ca parte a sa, șoldul drept.

34. Căci eu iau, din jertfele de pace aduse de fiii lui Israel, pieptul legănat și șoldul înălțat și le dau preotului Aaron și fiilor săi, printr-o lege veșnică pentru neamul lui Israel.

35. Iată partea care li se cuvine prin miruire lui Aaron și fiilor săi din jertfele mistuite de foc înaintea Domnului, din ziua cînd au fost înfățișați ca să fie preoți înaintea Domnului.

36. Aceasta poruncește Domnul fiilor lui Israel să le dea în ziua miruirii lor; și va fi aceasta o lege veșnică pentru tot neamul lor.»"

37. Aceasta este legea arderii de tot, a prinosului de grîne, a jertfei pentru păcat, a jertfei pentru vină, a jertfei pentru miruire și sfințire și a jertfei de pace,

38. Pe care i-a dat-o Domnul lui Moise pe muntele Sinai, în ziua cînd a poruncit fiilor lui Israel să-și înfățișeze darurile lor înaintea Domnului, în pustiul Sinai.

CAP. 8

Sfințirea lui Aaron și a fiilor săi

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Ia pe Aaron împreună cu fii săi, veșmintele lor, untdelemnul pentru miruire, juncul pentru jertfa pentru păcat, cei doi berbeci și coșul cu azime

3. Și strînge întreaga adunare la ușa cortului întîlnirii."

4. Și a făcut Moise așa cum i-a poruncit Domnul, iar adunarea s-a strîns la intrarea cortului întîlnirii.

5. Iar Moise a spus către adunare: „Iată ce a poruncit Domnul să se facă."

6. Apoi a adus Moise pe Aaron și pe fiii săi și i-a spălat cu apă.

7. A pus tunica pe Aaron, l-a strîns cu brîul și l-a îmbrăcat cu mantia, a pus deasupra efodul și l-a încins cu brîul efodului, pe care l-a legat bine.

8. I-a pus apoi pieptarul, iar în pieptar i-a pus Urim și Tumim.

9. I-a așezat mitra pe cap, iar în partea din față i-a prins tăbliţa de aur, diadema sfîntă, după cum poruncise Domnul lui Moise.

10. Și a luat Moise untdelemnul pentru miruire, a uns sfîntul lăcaș și toate uneltele care se găseau acolo și le-a sfințit.

11. A stropit apoi altarul cu mir de șapte ori, a uns altarul și toate uneltele lui, precum și ligheanul de spălat, împreună cu piciorul lui, ca să le sfințească.

12 Și a turnat Moise din untdelemnul pentru miruit pe capul lui Aaron și l-a uns, ca să îl sfințească.

13. Apoi i-a adus Moise pe fiii lui Aaron, i-a îmbrăcat cu tunicile, i-a încins cu brîiele și le-a așezat bonetele pe cap, după cum poruncise Domnul/lui Moise.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 75, col. I

14. Și aduse Moisi viţelul cel pentru păcat și au pus Aaron și fiii lui mînile lor pre capul viţelului celui pentru păcat.

15. Și junghe pre dînsul și luo Moisi den sînge și au pus pre coarnele jîrtăvnicului împrejur cu dêgetul lui și au curăţit jîrtăvnicul și sîngele au vărsat pre fundul jîrtăvnicului și-l sfinţi pre el, ca să să roage pre dînsul.

16. Și luo Moisi tot seul ce era pre maţe, și seul ce era preste ficaţi, și amîndoi rănichii, și seul ce era peste dînșii și aduse Moisi pre jîrtăvnic.

17. Și viţelul, și piêlea lui, și carnea lui, și baliga lui le-au arsu afară den tabără, cu foc, după cum porunci Domnul lui Moisi.

18. Și aduse Moisi berbêcile cel de ardere-de-tot și au pus Aaron și fiii lui mînile lor pre capul berbêcilui și junghe Moisi berbêcile și turnă Moisi sîngele pre jîrtăvnic împrejur.

19. Și berbêcele l-au împărţit bucăţi după părţile lui și au adus Moisi capul, și părţile, și seul, și pîntecile, și picioarile le-au spălat cu apă.

20. Și aduse Moisi tot berbêcele pre jîrtăvnic, ardere de tot iaste întru miros de bună mirosire, aducere iaste Domnului, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

21. Și aduse Moisi berbêcele al doilea, berbêce de săvîrșire, și puse Aaron și fiii lui mînile lor pre capul berbêcelui.

22. Și junghe pre dînsul și luo Moisi den sîngele lui și puse pre marginea urechii lui Aaron cea direaptă și pre marginea mînii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui dirept.

23. Și aduse Moisi pre fiii lui Aaron și puse Moisi den sînge pre marginea urechilor lor celor dirêpte și pre marginea mînilor lor celor dirêpte și pre marginea picioarelor lor celor dirêpte și turnă Moisi sîngele pre jîrtăvnic împrejur.

24. Și luo Moisi seul, și mijlocul, și seul cel de preste pîntece, și seul ficatului, și amîndoi rănichii, și seul de preste dînșii, și braţul cel dirept,

25. Și den coșniţa săvîrșirii, carea iaste înaintea Domnului, și luo o pîine azimă, și o pîine de untdelemnu, și o turtă și au pus pre seu [26] și braţul cel dirept.

26. Și puse toate pre mînile lui Aaron și pre mînile fiilor lui [27] și le-au dus pre dînsele luoare înaintea Domnului.

27. Și au luat acêstea Moisi den mînile lor și le-au dus pre êle pre jîrtăvnic preste ardirea de tot a săvîrșirii, miros de bună mirosire aducere iaste Domnului.

28. Și luînd Moisi pieptul au luat pre el punere desupra înaintea Domnului den berbêcele săvîrșirii și să făcu lui Moisi în parte, după cum porunci Domnul lui Moisi.

29. Și luo Moisi den untdelemnul ungerii și den sîngele de pe jîrtăvnic și stropi pre Aaron, și pre veșmintele,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

14. Și aduse Moisi viţălul cel pentru păcat, [15] și au pus Aaron și ficiorii lui mîinele lor pre capul viţălului celui pentru păcat.

15. Și-l giunghe pre însul[3] și luă Moisi den sînge și au pus pre coarnele jirtăvnicului înpregiur cu dêgetul lui și au curăţat pre jirtăvnicul și sîngele au vărsat pre fundul jirtăvnicului și-l sfinţi pre el, ca să s<ă> roage pre însul.

16. Și luă Moisi tot săul ce era preste maţe, și săul ce era preste maiuri, și amîndoi rărunchii, și săul ce era preste înșii și aduse Moisi pre jirtăvnic.

17. Și viţălul, și piêlea lui, și carnea lui, și balega lui le-au arsu afară den tabără cu foc, după cum porănci Domnul lui Moisi.

18. Și aduse Moisi berbêcele cel de ardere de tot și au pus Aaron și fiii lui mîinele lor pre capul berbêcelui și junghe Moisi berbêcele și turnă Moisi si<n>[4]gele pre jirtăvnic înpregiur.

19 Și berbêccle i-au înpărţit bucăţi după părţile lui și au adus Moisi capul, și părţile, și seul, și pîntecile, și picioarele le-au spălat cu apă.

20. Și aduse Moisi tot berbêcele pre jirtăvnic, ardere de tot iaste întru miros de bună mirosire, aducere iaste Domnului, după cum au porîncit Domnul lui Moisi.

21. Și aduse Moisi berbêcele al doilea, berbêce de săvîrșire, și puse Aaron și fiii lui mînule lor pre capul berbêcelui.

22. Și-l junghe pre însă și luă Moisi den sîngele lui și puse pre marginea urechii lui Aaron cea dreaptă și pre marginea mîinii lui cei drêpte și pre marginea piciorului lui celui dreptu a lui.

23. Și aduse Moisi pre fiii lui Aaron și puse Moisi den sîngele pre marginea urechilor lor celor drêpte și pre marginile mînilor lor celor drêpte și pre marginile picioarălor lor celor drêpte și turnă Moisi sîngele pre jirtăvnic înpregiur.

24. Și luă Moisi săul, și mijlocul, și săul cel preste pîntece, și săul ficatului, și amîndoi rărichii, și seul de preste înșii, și braţul cel dreptu,

25. Și den coșniţa săvîrșirii, carea iaste înnaintea Domnului, și luă pâine, una azimă și pline den untu de lemnu, una, și un covrig și au pus pre său [26] și braţul cel dreptu.

26. Și puse toate pre mîinele lui Aaron și pre mînule fiilor lui [27] și le au adus pre înse luare înnaintea Domnului.

27. Și au luat pre înse Moisi den mîinele lor și le au adus pre êle pre jirtăvnic preste arderea de tot a săvîrșirei, miros de bună mirosire aducere iaste Domnului.

28. Și luîndu Moisi pieptul au luat pre el punere de asupra înnaintea Domnului den berbêcele săvîrșirei și să fêce lui Moisi în parte, după cum porînci Domnul lui Moisi.

29. Și luă Moisi den untul de lemnul al ungerii și den sîngele de pre jirtăvnic și stropi pre Aa/ron, și veșmintele lui, și pre

14. Și aduse Moisei viţel<ul>[3] care <era>[3] pentru păcate și-ș puse Aáron și feciorii lui măinile pre capul viţelului care era pentru păcate.

15. Și-l junghe și luoă Moisei den sînge cu dêgetul și puse pre cornurile altariului împrejur și curăţi altariul și vărsă sîngele la fundul altariului și-l sfinţi, să se roage la dînsul.

16. Și luoă Moisei seul tot, și praporul, și băzărul, și rănichii amîndoi, și seul care era pre dînșii și aduse Moisei la altariu.

17. Iar viţelul, și piêlea lui, și carnea lui, și balega lui o arse în foc dennafară de tabără, cum porîncise Domnul lui Moisei.

18. Și aduse Moisei berbêcele cel de ardere de tot și-ș puse Aáron și feciorii lui mînele pre capul berbêcelui [19] și junghe Moisei berbêcele și sîngele-l vărsă Moisei împrejurul altariului.

19[20]. Iar berbêcele l-au dăspicat bucăţ după părţile lui și luoă Moisei și părţile și seul și denlăuntrurile[4] și picioarele și le spălă cu apă.

20[21]. Și puse Moisei berbêcele tot pre altar spre ardere de tot, care iaste mirosală cu miros bun, prinos iaste Domnului, cum porînci Domnul lui Moisei.

21[22]. Și aduse Moisei berbêcele al doilea, berbêce de săvîrșire, și-ș puse Aaron și feciorii lui măinile pre capul berbêcelui și-l junghe.

22[23]. Și luoă Moisei den sîngele lui și puse pre marginile urechii cei dirêpte a lui Aáron și pre marginea mînii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui direpţ.

23[24]. Și aduse Moisei pre feciorii lui Aáron și puse Moisei sînge pre amîndoaoă urechile lor cêle dirêpte și pre marginea mînilor lor celor dirêpte și pre marginea picioarelor lor celor dirêpte și turnă Moisei sîngele înprejurul altariului.

24[25]. Și luoă Moisei seul, și șalele cu iile, și praporul, și băzărul, și amîndoi rănichii, și seul de pre dînșii, și umerile cel direpţ, și den coșniţa săvîrșirei, carea iaste înaintea Domnului,

25[26]. Și luoă Moisei o pâine azimă, și o pline de untdelemn, și un covrig și pus pre seu și umărul cel direpţ.

26[27]. Și puse toate pre mînile luiAáron și pre mînile feciorilor lui și le duse luare înaintea Domnului.

27[28]. Și le luoă Moisei den mînile lor și le duse la altar spre arderea de tot a săvîrșirii, care iaste miros de mirosală bună, că prinos iaste Domnului.

28[29]. Și luoă Moisei pieptul și-l puse deosebi punere înaintea Domnului den berbêcele săvîrșirei și luare lui Moisei, cum porîncise lui Domnul.

29[30]. Și luoă Moisei den undelemnul ungerii și den sîngele care era pre altar și stropi pre Aa/ron, și pre odăjdiile lui, și

14. A apropiat apoi juncul înfăţișat ca jertfă pentru păcat, iar Aaron și fiii lui și-au pus mînile pe capul juncului adus ca jertfă pentru păcat.

15. Și l-a înjunghiat Moise, a luat din sîngele lui și a uns cu degetul coarnele altarului, de jur împrejur, pentru a-l curăţi; sîngele rămas l-a turnat la temelia altarului, făcînd astfel ispășire pentru el și sfinţindu-l.

16. După aceea, Moise a luat toată grăsimea care acoperă măruntaiele, pe cea care învăluie ficatul și cei doi rinichi, împreună cu grăsimea de pe ei, și le-a ars pe altar.

17. Iar ceea ce a rămas din junc, pielea, carnea și balega, le-a ars în foc în afara taberei, după cum poruncise Domnul lui Moise.

18. A înfăţișat apoi berbecul pentru arderea de tot, iar Aaron și fiii săi și-au pus mînile pe capul berbecului.

19. Și a înjunghiat Moise berbecul și a stropit cu sînge altarul, de jur împrejur.

20. A tăiat apoi berbecul în bucăţi și a ars Moise capul, bucăţile și grăsimea.

21. A spălat cu apă măruntaiele și picioarele și a ars tot berbecul pe altar, ca ardere de tot, jertfă mistuită de foc, cu mireasmă plăcută pentru Domnul, așa cum poruncise Domnul lui Moise.

22. A adus apoi al doilea berbec, acela înfăţișat pentru sfinţirea preotului la intrarea în slujba Domnului, iar Aaron și fiii săi și-au pus mînile pe capul berbecului.

23. Moise a înjunghiat berbecul, a luat din sîngele lui și a uns marginea urechii drepte a lui Aaron, degetul cel mare al mînii drepte și degetul cel mare al piciorului său drept.

24. I-a apropiat apoi pe fiii lui Aaron și a uns Moise cu sînge marginea urechii lor drepte, degetul cel mare al mînii lor drepte și degetul cel mare al piciorului lor drept; sîngele rămas l-a turnat Moise pe altar de jur împrejur.

25. După aceea a luat grăsimea, coada, toată grăsimea care acoperă măruntaiele, grăsimea de pe ficat și amîndoi rinichii, împreună cu grăsimea lor, precum și șoldul drept.

26. A mai luat din coșul cu azime așezat înaintea Domnului o pline nedospită, o pline frămîntată cu untdelemn și o turtă și le-a așezat peste grăsime și peste șoldul drept.

27. A pus toate acestea în mînile lui Aaron și în mînile fiilor săi, ca dar legănat înaintea Domnului.

2i. Apoi le-a luat Moise din mînile lor și le-a ars pe altar deasupra arderii de tot; aceasta a fost o jertfă adusă pentru sfinţirea preotului la intrarea în slujba Domnului- iertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul;

29. Și a luat Moise pieptul berbecului jertfit pentru sfinţirea preotului și l-a înfăţișat ca dar legănat înaintea Domnului.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

оѕ

рѣнь шн прѣ вешминтеле луи шн прѣ фиіи луи, шн прѣ вешминтеле фіилорь луи, ѧприунѣ кѹ дѣнсѹл.

Шн сфнцн прѣ ааронь шн вешминтеле луи шн прѣ фиіи луи, шн вешминтеле фіилорь луи ѧпрѣунѣ кѹдѣнсѹл, шн зисе моусн кътрѣ ааронь шн кътрѣ фиіи луи. Фіербец карнѣ ѧкѹртѣ кѹ тѹлуи мъртѹріи флокь сфинть, шн аколо вець мънка прѣ, шн пънеле че ѧкошница съвършіи. ѧче кнпь мисѹ порѹнчит зикѣндь, ааронь шн фиіи луи вормънка прѣ ѣле. Шн чева ръ мънѣ дн кърнѹри шн дн пъне кѹфо ве ардѣ. Шн дн оуша кортѹлуи мъртѹріи нѹвец шн шапте зиле, пънѣ съва плинь зиле вѣстре, пентрѹ кѣ, ѕ, зиле васъвършн мънле вѣстре. ѧче кнпь ау фъкѹт ѧѕіоа ачаста, порѹнн дмнѹлѣ ачаста съсфакъ, пентрѹ касъсерѣуе пентрѹ бон. Шн прѣ оуша кортѹ луи мъртѹріи ве шедѣ, ѕ, зиле, зіоа шн ноапте, шн вець пъзн пазеле дмнѹлуи пентрѹ ка сънѣ мѹриць, пентрѹ кѣ ашаміау порѹнчит дмнѹль. Шн фъкѣ ааронь шн фиіи луи тоате кѹвинтеле, кате ау порѹнн дмнѣ луи моусн.

К А П Ѳ

Ѳ фѣ аопта зиі ау кемать моусн прѣ ааронь шн прѣ фиіи лѣ, шн сътрънимѣ луи израиль. Шн зисе моусн кътрѣ ааронь, жун цѣ вицель дін бон пентрѹ пъкате, шн бербѣче пентрѹ ардере де тот, кѹрате, шн лѣдѣ прѣ ѣле ѧнаинтѣ дмнѹ луи. Шн сътрънимін луи израиль вѣ грѣ зикѣндь, луѧцн цапи дѣ капре оунѹль пентрѹ пъкате, шн вѣчеле шн вицель, шн мѣель дѣ оуѧне дѣ ардере детот кѹрате. Шн вицель дѣ вакъ шн вѣчеле, спре жъртва мънтуріи, ѧнаинтѣ дмнѹлуи, шн фъинѣ кѹрате амѣтескате кѹ оуѣ делемнѹ, кѣче дмнѹль вева ароата астъзн ѧтрѹвоа. Шн луарѣ прекѹмь ау порѹнчит моусн, ѧпрѣѣма котѹлуи мъртѹріи, шн вени ръ тоате адунаре, шн стътѹръ ѧнаинтѣ дмнѹлуи, шн зисе моусн. Ачеста ѣсте кѹвѣнтѹль каре ау зн дмнѹль, фачець шн съва ароата ѧтрѹвоа мърнрѣ дмнѹлуи. Шн зисе моусн луи ааронь апропіе-те кътрѣ жъртъвеникь, шн фъче пентрѹ грешала та, шн ардерѣ детоть а та, шн тероагъ пентрѹ тине, шн пентрѹ каса та, шн фъ дарѹриле нородѹлуи, шн тероагъ пентрѹ дніі ѧнтін порѹнчит дмнѹль. Шн съ апропіе ааронь кътрѣ жъртъвеникь, шн ау мѹнгіат вицелѹль чель пентрѹ грешала луи. Шн адусерѣ фиіи луи ааронь сънгеле кътрѣ дѣ ель, шн ау ѧтинсѹ дѣгетѹль луи ѧсънге, шн ау пусь пре кърнеле жъртъвеникулуи, шн ау вѹрсат сънгеле ла жъртъвеникулуи. Шн сеу ель шн амндоі рънічіі, шн сеу ель чель дела фнкаць, челуи пентрѹ пъкате ла дусь ла жъртъвеникь, ѧтеінѣ ау порѹнчит дмнѹль луи моусн. Шн кърнѹриле шн пїеле ау ардс кѹфокь афарѣ дентабъра. Шн ау мѹнгіат, ардерѣ детоть, шн адусерѣ фиіи луи

Iе ааро

Pag. 75, col. II

și pre fiii lui, și pre veșmintele fiilor lui împreună cu dînsul.

30. Și pre Aaron, și veșmintele lui. și pre fiii lui, și veșmintele fiilor lui împreună cu dînsul.

31. Și zise Moisi către Aaron și către fiii lui: „Fiêrbeț carnea în curtea cortului mărturiei în loc sfînt și acoló veți mînca pre ea și pînele ce-s în coșnița săvîrșirii, în ce chip mi s-au poruncit zicînd: «Aaron și fiii lui vor mînca pre êle».

32. Și ce va rămînea den cărnuri și den pîine cu foc veț arde.

33. Și den ușa cortului mărturiei nu veț ieși șapte zile, pănă să va plini zioa săvîrșirii voastre, pentru că 7 zile va săvîrși mînile voastre.

34. În ce chip au făcut în zioa aceasta porunci Domnul, aceasta să se facă pentru ca să se roage pentru voi.

35. Și pre ușa cortului mărturiei veț ședea 7 zile, zioa și noaptea, și veți păzi pazele Domnului, pentru ca să nu muriți, pentru că așa mi-au poruncit Domnul".

36. Și făcu Aaron și fiii lui toate cuvintele cîte au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP 9

1. Și fu a opta zi au chemat Moisi pre Aaron și pre fiii lui și bătrînimea lui Israil.

2. Și zise Moisi către Aaron: „Ia-ți ție vițel den boi pentru păcat și berbêce pentru ardere de tot, curate, și le ado pre êle înaintea Domnului.

3. Și bătrînimei lui Israil vei grăi zicînd: «Luați țapi den capre, unul pentru păcat, și berbêce, și viței, și miel de un an de ardere de tot, curate,

4. Și vițel den vaci, și berbêce spre jîrtva mîntuirii înaintea Domnului, și făină curată. amestecată cu untdelemnu, căce Domnul se va arăta astăzi întru voi.»"

5. Și luară precum au poruncit Moisi în preajma cortului mărturiei și veniră toată adunarea și stătură înaintea Domnului.

6. Și zise Moisi: „Acesta iaste cuvîntul care au zis Domnul: Faceț și să va arăta întru voi mărirea Domnului!"

7. Și zise Moisi lui Aaron: „Apropie-te către jîrtăvnic și fă ce e pentru greșala ta și arderea de tot a ta și te roagă pentru tine și pentru casa ta și fă darurile norodului și te roagă pentru dînșii, în ce chip au poruncit Domnul."

8. Și să apropie Aaron către jîrtăvnic și au junghiat vițelul cel pentru greșala lui.

9. Și aduseră fiii lui Aaron sîngele către dînsul și au întinsu dêgetul lui în sînge și au pus pre coarnele jîrtăvnicului și sîngele l-au vărsat lîngă fundul jîrtăvnicului.

10. Și seul, și amîndoi rănichii, și seul cel de la ficați, celui pentru păcat, l-au dus la jîrtăvnic, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

11. Și cărnurile și piêlea au arsu cu foc afară den tabără.

12. Și au junghiat arderea de tot și aduseră fiii lui/ Aaron

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

fiii lui, și veșmintele fiilor lui împreună cu însul.

30 Și sfinți pre Aaron, și vășmintele lui, și pre fiii lui, și vășmintele fiilor lui împreună cu însul[5].

31. Și dzise Moisi către Aaron și către fiii lui: „Fierbeți carnea în curtea cortului mărturiei, în loc sfintu, și acolo veți mînca pre ea și plinele ce-s în coșnița săvîrșirei, în ce chip mi s-au porăncit dzicîndu: «Aaron și fiii lui vor mînca pre ele»

32. Și ce va rămînea den cărnuri și den păini cu foc veți arde.

33. Și den ușea cortului mărturiei nu veți ieși 7 dzile, păn<ă> dzua să va săvîrși, dzua săvîrșirei voastre, pentru că 7 dzile va săvîrși mînule voastre.

34. În ce chip au făcut întru dzua aceasta porînci Domnul, aceasta să facă pentru ca să s<ă> ro<a>ge pentru voi.

35. Și pre ușea cortului mărturiei veți ședea 7 dzile, dzua și noaptea, și veți păzi pazele Domnului, pentru ca să nu muriți, pentru că așa mi-au porîncit Domnul".

36. Și făcu Aaron și fiii lui toate cuvintele carele au porăncit Domnul lui Moisi.

CAP 9

1. Și fu a opta dzi au chemat Moisi pre Aaron și pre fiii lui și bătrînimea lui Israil.

2[1]. Și dzise Moisi către Aaron: [1] „Ia-ți ție viță den boi pentru păcat și berbêce pentru ardere de tot, curate, și le adu pre ele înnaintea Domnului.

3. Și bătrînimii lui Israil vei grăi dzicîndu: «Luați țap den capre, unul pentru păcat, și berbêce, [4] și viță, și miel de un an, de ardere de tot, curate,

4. Și vițălul den vaci, și berbêce spre jirtva mîntuirei înnaintea Domnului, și făină curată cu untu de lemnu, căce Domnul astădzi să va arăta întru voi.»"

5. Și luară după cum au porîncit Moisi în preajma cortului mărturiei, și veniră toată adunarea și stătură înnaintea Domnului.

6. Și dzise Moisi: „Acesta-i cuvîntul carele au dzis Domnul! Faceți și să va arăta în noi mărirea Domnului!".

7. Și dzise Moisi către Aaron: „Apropie-te către jirtăvnic și fă cea pentru greșeala ta și arderea cea de[1] tot a ta și te roagă pentru tine și pentru casa ta și fă darurile nărodului și te roagă pentru înșii, în ce chip au porîncit Domnul".

8. Și să apropiă Aaron către jirtăvnic și au giungheat vițălul cel pentru greșeala lui.

9. Și aduseră fiii lui Aaron sîngele către însul și au muiat dêgetul lui în sînge și au pus pre coarnele jirtăvnicului și sîngele l-au vărsat lîngă fundul jirtăvnicului.

10. Și seul, și amîndoi rărunchii, și săul cel de la maiuri, a celui pentru păcat, l-au adus la jirtăvnic, în ce chip au porîncit Domnul lui Moisi.

11. Și cărnurile și piêlea au arsu cu foc afară den tabără.

12. Și au giungheat arderea de tot și aduseră fiii lui / Aaron sîngele către însul și-l

pre feciorii lui, și pre odăjdiile feciorilor lui, cu dînsul.

30[31]. Și sfinți pre Aaron, și odăjdiile lui și pre feciorii lui, și pre hainele[5] feciorilor lui cu dînsul.

31. Și zise Moisei lui Aaron și feciorilor lui: „Fierbeț carnea la ușile cortului mărturiei, în loc sfînt, și acolo să o mîncați; și plinile care sînt în coș să le mănînce Aáron și feciorii lui, cum au porîncit Domnul mie și mi-au zis.

32. Iar rămășița ce va rămînea de carne și de pâine să o ardeț în foc.

33. Și den ușa cortului mărturiei să nu ieșiț 7 zile pănă se va săvîrși zioa zioăi săvîrșirei voastre, că în 7 zile să săvîrșiț mînele voastre.

34. Cum au făcut în zioa aceasta în carea au porăncit Domnul să facă pentru ca să se roage pentru voi.

35. Și să ședeț la ușile cortului mărturiei 7 zile, zioa și noaptea, și să păziț porîncile Domnului, ca să nu muriț, că așa au porîncit mie Domnul".

36. Și făcu Aáron și feciorii lui toate cuvintele cîte porîncise Domnul lui Moisei.

CAP 9

1. Iară cînd fu a opta zi chiemă Moisei pre Aáron și pre feciorii lui și bătrînii lui Israil.

2[1]. Și zise Moisei lui Aáron: [2] „Ia ție un viței den boi pentru păcat și berbêce nevinovat spre ardere de tot și-i ado înaintea Domnului.

3. Iar bătrînilor lui Israil să le grăiești, zicîndu-le să ia țap den capre, unul pentru păcat, și berbêce, și viței, și miel de un an, nevinovat, în ardere de tot,

4. Și viței den boi, și berbêce spre jârtva mîntuirei înaintea Domnului, și făină de grîu curată, amestecată cu untdelemn, că astăzi se va arăta Domnul voaoă.»"

5. Și luară după cum au porîncit Moisei înaintea cortului mărturiei și veni toată adunarea și stătu înaintea Domnului.

6. Și zise Moisei: „Acesta iaste cuvîntul care au zis Domnul să-l faceț și se va arăta întru voi slava Domnului!"

7. Și zise Moisei către Aáron: „Apropie-te de altar și fă pentru păcatul tău arderea cea de tot a ta și te roagă pentru tine și pentru casa ta și fă darurile nărodului și te roagă pentru dînșii, cum au porîncit Domnul".

8. Și se apropie Aáron de altar și junghe vițelul care era pentru păcatul lui.

9. Și feciorii lui Aaron aduseră sîngele la dînsul și-ș întinse dêgetul său în sînge și puse pre cornurile altariului și turnă sîngele lîngă temeliia altariului,

10. Iar seul, și rănichii amîndoi, și bâzărul al celuia pentru păcat puse pre altar, cum porîncise Domnul lui Moisei.

11. Iar carnea și piêlea arse cu foc dennafară de tabără.

12. Și junghe ardere de tot, iar feciorii[1] lui/Aáron aduseră sîngele la dînsul și-l turnă

Aceasta a fost partea lui Moise, după cum poruncise Domnul lui Moise.

30. A luat apoi Moise din untdelemnul pentru miruire și din sîngele de pe altar și a stropit asupra lui Aaron și a veșmintelor lui și asupra fiilor lui și a veșmintelor lor; l-a sfințit astfel pe Aaron și veșmintele sale și, împreună cu el, pe fiii săi și veșmintele lor.

31. Și a zis Moise lui Aaaron și fiilor săi: „Să fierbeți carnea la ușa cortului întîlnirii și acolo să o mîncați, împreună cu plinea care se află în coșul cu prinosul pentru sfințirea preotului, după cum am poruncit, zicînd: «Aaron și fiii săi să o mănînce!»

32. Iar ceea ce rămîne din carne și din plîne să ardeți în foc.

33. Și să nu ieșiți nicidecum timp de șapte zile dincolo de ușa cortului întîlnirii, pînă cînd se vor împlini zilele sfințirii voastre la intrarea în slujba Domnului; căci sfințirea voastră trebuie să se petreacă în șapte zile.

34. Ceea ce s-a săvîrșit astăzi a poruncit Domnul, pentru ca să se facă ispășire pentru voi.

35. Să rămîneți deci șapte zile la ușa cortului întîlnirii, zi și noapte, să păziți poruncile Domnului, ca să nu muriți; căci așa mi-a poruncit Domnul."

36. Aaron și fiii săi au îndeplinit toate poruncile date de Domnul prin Moise.

CAP. 9

Primele jertfe ale lui Aaron și ale fiilor săi.

1. Într-a opta zi a chemat Moise pe Aaron și e fiii săi, ca și pe bătrînii lui Israel.

2. Și i-a zis lui Aaron: „Ia un junc drept jertfă pentru păcat și un berbece pentru arderea de tot, amîndoi fără cusur, și înfățișează-i înaintea Domnului.

3. Să vorbești bătrînilor lui Israel și să le spui: «Luați un țap ca jertfă pentru păcat, un junc și un miel de cîte un an, amîndoi fără cusur, pentru arderea de tot,

4. Un junc și un berbece pentru jertfa de pace, ca să-i jertfiți înaintea Domnului; de asemenea un prinos de grîne frămîntat cu untdelemn, căci astăzi Domnul vi se va arăta vouă.»"

5. Și au adus înaintea cortului întîlnirii ceea ce poruncise Moise; întreaga adunare s-a apropiat și a stat înaintea Domnului.

6. Și a spus Moise: „Iată care este porunca Domnului! Împliniți-o și vi se va arăta vouă slava Domnului!"

7. Apoi a spus Moise lui Aaron: „Apropie-te de altar, înfățișează-ți jertfa pentru păcat și arderea ta de tot, fă ispășire pentru tine și pentru popor și înfățișează de asemenea darurile poporului și fă ispășire pentru el, după cum a poruncit Domnul."

8. Aaron s-a apropiat de altar și a înjunghiat juncul adus pentru sine, ca jertfă pentru păcat.

9. Fiii lui Aaron i-au adus sîngele, iar el și-a muiat degetul în sînge, a uns coarnele altarului și a turnat sîngele rămas la temelia altarului.

10. Apoi a ars pe altar grăsimea, rinichii și grăsimea de pe ficatul jertfei pentru păcat și le-a ars pe altar, după cum poruncise Domnul lui Moise.

11. Iar carnea și pielea le-a ars în foc afară din tabără.

12. După aceea, a înjunghiat jertfa pentru arderea de tot; fiii lui/Aaron i-au adus sîn-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

ѻ꙳

Pag. 76, col. I

ѧа́рѡнь сѧнꙋе́ле кѣтрѣ дрⷢнсѣ́ль, шнль вꙑрсе́рѣ пре
ѕ҃ жр҃тꙑ́вннкь ф҃прⷢкꙋ́рь. Шн҃ а́рдерѣ чѣ дѣто́т
ѕ҃ѧ а́дꙋсь лꙋ́н шн҃ пѣ́рнчле, шн҃ капꙋ́ль лаѕ пꙋ́сь
з҃ пре жр҃тꙑ́вннкь. Шн҃а́ спѣла́ть пѧ́нтечеле
и҃ шн҃ пнчо́арле нѕ а́пѣ. Шн҃а́ѕ пꙋ́сь а́рдере де
тѡ́тъ пре жр҃тꙑ́вннкь, шн҃а́ а́дꙋсь дарꙋ́ль норо́
дꙋлꙋ́н, шн҃ а́ѕ ѧсꙋа́тъ цапꙋ́ль чѣль пентрѣ греша
ѳ҃ ла нородꙋлꙋ́н. Шн҃ лаѕ тꙋнгѣ́тъ пре е́ль, шн҃
лаѕ кꙋрѣцѝтъ пре е́ль кашнчѣ́л дн҃ тѧ́ю, шн҃а
а҃ а́дꙋсь а́рдерѣ чѣ дѣто́т шн҃ а́ѕ фѣкꙋ́т пре дн҃
ѕа дꙋ́хъ нꙋ́м секꙋ́бнне, шн҃ а́дꙋсе жр҃тва, шн҃
і҃ шаѕ ꙋмплꙋ́тъ мн҃нле дедн҃ѕа. Шн҃а́ѕ пꙋ́с
пѣ́тре жр҃тꙑ́вннкь фѣрѣ де а́рдерѣ чѣ дѣто́т
ѯ҃ дедмннѣцъ. Шн҃а́ѕ тꙋнгѣ́т пре внцѣ́л,
шн҃ пре берѣ́челе жр҃твѣ́й мн҃тꙋи́рей нородꙋ
лꙋ́н, шн҃ а́ѕ а́дꙋсь фнѣ́й лꙋн а҃рѡнь сѧнꙋе́ле кѣ
трѣ дрⷢнсѣ́л, шн҃ а́ѕ вꙑрсе́т кѣтрѣ жр҃твнн
ф҃прⷢкꙋ́рь. Шн҃ сѣ́ль чѣль дела внцѣль, шн҃
дела берѣ́че мн҃лꙋкꙋ́ль, шн҃ сѣ́ль чѣ а҃копере пѣ
те пѧ́нтече, шн҃ а҃мн҃дꙋ́н рꙋннчѝй, шн҃ сѣ́ль чѣ
ѳ҃ѕте пѣ́те дн҃шѣ́й, шн҃ сѣ́ль чѣль депесте фн
кѧ́тъ, шн҃ а́ѕ пꙋ́сь сѣ́ꙋрле пре́сте пѣ́пт҃ꙋри.
к҃ Шн҃ а́ѕ а́дꙋсь сѣ́ꙋрле прѣ жр҃тꙑ́вннкь, шн҃ пѣ́п
тꙋль шн҃ ерацꙋ́ль чѣль дерепте́ль а҃ѳа́ а҃а́рѡнь.
к҃а а҃ѳа́рѣ ф҃нанꙋ́тъ дмн҃ѕꙋи́й ф҃чѣкѝ а҃ѕ пѣрѣ́ѣ моѵсн.
к҃в Шн҃ рꙋдн҃кꙋ́ а҃а́рѡ мн҃нна пре́ нород҃а сл҃вѣ́й пре е́н,
шн҃ сѣ погорѣ́ фѣкꙋ́нде чѣ пе́нтрѣ грешѧ́л, шн҃
а҃рдерле де тѡ́тъ шн҃ чѣле а҃ле мн҃тꙋи́рей.
к҃г Шн҃ ф҃тре́ моѵсн шн҃ а҃а́рѡн ла кѡ́ртѣа мꙋ́ртꙋрі́ен
шн҃ ешнндꙋ а́ѕ сл҃вѣ́т тѡ́т нород҃а, шн҃ сл҃вн,
к҃д мꙋрнрѣ́ дмн҃ѕлꙋи́ лаѣ́т нород҃а. Шн҃ е́шн҃
дела дмн҃ѕа́ фо́кь, шн҃ мн҃нкѣ́ чѣле депре́ жр҃
тꙑ́вник, шн҃ а҃рдерле де тѡ́т, шн҃ сѣ́ꙋрле, шн
а҃ѕ вѣзꙋ́т тѡ́т нород҃а, шн҃ сѣ спѣмн҃нтѣ, шн
кѣзꙋ́рѣ пре́ фа́цѣ.

К А П Ї

а҃ Ши҃ а́ѕ҃ндꙋ тре́й дѡ́й фечѡрі́ а҃и лꙋи́ а҃а́рѡн,
надаѵ́, шн҃ а҃вїꙋ́д, чнне́ш кꙋдѣ́нница лѣ,
а҃ѕ пꙋ́сь пре́ е́ле фо́к, шн҃ а҃ѕ пꙋ́с пре́сте
е҃ле тѡмѧ́е, шн҃ а҃ѕ а́дꙋсь ф҃нанꙋ́т дн҃
нѕлꙋи́ фо́к стрѣ́нь, карі нѧ́ѕ порꙋнѝтъ
в҃ дмн҃ѕа́ лоръ. Шн҃ е́шн҃ фо́к дела дмн҃ѕа́, шн҃
мѧ́ѕ мн҃нкаꙋ́ пре́ дн҃шѣ́й, шн҃ а҃ѕ мꙋрꙋ́т ф҃
г҃ нанꙋ́т дмн҃ѕлꙋи́. Шн҃ зн҃се моѵсн кѣтрѣ
а҃а́рѡн а҃ѵаста е́ѳте карі а҃ѕ зн҃с дмн҃ѕа́ зн҃сꙋ́л,
ф҃трѣ тоа́т чест а҃пропе́ де мине, мꙣвѡи сфи
д҃ нꙋ, шн҃ ф҃трѣ тоа́тъ а҃дꙋнарѣ мꙣвѡи прослꙋ́ви,
е҃ шн҃ сѣ оꙋмнлн а҃а́рѡн. Шн҃ а҃ѕ нема́т моѵсн
пре́ мнсада́и, шн҃ пре́ е҃лнсафа́нь, фечѡрі́й лꙋи сѡ
ꙁі́ѵа́, фечѡрі́й фра́телꙋи та́тъ лꙋи а҃а́рѡн, шн҃
зн҃се лоръ вѣнн҃ц шн҃ рꙋдн҃кꙋ́ц пре́ фра́цїй вѡ́ꙋрн,
дн҃ нанꙋ́т сфн҃нтелоръ, а҃фа́рѣ дн҃ та́бѣрѣ.
ѕ҃ Шн҃ вѣнн҃рѣ шн҃ рꙋдн҃карѣ пре́ дн҃шїй нꙋ хн҃нѣ
ле лоръ, а҃фа́рѣ дн҃ та́бѣрѣ, ф҃чекѝ а҃ѕ зн҃с моѵ
сн. Шн҃ зн҃се моѵсн кѣтрѣ а҃а́рѡн, шн҃ кѣ
ѯ҃ трѣ е҃лнза́р, шн҃ і҃ѳама́р фнїй лꙋи чѣн рꙋма́шн,
капа́ вѡстрꙋ сѣнꙋа́ дескопе́рїцн де кнѣрі, шн
хн҃нѣле вѡа́стре сѣнꙋа́ле рꙋмпецн, пе́нтрѣ касзнѣ
мꙋрнцн, шн҃ престе тоа́тъ а҃дꙋнарѣ бафн мн҃нѣ,

singele către dînsul şi-l vărsară pre jîrtăvnic împrejur.

13. *Şi arderea cea de tot i-au adus lui, şi părţile şi capul l-au pus pre jîrtăvnic.*

14. *Şi au spălat pîntecele şi picioarele cu apă şi au pus ardere de tot pre jîrtăvnic.*

15. *Şi au adus darul norodului şi au luat ţapul cel pentru greşala norodului [16] şi l-au junghiat pre el şi l-au curăţit pre el ca şi cel dentîiu.*

16. *Şi au adus arderea cea de tot şi au făcut pre dînsa după cum se cuvine şi aduse jîrtva şi ş-au umplut mîinile de dînsa.*

17. *Şi au pus peste jîrtăvnic fără de arderea cea de tot de dimineaţă.*

18. *Şi au junghiat pre viţel şi pre berbêcele jîrtvei mîntuirei norodului şi au adus fiii lui Aaron sîngele către dînsul şi au vărsat către jîrtăvnic împrejur.*

19. *Şi seul cel de la viţel, şi de la berbêce, mijlocul, şi seul ce acopere peste pîntece, şi amîndoi rănichii, şi seul ce iaste peste dînşii, şi seul cel de peste ficat,*

20. *Şi au pus seurile preste piepturi şi au adus seurile pre jîrtăvnic.*

21. *Şi pieptul şi braţul cel derept l-au luat Aaron luare înaintea Domnului, în ce chip au poruncit Moisi.*

22. *Şi rîdicînd Aaron mînile pre norod, au blagoslovit pre ei şi să pogorî făcînd cea pentru greşală şi arderile de tot şi cêle ale mîntuirei.*

23. *Şi întră Moisi şi Aaron la cortul mărturiei şi, ieşind, au blagoslovit tot norodul şi să ivi mărirea Domnului la tot norodul.*

24. *Şi ieşi de la Domnul foc şi mîncă cêle de pre jîrtăvnic, şi arderile de tot, şi seurile. Şi au văzut tot norodul şi să spămîntă şi căzură pre faţă.*

CAP 10

1. *Şi luînd cei doi feciori ai lui Aaron, Nadáv şi Aviúd, cineş căđelniţa lui au pus pre êle foc şi au pus preste êle tămîie şi au adus înaintea Domnului foc strein, care n-au poruncit Domnul lor.*

2. *Şi ieşi foc de la Domnul şi i-au mîncat pre dînşii şi au murit înaintea Domnului.*

3. *Şi zise Moisi către Aaron: „Aceasta iaste care au zis Domnul zicînd: «Întru ceia ce să apropie de mine mă voiu sfinţi şi întru toată adunarea mă voiu proslăvi.»“ Şi să umili Aaron.*

4. *Şi au chemat Moisi pre Misadái şi pre Elisafán, feciorii lui Oziíl, feciorii fratelui tată lui Aaron, şi zise lor: „Veniţ şi rădicaţi pre fraţii voştri den naintea sfintelor, afară den tabără.“*

5. *Şi veniră şi rădicară pre dînşii cu hainele lor afară den tabără, în ce chip au zis Moisi.*

6. *Şi zise Moisi către Aaron şi către Eliázar şi Jthamár, fiii lui cei rămaşi: „Capul vostru să nu-l descoperiţi de chivere şi hainele voastre să nu le rumpeţi, pentru ca să nu muriţi, şi preste toată adunarea va fi mînie. / Iară*

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

vărsară pre jirtăvnic împregiur.

13. Şi arderea cea de tot i-au adus lui, şi părţile, şi capul l-au pus pre jirtăvnic,

14. Şi au spălat pintecile şi picioarele cu apă [15] şi au pus arderea de tot pre jirtăvnic.

15. Şi au adus darul nărodului şi au luat ţapul cel pentru greşeala nărodului [16] şi l-au jungheat pre el şi l-au curăţit pre el ca şi cel dentăi.

16. Şi au adus arderea cea de tot şi făcu pre însă după cum să cuvine şi aduse jirtva şi ş-au înplut mâinele de însă.

17. Şi au pus preste jirtăvnic făr-de arderea cea de tot de dimineaţă.

18. Şi au jungheat pre viţăl şi pre berbêce a jirtvei mîntuirei nărodului şi au adus fiii lui Aaron sîngele către însul şi au vărsat către jirtăvnic împregiur.

19. Şi săul cel de la viţăl şi de la berbêce, mijlocul, şi săul ce acopere preste pintece, şi amîndoi rănichii, şi seul ce iaste preste înşii, şi săul cel de preste ficat,

20[19]. Şi au pus săurile preste piepturi [20] şi au adus seurile pre jirtăvnic.

21]20]. Şi pieptul şi braţul cel dreptu l-au luat Aaron [21] luare înnaintea Domnului, în ce chip au prorocit[2] Moisi.

22. Şi rădicîndu Aaron mînule pre nărod, au blagoslovit pre ei şi să pogori făcîndu cea pentru greşeală şi arderile de tot şi cêle a mîntuirei.

23. Şi întră Moisi şi Aaron la cortul mărturiei şi, ieşîndu, au blagoslovit tot nărodul şi să ivi mărirea Domnului la tot nărodul.

24. Şi ieşi foc de la Domnul şi mîncă cêle de pre jirtăvnic, şi arderile de tot, şi săurile. Şi au vădzut tot nărodul şi să spămîntă şi cădură preste faţă.

CAP 10

1. Şi luînd cei 2 ficiori a lui Aaron, Nadav şi Aviud, cineş cădelniţa lui au pus pre êle foc şi au pus preste êle tămîie şi au adus înnaintea Domnului foc striin carele n-au porăncit Domnul.

2. Şi ieşi foc de la Domnul şi i-au mîncat pre înşii [1] şi au murit înnaintea Domnului.

3. Şi dzise Moisi către Aaron : „Aceasta iaste carea au dzis Domnul dzicîndu : «Întru ceia ci să apropie de mine mă voi sfinţi şi întru toată adunarea mă voi proslăvi»". Şi să umilì Aaron.

4. Şi au chemat Moisi pre Misail şi pre Elisafan, ficiorul lui Oziil, ficiori fratelui tatălui Aaron, şi dzise lor : „Veniţi şi rădicaţi fraţii voştri den naintea sfinţilor, afară den tabără".

5. Şi veniră şi rădicară pre înşii cu hainele lor afară den tabără, în ce chip au dzis Moisi.

6. Şi dzise Moisi către Aaron şi către Eliázar şi către Ithamar, fiii lui cei rămaşi : „Capul vostru să nu-l descoperiţi de chivere şi hainele voastre să nu le rumpeţi, pentru ca să nu muriţi, şi preste toată adunarea va fi mînia./Iară fraţii voştri, toată casa

împrejurul altariului.

13. Şi arderea cea de tot încă o duseră la dînsul şi puse părţile acêlea şi capul pre altar.

14. Iar denlăuntrurile şi picioarele le spălă cu apă şi puse ardere de tot pre altar.

15. Şi aduse darul nărodului şi luoă ţapul care era pentru păcatul nărodului şi-l junghe şi-l curăţi ca şi cel dentăi şi-l aduse ardere de tot.

16. Şi-l făcu precum se cădea.

17. Şi aduse jîrtva şi-ş umplu mîinile de dînsa şi puse pre altar fără arderea cea de tot de dimineaţa.

18. Şi junghe şi viţelul şi berbêcele jîrtvei mîntuirei nărodului şi aduseră feciorii lui Aáron sîngele la dînsul şi-l turnă împrejurul altariului,

19. Iară seul viţelului, şi al berbêcelui, şi şalele cu iile, şi băzărul, şi praporul, şi rănichii amîndoi, şi seul de pre dînşii

20[19]. L-au pus preste piepturi [20] şi aduse seurile la altar.

21. Iar piepturile şi umărul cel direpţ l-au luat Aáron luare înaintea Domnului, cum porîncise Moisei.

22. Şi rîdicîndu-ş Aáron mîinile către nărod, îl blagoslovi[1] şi să pogori să facă aducere pentru păcat şi arderile de tot şi cêle pentru mîntuire.

23. Şi întrînd Moisei şi Aaron în cortul mărturiei şi, ieşînd, blagoslovíră pre tot nărodul şi se arătă slava Domnului tuturor oamenilor.

24. Şi ieşi foc de la Domnul şi arse[2] ce era pre altar, şi arderile de tot, şi seul[3]. Şi văzură toţi oamenii şi se înfricoşară şi căzură pre fêţe-ş.

CAP 10

1. Şi luară feciorii lui Aáron amîndoi, Nadav şi Aviud, cădêlniţele lor, careş a lui cădêlniţă luoă, şi puseră într-însele foc şi tămîie [2] şi aduseră înaintea Domnului foc strein, care nu porîncise lor Domnul.

2. Şi ieşi foc de la Domnul şi-i mîncă şi muriră înaintea Domnului[1].

3. Şi zise Moisei către Aáron : „Aceasta iaste care au zis Domnul : «Întru cei ce se vor apropiia de mine mă voiu sfinţi şi în tot soborul mă voiu proslăvi.»" Iar Aáron auzind aşa tăcu.

4. Iar Moisei chiemă pre Misail şi pre Elisafan, feciorii lui Oziil, feciorii fratelui tătînelui lui Aaron, şi le zise : „Veniţ şi luaţ pre fraţii voştri den locul cel sfînt afară de tabără".

5. Şi mêrseră şi-i luară în hainele lor şi-i scoaseră dennafară de tabără, cum zise Moisei.

6. Şi zise Moisei către Aáron şi către Eliazar şi către Thamar, feciorii lui carei îi rămăsêse[2] : „Capetele voastre să nu le dăscoperiţ şi hainele voastre să nu le sparget, ca să nu muriţ, şi pre tot nărodul va fi mînie./Iar pre fraţii voştri vor plînge toată casa

gele, iar el a stropit altarul de jur împrejur.

13. I-au adus şi jertfa pentru arderea de tot, tăiată în bucăţi, împreună cu capul, iar el le-a ars pe altar.

14. A spălat măruntaiele şi picioarele şi le-a ars pe altar, deasupra arderii de tot.

15. În cele din urmă, el a înfăţişat darul poporului. A luat ţapul adus pentru păcatul poporului, l-a înjunghiat şi l-a adus jertfă pentru păcat, la fel ca la jertfa de mai înainte.

16. A adus apoi şi jertfele pentru arderea de tot înfăţişîndu-le după rînduială.

17. A mai adus şi prinosul de grîne, cu care şi-a umplut mîna, şi l-a ars pe altar, în afară de arderea de tot cea de dimineaţă.

18. A înjunghiat apoi juncul şi berbecul ca jertfă de pace pentru popor. Fiii lui Aaron i-au adus sîngele, iar el a stropit altarul de jur împrejur.

19. I-au mai adus şi grăsimea juncului, iar de la berbece coada, grăsimea de pe măruntaie, amîndoi rinichii împreună cu grăsimea lor, ca şi grăsimea care învăluie ficatul.

20. Au aşezat părţile grase deasupra piepturilor, apoi el a ars părţile grase pe altar.

21. Pe urmă Aaron a adus pieptul şi şoldul drept ca dar legănat înaintea Domnului, după cum poruncise Moise.

22. După aceea şi-a ridicat Aaron mîinile către popor şi l-a binecuvîntat. Apoi, după ce a săvîrşit jertfa pentru păcat, arderea de tot şi jertfa de pace, a coborît de la altar.

23. Şi au intrat Moise şi Aaron în cortul întîlnirii; cînd au ieşit de acolo, ei au binecuvîntat poporul, şi slava Domnului s-a arătat întregului popor.

24. O flacără a ieşit de dinaintea Domnului şi a mistuit pe altar arderea de tot şi grăsimile. Întregul popor a văzut aceasta; ei au scos strigăte de bucurie şi au căzut cu faţa la pămînt.

CAP. 10

Păcatul şi moartea fiilor lui Aaron, Nadab şi Abihu

1. Iar doi dintre fiii lui Aaron, Nadab şi Abihu, şi-au luat fiecare cădêlniţa, au pus într-însa foc şi au aşezat deasupra tămîie, aducînd astfel foc străin înaintea Domnului, ceea ce Domnul nu poruncise.

2. Atunci a ieşit o flacără de dinaintea Domnului şi l-a mistuit şi au murit ei înaintea Domnului.

3. Iar Moise i-a spus lui Aaron : „Aceasta a vrut să spună Domnul cînd a zis : «Voi fi sfinţit întru cei ce se apropie de mine şi proslăvit voi fi în faţa întregului popor»". Iar Aaron a rămas tăcut.

4. Şi a chemat Moise pe Mişael şi pe Elţafan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron, şi le-a spus : „Apropiaţi-vă şi duceţi-i pe fraţii voştri din faţa sfîntului lăcaş, afară din tabără."

5. Aceştia s-au apropiat şi i-au dus, cu tunicile lor, afară din tabără, după cum le spusese Moise.

6. Iar Moise le-a spus apoi lui Aaron lui Eleazar şi lui Itamar, ceilalţi fii ai lui Aaron : „Să nu vă descoperiţi capetele şi să nu vă rupeţi veşmintele ca să nu muriţi atrăgînd mînia Domnului împotriva întregii adunări !/Însă fraţii voştri, toată casa lui

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 76, col. II

ѣ҃ръ фра҆цїи вѡ҆ши҃ Їѡ҆ѵ҃ъ ка҆са а҆ѵ҃и їсра҆и҃л҃ева҆
пасѫ҃ще пла҆кѫ҆, ка҆ре сѧ҆ пърѫ҆ли҃ѵ҃ дꙋ
а҆ѵ҃ѫ҆. Ши҃ дин ꙋ҆шa҆ кортꙋлꙋи҃ мърꙋ҆рїе҆и ѕ
ешѣ҃ ешѣ҃ци҃, пе҆нтрꙋ каснѣ҃ мꙋ҆рѵ҃ци҃, пе҆нтрꙋ
къ ꙋ҆ѵ҃и҃ дe а҆и҃нѫ҆ ꙋ҆ѵ҃ꙋнгерїи҃ чѣ҆а дела дмн҃ѫ҆.
прѣво҆и҃ а҃ѣ҃ти, шанъ фѣкꙋ҆ѵ҃ъ дꙋпъ кꙋвѣ҆нтꙋ҆ лꙋи҃
мо҆ѵ҃ сн. Ши҃ грѣи҃ дмн҃ѫ҆ лꙋи҃ а҃а҆рѡ҆н зикѫ҆дѣ. и҃
Е҆и҃, ши҃ рахи҃ꙋ, нꙋвец҃ е҆ѣ, тꙋ ши҃ фи҃и҃ тꙋи҃ ѳ
кꙋ тѣ҆не, кѫ҆нд е҆и҃ мѣ҆рге ла кортꙋ҆ла мърꙋ
рїе҆и҃, а҆ѵ҃ а҃пропїи҃нда҆ръ къ҆тръ сла҃ѵ҃тѣвни҃к, ши҃
нꙋвец҃ мꙋри҃, де лѣ҆ге е҆ѣ҆ни҃кѫ ф҃тръ рꙋделе ѳ
а҆стре. Сѣ҆ѕ сѡ҆пѣ҆ѣкъ, ф҃тръ чѣ҆и҃ е҆фи҃ци҃, і
ши҃ ф҃тръ чѣ҆и҃ пѫ҆гѣ҆ри҃ци҃ ши҃ ф҃тръ чѣ҆и҃ вескра҆ци҃
ши҃ ф҃тръ чѣ҆и҃ кꙋра҆ци҃. Ши҃ръ ѳ҆дерпѣ҆ѕи҃ пре ѕа
фи҃и҃ а҆ѵ҃и їсра҆и҃л҃ Їѡ҆ѵ҃ѣ а҆ле лѣ҆гїи҃, ка҆ле а҆ѵ҃ грѣи҃
дмн҃ѫ҆ къ҆тръ дѫ҆ши҃и҃, прин мѫ҆на а҆ѵ҃и мо҆ѵ҃сн.
Ши҃ хѵ҃се мо҆ѵ҃сн къ҆тръ а҃а҆рѡ҆н, ши҃ къ҆тръ е҆леа҃ѕа҆р, ѕ
ши҃ и҃ѳама҆р, фи҃и҃ а҆ѵ҃и чѣ҆и҃ рѣмаши҃, а҆ѵ҃ѧ҆ жѫ҆р
тва чѣ҆ а҆ѵ҃рѣма҆ѣ дин а҆дꙋ҆ѵ҃ерне дмн҃ѫ҆ѵ҃и҃, ши҃ ве
мѫ҆нѣ҆ а҃ѕи҃ме а҆нгѣ҆ъ жѫ҆ртвѣ҆ни҃к, сфи҃нте сфи҃н
телор ѣ҆ѕи҃т. Ши҃ вец҃ мѫ҆нѣ҆ пре а҃ле фа҆ѳ ѕ
сфѫ҆нтꙋ, пе҆нтрꙋ ѳ҆ѵ҃дѣ лѣ҆ге ци҃е а҃ѣ҆ти, ши҃ лѣ҆ге
фи҃лор҃ тꙋи҃ а҆часта дин а҆дꙋ҆ѵ҃ерне дмн҃ѫ҆ѵ҃и҃, пе
трꙋ къ а҆ша а҆ѵ҃ пърꙋи҃ни҃т мі҆е дмн҃ѫ҆. Ши҃ к
пе҆нтꙋ҆а сѡ҆ѕе҆ни҃и҃, ши҃ ѵ҆раца҆ а҆ѵ҃со҆и҃, вец҃ мѫ҆
нѣ҆ фа҆ѣкъ сфѫ҆нтꙋ, тꙋ ши҃ фи҃и҃ тꙋи҃ ши҃ каса та
ф҃рꙋи҃нъ кꙋ тѣ҆не, пе҆нтрꙋ къ лѣ҆ге ци҃е ши҃ лѣ
ге фи҃лор тꙋи҃ сꙋ҆нт дa҆ти, дин пъ҆ртвеле мѫ҆нтꙋ
и҃рїи҃ фи҃лор а҆ѵ҃и їсра҆и҃л҃. Бра҆цѫ҆ле а҆ѵ҃со҆и҃ ши҃ ѳ
пе҆нтꙋ҆а сѡ҆ѕе҆ни҃и҃, ѡ҆ре҆сте а҆дꙋ҆ѵ҃ерне сꙋ҆ѵ҃ѵлор҃ ве
а҆дꙋ҆ѵ҃ сѡ҆ѕе҆ни҃и҃, сѫ҆сѡ҆ѕе҆ѣкъ ф҃ни҃нѣ҆ дмн҃ѫ҆
а҆ѵ҃и҃, ши҃ ва ф҃и҃ ци҃е ши҃ фи҃лор тꙋи҃ ши҃ фе҆тело҃р
та҆ле, ф҃рꙋи҃нъ къ тѣ҆не а҆ѵ҃ѧ҆ е҆ѣ҆ни҃кѫ, ф҃тръ кн
пърꙋи҃нѣ дмн҃ѫ҆ а҆ѵ҃и мо҆ѵ҃сн. Ши҃ ца҆пѫ҆ чѣ҆ ѵ
пе҆нтрꙋ грешѫ҆ль, черка҆нд ла҆ѵ҃ черка҆т мо҆ѵ҃сн,
ши҃ а҆ша а҆ѵ҃ фѣ҆кꙋт а҃рсꙋ, ши҃ сѧ҆ мѣ҆нѣ҆т мо҆ѵ҃сн
пре е҆леа҃ѕа҆р, ши҃ пре и҃ѳама҆р фи҃и҃ а҆ѵ҃и а҃а҆рѡ҆нъ
ръмашн зикѫ҆нд. Пе҆нтрꙋ къ҆ѵ҃ на҆ѵ҃ мѫ҆ ѕ
нка҆т ѵ҃ъ пе҆нтрꙋ пъка҆т фа҆ѣкъ сфѫ҆нтꙋ? пе҆трꙋ
къ сфи҃нте сфи҃нтело҃р сꙋ҆нт, а҆часта ва҆ѵ҃ да҆т
вѣа҆сꙋ сн мѫ҆нка҆ци҃, пе҆нтрꙋ каснъ а҆ѵ҃а҆ц пъка҆тꙋ҆а
а҆дꙋ҆ѵ҃ерїи҃, ши҃ къ҆ѣц ръга҆ пе҆нтрꙋ е҆и҃ ф҃ни҃нѣ҆
дмн҃ѫ҆ѵ҃и҃. Пе҆нтрꙋ къ нꙋсаꙋ а҆дꙋсе дин сн҃
ге҆ле а҆ѵ҃и ла сфѫ҆нтꙋ, дин фа҆ци҃, фа҆ръ҆нтрꙋ ве ѳ
мѫ҆нка҆ пре е҆ѣл фа҆ѣ сфѫ҆нтꙋ, ф҃тръ кн мнеаꙋ҆
порꙋи҃нѣ мі҆е. Ши҃ грѣи҃ а҃а҆рѡ҆н къ҆тръ мо҆ѵ
сн зикѫ҆нд, а҆ꙋ а҆дꙋсе а҃ѣ҆ѕи҃ чѣ҆ле пе҆нтрꙋ
грешѫ҆ле лор҃, ши҃ а҆ръ҆ле де ло҆р а҆ле лор҃ ф҃нан
ѳ дмн҃ѫ҆ѵ҃и҃, ши҃ мнеаꙋ ф҃тѫмпла҆ѣ мі҆е ка а
чѣ҆ѕта, ши҃ ѕи҃ мѫ҆нка҆ чѣ҆ пе҆нтрꙋ грешѫ҆ль а҆
ѳ҆ѕи҃, сѫ҆ре пъкꙋ҆ѣ ка ф҃и дмн҃ѫ҆ѵ҃и҃ і
Ши҃ а҆ѵ҃ѕи҃ мо҆ѵ҃сн ши҃ пъка҆ѣ а҆ѵ҃и. ѳ

К А П А І

Н. грѣи҃ дмн҃ѫ҆ ко҆тръ мо҆ѵ҃сн ши҃ къ҆тръ а҃
а҃а҆рѡ҆н зикѫ҆нд. Грѣи҃ци҃ ф҃ни҃нѣ҆ а҆ѵ҃ ѳ
їсра҆и҃л҃ зи҃ни҃ѣ҆, а҆ѳѣ҆ѕа҆ѣ дѡбѡ҆а҆ѣле
ка҆ре҆ле вец҃ мѫ҆нка҆, дин то҆а҆те дѡбѡ҆
а҆ѣле чѣ҆ѕ пре по҆ма҆нтꙋ. Го҆тꙋ ѳ
дѡбѡ҆а҆ѣ҆ кꙋ ꙋ҆ѵ҃и҃це ѵ҃ъмѕа҆ѣ҆, ши҃ ꙋ҆ѵ҃ги
ꙋ҆ѵ҃и҃

fraţii voştri, toată casa lui Israil, vor plînge pîrjolul care s-au pîrjolit de Domnul.

7. Şi den uşa cortului mărturiei să nu ieşiţi, pentru ca să nu muriţi, pentru că untdelemnul ungerii cel de la Domnul pre voi iaste." Ş-au făcut după cuvîntul lui Moisi.

8. Şi grăi Domnul lui Aaron zicînd :

9. „Vin şi rachiu nu veţ bea, tu şi fiii tăi cu tine, cînd vei mêrge la cortul mărturiei au apropiindu-vă către jîrtăvnic, şi nu veţ muri ; de lêge vêcinică întru rudele voastre.

10. Să să osibească între cei sfinţi şi între cei pîngăriţi, şi între cei necuraţi şi între cei curaţi.

11. Şi să îndereptezi pre fiii lui Israil toate ale legii cîte au grăit Domnul către dînşii pren mîna lui Moisi."

12. Şi zise Moisi către Aaron şi către Eliázar şi Ithamár, fiii lui cei rămaşi : „Luaţ jîrtva ce au rămas den aducerile Domnului şi veţ mînca azime lîngă jîrtăvnic, sfinte sfintelor sînt.

13. Şi veţ mînca pre êle în loc sfînt, pentru că de lêge ţie iaste şi lêge fiilor tăi, aceasta den aducerile Domnului, pentru că aşa au poruncit mie Domnul.

14. Şi pieptul osebirei şi braţul luorii veţ mînca în loc sfînt, tu şi fiii tăi şi casa ta împreună cu tine, pentru că lêge ţie şi lêge fiilor tăi se-au dat den jîrtvele mîntuirei fiilor lui Israil.

15. Braţul luorii şi pieptul osăbirei preste aducerile seurilor vor aduce osăbire să osăbească înaintea Domnului şi va fi ţie şi fiilor tăi şi fêtelor tale împreună cu tine lêge vêcinică, în ce chip porunci Domnul lui Moisi."

16. Şi ţapul cel pentru greşală cercînd l-au cercat Moisi şi aşa au fost arsu. Şi s-au mîniiat Moisi pre Ithamár, fiii lui Aaron cei rămaşi, zicînd :

17. „Pentru că ce n-aţ mîncat cea pentru păcat în loc sfînt ? Pentru că sfinte sfintelor sînt, aceasta v-au dat voao să mîncaţi, pentru ca să luaţ păcatul adunării şi vă veţ ruga pentru ei înaintea Domnului.

18. Pentru că nu s-au adus den sîngele lui la sfîntu den faţă, înlăuntru veţ mînca pre el în loc sfînt, în ce chip mi s-au poruncit mie."

19. Şi grăi Aaron către Moisi zicînd : „De-au adus astăzi cêle pentru greşalele lor şi arderile de tot ale lor înaintea Domnului şi mi s-au întîmplat mie ca acêstea şi voiu mînca cea pentru greşală astăzi, oare plăcut va fi Domnului ?"

20. Şi auzi Moisi şi-i plăcu lui.

CAP 11

1. Şi grăi Domnul către Moisi şi către Aaron zicînd : „Grăiţi fiilor lui Israil zicînd :

2. «Acestea-s dobitoacele carele veţ mînca den toate dobitoacele ce-s pre pămînt :

3. Tot dobitocul cu unghe îngemănată şi unghi/unghind

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

lui Israil, vor plînge pîrjol carele s-au pîrjolit înnaintea Domnului.

7. Și den ușea cortului mărturiei [2] să nu ieșiți, pentru ca să nu muriți, pentru că untu de lemnul ungerii cel de la Domnul pre voi iaste". Și au făcut după cuvîntul lui Moisi.

8. Și grăi Domnul lui Aaron dzicîndu :

9. „Vin și vinarsu [3] nu veți bea, tu și fiii tăi împreună cu tine, cînd veți mérge la cortul mărturiei au apropiindu-vă de către jirtăvnic, și nu veți muri ; de lége vécinică întru rudele voastre.

10. Să s<ă> usăbască întru cei necurați și întru cei sfinți, și întru cei necurați și întru cei curați.

11. Și a îndirepta pre fiii lui Israil toate cêle de lége cîte au grăit Domnul către înși pren mîna lui Moisi".

12. Și dzise Domnul [4] către Aaron și către Eliázar și către Ithámar, fiii lui ce au fostu rămași : „Luați jirtva ce au rămas den aducerile Domnului și veți mînca azime lîngă jirtăvnic, sfinte svinților sîntu.

13. Și veți mînca pre êle în loc sfintu, pentru că de lége ție iaste și de lége fiilor tăi, acêstea den aducerile Domnului, pentru că așa mi-au porîncit mie Domnul.

14. Și pieptul usăbiirei și brațul luării veți mînca în loc sfintu, tu și fiii tăi și casa ta împreună cu tine, pentru că de lége ție și de lége fiilor tăi s-au dat den jirtvele mîntuirei a fiilor Israil [5].

15. Brațul luării și pieptul usăbirei preste aducerile săurilor vor aduce usăbirei să usăbască înnaintea Domnului și va fi ție și fiilor tăi și fêtelor tale împreună cu tine de lége vécinică, în ce chip porînci Domnul lui Moisi".

16. Și țapul cel pentru greșeală cercîndu l-au cercat Moisi și așa au fostu arsu. Și s-au mănîiat Moisi pre Eliázar și pre Ithámar, fiii lui Aaron cei rămași, dzicîndu :

17. „Pentru că ce n-ați mîncat cêca pentru păcat în loc sfintu ? Că pentru căce sfinte sfinților sîntu, [pentru] [6] acêea v-au dat voao aceasta să mîncați pentru ca să luați păcatul adunării și veți ruga pentru ei înnaintea Domnului.

18. Pentru că nu s-au adus den sîngele lui la svintu den față, înlontru vei mînca pre el în loc sfintu, în ce chip mi s-au porîncit mie".

19. Și grăi Aaron către Moisi dzicîndu : „De au adus astădzi cêle pentru greșealele lor și arderile lor de tot înnaintea Domnului și mi s-au tîmplat mie ca acêstea și vei mînca cea pentru greșeale astădzi, au plăcut va fi Domnului ?"

20. Și audzi Moisi și-i plăcu lui.

CAP 11

1. Și grăi Domnul către Moisi și către Aaron dzicîndu : „Grăiți fiilor lui Israil dzicîndu :

2. «Acêstea-s dobitoacele carele veți mînca den toate dobitoacele ce-s preste pămîntu [1].

3. Tot dobitocul cu unghea îngemănată și unghînd unghi/a doao copite și scoțîndu

lui Israil pentru pîrjorirea [3] carea se-au pîrjolit de la Domnul [2].

7. Iar voi să nu ieșiț afară de ușa cortului mărturiei, ca să nu muriț, că undelemnul ungerii care iaste de la Domnul, iaste pre voi". Și făcură după cuvîntul lui Moisei.

8. Și grăi Domnul către Aáron zicîndu-i :

9. „Vin și rachiu să nu beai, tu și feciorii tăi cu tine, cînd veț întra în cortul mărturiei sau cînd vă veț apropiia de altar, ca să nu muriț ; și aceasta să fie în lége vécinică în neamurile voastre [2].

10. Usebiț între lucrurile cêle sfinte și între cêle spurcate, între cêle necurate și între cêle curate [2].

11. Și să îndireptați pre feciorii lui Israil tot cêle de lége care au grăit Domnul către dînșii cu mîna lui Moisei".

12. Și zise Moisei către Aáron și către Eliazar și către Thamar, feciorii lui carei îi rămăsêse : „Luați jărtva ce au rămas den prinoasele Domnului și mîncați-l azime lîngă altar, că iaste sfînta sfinților.

13. Ce să le mîncați în loc sfînt, că aceasta lége iaste ție și feciorilor tăi, de lége den aducerile Domnului, că așa au porîncit mie Domnul.

14. Iar pieptul usebirei și umărul usebirei să mîncați în loc sfînt, tu și feciorii tăi și casa ta împreună cu tine, pentru că de lége se-au dat ție și de lége feciorilor tăi den jărtvele mîntuirei feciorilor lui Israil.

15. Umărul luoării și pieptul luoării în aducerile seurilor să aducă usebirile care vor aduce înaintea Domnului și să fie ție și feciorilor tăi și fêtelor tale cu tine în lége vécinică, cum au porîncit Domnul lui Moisei".

16. Și după acêstea, cercînd Moisei, cercă țapul care era pentru păcat, iar el era ars. Și se mănie Moisei pre Eliazar și pre Thamar, feciorii lui Aaron carei îi rămăsêse, și zise :

17. „Că ce n-aț mîncat ce iaste pentru păcat în loc sfînt ? Că iaste sfînta sfinților, pentr-aceasta au dat voaoă să mîncați, ca să luați păcatul deasupra adunării și să vă rugați pentru dînsa înaintea Domnului.

18. Că nu se-au dus den sîngele lui la sfînt de față, înlăuntru să-l mîncați în loc fînt, cum au porîncit mie Domnul."

19. Iară Aáron grăi către Moisei zicînd : ‚Aducîndu-se astăzi pentru păcatul lor și arderea lor cea de tot înaintea Domnului și deaca mi se-au întîmplat așa și voiu mînca astăzi carea iaste pentru păcat, fi-va plăcut Domnului ?"

20. Și auzînd Moisei, îi plăcu.

CAP 11

1. Și grăi Domnul către Moisei și către Aáron zicînd :

2. „Grăiț feciorilor lui Israil și le ziceț : «Acêstea sînt dobitoacele care veț mînca den toate dobitoacele care sînt pre pămînt : [1]

3. Tot dobitocul cu unghiia dăspicată și cu copita dăspicată în doaoă unghi/și

Israel, pot să plîngă moartea fraților voștri în focul trimis de Domnul.

7. Dar voi să nu ieșiți dincolo de ușa cortului întîlnirii, ca să nu muriți, căci untdelemnul miruirii Domnului se află asupra voastră". Ei au făcut după cum le-a spus Moise.

8. Domnul i-a vorbit lui Moise și i-a spus :

9. „Să nu beți vin sau altă băutură amețitoare, nici tu, nici fiii tăi, atunci cînd veți intra în cortul întîlnirii, ca să nu muriți. Aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veșnică.

10. Pentru ca să puteți deosebi cele sfinte de cele nesfinte și cele necurate de cele curate,

11. Și ca să-i puteți învăța pe fiii lui Israel toate legile pe care le-a dat lor Domnul prin Moise."

12. Și a spus Moise lui Aaron și celor doi fii care-i mai rămăsesră, Eleazar și Itamar : „Luați ceea ce rămîne din prinosul de grîne jertfit Domnului și mîncați-l nedospit, lîngă altar ; aceasta este un lucru preasfînt.

13. Să o mîncați deci într-un loc sfînt căci aceasta este partea cuvenită ție și fiilor tăi din jertfele mistuite de foc înaintea Domnului ; așa mi-a fost poruncit.

14. Să mîncați de asemenea într-un loc curat, tu împreună cu fiii și fiicele tale, pieptul legănat și șoldul înălțat, căci ele vă sînt date prin lege, ție și fiilor tăi, ca parte cuvenită vouă din jertfele de pace ale fiilor lui Israel.

15. Împreună cu grăsimea mistuită în foc ei să aducă șoldul înălțat și pieptul înfățișat ca dar legănat înaintea Domnului, și acestea să fie părțile cuvenite ție și, împreună cu tine, fiilor și fiicelor, printr-o lege veșnică, după cum a poruncit Domnul."

16. Și cînd Moise a întrebat de țapul adus ca jertfă pentru păcat, iată că acesta fusese ars. Atunci el s-a mîniat pe Eleazar și pe Itamar, cei doi fii care-i rămăseseră lui Aaron și a spus :

17. „De ce n-ați mîncat jertfa pentru păcat într-un loc sfînt ? Aceasta este un lucru preasfînt și Domnul v-a dat-o ca să luați asupra voastră păcatul întregii adunări și să faceți ispășire pentru ea în fața Domnului.

18. Întrucît sîngele jertfei nu a fost adus înlăuntrul sfîntului lăcaș, trebuia să o mîncați într-un loc sfînt, după cum mi s-a poruncit."

19. Aaron însă i-a răspuns lui Moise : „Iată, ei și-au adus astăzi jertfa lor pentru păcat și arderea lor de tot înaintea Domnului. Dar oare ar fi fost plăcut înaintea Domnului dacă aș fi mîncat astăzi din jertfa pentru păcat, după cele ce mi s-au întîmplat" ?

20. Iar Moise a auzit această lămurire și a încuviințat-o.

CAP. 11

Animale curate și animale necurate

1. Și a vorbit Domnul către Moise și către Aaron și le-a spus :

2. „Vorbiți fiilor lui Israel și spuneți-le : „Dintre toate animalele care sînt pe pămînt iată pe care le puteți mînca :

3. Orice dobitoc care are copita despicată, despărțită în două unghii,/și care rumegă, îl

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 77, col.

ѹ҃нгинѣ ѧ҆дѡсѧ копи҃те, ши҆ скоцѧ́нд҃ рѹме
пѣтѹрѣ ѧ҆тре доѕитоа́ле а҆чѣ́стѫ вецн мѫ́нкѧ.
Ѳ҃ Ѧвѫ дѣ́нтра а҆чѣ́стѫ нѹ́вец мѫ́нкѧ, дѣ́н чѣ́ле
чь нѫ҆ а҆дѹ́к рѹмѣпѣтѹрѣ, ши҆ дѣ́н чѣ́ле ченѹ́сь
дѣспика́те ла копи҃те, ши҆ ѹ҃нгѣ́ѣскѹ ѹ҃нгн, кѫ
мила пе́нтрѫ кѣнѫ҆ а҆дѹ́че рѹмѣпѣтѹрѣ а҆чѣ́ста,
копи҃та нѹ́й мо҃сте дѣспика́тѣ, некѹра́тѣ е҆ а҆чѣ́
Ѳ҃ ста во́лсѡ. Ши҆ а҆рѝчина́ кѣче нѫ҆ а҆дѹ́че рѹмѣ
сѣ́рѧ а҆чѣ́ста, ши҆ ла копи҃тѣ нѹ́е дѣспика́т҃,
Ѕ҃ не҆кѹра́т҃ во́лсѡ а҆чѣ́ста. Ши҆ е҆пѹ́рине кѣче
нѫ҆ а҆дѹ́че рѹмѣпѣтѹрѣ а҆чѣ́ста ши҆ ла копи҃тѣ
нѫ҆е дѣспика́т҃, некѹра́т҃ во́лсѡ а҆чѣ́ста.
З҃ Ши҆ пре́ по́ркѹ кѣче а҆́ре копи҃тѣ дѣспика́тѣ а҆чѣ́
ста, ши҆ ѹ҃нгѣ́ѫше ѹ҃нги де копи҃тѣ ши҆ а҆чѣ́
ста нѫ҆ скоа́те рѹмѣпѣтѹрѣ не҆кѹра́т҃ а҆чѣ́ста
И҃ во́лсѡ. Дѝн кѣрнѹ́рile ло́р сѣ нѫ҆ мѫ́нкаць,
ши҆ дѣ́н мо҃рцѣ́чиниле ло́р сѣ́ пѹ́ѣцѣ а҆тинѓѣць, не
Ѳ҃ кѹра́те а҆чѣ́ста во҃сѡ. Ши҆ а҆чѣ́стѫ вец҃
мѫ́нкѧ дѣ́н то́ате кѫ́тец҃ ѧ҆́пѣ, то́ате кѫ́те
сѫ́нть ла ма́ре а҆́рипи ши҆ со́лзи ѧ҆́пе ши҆ ѧ҆мѹ́
ришинѝ пѣра́е. А҆чѣ́ѫ вец҃ мѫ́нкѧ. Ши҆ то́а́ле
кѫ́те нѹ́ѕь ла дѫ́нселе а҆́рипи нѣчи со́лзи, ѧ҆́пе
ѧ҆мѹ́ри ши҆ ѧ҆пѣра́е, дѣ́н то́ате кѫ́те скоа́т҃ а҆́пе
ле ши҆ дѣ́н тоа́т҃ сѹ́флетѹ́ѧ вѝнѹ дѣ́н а҆́пѣ, оу҃рѣ
Ѵ҃ чи́не мо҃сте, ши҆ оу҃рѣчи́ин сѣ фіе во́лсѡ. Дѣ
кѣрнѹ́рile ло́р сѣнѫ҆ мѫ́нка́ць, ши҆ де мо҃рцѣ́чи
Ѳ҃ нile ло́рь сѣѣ сѫ́рбѣнц҃. Ши҆ то́ате кѫ́те
нѹ́ѕ ла дѫ́нселе а҆́рипи нѣчи со́лзи дѣ́н кѫ́тец҃ ѧ҆
К҃ а́пе, оу҃рѣчи́не а҆чѣ́стѫ сѣ фіе во́лсѡ. Ши҆
а҆чѣ́стѫ сѣле оу҃ра́ць дѣ́н зѹ́брѣто́аре ши҆ нѹ́ѕе
бор мѫ́нка́, сѫ́рбе сѫ́нть, вѫ́лтѹрѹ́ѧ ши҆ гри́п
Кг сорѹ́ѧ ши҆ вѫ́лтѹрѹ́ѧ де ма́ре. Ши҆ шорѧ́нца,
К҃ ши҆ ка́ѫ, ши҆ кѫ́тец҃ а҆сѣ́мене е҆́н. Ши҆ то́т
коро́бѹ́ѧ, ши҆ кѫ́тец҃ а҆сѣ́мене лѹ́и, ши҆ сѣрѹ́цѹ́ѧ,
ши҆ во́гза, ши҆ ба́ѕнца, ши҆ кѫ́тец҃ а҆сѣ́мене е҆́н.
Ѕ҃ Ши҆ корѹ́ѧ, ши҆ кѫ́тец҃ а҆сѣ́мене лѹ́и. Ши҆
Зг коро́бѹ́ѧ де но҃пте, ши҆ хѣрі́цѹ́ѧ, ши҆ сти́ркѹ́ѧ,
И҃ Ши҆ порфіріо́нь, ши҆ ба́рза, ши҆ ле́бѣда. Ши҆
Дг е҆родіо́н, ши҆ харадрио́н, ши҆ а҆сѣ́мене ло́р, ши҆ пѹ
К҃ пъза, ши҆ ланиѝкѹ́ѧ. Ши҆ то́ате кѫ́тесѹ
тѫрѣто́аре дѣ́н чѣ́ле зѹ́брѣто́аре, ка́рele пе па́
Ка трѫ ѹ҃мблѧ́ть, оу҃рѣчи́не во́лсѡ сѫ́нть. Фѣрѣ
нѹ́ман а҆чѣ́стѫ вец҃ мѣ́нкѧ дѣ́н то́ате тѫрѣто́
а́рele чѣ́ле зѹ́бре, ка́рele ме́рг҃ пе па́трѫ ка́ре а҃ѕ
флѹ́ере маи́сѫ де пиѕоа́ele ло́р, кась сѧ́кѫ҆ ма́ле пре
пѣ́мѫнт҃, ши҆ а҆чѣ́стѫ вец҃ мѫ́нкѧ дѣ́н тръ́нселе.
Кб Врѫ́хѫ, ши҆ кѫ́тен сѣ́мѣнь лѹ́и, ши҆ пре а҆такѝе,
ши҆ кѫ́тен сѣ́мѣнь лѹ́и, ши҆ пре чѣ́л чесъ сѫ́те
кѹ ше́рпѝи, ши҆ кѫ́тец҃ а҆сѣ́мене лѹ́и, ши҆ лѣкѹ́
Кг ста, ши҆ кѫ́те сѫ́мѣнь е҆́н. Ши҆ то́т тръ
то́рнѧ дѣ́н чѣ́ле зѹ́брѣто́аре, ла ка́рele па́трѫ
пиѕоа́ре, оу҃рѣчи́не во́лсѡ сѫ́нть, ши҆ ѧ҆тра а҆чѣ́
Кд ѣ́вѣецн пѫ́нгѣрѝ. То́т чѣ́ла чесъ а҆тинѓе де
мо҃рцѣчи́ниele ло́р, некѹра́т҃ ва фи́ пѫнъ сѣ́ра.
Ке Ши҆ то́т чѣ́ла чева́ рѣ́дика́ дѣ́н мо҃рцѣчи́ниele ло́р,
ѧ҆́шка́ спѣла́ ха́ниele лѹ́и, ши҆ некѹра́т҃ ва фи́
Кз пѫнъ сара́. А҆то́т доситоко́ѧ ка́рele мо҃сте
кѹ копи҃тѣ дѣспика́тѣ, ши҆ а҆́ре ѹ҃нги ѹ҃нгинѧ́,
ши҆ рѹмегѣтѹрѣ нѫ҆ рѹмѣгѣ, некѹра́т҃ ва фи́ во́

a dooa copile și scoțînd rumegătură, între dobitoace, acêstea veț mînca.

4. Însă dentra acêstea nu veț mînca den cêle ce nu aduc rumăgătură și den cêle ce nu-s despicate la copite și unghiescu unghi: cămila, pentru că nu aduce rumăgătură, aceasta copita nu-i iaste despicată; necurată e aceasta voao.

5. Și ariciul, căce nu aduce rumăgătura, acesta și la copită nu e despicat; necurat voao acesta.

6. Și iepurile, căce nu aduce rumăgătură, acesta și la copită nu e despicat; necurat voao acesta.

7. Și pre porcu, căce are copită despicată, acesta și unghiește unghi de copită și acesta nu scoate rumăgătură; necurat acesta voao.

8. Den cărnurile lor să nu mîncați și den mortăciunile lor să nu vă atingeți; necurate acêstea voao.

9. Și acêstea veț mînca: den toate cîte-s în apă, toate cîte sînt la êle aripi și solzi, în ape, și în mări, și-n păraie; acêlea veț mînca.

10. Și toate cîte nu-s la dînsele aripi, nici solzi, în ape, în mări, și în păraie, den toate cîte scot apele și den tot sufletul viu den apă, urîciune iaste și urîciuni să fie voao.

11. Den cărnurile lor să nu mîncați și de mortăciunile lor să vă scîrbiț.

12. Și toate cîte nu-s la dînsele aripi, nice solzi, den cîte-s în ape, urîciune acêstea să fie voao.

13. Și acêstea să le urîți den zburătoare și nu se vor mînca, scîrbe sînt: vulturul, și gripsorul, și vulturul de mare,

14. Și șorlița, și caia și cîte-s asêmene ei,

15. Și tot corbul și cîte-s asêmene lui,

16[15] Și struțul, și bogza, și băbița și cîte-s asêmene ei, și coruiul și cîte-s asêmene lui,

17. Și corbul de noapte, și hărețul, și stircul,

18. Și porfirion, și barza și lebăda,

19. Și erodion, și haradrion și asêmenea lor, și pupăza. și liliiacul.

20. Și toate cîte-s tîrîtoare den cêle zburătoare, carele pe patru umblă, urîciune voao sînt.

21. Fără numai acêstea veț mănca den toate tîrîtoarele cêle ce zboară, carele mergu pe patru, care au fluiere mai sus de picioarele lor, ca să saie cu êle pre pămînt.

22. Și acestea veț mînca dentr-însele: vruhul și cîte-i seamănă lui, și pre atachis și cîte-i seamănă lui, și pre cel ce să bate cu șerpii și cîte-s asêmenea lui, și lăcusta și cîte samănă ei.

23. Și tot tîrîtoriul den cêle zburătoare la carele-s patru picioare urîciune voao sînt; și întra acêlea vă veți pîngări.

24. Tot cela ce să atinge de mortăciunele lor necurat va fi pănă seara.

25. Și tot cela ce va rădica den mortăciunele lor iș va spăla hainele lui, și necurat va fi pănă sara.

26. În tot dobitocul carele iaste cu copită despicată și are unghi unghind si rumegătură nu rumăgă necurat va fi vo/ao. Tot cela ce se va atinge de mortăciunele lor ne-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

rumăgală, întru dobitoace acêstea veți minca.

4. Însă dentru acestea nu veți minca den cêle ce nu aduc rumăgală și den cêle ce nu-s îngemănate la copite și nu unghesc unghi: cămila, pentru că nu aduce rumăgală aceasta și copită nu îngeamănă; necurat aceasta voao.

5. Și hirogrúliun[2], căce nu aduce rumăgală, aceasta și la copită nu-i geamăn; necurat voao acesta.

6. Și iepurile, căce nu scoate rumăgală, acesta și unghea nu-i geamănă; necurat voao acesta.

7. Și pre porcu, căce acesta are copită geamănă și unghêște unghi de copită și acesta nu scoate rumăgală; necurat acesta voaă.

8. Den cărnurile lor să nu mîncați și de stîrvurile lor să nu vă atingeți; necurate acêstea voao.

9. Și acêstea veți minca: den toate cîte-s întru apă, toate cîte sînt la ei aripi și soldzi, la apă, și în mări, și în păraie; acêlea veți minca.

10. Și toate cîte nu-s la însă aripi, nici soldzi întru ape, întru mări, întru păraie, den toate cîte scot apele și den tot sufletul vin dentru apă oțărîtură iaste să fie și voao oțărît.

11. Den cărnurile lor să nu mîncați și mortăciunile lor să le oțăriți.

12. Și toate cîte nu-s la înse aripi, nice soldzi, dentru cîte sînt întru ape, oțăritură voaă acêstea.

13. Și acêstea să le uriți den zburătoare și nu să vor minca, oțărîte sîntu: vultúrul, și gripsorul, și vultúrul de mare,

14. Și brehmacea, și caia și cîte-s asêmene ei,

15. Și tot corbul și cîte-s asêmene lui,

16. Și struțul, și boaghea, și batca și cîte-s asêmenea ei, și coruiul și cîte-s asêmenea lui,

17. Și corbul de noapte, și herețul, și stîrcul,

18. Și porfirion[3], și pelecanul, și lebăda,

19. Și erodiul, și haradrion și asêmenea lor, și cucul, și liliacul.

20. Și toate cîte-s tîriitoare dentru cêle zburătoare, carele pre 4 mêrge, urîte voao sîntu.

21. Făr-numai acêstea veți minca den toate tîriitoarele[4] cêle ce mergu în patru picioare, carele au vîne[5] mai sus de picioarele lor ca să saie cu êle pre pămîntu.

22. ⟨Și acêstea veți minca: pre⟩[6] vruhul? și cîte samănă lui, și pre atachis și cîte-i samănă lui, și pre cel ci să bate cu șerpii și cîte samănă lui, și lăcusta și cîte samănă ei[8].

23. Și tot tîriitoriul den cêle zburătoare la carele-s 4 picioare oțărît voao sîntu, și întru acêea veți pîngări.

24. Tot cela ce să atinge de mortă: nile lor necurat va fi păn-sara.

25. Și tot cela ce va rădica den mortăciunile lor iș va spăla hainele lui și necurat va fi până sara.

26. Întru tot dobitocul carele iaste cu copita îngemănată și are unghe și rumăgală nu rumăgă necurate vor fi vo/ao. Tot cela scoate rumegătură, întru dobitoace, acêstea să le mîncaț[1].

4. Însă dentr-acêstea nu veț minca care nu scot rumegătură și care nu-s îngemănate la unghi și unghesc unghi: cămila, că aceasta nu aduce rumegală, iar copita are dăspicată; aceasta să fie voaoă necurată.

5. Ariciul, că acesta nu aduce rumegătură și la copită nu e geamăn; necurat acesta voaoă.

6. Și iepurile, căce acesta nu scoate rumegală și unghea nu-i iaste geamănă; necurat acesta voaoă.

7. Și porcul, căce acesta are copită geamănă și unghêște unghi de copită și rumegătură nu scoate; necurat să fie voaoă.

8. Carnea acestora să nu mîncaț și de mortăcinile lor să nu vă atingeț, ce să vă fie pîngărite.

9. Iar den toate cîte sînt în ape să mîncaț acêstea: tot la ce iaste pêne și solzi[2], cîte sînt în mare, și și în riuri, și în bălț să mîncaț.

10. Iar la ce nu sînt aripi, nice solzi cîte sînt în ape, în riuri, și în mări [11], den toate cîte rădică apele, și tot sufletul care lăcuiește în ape spurcat iaste și spurcat să fie voaoă.

11. Den cărnurile lor să nu mîncaț și de mărtăcinile lor să vă scîrbiț.

12. Și tot ce n-are pêne și solzi, cîte sînt în ape, spurcate acêstea să fie voaoă și de dînsele să vă scîrbiț.

13. Iar den pasări de acêstea să vă scîrbiț[3]: de vultur, de gripsor, și de vultúrul de mare,

14. Și de pajăre, și de caie, și cîte sînt ei asêmene,

15. Corbul și cîte-s asêmene lui,

16. Struțul, și bozga[3bis], și ciuhul și cîte-s lor asêmene, [17] uliu și cîte-s asêmene lui,

17[18]. Corbul de noapte, și herețul, și stîrcul,

18[19]. Porfirioni[4] și pelicanul, și lebăda,

19. Și erodiul, și haradrionul și asêmene lor, [20] cucul, și liliiacul.

20. Și toate cîte-s trăitoare den cêle zburătoare, [21] cîte umblă pre patru, urîte să fie voaoă.

21[22]. Iar acêstea să mîncaț, de toate gadinele pasărilor care umblă în patru picioare, care au genuche mai sus de gleznele lor,[5] să saie cu dînsele pre pămînt.

22[23]. Varuhul[6] și ce iaste lui asêmene, și atichîsul[7] și cîte-s lui asêmene, și cel ce se bate cu șărpii și tot ce iaste lui asêmene, și lăcusta și cîte asamănă ei.

23[24]. Și toată jigania den pasări carea iaste cu patru picioare urîtă să fie voaoă și într-însele să nu vă pîngăriț.

24[25]. Și tot cel ce se va atinge de mortăcinile lor să-ș spêle hainele sale și necurat va fi până seara.

25[26]. Și tot cela ce va rădica mortăcinile lor necurat va fi până seara.

26. În tot dobitocul carele iaste copită îngemînată și are unghi, iar rumegare nu rumegă, necurat va fi vo/aoă. Tot cel ce se puteți minca.

4. Însă pe acelea care numai rumegă sau au numai copita despicată să nu le mîncați; astfel, cămila, care rumegă, dar nu are copita despicată, să o socotiți necurată.

5. Șafanul, care rumegă, dar nu are unghia despicată, să îl socotiți necurat.

6. Iepurele, care rumegă dar nu are unghia despicată, să îl socotiți necurat.

7. Porcul, care are copita despicată, despărțită în două unghii, dar nu rumegă, să îl socotiți necurat.

8. Să nu mîncați din carnea lor și să nu vă atingeți de stîrvurile lor; necurate să le socotiți.

9. Dintre toate viețuitoarele de apă, iată pe care le puteți minca. Să mîncați din toate cele care au aripioare de înotat și solzi și trăiesc în ape, fie în mări și lacuri, fie în riuri.

10. Dar cele care nu au aripioare de înotat și solzi între viețuitoarele care mișună și trăiesc în ape, fie în mări și lacuri, fie în riuri, toate acestea spurcăciuni sînt pentru voi.

11. Ele să fie spurcăciuni pentru voi, din carnea lor să nu mîncați și spurcate să socotiți stîrvurile lor.

12. Spurcăciuni să fie pentru voi toate viețuitoarele de apă care nu au nici aripioare de înotat, nici solzi.

13. Iată, dintre păsări, cele pe care să nu le mîncați, să vă îngrețoșați de ele și să le socotiți spurcăciuni: vulturul, gripsorul și vulturul de mare,

14. Șoimul și gaia, precum și cele care-i sînt asemănătoare,

15. Corbul împreună cu neamurile sale,

16. Struțul, cucuveaua, pescărușul, uliul împreună cu neamurile sale,

17. Bufnița, cormoranul și ibisul,

18. Porfirionul, pelicanul și lebăda,

19. Bîtlanul și cocostîrcul, împreună cu neamurile lor; pupăza și liliacul.

20. Toate tîrîtoarele înaripate care umblă pe patru picioare spurcate să fie pentru voi.

21. Totuși, dintre tîrîtoarele înaripate care umblă pe patru picioare le puteți minca pe acelea care au fluierele picioarelor din spate mai lungi, ca să poată sări pe pămînt.

22. Iată pe care să le mîncați dintre acestea: lăcusta călătoare, solanul, hargolul și hagabul, fiecare cu neamurile sale.

23. Toate celelalte tîrîtoare înaripate care umblă pe patru picioare spurcate să fie pentru voi.

24. Ele vă vor pîngări; oricine va atinge hoitul lor să fie necurat pînă seara.

25. De asemenea, oricine va purta hoiturile lor să-și spele veșmintele și va fi necurat pînă seara.

26. Să socotiți drept necurat orice dobitoc care are copită, dar fără să fie despicată, sau care nu rumegă./Oricine va atinge hoitul

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 77, col. II

curat va fi până sara.

27. Şi tot cela ce va mêrge pre mîini întru toate jîgăniile carele mergu pre patru necurate sînt voao. Tot cela ce se va atinge de mortăciunele lor necurat va fi până în sară.

28. Şi cela ce va rădica den mortăciunele lor va spăla hainele lui şi necurat va fi până în sară ; necurate acêstea vor fi voao.

29. Şi acêstea voao necurate den tîrîtoarele ce să tîrăscu pre pămînt : pisica, şi şoarecile, şi corcodelul cel de pămînt şi cîte-i samănă lui:

30. Chiţoranul, şi hamelion, şi nevăstuica. şi şopîr_a, şi şomîcul.

31. Acêstea necurate sînt voao den toate tîrîtoarele care să tîrăscu pre pămînt. Tot cela ce să va atinge de mortăciunele lor necurat va fi până în sară.

32. Şi tot pre care va cădea dentr-însele pre cevaşi, murind acêstea, necurat va fi den tot vasul de lemnu, au de haină, au de piêle, au de sac, tot vasul ce se va face lucru întru el în apă să va muia şi necurat va fi până în sară şi după aceea curat va fi.

33. Şi tot vasul de oală în carele va cădea dentra acêstea înlăuntru, cîte vor fi înlăuntru necurate vor fi şi el să va sfărîma.

34. Şi toată bucata care mîncaţi, pre care ar veni pre dînsa apă, necurată va fi voao ; şi toată băutura care să bea den tot vasul necurat va fi.

35. Şi tot ce va cădea den mortăciunile lor pre dînsul necurat va fi. Cuptoare şi căminuri se vor surpa ; necurate acêstea sînt şi necurate vor fi voao.

36. Afară den izvoarăle apelor şi den gropi şi den adunare de apă va fi curată, iară cela ce se va atinge de mortăciunile lor necurat va fi.

37. Iară de va cădea den mortăciunile lor preste toată sămînţa de sămănat care să samănă, curat va fi.

38. Iară de se va vărsa apa preste toată sămînţa şi va cădea den mortăciunile lor pre dînsa, necurată iaste voao.

39. Iară de va muri den dobitoacele care iaste voao slobodă a mînca acesta, cela ce se va atinge de mortăciunile lor necurat va fi până în sară.

40. Şi cela ce va mînca den mortăciunile lor va spăla hainele lui şi necurat va fi până în sară ; şi cela ce va rîdica den mortăciunile lui va spăla hainele lui şi să va spăla cu apă şi necurat va fi până în seară.

41. Şi tot tîrîtoriul care să tîraşte pre pămînt uriciune să fie voao, acesta să nu să mînînce.

42. Şi tot cela ce mêrge pre pîntece şi tot cela cemêrge pe patru pururea, carele are mulţime de picioare întru toate tîrîtoarele ce să tîrăscu pre pămînt, să nu mîncaţi pre êle, că uriciune voao iaste.

43. Şi să nu vă spurcaţi sufletele voastre în toate tîrîtoarele ce să tîrăscu pre pămînt şi să nu vă pîngăriţ în/tru

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

va atinge de mortăcinile lor necurat va fi păn-în sară.

27. Şi tot cela ce va mêrge pre mâini în toate jiganiile carele mergu pre 4 necurate sîntu voao. Tot cela ce să va atinge de mortăciunile lor necurate va fi păn-în sară.

28. Şi cela ce va rădica de mortăciunile lor va spăla hainele lui şi necurat va fi păn-în sară ; necurate acêstea voaă vor fi.

29. Şi acêstea voao necurate den tîrîitoarele ce să tîrîiescu pre pământu : mîţa, şi şoarecile, şi crocodelul cel den pământu şi cîte-i samănă lui:

30. Ghigorţanul, şi hameleon, şi nevăstuica, şi şopîrla, şi guziul.

31. Acêstea necurate sîntu voao den toate tîrîitoarele ce să tîrîescu pre pământu. Tot cela ci să va atinge de mortăciunile lor necurat va fi păn-în sară.

32. Şi tot pre carele va căděa dentru însele pre cevaş, murindu acêstea, necurat va fi den tot vasul de lemnu, au de haine, au de piêle, au de sac, tot vasul carele să va face lucru întru el într-apă să va muia şi necurat va fi păn-în sară, şi după acêea curat va fi.

33. Şi tot vasul de oală întru carele va căděa dentru acêstea înlontru, cîte înlontru vor fi necurate vor fi şi el să va surpa.

34. Şi toată bucata carea mîncaţi pre carea are veni apa, necurată va fi voao ; şi toată băutura carea să bea întru tot vasul necurat va fi.

35. Şi tot carele va căděa dentru mortăciunile lor pre însul necurat va fi. Cuptoare şi cotloane să vor surpa ; necurate acêstea sîntu şi necurate vor fi voao.

36. Afară den izvoarăle apelor şi den gropi şi den adunare de apă va fi curată, iar cela ce să va atinge de mortăciunile lor necurat va fi.

37. Iar de va căděa mortăciunile lor preste toată sămînţa de sămănat carea să samănă, curată va fi.

38. Iar de să va vărsa apă preste toată sămînţa şi va căděa de mortăciunile lor pre însă, necurat iaste voaă.

39. Iar de va muri den dobitoc carele iaste voaă slobod a mînca acesta, cela ci să va atinge de mortăciunile lor necurat va fi păn-în sară.

40. <Şi cela ce va mînca> [9] den mortăciunile lor va spăla hainele lui şi necurat va fi păn-în sară ; şi cela ce va rădica den mortăciunile lui va spăla hainele lui şi să va spăla [10] cu apă şi necurat va fi păn-în sară.

41. Şi tot tîrîitoriul carele să tîrîêşte pre pământu oţărît să fie voao, acesta să nu să mănînce.

42. Şi tot cela ce mêrge pre pîntece şi tot cela ce mêrge pre 4 pururea, carele are mulţime de picioare întru toate tîrîitoarele ce să tîrîescu pre pământu, să nu mîncaţi pre êle [11], căce oţărît voao iaste.

43. Şi să nu vă oţăriţi sufletile voastre întru toate tîrîitoarele carele să tîrîescu pre pământu şi să nu vă pîngăriţi în/tru acêstea

ci să va atinge de mortăciunile lor necurapănă seara.

27. Tot ce va umba pre brînci [8] în toate fierile cîte umblă în patru necurat să fie voaoă. Tot cel ce se va atinge de mortăcinile lor să fie necurat pănă seara.

28. Şi cela ce va purta mortăciunea lor să-ş spêle hainele şi să fie necurat pănă seara ; acêstea să fie voaoă necurate.

29. Iar den cêle ce se tîrăsc pre pământ [9], acêstea să fie voaoă necurate ; nevăstuica, şoarecile, corcodelul cel de pământ şi cîte samănă lui:

30. Gorghiţan şi hamelion, jder şi pisică, şopîrla şi guzeil.

31. Acêstea necurate sînt voaoă den toate tîritoarele ce se tîrăsc pre pământ. [32] Tot cel ce se va atinge de mortăcinile lor necurat să fie pănă seara.

32. Şi orce va căděa dentr-însele pre cevaş şi vor muri necurat va fi, [33] or de va fi vas de lemn, ori haină, or burduf, or sac, [34] or fie ce vas în care se face lucru să se spêle în apă şi să fie necurat pănă seara, de-acii iar să fie curat.

33[35]. Şi tot vasul de lut în care va căděa dentr-acêstea într-însul înlăuntru, ce va fi într-însul, va fi necurat, iar vasul să se spargă.

34[35]. Şi toată bucata carea mîncaţ, pre carea se va rădica apa şi va căděa într-însa mortăcină, necurată să vă fie ; şi toată băutura carea se bea în tot vasul necurată va fi[10].

35. Şi tot ce va căděa într-însul den mortăcinile lor necurat va fi vasul acela ; cuptoarele şi cotloanele [11] să se strice, că sînt necurate şi voaoă să vă fie necurate.

36. Iar puţurile şi izvoarăle apelor şi adunarea în care se adună apa acêlea să vă fie curate, iar cela ce se va atinge de mortăcinile lor necurat va fi.

37. Iar de va căděa mortăcinea lor or în ce sămănătură carea se va sămăna, curată va fi.

38. Iar de va vărsa-se apă în sămînţă şi va căděa den mortăcinile lor pre dinsa, necurată să fie voaoă.

39. Iar de va muri vreun dobitoc den care se cade voaoă să mîncaţ, cela ce se va atinge de mortăciunea lui necurat va fi pănă seara.

40. Şi cela ce va mînca den mortăcina lui să-ş spêle hainele sale şi să fie necurat pănă seara ; şi cela ce va purta [12] mortăcină să-ş spêle hainele (şi să se spêle [13] cu apă) [14] şi să fie necurat pănă seara.

41. Şi toată jiganiia carea se tiraşte pre pământ [15] pîngărită să fie voaoă, acêstea să nu le mîncaţ.

42. Tot ce se tiraşte pre pîntece şi tot ce mêrge pre patru şi tot ce iaste cu picioare multe în toate jîgăniile ce se tîrăsc pre pământ să nu mîncaţ.

43. Şi nice într-o jiganie den cêle ce se tîrăsc pre pământ să nu vă spurcaţ în/tr-în-

lui necurat va fi.

27. Să socotiţi drept necurate toate dobitoacele cu patru picioare şi care calcă pe labe. Oricine va atinge hoiturile lor necurat să fie pînă seara.

28. Iar cel ce va purta hoiturile lor îşi va spăla veşmintele şi necurat va fi pînă seara. Toate acestea să le socotiţi drept necurate.

29. Dintre micile viețuitoare care mişună pe pământ, iată pe care să le socotiţi drept necurate : nevăstuica, şoarecele şi şopîrla, împreună cu neamurile ei :

30. Gecko, cameleonul, şopîrla letaah, şopîrla homet şi cîrtiţa.

31. Acestea să le socotiţi drept necurate între viețuitoarele care se tîrăsc pe pământ. Oricine se va atinge de stîrvurile lor necurat va fi pînă seara.

32. Orice lucru pe care va căděa ceva din trupurile lor moarte va fi necurat, fie el vas de lemn, veşmînt, piele sau sac, fie orice alt lucru care se întrebuinţează la ceva ; să fie înmuiat în apă şi să rămînă necurat pînă seara, iar după aceea va fi curat.

33. Orice lucru aflat într-un vas de lut în care a căzut ceva din aceste trupuri moarte va fi necurat, iar vasul acesta să fie spart.

34. Orice lucru de mîncare asupra căruia s-ar vărsa apă (din cea folosită pentru curăţirea vaselor) va fi necurat ; de asemenea, orice băutură care se poate bea devine în acest chip necurată, oricare ar fi vasul în care se află.

35. Orice lucru pe care va căděa ceva din aceste trupuri moarte va fi necurat ; cuptorul şi vatra să fie dărîmate ; ele vor fi necurate şi să le socotiţi necurate.

36. Totuşi, izvoarele, fîntînile şi acumulările de apă vor rămîne curate, dar cel care va atinge hoitul căzut în apă va fi necurat.

37. Dacă va căděa ceva din hoitul lor pe o sămînţă care trebuie semănată, aceasta va rămîne curată.

38. Dacă însă s-a turnat apă peste sămînţă şi va căděa deasupra ei ceva din hoitul lor, atunci să socotiţi necurată acea sămînţă.

39. Dacă moare unul din dobitoacele cu care vă hrăniţi, acela care se va atinge de hoitul lui va fi necurat pînă seara.

40. Iar acela care va mînca dintr-un asemenea hoit să-şi spele veşmintele şi va fi necurat pînă seara ; acela care va purta un hoit să-şi spele veşmintele şi va fi necurat pînă seara.

41. Orice viețuitoare care mişună pe pământ este spurcată pentru voi ; să nu o mîncaţi.

42. Dintre toate viețuitoarele care se tîrăsc pe pîntece să nu mîncaţi, nici dintre cele care merg pe patru sau mai multe picioare, căci sînt spurcate.

43. Să nu vă spurcaţi sufletele voastre cu aceste tîritoare, să nu vă întinaţi/cu ele

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

ѻѳ

Pag. 78, col. I

тр҃ѵ а҃чѣ́стѣ, шн҃ нѵ́ѣщь фн҃ некѵра́щи а҃тр҃ѵ а҃чѣ
мд҃ стѣ. Пе́нтр҃ѵ ѣ҃ѵ сѫ́нть дмн҃ѵль дмнзе́ѵль
во́стр҃ѵ, шн҃ вѣ́вѣщь сфнцѝ, шн҃ сфнцѡ вещ҃ фн҃, кѣ
ѣ҃ѵ сфнтъ сѫ́нть дмн҃ѵль дмнзъ́ѵль во́стр҃ѵ, шн҃
нѵ́ѣщь пѫ́нгъри҃ сѵ́флетѣле во́йстре а҃тр҃ѵ тоате
тварто́арele, чесъ ми́шкъ пре́ пѣмѫ́нть.
ме Кѣ́ун-ѣ҃ѵ сѫ́нть дмн҃ѵль че́ла чекам сѥ́ѡ пре вое́ дѣ
пѣмѫ́нтѵль е҃гѵпе́тѵлѵй, каспъфи́ѵ во́асо дѵ́м
незѣ́ѵ, шн҃ вещ҃ фн҃ сфнцн҃кѣче сфнтъ сѫ́нть ѣ҃ѵ.
мѕ А҃чѣтаѥ́ лѣ́цѣ пе́нтр҃ѵ доснтоа́че, шн҃ пе́нтр҃ѵ
па́сърн, шн҃ а҃то́т сѵ́флетѵль чесъ ми́шкъ а҃пѣ,
шн҃ а҃то́тъ сѵ́флетѵль чесъ Тѵра́ще пре́ пѣмѫ́т.
мз Ка е҃сть со҃сѣ́вѣскъ а҃тре че́ле некѵра́те, шн҃ а҃
тре че́ле кѵра́те, шн҃ съ ѳ҃вѣще пре́ фи́нѣ лѵ́и
ѣерали҃ь а҃тр҃ѵ мнѫ́локѵль че́лора че наскѵ́ че́ле
ві́н, каре съмѫ́нѫнкъ, шн҃ а҃тр҃ѵ мнѫ́локѵль че́
лора ка́ре наскѵ́ че́ле ві́н, шн҃ нѵ́съ мѫ́нѫнкъ

К А́ П Ъ І

н҃ грѣ́н дмн҃ѵль кѫ́тръ мо́усн зникѫ́нде.
Грѣ́щще фи́нлорь лѵ́и ѣерали҃ь, шн҃ вѣ́н
грѣ́н кѫ́тръ ѣ́н зникѫ́нде, ѳ҃тмѣ́ѧ ка́ре
сева а҃грека́, шн҃ ванѫ́ще ѳ҃ѣ́ть, некѵра́
тъ вафи҃, ѕ҃, зи́ле, дѵ́пъ зи́лелѥ со҃сѣ́дн
рѵ́и, некѵрѣцѵ́и҃ ѣ́н, некѵра́тъ вафи҃. Шн҃ а҃
со҃ѫ́та зи҃ сѣта́ѥ тр҃ѵпѵль а҃коперемѫ́нтѵлѵ́й҃ма́р
ѵнѵ́и҃ лѵ́и҃. Шн҃, а҃г҃, де зи́ле ва шеа́ѣ а҃сѫ́
ще́ле че́ некѵра́те а҃ле́ ѣ́н, де то́т сфнтѵль нѵ́сева
а҃тинѵе, шн҃ ла сфнцѥ́нѣе нѵ́ва а҃тра, пѣнъ сева́
пѵнѵ́и зи́лелѥ нѵ́рѣцнрѵ́и҃ ѣ́н. Ѣа́рѣ дева на́ще
фѣ́тъ шн҃ некѵра́тъ вафи҃ де до́аво со҃рн ка́те, ѕ҃,
зи́ле, дѵ́пъ некѵрѣцѵ́ѫ́ѣ́н, шн҃, ѕ҃ѕ҃, де зи́лелѥ ка ше
дѣ а҃сѫ́нцѥ́ле че́ле некѵра́т а҃ле́ ѣ́н. Шн҃ ка́ѳ
сево́ѵ пѵнѵ́и зи́лелѥ нѵ́рѣцнрѵ́и҃ ѣ́н, пре́ фи́н лѵ́и пре́
фѣ́тъ, ка дѵ́че ме́ѣль дѣсѵ́н а҃не нѵ́ра́тъ ла а҃рдѥ
ре де то́т, шн҃ ѫ҃н де порѫ́мвъ а҃ѵ тр҃ѵтѵрѣ пе
тр҃ѵ пѣка́тъ, ла ѵ҃ша кортѵлѵ́и҃ мѣ́ртѵрі҃ей҃, кѣ
тр҃ѵ пре́сѣтъ. Шн҃ ва а҃дѵ́че пре́ ѣль а҃нинтѳ
дмн҃ѵлѵ́и҃, шн҃ тева рѵса́ пе́нтр҃ѵ дѫ́нса попа, шн҃
ва кѵрѣцн пре́а. Де рана сѫ́нцелѵ́и҃ ѣ́н, а҃чѣтаѥ́ ѣ́ѳ
ѵѳ че́ѫ ченѫ́ще фѣ́тъ, лѵ́и фѣ́тъ. Ѣа́рѣ де нѫ
а҃флъ мѫ́на́ѣнде а҃ѫ́нсъ ла ме́ѣль, шн҃ ва лѵа́ дѵ́со
тѵ́ртѵрѣ́ле, а҃ѵ дѵ́н пѵ́и҃ де порѫ́мвъ, ѵ҃нѵль пе́и
тр҃ѵ а҃рдѵре де то́т, шн҃ ѵ҃нѵль пе́нтр҃ѵ пѣка́тъ,
шн҃ съва рѵса́ пе́нтр҃ѵ дѫ́нса пресѣтѵль, шн҃ съ
ва кѵрѣцн҃.

К А́ П Ъ І Г҃І

н҃ грѣ́н дмн҃ѵль кѫ́тръ мо́усн шн҃ а҃а́рѳнь
зникѫ́нде. Ла со́мь десева фе́че со҃ѣ
кѫ́ѵа а҃пѣ́лѣ фѣ́цѝи҃ лѵ́и стрѵ́кѵнитъ
тѵ́рѣ де семѫ́нце, а҃ѵ семѫ́нѣ де стрикъ
чѵне, шн҃ сева фе́че а҃пѣ́лѣ тр҃ѵпѵлѵ́и҃
лѵ́и҃, пнпѵнре де бѵ́ѣ, шн҃ ва ѣи҃ни҃ кѫ́тръ а҃а́рѳнь
пресѣтѵль, са́ѵ ла ѵ҃нѵль дени҃ни҃ лѵ́и҃ пресѣщѝи҃.
ті Шн҃ ва ѣеа́ѣ пресѣтѵль пнпѵнѣ а҃пѣ́лѣ тр҃ѵпѵ
лѵ́и҃ лѵ́и҃, шн҃ пѣрѵль а҃пнпѵнѣ сева премени҃ а҃
бѵ́, шн҃ ведѣ́ре пнпѵнѣ́ѣ́, ѥ́сте а҃фѵ́нде дин пѣ́ѣ
лѣ́ тр҃ѵпѵлѵ́и҃ сѵ́, пнпѵнре де стрикъчине ѥ́сте
шн҃ ва ѣеа́ѣ пресѣтѵль шн҃ ва пѫ́нгъри҃ пре́ ѣль.
м Ѣа́рѣ де ва фи҃ шн҃ стрикъчине а҃ле́, а҃пѣ́лѣ тр҃ѵ

acêstea şi nu veţ fi necuraţi întru acêstea.

44. Pentru <că> eu sînt Domnul Dumnezeul vostru şi vă veţ sfinţi şi sfinţi veţ fi, că eu sînt sînt, Domnul Dumnezăul vostru, şi nu veţ pîngări sufletele voastre întru toate tîrîtoarele ce să mişcă pre pămînt.

45. Căci eu sînt Domnul cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghipetului, ca să vă fiu voao Dumnezău şi veţ fi sfinţi, căce sfînt sînt eu.

46. Aceasta e lêgea pentru dobitoace, şi pentru pasări, şi a tot sufletul ce să mişcă în apă, şi a tot sufletul ce să tîraşte pre pămînt.

47. Ca să să osăbească între cêle necurate şi între cele curate şi să învêţe pre fiii lui Israil întru mijlocul celora care nascu cêle vii care să mînîncă şi întru mijlocul celora care născu cêle vii şi nu să mînînă.»“

CAP 12

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

2. „Grăiêşte fiilor lui Israil şi vei grăi cătră ei zicînd : «Fămêia care se va îngreca şi va naşte făt necurată va fi 7 zile, după zilele osebirii necurăţiii ei necurată va fi.

3. Şi a opta zi să taie trupul acoperemîntului marginii lui.

4. Şi 33 de zile va şedea în sîngele cel necurat al ei, de tot sfîntul nu se va atinge şi la sfinţenie nu va întra, pănă se vor plini zilele curăţirii ei.

5. Iară de va naşte fată, şi necurată va fi de doao ori cîte 7 zile după necurăţiia ei şi 66 de zile va şedea în sîngele cel necurat al ei.

6. Şi cînd se vor plini zilele curăţirii ei, pre fiiu au pre fată va aduce miel de un an, curat, la ardere de tot, şi puiu de porumbu au turturea pentru păcat, la uşa cortului mărturiei, cătră preot.

7. Şi va aduce pre el înaintea Domnului şi se va ruga pentru dînsa popa şi va curăţi pre ea de rana sîngelui ei. Aceasta e lêgea ceiia ce naşte făt au fată.

8. Iară de nu află mîna ei de ajuns la miel şi va lua doao turturêle au doi pui de porumb, unul pentru ardere de tot şi unul pentru păcat, şi să va ruga pentru dînsa preotul şi să va curăţi.»“

CAP 13

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi şi Aaron zicînd :

2. „La om de se va face oarecăruia în piêlea fêţii lui struncinătură de semnare au semnu de stricăciune şi se va face în piêlea trupului lui pipăire de Lube şi va veni cătră Aaron preotul sau la unul den fiii lui, preoţii,

3. Şi va vedea preotul pipăirea în piêlea trupului lui şi părul în pipăire se va premeni în albu şi vedêrea pipăirii iaste afund den piêlea trupului său, pipăire de stricăciune iaste, şi va vedea preotul şi va pîngări pre el.

4. Iară de va îi şi stricăciune albă în piêlea tru/pului

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

și nu veți fi necurați întru acêstea.

44. Pentru că eu sîntu Domnul Dumnedzăul vostru și veți sfinți și sfinți veți fi căce eu sfîntu sînt, Domnul Dumnedzăul vostru, și nu veți pîngări sufletile voastre întru toate tîrîtoarele ce să clătescu pre pămîntu.

45. Căce eu sîntu Domnul cela ce scoate pre voi den pămîntul Eghiptului, ca să vă fiu voao Dumnedzău și veți fi sfinți, căce sfîntu eu sîntu.

46. Acesta-i lêgea pentru dobitoc, și pasărilor, și tot sufletul ce să clătêște într-apă și a tot sufletul ce să tîrîlêște pre pămîntu,

47. Ca să s<ă> usăbască întru cêle necurate <și întru cêle curate>[12] și să învêțe pre fiii lui Israil întru mijlocul celor ce fac a trăi cêle ce să mănîncă și întru mijlocul celora ce fac a trăi <cêle ce nu să mănîncă>[13]».

CAP 12

1. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicînd:

2. „Grăiêște fiilor lui Israil și vei grăi cătră ei dzicîndu: «Fămêia care să va îngreca și va naște feți, necurată va fi 7 dzile, după dzilele usăbirei necurăției ei necurată va fi.

3. Și înn-a opta dzi să taie trupul acoperemîntului.

4. Și 33 dzile va ședea întru sîngele cel necurat al ei, de tot sfîntul nu să va atinge și la sfințenie nu va ieși pân-să vor plini dzilele curățirei ei.

5. Iar să va naște fată, și necurată va fi de doao ori cîte șapte dzile după necurăția ei și 66 de dzile va ședea întru sînge necurat al ei.

6. Și cîndu să vor plini dzilele curățirei ei, pre fiiu au pre fată va aduce miel de un an curat la ardere de tot, și puiu de porîmbu au turturea pentru păcat, la ușea cortului mărturiei.

7. Cătră preut, și-l va aduce pre el înnaintea Domnului și să va ruga pentru însă popa și o va curăți pre ea de rana sîngelui ei. Accasta-i lêgea cei ci naște fiiu au fată.

8. Iar să nu afle mîna ei deagiunsu la miel va lua doao turturêle au doi pui de porîmbu, unul pentru ardere de tot și unul pentru păcat, și să va ruga pentru însa preutul și să va curăți»“.

CAP 13

1. Și grăi Domnul cătră Moisi și Aaron dzicînd:

2. „La om de să va face nescui în piêlea trupului său strănciunătură de însemnare au semnu de stricăciune și să va face întru piêlea trupului lui pipăire de stricăciune și va veni cătră Aaron preutul sau unul den fiii lui, preuții.

3. Și va vedea preutul pipăirea întru piêlea trupului și părul întru pipăire să va primeni întru albu și vedêrea pipăirei iaste afundu den piêlea trupului, pipăirei de stricăciune iaste și va vedea preutul și va pîngări pre el.

4. Iar de va fi și stricăciunea albă întru piêlea tru/pului și afundu nu va fi vedêrea sele și să nu fiț pîngăriț într-însele.

44. Că eu sînt Domnul Domnezeul vostru și să fiț sfinți, că eu Dumnezeul vostru sînt sfînt și să nu vă pîngăriț sufletele nice într-o gadină care se clătesc pre pămînt,

45. Că eu sînt Domnul carele v-am scos den țara Eghipetului, ca să vă fiu Dumnezeu, să fiț sfinți, că eu sînt sfînt.

46. Aceasta iaste lêgea pentru dobitoace, și pentru pasări, și pentru toate sufletele care se clătesc în ape, și pentru toate sufletele care se clătesc pre pămînt.

47. Să usebească între cêle curate și între cêle necurate, spre învățătura feciorilor lui Israil între cêle ce trăiesc și se mănîncă și între cêle ce trăiesc și nu se mănîncă“.

CAP 12

1. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd

2. „Grăiêște feciorilor lui Israil și le zi «Muiêrea carea va îngreca și va naște fiiu parte bărbătească necurată să fie 7 zile, și după zilele osebirei firei necurăției ei necurată să fie.

3. Iar a opta zi să taie împrejur trupul lui cel de margine.

4. Iar ea să șază 33 de zile în sîngele curățirei ei și nice de un lucru sfînt să nu se atingă și în sfințire[1] să nu între, pănă se vor săvîrși zilele curățirei ei.

5. Iar de va naște parte muierească, să fie necurată 14 zile și după spurcăciunea firei ei să șază 66 de zile în sîngele curățirei ei.

6. Iar cînd se vor umplea zilele curățirei ei, să aducă pentru feciorul sau pentru fata ei un cîrlan den oi, nevinovat, de un an, spre arderea de tot, și pui de porumb sau de turturea, pentru păcat, înaintea cortului mărturiei, la preot.

7. Și să aducă înaintea Domnului și să se roage preotul pentru dînsași, ca să o curățească de rana sîngelui ei. Aceasta iaste lêgea celor ce vor naște parte bărbătească sau muierească.

8. Iar de nu va ajunge mîna ei cu miel[2], să ia și 2 porumbi sau 2 turturêle, unul să fie spre ardere de tot, iar altul pentru păcat, și se va ruga preotul pentru dînsa și se va curăți»“.

CAP 13

1. Și grăi Domnul cătră Moisei și cătră Aáron zicînd:

2. „Omul cela ce va fi pre piêlea trupului lui semn de bube, începătură de mișălie[1], și va fi pre piêlea trupului lui bubă de mișălie să se aducă la Aáron preotul, sau la un preot den feciorii lui.

3. Și să vază preotul stricăciunea pre piêlea trupului lui și păr în stricăciune și să se premenească în alb și micșorează-se vedêrea stricăciunei de pre piêlea trupului lui și să vază preotul că iaste buba mișălei și să o pîngărească.

4. Iar de va fi stricăciunea albă pre piêlea tru/pului lui și vedêrea trupului den

și să nu vă pîngăriți prin ele.

44. Căci eu sînt Domnul Dumnezeul vostru! Sfințiți-vă și fiți sfinți, căci eu sînt sfînt! Să nu vă pîngăriți prin oricare dintre aceste viețuitoare care se tîrăsc pe pămînt.

45. Căci eu sînt Domnul, cel care v-am scos pe voi din țara Egiptului, ca să vă fiu Dumnezeu. Să fiți sfinți, fiindcă eu sînt sfînt.

46. Aceasta este legea privitoare la dobitoace, la păsări, la toate viețuitoarele care se mișcă în apă și la cele care se tîrăsc pe pămînt.

47. Ca să faceți deosebire între ceea ce este necurat și ceea ce este curat, între viețuitoarele care se pot mînca și cele care nu se pot mînca.“

CAP. 12

Curățirea femeilor după naștere

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Dacă o femeie va rămîne însărcinată și va naște un fiu, să fie necurată timp de șapte zile; să fie necurată ca în vremea sorocului ei lunar.

3. În ziua a opta, băiatul să fie tăiat împrejur.

4. Iar femeia să rămînă acasă treizeci și trei de zile, ca să se curețe de sîngele ei; să nu atingă nici un lucru sfînt și să nu meargă la sfîntul lăcaș pînă nu se vor împlini zilele curățirii ei.

5. Dacă va naște o fiică, să fie timp de două săptămîni ca în vremea sorocului ei lunar; și să rămînă acasă șaizeci și șase de zile, ca să se curețe de sîngele ei.

6. Iar cînd se vor împlini zilele curățirii ei, fie pentru un fiu, fie pentru o fiică, femeia să aducă preotului, la ușa cortului întîlnirii, un miel de un an pentru ardere de tot și un pui de porumbel sau o turturea ca jertfă pentru păcat.

7. Preotul să le înfățișeze înaintea Domnului și să facă ispășire pentru ea; și va fi curățită de scurgerea sîngelui ei. Aceasta este legea pentru femeia care naște un băiat sau o fată.

8. Dacă nu-i va fi la îndemînă să aducă un miel, atunci să înfățișeze două turturele sau doi pui de porumbel, unul pentru arderea de tot și altul ca jertfă pentru păcat. Preotul să facă ispășire pentru ea și va fi curată.»“

CAP. 13

Lepra

1. Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron spunîndu-le:

2. „Dacă unui om îi va apărea pe piele o umflătură, o bubă sau o pată care va începe să semene cu o plagă de lepră pe pielea corpului, acel om să fie adus la preotul Aaron sau la unul dintre fiii lui.

3. Preotul să cerceteze plaga de pe pielea corpului; dacă părul de pe plagă s-a albit și dacă plaga pare mai adîncă decît pielea corpului, atunci este o rană de lepră. Preotul să-l cerceteze și să-l declare necurat pe acel om.

4. Dacă însă pe pielea corpului/se va afla o pată albă care nu pare mai adîncă

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 78, col. II

пѹлхѹй лѣй, шн ѧфѹндь нѹвафн ведѣрѣ ѣп день
пїѧле шн пѣрхль лѣй нѹсѧ҃ премени҃т ѧ лѧбн
чине, че ѥсте ѣль негрѹ, шн ва сѣсѣн прѣсто҃
пипѣнре, ѕ҃ зиле. Шн ва вѣдѣ прѣсто҃хль ѕ҃
пипѣнре ѧшѧтѣ зн, шн нѧтъ пипѣнре рѣмѧне
ѧнаинтѣ лѹй, нѧ҃ скѣзѹт пипѣнре ѧпїѧле,
шнѧ ва сѣсѣн прѣдїнсхль прѣсто҃хль, ѕ҃ зиле
ѧлдонлѣ рѧнды. Шн ва вѣдѣ прѣсто҃хль прѣдї ѕ҃
схль ѧшѧтѣ зн ѧлдонлѣ рѧнды, шн нѧтъ ѧнегри
тъ пипѣнре, нѧ҃ фнкѹт семнѹ пипѣнре ѧпїѧ
ле, шнѧ ва кѹрѣцн прѣдїсхѧ прѣсто҃хль, пентрѹ
кѣ сѣнѹ ѥсте, шн сплѧдѣ хѧнелелѣ кѹрѧ вафн.
Нѧрѣ дѣсѣва премени, шн сѣва ѧпѣваче сѣнѹ ѧпїѧле, ѯ҃
дѹпѣ чѣл ва вѣдѣ прѣ дїнсхль прѣсто҃хль, ка сѣ
кѹрѣцѣскѣ прѣ ѣль, шн сѣва арѣта ѧлдонлѣ
рѣнды прѣсто҃хѧ, шн ва вѣдѣ прѣ ѣль прѣсто҃хѧ,
шн нѧтъ сѣ ѧто҃арсе семнхль ѧпїѧле, шнѧ ва
пѧнгѣрн прѣ ѣль прѣсто҃хѧ, стрекѣчине ѥсте.
Шн пипѣнре де стрекѣчине де сѣва фаче ѧ сѫмь, ѱ҃
шн ва бени ла прѣсто҃ть шн ва вѣдѣ прѣсто҃хѧ.
Шн нѧтъ рѧнѣ ѧлѣтъ ѧпїѧле, шн ѧ҃ѧ҃ премени҃ ѧ҃
пѣрь ѧлѣѹ, шн ден чѣле сѣнѣтоасе ѧл трѹпхлѣ
чѣлѹй бн ѧрѧнѣ. Стрекѣчине вѣке ѥсте ѧтрѹ ѳ҃
пїѧлѣ фѣцїй лѹй. Шн ва пѧнгѣрн прѣ ѣль ѳ҃а
прѣсто҃хѧ, шн ва сѣсѣн прѣ дїнсхль, пентрѹ
кѣ некѹратѣ ѥсте. Нѧрѣ дин флорїндь ва ѳ҃в
ѧфлорн стрекѣчинѣ ѧпїѧле, шн ва акопери стри
кѣчинѣ тоатѣ пїѧлѣ пипѣнрїй, дин кап пѧ
нѣ ла пичѹаре лѹй, прѣсте тоатѣ ведѣрѣ прѣсто
хлѹй. Шн ва вѣдѣ прѣсто҃хѧ шн нѧтъ лѣ ѳ҃г
акоперит стрекѣчинѣ тоатѣ пїѧлѣ трхлѹи лѣ,
шн ва кѹрѣцн лѹй прѣсто҃хѧ пипѣнрѣ, пентрѹ
кѣ тот лѣ премени҃т ѧлѣѹ, кѹратѣ ѥсте.
Шн ѧтрѹ карѣ зн сева нѣвн ѧ ѣль трѹпѣ вн, се ѳ҃д
ва пѧнгѣрн. Шн ва вѣдѣ прѣсто҃хѧ трѹпѣ ѳ҃е
чѣль сънѣтось, шнѧ ва пѧнгѣрн прѣ ѣль, трѹпѣ
чѣль сънѣтось кѣче ни кѹратѣ ѥсте, стрекѣчи
не ѥсте. Нѧрѣ де сева ѧшезѧ трѹпхлѣ чѣль ѳ҃ѕ
сънѣтось, шн сѣва премінн ѧлѣѹ, шн ва вѣнн
ла прѣсто҃ѣ. Шн ва вѣдѣ прѣсто҃хѧ, шн нѧ ѯ҃з
тъ сѣѹ премінѣтъ пипѣнрѣ ѧлѣѹнине, шн ва
кѹрѣцн прѣсто҃хѧ пипѣнрѣ, кѹратѣ ѥсте.
Шн трѹпхлѣ де сева фаче ѧпїѧлѣ лѹй рѧнѣ, шн ѯ҃и
сѣкѧ вндекѧ. Шн сева фаче ѧлокхѧ рѧнїй ѯ҃в
стрѹнчинѣтѹрѣ ѧлѣтъ, ѧ҃ѧ҃ стрекѣчине ѧлѣтъ ѧ҃
рошнатикъ, шн сева арѣтѧ прѣсто҃хлѹи.
Шн ва вѣдѣ прѣсто҃хѧ шн нѧтъ ведѣрѣ мѧн ѧфѹндь к҃
декѧтъ пїѧлѣ, шн пѣрхлѧ ѣн сѧ҃ премінѣтъ ѧ
лѣѹнине, шнѧ ва пѣнгѣрн прѣ ѣль прѣсто҃хѧ, пи
пѣнре де стрекѣчине ѥсте, фрѧнѣ ѧ҃ ѧфлорѣ.
Нѧрѣ де ва вѣдѣ прѣсто҃хѧ, шн нѧтъ нѧѥте ѧ к҃а
трѣнѣхль пѣрь ѧлѣѹ, шн ѧфѹндь нѹвафн дінь
пїѧлѣ фѣцїй, шн ѧ҃ вафн негрѣтъ, шнѧ ва сѣ
сѣѹн прѣ ѣль прѣсто҃хѧ, ѕ҃ зиле. Нѧрѣ де сева к҃б
вѣрса кѹ вѣрсаре ѧпїѧле, шнѧ ва пѧнгѣрн прѣ ѣ
прѣсто҃хѧ, пипѣнре де стрекѣчине ѥсте, фрѧнѣ
ѧ҃ ѧфлорѣтъ. Нѧрѣ де ва рѣмѧнѣ прѣ локѹ к҃г
лѹй стрекѣчинѣ, шн нѹ сева рѣсѣрса, сѣмнѹ ѧл
рѧнїй ѥсте, шн ва кѹрѣцн прѣ дїнсхль прѣсто҃.
Шн

lui şi afund nu va fi vedêrea ei den piêle şi părul lui nu s-au premenit în albiciune, ce iaste el negru, şi va osebi preotul pipăirea 7 zile.

5. Şi va vedea preotul pipăirea a şaptea zi, şi, iată, pipăirea rămîne înaintea lui, n-au scăzut pipăirea în piêle, şi-l va osebi pre dînsul preotul 7 zile al doilea rînd.

6. Şi va vedea preotul pre dînsul a şaptea zi, al doilea rînd, şi, iată, înnegrită pipăirea n-au făcut semnu pipăirea în piêle şi-l va curăţi pre dînsul preotul, pentru că semnu iaste, şi spălînd hainele lui curat va fi.

7. Iară de se va premeni şi se va întoarce semnul în piêle, după ce-l va vedea pre dînsul preotul ca să-l curăţască pre el, şi să va arăta al doilea rînd preotului şi-l va vedea pre el preotul, şi, iată, să întoarse semnul în piêle, şi-l va pîngări pre el preotul, strecăciune iaste.

8. Şi pipăire de stricăciune de se va face în om şi va veni la preot şi va vedea preotul,

9. Şi, iată, rană albă în piêle şi ea au premenit păr albu şi den cêle sănătoase al trupului celui viu în rană,

10. Stricăciune vêche iaste întru piêlea fêţii lui.

11. Şi-l va pîngări pre el preotul şi-l va osebi pre dînsul, pentru că necurat iaste.

12. Iară de-nflorînd va înflori stricăciunea în piêle şi va acoperi stricăciunea toată piêlea pipăirii, den cap pînă la picioarele lui, preste toată vedêrea preotului,

13. Şi va vedea preotul şi, iată, au acoperit stricăciunea toată piêlea trupului lui şi va curăţi lui preotul pipăirea, pentru că tot au primenit în albu, curat iaste.

14. Şi întru carea zi se va ivi în el trup viu, se va pîngări.

15. Şi va vedea preotul trupul cel sănătos şi-l va pîngări pre el trupul cel sănătos, căce necurat iaste, stricăciune iaste.

16. Iară de se va aşăza trupul cel sănătos şi să va premeni în albu şi va veni la preotu

17. Şi va vedea preotul şi, iată, se-au primenit pipăirea în albiciune şi va curăţi preotul pipăirea, curat iaste.

18. Şi trupul de se va face în piêlea lui rană şi se va vindeca,

19. Şi se va face în locul ranii struncinătură albă, au stricăciune albă au roşiiatică, şi se va arăta preotului,

20. Şi va vedea preotul şi iată, vedêrea mai afund decît piêlea şi părul ei s-au primenit în albiciune şi-l va pîngări pre el preotul, pipăire de stricăciune iaste, în rană au înflorit.

21. Iară de va vedea preotul şi, iată, nu iaste într-însul păr albu şi afund nu va fi den piêlea fêţii şi ea va fi negrită şi-l va osăbi pre el preotul 7 zile.

22. Iară de se va vărsa cu vărsare în piêle şi-l va pîngări pre el preotul, pipăire de stricăciune iaste, în rană au înflorit.

23. Iară de va rămînea pre locul lui stricăciunea şi nu se va răvărsa, sămnu al ranii iaste şi va curăţi pre dînsul preotul./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

ei den piêle și părul lui nu s-au premenit în albiciune, ce iaste el negru, și va usăbi preutul pipăirea 7 dzile.

5. Și va vedea preutul pipăirea a șaptea dzi, și, iată, pipăirea rămîne înnaintea lui, nu au căzdut pipăirea întru piêle, și-l va usăbi pre însul preutul 7 dzile al doilea rîndu.

6. Și-l va vedea preutul pre însul a șaptea dzi, al doilea rîndu, și, iată, înnegrită pipăirea n-au făcut sămnu pipăirea întru piêle și-l va curăți pre însul preutul, pentru că semnu iaste, și spălînd hainele lui curat va fi.

7. Iar de să va primeni și să va însemna sămnul întru piêle, după ce-l va vedea pre însul preutul ca să-l curățască pre însă, și să va arăta al doilea rîndu preutului și-l va vedea pre el preutul, și, iată, însămnă sămnul întru piêle, și-l va pingări pre el preutul, stricăciune iaste.

8. Și pipăire de stricăciune de să va face întru om și va veni la preut și va vedea preutul.

9. Și, iată, rană albă întru piêle și ea au primenit păr albu și dentru cel sănătos al trupului celui viu întru rană,

10. Stricăciune vêche iaste întru piêlea fêții lui.

11. Și-l va pingări per el preutul și-l va usăbi pre însă, pentru că necurat iaste.

12. Iar de va fi înflorînd în flori stricăciuni întru piêle și va acoperi stricăciunea toată piêlea pipăirei, den cap pân-la picioarele lui, preste toată vedêrea preutului,

13. Și va vedea preutul și, iată, au acoperit stricăciunea toată piêlea trupului lui și va curăți lui preutul pipăirea, pentru căce tot au primenit întru albu curat iaste.

14. Și întru care dzi să va ivi întru ei trup viu, să va pingări.

15. Și va vedea preutul trupul cel sănătos a lui și-l va pi<n>gări pre el trupul cel sănătos, necurat iaste, stricăciune iaste.

16. Iar de să va aședza trupul cel sănătos și să va premeni întru albu și va veni la preut

17. Și va vedea preutul și, iată, s-au primenit întru albiciune și va curăți preutul pipăirea, curat iaste.

18. Și trup de să va face întru piêlea lui rană și să va vindeca,

19. Și să va face în locul ranei strînciunătură albă, au stricăciune roșiatecă au albă, și să va arăta preutului,

20. Și va vedea preutul și, iată, va vedea mai afundă decît piêlea și părul ei s-au primenit întru albiciune și-l va pingări pre el preutul pipăire de stricăciune iaste întru rană au înflorit.

21. Iar să va vedea preutul și, iată, nu iaste întru însul păr albu și afundu nu va fi den piêlea fêței, și ea va fi înnegrită și-l va usăbi pre el preutul 7 dzile.

22. Iar de să va vărsa cu vărsare întru piêle și-l va pingări pre el preutul, pipăire de stricăciune iaste, întru rană au înflorit.

23. Iar de va rămînea pre locul său stricăciunea și nu să va răvărsa, sămnu al ranei iaste și va curăți pre însă preutul./

piêlea lui nu va fi grozavă și părul lui nu se va fi schimbat în alb, ce iaste negru, [5] și va usebi preotul buba mișăliei șapte zile.

5. Și să vază preotul buba a șaptea zi; [6] și văzînd preotul a șaptea zi, și, iată, buba au rămas înaintea lui și nu se-au schimbat stricăciunea în piêle, să-l usebească preotul și într-alte 7 zile.

6. Și să-l vază iar preotul a șaptea zi al doilea rînd și iată, mișăliia au negrit și nu se-au schimbat buba în piêle și-l va curăți preotul că iaste semn, [7] și să-ș spêle hainele și va fi curat.

7. Iar de schimbîndu-se se va schimba semnul în piêle, după cum va vedea preotul îl va curăți, [8] și se va arăta preotului al doilea rînd și-l va vedea preotul și, iată, se-au schimbat semnul în piêle, și să-l pingărească preotul, că iaste mișălie.

8[9]. Și de va fi pre om buba mișăliei să vie la preot.

9[10]. Și văzîndu-l preotul că, iată, iaste bubă albă pre piêle și au schimbat părul alb den sănătatea trupului celui viu în bubă,

10[11]. Stricăciune vêche iaste în piêlea trupului lui.

11. Și să-l pingărească preotul și să-l usebească, că iaste necurat.

12. Iar de înflorînd va înflori stricăciunea în piêle și va acoperi stricăciunea toată piêlea cu bube de la cap pînă la picioare, preste toată vedêrea preotului.

13. Și văzîndu-l preotul și, iată, au acoperit mișăliia toată piêlea trupului lui și va curăți lui preotul bubele, că se-au schimbat, tot în alb, curat iaste.

14. Și în care zi se va arăta într-însul carne vie, se va pingări.

15. Și va vedea preotul trupul întreg, să-l pingărească, că trupul cel sănătos iaste necurat, stricăciune iaste.

16. Iar de se va așăza trupul cel sănătos și se va schimba în alb și va veni la preot

17[16]. Și va vedea preotul [17] și, iată, se-au schimbat buba în alb și să curățească preotul buba, curat iaste,

18. Și trupul de va fi pre piêlea lui bubă cu puroi și se va vindeca,

19. Și în locul aceiia se va face altă bubă albă sau va albi stricăciunea sau va roși, și se va arăta preotului.

20[19]. Și-l va vedea [20] și, iată, vedêrea piții va fi grozavă și părul se-au schimbat în alb și să-l pingărească preotul, că bubă de mișălie iaste și într-o rană au înflorit.

21. Iar de va vedea preotul și, iată, nu iaste într-însa păr alb, nice piêlea trupului nu iaste grozavă și au înnegrit, să-l usebească preotul 7 zile.

22. Iar de se va vărsa cu vărsare în piêle, să-l pingărească preotul, că bubă de mișălie iaste și într-o rană au înflorit.

23. Iar de va rămînea mișăliia în locul ei pre trup și nu se va vărsa, semn de rană iaste și să-l curățească preotul./

decît piêlea și dacă părul nu se albețe ci rămîne negru, atunci preotul să-l izoleze pe bolnav timp de șapte zile.

5. A șaptea zi să-l cerceteze preotul din nou. Dacă i se pare că plaga nu a înaintat și nu s-a întins pe piele, preotul să-l izoleze iarăși pe bolnav alte șapte zile.

6. Preotul să-l cerceteze din nou a șaptea zi. Dacă plaga a pălit și nu s-a întins pe piele, preotul să-l declare curat pe acel om; a fost o bubă oarecare. Omul să-și spele veșmintele și va fi curat.

7. Dar dacă plaga s-a întins pe piele chiar după ce acesta se înfățișase preotului pentru a fi declarat curat, atunci bolnavul să se înfățișeze din nou preotului.

8. Acesta să-l cerceteze iarăși. Dacă plaga s-a întins pe piele, preotul să-l declare necurat; aceasta este lepră.

9. Cînd va apărea pe un om o plagă de lepră, acesta să fie adus la preot.

10. Preotul să-l cerceteze. Dacă va avea pe piele o umflătură albă și dacă ea a făcut să se albească părul, iar în umflătură se vede carne vie,

11. Atunci pe pielea acelui om se găsește o lepră învechită. Preotul să-l declare necurat și să îl izoleze, căci este necurat.

12. Dacă lepra va înflori pe piele și va acoperi toată pielea celui care are plaga, din cap pînă la picioare, peste tot pe unde preotul își va arunca privirile,

13. Să-l cerceteze preotul și, dacă lepra acoperă tot corpul, să-l declare curat pe cel care are plaga; fiindcă a devenit alb în întregime, este curat.

14. Dar în ziua cînd pe el se va ivi carne vie, va fi necurat.

15. Cînd preotul va vedea carnea vie să-l declare necurat, căci carnea vie este necurată, este lepră.

16. Dacă însă carnea vie se preschimbă și se face albă, bolnavul să vină la preot.

17. Preotul îl va cerceta și, dacă plaga s-a făcut albă, îl va declara curat pe cel cu plaga; el este curat.

18. Dacă va avea cineva pe pielea sa o bubă care s-a vindecat,

19. Iar pe locul unde a fost buba se va ivi o umflătură albă ori o pată albă-roșiatică, acel om să se arate preotului.

20. Iar preotul să-l cerceteze. Dacă pata pare mai adîncă decît pielea, iar părul s-a făcut alb, preotul să-l declare necurat; este o plagă de lepră, care a înflorit în acea bubă.

21. Dacă va vedea preotul că pe pată părul nu a albit și că aceasta nu este mai adîncă decît pielea și că s-a înegrit, atunci să-l izoleze pe acel om timp de șapte zile.

22. Dacă pata s-a întins pe piele, preotul să-l declare necurat; este o plagă de lepră.

23. Dacă însă pata a rămas pe loc și nu s-a întins, atunci acesta este semnul bubei vindecate; preotul să-l declare curat./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 79, col. II

curat iaste.

41. Iară de se va zmulge cuiva capul den faţă, iaste tîrcav, curat iaste.

42. Iară de se va face în pleaşa lui au în tîrcăvirea lui pipăire albă au roşiiatecă, stricăciune înflorind iaste în pleaşa lui au în tîrcăvirea lui.

43. Şi va vedea pre el preotul şi, iată, vedêrea pipăirii albă au roşiiatică în pleaşă au în tîrcăvirea lui ca un chip de stricăciune în piêlea trupului,

44. Om stricat iaste. cu pîngăriciune va pîngări pre el preotul în capul lui, pipăirea lui.

45. Şi stricatul în care iaste pipăirea, hainele lui să fie rumte şi capul lui descoperit şi prejur gura lui să s[ă] învălească şi necurat se va chema.

46. Toate zilele cîte va fi pre el pipăirea fiind necurat, necurat va fi osăbit va şădea, afară den tabără îi va fi lui petrêcerea.

47. Şi pre haine de se va face pipăirea într-însul stricăciune, în haine de păr au în haine de cîlţi,

48. Au în ţesătură, au în tort, au în inuri, au în păr, au în piêle au în toată piêlea de lucru,

49. Şi se va face pipăirea înverzind, au roşind, au în piêle, au în haine, au în ţesătură, au în tortu, au în tot vasul lucrat de piêle, pipăire de stricăciune iaste şi va arăta preotului.

50. Şi va vedea preotul pipăirea şi va osăbi preotul pipăirea şapte zile.

51. Şi va vedea preotul pipăirea a şaptea zi, iară, de se va răvărsa pipăirea în haine, au în ţesătură, au în tortu, au în piêle după toate cîte se vor face piei în lucruri, stricăciune întemeiată iaste, pipăirea necurată iaste.

52. Va arde de tot haina, au ţesătura, au tortul, au den păruri, au den inuri au den tot vasul de piêle în carele va fi într-însul pipăire căci stricăciune întemeiată iaste, cu foc să să arză.

53. Iară de va vedea preotul şi nu se va răvărsa pipăirea în haină, au în ţesătură, au în tortu, au în tot vasul de piêle,

54. Şi va porunci preotul şi va spăla preste care va fi pre dînsul pipăire şi va osăbi preotul pipăirea 7 zile al doile rînd,

55. Şi va vedea preotul dupre ce i se va spăla lui pipăirea şi iată nu va premeni pipăirea vedêrea ei şi pipăirea nu se va vărsa, necurat iaste. în foc se va arde de tot s-au întărit în haine, au în ţesături, au în tort.

56. Şi de va vedea preotul şi va fi neagră pipăirea după ce se va spăla acela şi va rumpe pre el de la haină, au den ţesătură au den tort, au den piêle.

57. Iară de se va mai ivi încă în haină, au în ţesătură, au în tort, au în tot vasul de piêle, stricăciune înflorind iaste, în foc se va arde în carele iaste pipăirea.

58. Şi haina, au ţesătură, au tortul, au tot vasul de piêle carele se va spăla şi se va lipsi de la dînsul pipăirea şi se va spăla al doilea rînd şi curat va fi.»

59. Aceasta e lêgea pipăirii stricăciunii a hainei de păr, au de cîlţi, au de ţesătu/ră, au de tort, au de tot vasul

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

pleșiv iaste, curat iaste.

41. Iar de să va zmulge den față capul nescui, iaste chelbaș, curat iaste.

42. Iar de să va face întru pleașa lui au întru chelbășiia lui pipăire albă au roșiiatică, stricăciune înflorindu iaste în pleașa lui au întru chelbășiia lui.

43. Și-l va vedea pre el preutul și, iată, vedêrea pipăirei albă au roșiiatecă întru pleașe au întru chelbășiia lui ca un chip de stricăciune întru piêlea trupului,

44. Om stricat iaste, cu pingăriciune îl va pingări preutul întru capul lui, pipăirea lui.

45. Și stricatul întru carele iaste pipăirea, hainele lui să fie rupte și capul lui descoperit și pregiur gura lui să s<ă> învălească și necurat să va chema.

46. Toate dzilele cîte va fi pre el pipăirea fiind necurat, necurat va fi, usăbit va ședea, afară den tabără îi va fi lui zăbavă.

47. Și pre haine de să va face pipăire întru însă de stricăciune, în haine de păr au haine de cilți,

48. Au întru țăsătură, au [în] întru tortu, au întru cêle de inuri, au întru cêle de păr, au întru piêle au întru toată piêlea de lucru,

49. Și să va face pipăirea înverzindu au rușindu întru piêle, au întru haină, au întru țăsătură, au întru tortu au întru vasul lucrat de piêle, pipăire de stricăciune iaste și va arăta preutului.

50. Și va vedea preutul pipăirea și va usăbi preutul pipăirea 7 dzile.

51. Și va vedea preutul pipăirea înn-a șeaptea dzi, iar de să va răvărsa pipăirea întru haine, au întru țăsătură, au întru tortu au întru piêle după toate cîte să vor face pici întru lucruri, stricăciune întemeiată iaste, pipăirea necurată iaste.

52. Va arde de tot haina, au țăsătura, au tortul au dentru păr, au dentru inuri au dentru tot vasul de piêle întru carele va fi pipăirea, căci stricăciune întemeiată iaste, cu foc să s<ă> ardză.

53. Iar de va vedea preutul și nu va răvărsa pipăirea în haină, au în țăsătură, au în tortu au în tot vasul de piêle,

54. Și va porănci preutul și va spăla preste carele va fi pre însul pipăirea și va usăbi preutul pipăirea 7 dzile al doilea rîndu.

55. Și va vedea preutul după ce i să va spăla lui pipăirea și ea nu să va primeni pipăirea vedêrea ei și pipăirea nu să va săvîrși, necurat iaste, întru foc să va arde de tot sau întărît întru haine au întru țăsătură au întru tortu.

56. Și de va vedea preutul și va fi neagră pipăirea după ce să va spăla acela și va rupe pre el de la haine, au den țăsătură, au den tortu, au den piêle.

57. Iar de să va mai ivi încă întru haină, au în țăsătură, au în tortu au întru tot vasul de piêle, stricăciune înflorindu iaste, întru foc să va arde întru carele iaste pipăirea.

58. Și haina, au țăsătura, au tortul au tot vasul de piêle carele să va spăla și să va lipsi de la însă pipăirea și să va spăla al doilea rîndu și curat va fi».

59. Aceasta-i lêgea pipăirei stricăciunei a hainei de păr, au de cilți, au țăsătu/ră,

iaste, curat iaste.

41. Iar de se va smulge cuiva capul den față, chielbaș iaste, curat iaste.

42. Iar de va fi pre pleașa lui sau pre chielbășiia lui bubă albă sau roșiêtecă, stricăciune înflorind iaste în pleașa lui sau în chielbășiia lui,

43. Și văzîndu-l preotul și, iată, vedêrea bubei iaste albă sau roșiêtecă în pleașa lui, sau în chielbășiia lui, ca în chip de stricăciune pre piêlea trupului lui,

44. Om mișăl iaste, cu pingăriciune să pingărească preotul pre capul lui, mișălie iaste[2].

45[44]. Și mișălul pre carele iaste mișăliia, hainele lui să fie rupte și capul lui dăscoperit și să se înfășure împrejurul gurii și necurat să se chiême.

46. În toate zilele pănă va fi pre dînsul buba, necurat iaste și necurat va fi, usebit să șază, afară de tabără să fie lăcașul lui.

47. Și pre haină de se va face lucrul de stricăciune [48] pre haină de păr, sau pre țol, sau pre pînză,

48. Sau în cort, sau în cêle de inuri, sau în cêle de lînă, sau în cêle de piêle, sau pre fiece piêle argăsită,

49. Și se va arăta stricăciunea pre piêle, rușind, sau înverzind, sau pre haină, sau pre țesătură, sau pre tort, sau în fiece vas de piêle argăsită, bubă de stricăciune iaste, să arate preotului.

50. Și văzînd preotul buba să o usebească 7 zile.

51. Iar a șaptea zi iar să vază preotul, buba, [52] deci de se va fi răsipit pre haină sau pre țesătură, sau pre tort, sau în piêle argăsită, mișălie adevărată iaste, bubă necurată iaste.

52[53]. Să arză haina, sau țesătura, sau tortul, sau ce va fi de lînă sau de inuri, au fie ce va fi de piêle, în care va fi stricăciunea; [54] pentru că iaste mișălie adevărată, ce să se arză cu foc.

53[55]. Iar de va vedea preotul că nu se va vărsa buba pre piêle, sau pre haină, sau pre țesătură, sau în fiece,

54[55]. Să porîncească preotul să spêle pre ce va fi buba și să usebească preotul buba într-alte 7 zile.

55. Și va vedea preotul după ce se va spăla buba, [56] deci de nu se va schimba vedêrea bubei la față și nu se va răsipi, necurată iaste, în foc să se arză, sau în haină de va fi, sau în țesătură, sau în tort.

56. Iar de va vedea preotul și va fi buba după spălarea ei neagră, să o lêpede de pre haină, sau de pre țesătură, sau de pre tort, sau de pre piêle.

57. Iar de se va mai ivi încă vreîntr-o haină, sau vreîntr-o țesătură, sau în tort, sau fiece vas de piêle, stricăciune înflorind iaste, în foc să se arză în carea iaste stricăciunea.

58. Iar haina, sau țesătura, sau tortul, sau fiece vas de piêle care, deaca se va spăla, se va lipsi de la dînsul buba stricăciunii, se va spăla și al doilea rînd și va fi curat».

59. Aceasta iaste lêgea bubei mișălici hainei de păr, sau de cilți, sau de țasătu/ră,

cap, el este plesuv; altfel, este curat.

41. Dacă i-a căzut părul din partea de dinainte a capului, atunci este plesuv în față; omul este curat.

42. Dacă însă pe partea plesuvă din față sau pe cea din spate se va ivi o plagă albă-gălbuie, atunci este lepră, care a înflorit pe plesuvia lui din față sau pe cea din spate.

43. Preotul să-l cerceteze. Dacă va vedea pe plesuvia din față sau pe cea din spate o umflătură albă-gălbuie asemănătoare cu lepra de pe pielea trupului,

44. Atunci acel om este lepros. Preotul să-l declare necurat; plaga lui se află pe cap.

45. Leprosul atins de această plagă să-și poarte hainele sfîșiate și capul descoperit. Să se învelească peste gură și să strige: Sînt necurat, sînt necurat!"

46. Atîta timp cît va avea plaga, va fi necurat. Fiind necurat, să locuiască singur; locuința lui să fie afară din tabără.

47. Cînd pe un veșmînt se va ivi o pată de lepră, fie pe un veșmînt de lînă, fie pe unul de in,

48. În vreo țesătură sau vreo urzeală de in sau de lînă, pe vreo piele sau pe orice lucru din piele,

49. Iar dacă pata va fi verzuie ori roșiatică pe veșmînt sau pe piele, pe țesătură, pe urzeală sau pe orice lucru din piele, aceasta este o pată de lepră; ea trebuie să fie arătată preotului.

50. Preotul să cerceteze pata și să izoleze lucrul cu pata timp de șapte zile.

51. În a șaptea zi preotul să cerceteze pata și, dacă ea s-a întins pe veșmînt, pe țesătură sau pe urzeală, pe piele sau pe orice lucru făcut din piele, atunci este lepră vătămătoare; lucrul este necurat.

52. Să ardă veșmîntul, țesătura sau urzeala de lînă sau de in, orice lucru de piele pe care se află pata, căci este o lepră vătămătoare; lucrul să fie ars în foc.

53. Dar dacă preotul va vedea că pata nu s-a întins pe veșmînt, pe țesătură sau pe urzeală ori pe acel lucru din piele,

54. Preotul să poruncească se se spele partea atinsă de pată și să izoleze din nou acel lucru timp de șapte zile.

55. Preotul să cerceteze pata după ce a fost spălată. Dacă pata nu și-a schimbat înfățișarea, chiar dacă nu s-a întins, lucrul acela este necurat. Să fie ars în foc; fie față, fie dosul au fost roase de lepră.

56. Dacă preotul va vedea că pata s-a înegrit după ce a fost spălată, să rupă partea pătată de pe veșmînt, din țesătură ori urzeală, sau din piele.

57. Dacă însă pata se va ivi din nou pe veșmînt, pe țesătură, pe urzeală sau pe vreun lucru din piele, atunci este lepra care a înflorit. Lucrul atins de lepră să fie ars în foc.

58. Veșmîntul, țesătura sau urzeala sau oricare lucru din piele care a fost spălat și de pe care a dispărut lepra să fie spălat încă o dată și va fi curat.»

59. Aceasta este legea privitoare la pata de lepră de pe un veșmînt de lînă sau de in de pe țesătu/ră sau urzeală sau de pe vreun

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 80, col. I

де пиҫле, ca să-l curățască pre el, au să-l pingărească pre el.

CAP 14

1. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

2. „Aceasta e lêgea stricatului. În care zi se va curăți și să va aduce cătră preot.

3. Și va ieși preotul afară den tabără și va vedea preotul și iată să vîndică pipăirea stricăciunei de la cel stricat.

4. Și va porunci preotul și vor lua celui curățit 2 găini vii, curate, și lemnu de chedru, și roșu împletit, și isop.

5. Și va porunci preotul și vor junghiia o găină într-un vas de lut pe apă vie.

6. Și găina cea vie o va lua și lemnul cel de chedru, și roșul cel împletit, și isopul și le va muia pre dînsele și găina cea vie în sîngele găinii cei junghiiate pre apă vie.

7. Și va stropi pre cel ce s-au curățit de stricăciune de 7 ori și curat va fi și va slobozi găina cea vie la cîmpu.

8. Și-ș va spăla cel curățit hainele lui și-ș va rade tot părul lui și să va scălda în apă și curat va fi. Și după aceasta va întra în tabără și va zăbovi afară den casa lui șapte zile.

9. Și va fi în zioa a șaptea iș va rade tot părul lui, capul lui, și barba, și sprîncênele, și tot părul lui iș va rade. [10] Și-ș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și curat va fi.

10. Și a opta zi va lua doi miei curați de un an și o oaie de un an, curată, și 3 zeciuêle de făină curată pentru jîrtvă, frămîntată în untdelemnu, și un păhar de untdelemnu.

11. Și va pune preotul cela ce curățêște pre om pre cela ce să curățêște și acêstea înaintea Domnului, la ușa cortului mărturiei.

12. Și va lua preotul pre un miel și va aduce pre dînsul pentru greșală și păharul cel de unt de lemnu și va osebi pre acêstea preotul, osebire înaintea Domnului.

13. Și vor junghea mielul în locul unde vor junghea arderile de tot și cêle pentru păcat în loc sfînt, pentru că iaste cea pentru păcat, ca și cel pentru greșală iaste preotului, sfinte sfintelor iaste.

14. Și va lua preotul den sîngele cel pentru greșală și va pune preotul pre marginea urechii cei dirêpte celui ce să curățêște și pre marginea mănei lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui direptu.

15. Și luând preotul den păharul cel de untdelemnu va turna pre mîna preotului cea stîngă.

16. Și va întinge preotul dêgetul lui cel direpț den untdelemnul ce iaste pre mîna lui cea stîngă și va stropi den untdelemnul cu dêgetul lui de șapte ori înaintea Domnului.

17. Iară untdelemnul ce va rămînea, care iaste în mîna lui, va pune preotul pre marginea urechii celui ce să curățêște, pre/cea direaptă, și pre marginea mînii lui cei di-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

au tortu au tot vasul de piêle, ca să-l curățască pre el au să-l pingărească pre el.

CAP 14

1. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicînd :

2. „Aceasta-i lêgea stricatului. Întru care dzi să va curăți și să va aduce la preutul,

3. Și va ieși preutul afară den tabără și va vedea preutul și iată să vindecă pipăirea stricăciunei de la cel stricat.

4. Și va porânci [1] preutul și vor lua acelui curățit doă găini [2] vii, [cu] curate, și lêmne de chedru, și roșiu sucit, și issop.

5. Și va porânci preutul și vor junghea pasărea, una, într-un vas de lut preste apă vie.

6. Și pasărea cea vie o va lua în pindză, și lemnul cel de chedru, și roșiul cel sucit, și issopul și le va muia pre înse și pasărea cea vie în singele pasării cei jungheate preste apă vie.

7. Și va stropi pre cel ce s-au curățit de stricăciune [păn] [3]—în 7 ori și curat va fi și va slobodzi pasărea cea vie la cîmpu.

8. Și-ș va spăla cel curățit hainele lui și-ș va rade tot părul său și să va scălda într-apă și curat va fi. Și după aceasta va întra în tabără și va zăbăvi afară den casa lui 7 dzile.

9. Și va fi în dzua a șaptea îș va rade tot părul lui, capul lui, și barba, și sprîncênele, și tot părul lui îș va rade. [10] Și-ș va spăla haincle lui și-și va scălda trupul lui cu apă și curat va fi.

10. Și în dzua a opta va lua 2 mici curați de un an și o oaie de un an, curată, și 3 a dzêce de făninâ curată pentru jirtvă, amestecată întru untu de lemnu, și un păhar de untu de lemnu.

11. Și va pune preutul cela ce curățêște pre om pre cela ce s<ă> curățêște și acêstea înnaintea Domnului, la ușea cortului mărturiei.

12. Și va lua preutul pre un miel și-l va aduce pre însă pentru greșeală și păharul cel de untu de lemnu [13] și le va usăbi pre acêstea preutul, usăbire înnaintea Domnului.

13. Și vor giunghea mielul în locul unde vor junghea arderile de tot și cêlea pentru păcat întru loc sfîntu, pentru că iaste cêea pentru păcat, ca și cel pentru greșeală iaste preutului, sfinte svinților iaste.

14. Și va lua preutul den singele cel pentru greșeală și va pune preutul pre marginea urechii <celui> ce să curățêște ceii drêpte și pre marginea mînii lui ceii drêpte și pre marginea piciorului lui celui dreptu.

15. Și luîndu preutul den păharul cel de untu de lemnu va turna pre mîna preutului cea stîngă.

16. Și va muia preutul dêgetul lui cel dreptu de untul de lemnul ce iaste pre mîna cea stîngă și va stropi den untu de lemnu cu dêgetul lui de 7 ori înnaintea Domnului.

17. Iar untu de lemnul ce au rămas, carele iaste în mîna lui, va pune preutul pre marginea urechii celui ce curățêște, pre/cea

CAP 14

1. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd :

2. „Aceasta iaste lêgea mișălului. Or în ce zi se va curăți să se aducă la preot,

3. Și să iasă preotul dennafară de tabără și văzînd preotul că, iată, se-au tămăduit bubele stricăciunii de la cel stricat,

4. Să porîncească preotul să se ia de la cel stricat 2 pasări vii, curate, și lemn de chiedru, și roșu împletit, și issop.

5. Și să porîncească preotul să junghe o pasăre în sfințire într-un vas de lut preste apă vie.

6. Iar pasărea cea vie să o ia și lemnul cel de chiedru, și roșul cel sucit, și issopul și să le moaie și pasărea cea vie în singele pasării cei jungheate preste apă vie.

7. Și să stropească pre cela ce se-au curățit de mișălie de 7 ori și va fi curat, iar pasărea cea vie să se sloboază în cîmp.

8. Și să-ș spêlе cele ce se-au curățit hainele sale și să-ș ră tot părul său și să va scălda în apă și va fi curat, [9] iar după aceasta să între în tabără și să umble 7 zile afară de casa lui.

9. Și a șaptea zi să-ș ră tot părul capului, și barba, și sprîncênele, și tot părul lui să se ră. Și să-ș spêlе hainele.

10. Iar a opta zi să ia 2 noateni den oi cîte de un an, curat, și o oaie de un an, nevinovată, și trei a zêcea den făină curată în jârtvă, amestecată cu undelemn, și un pahar de undelcinn.

11. Și să puie preotul curățirea omului celui ce se va curăți și acêstea înaintea Domnului, la ușa cortului mărturiei.

12. Și să ia preotul un miel și să-l aducă pentru greșală și păharul cel de untdelemn și să usebească preotul acêstea cu usebire înaintea Domnului.

13. Și să junghe mielul în locul unde junghe arderile cêle de tot pentru păcat, în loc sfînt, că cel pentru păcat iaste ca și cel pentru greșală, să fie preotului, sfînta sfinților iaste.

14. Și să ia preotul den singele care iaste pentru greșală și să puie preotul împrejurul urechii cei dirêpte a celui curățit și pre marginea mâinii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului celui direpl.

15. Și luînd preotul undelemnul den păhar să toarne preotul în mîna sa cea stîngă.

16. Și să-ș întingă preotul dêgetul său cel direpl în undelemnul care iaste în mîna lui cea stîngă și să stropească den undelemn cu dêgetul său de 7 ori înaintea Domnului.

17. Iar untdelemnul ce va rămînea, carele va fi în mîna lui cea stîngă, să-l puie preotul împrejurul urechii cei dirêpte a celuia ce se va curăți și pre / marginea urechii lui cei dirêpte

obiect din piele ; este legea după care lucrurile atinse sînt socotite curate sau necurate.

CAP. 14

Curățirea leproșilor

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i :

2. „Iată legea privitoare la bolnavul de lepră. În ziua în care va fi declarat curat. Să fie adus la preot,

3. Iar acesta să iasă afară din tabără și să-l cerceteze pe lepros. Dacă leprosul este vindecat de plaga leprei,

4. Preotul să poruncească să se ia pentru cel care trebuie curățat două păsări vii și curate, lemn de cedru, un fir stacojiu și isop.

5. Preotul să poruncească să fie înjunghiată una din păsări deasupra unui vas de lut cu apă de izvor.

6. Să ia apoi pasărea cea vie împreună cu lemnul de cedru, firul cel stacojiu și isopul și să le înmoaie în sîngele păsării înjunghiate, deasupra apei de izvor.

7. Să-l stropească de șapte ori pe cel care trebuie curățat de lepră. Să-l declare apoi curat, iar păsării celei vii să-i dea drumul pe cîmp.

8. Cel care se curățește să-și spele veșmintele, să-și radă tot părul și să se spele în apă și va fi curat. Apoi să intre în tabără, dar să rămînă timp de șapte zile afară din cortul său.

9. În ziua a șaptea, să-și radă din nou tot părul, capul, barba și sprîncenele — tot părul să și-l radă. Să-și spele hainele, să-și scalde cortul în apă și va fi curat.

10. În a opta zi să ia doi miei fără cusur și o mială de un an fără cusur, trei zecimi dintr-o efă de frunte a făinii ca prinos de grîne frămîntat cu untdelemn și un pahar de untdelemn.

11. Preotul care săvîrșește curățirea să aducă pe omul care se curățește împreună cu aceste daruri înaintea Domnului, la ușa cortului întîlnirii.

12. Și să ia preotul unul dintre miei și să-l înfățișeze ca jertfă pentru vină, împreună cu paharul de untdelemn. Să fie legănate, ca dar legănat înaintea Domnului.

13. Să înjunghie mielul în locul unde se înjunghie jertfele pentru păcat și cel pentru arderile de tot, într-un loc sfînt ; căci jertfa pentru vină, ca și cea pentru păcat, este a preotului, fiind un lucru preasfînt.

14. Preotul să ia din sîngele jertfei pentru vină și să ungă marginea urechii drepte a celui care se curățește, degetul cel mare al mîinii drepte și degetul cel mare al piciorului său drept.

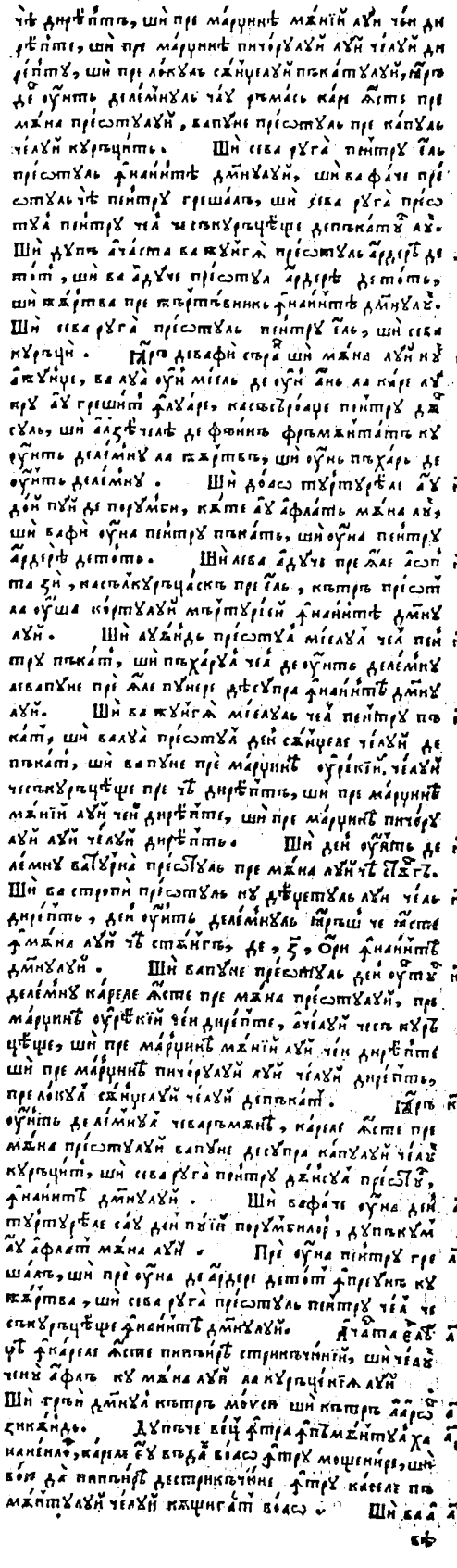
15. Preotul să ia din paharul de untdelemn și să-și toarne în palma mîinii sale stîngi.

16. Apoi să-și moaie preotul degetul mîinii sale drepte în untdelemnul din palma mîinii stîngi și cu degetul să stropească cu untdelemn de șapte ori înaintea Domnului.

17. Din untdelemnul care va rămîne în palma sa, preotul să ungă marginea urechii drepte a celui care se curățește, /degetul cel

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 80, col. II

rêpte și pre marginea piciorului lui celui direptu și pre locul sîngelui păcatului ; iară den untdelemnul ce-au rămas, care iaste pre mîna preotului, va pune preotul pre capul celui curățit.

18. Și se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului și va face preotul cea pentru greșală și se va ruga preotul pentru cel ce să curățêște de păcatul lui.

19. Și după aceasta va junghea preotul arderea de tot și va aduce preotul arderea de tot și jîrtva pre jîrtăvnic înaintea Domnului.

20. Și se va ruga preotul pentru el și se va curăți.

21. Iară de va fi sărac și mîna lui nu-i ajunge, va lua un miel de un an la care lucru au greșit în luare, ca să să roage pentru dînsul, și al zecelea de făină frămîntată cu untdelemnu la jîrtvă și un păhar de untdelemnu,

22. Și doao turturêle au doi pui de porumbi, cîte au aflat mîna lui, și va fi una pentru păcat și una pentru arderea de tot.

23. Și le va aduce pre êle a opta zi, ca să-l curățască pre el, către preot la ușa cortului mărturiei, înaintea Domnului.

24. Și luînd preotul mielul cel pentru păcat și păharul cel de untdelemnu le va pune pre êle punere deasupra înaintea Domnului.

25. Și va junghea mielul cel pentru păcat și va lua preotul den sîngele celui de păcat și va pune pre marginea urechii celui ce să curățêște, pre cea direaptă, și pre marginea mînii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui dirêpt.

26. Și den untdelemnu va turna preotul pre mîna lui cea stîngă.

27. Și va stropi preotul cu dêgetul lui cel direpț den untdelemnul iarăș ce iaste în mîna lui cea stîngă de 7 ori înaintea Domnului.

28. Și va pune preotul den untul de lemnu carele iaste pre mîna preotului pre marginea urechii cei dirêpte a celui ce să curățêște și pre marginea mînii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui direpț, pre locul sîngelui celui de păcat.

29. Iară untdelemnul ce va rămînea, carele iaste pre mîna preotului, va pune desupra capului celui curățit și se va ruga pentru dînsul preotul înaintea Domnului.

30. Și va face una den turturêle sau den puii porumbilor, după cum au aflat mîna lui :

31. Pre una pentru greșală și pre una de ardere de tot împreună cu jîrtva și se va ruga preotul pentru cel ce să curățêște înaintea Domnului.

32. Aceasta e lêgea în carele iaste pipăirea stricăciunii și celui ce nu află cu mîna lui la curățeniia lui."

33. Și grăi Domnul către Moisi și către Aaron zicînd :

34. „După ce veț întra în pămîntul hananeilor, carele eu vă dau voao întru moștenire, și voiu da pipăirea de stricăciune întru casele pămîntului celui cîștigat voao,

35. Și va a/vea casa oarecui și va povesti popei zicînd :

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

dreaptă, și pre marginea mînii lui cea dreaptă și pre marginea piciorului lui cel drept și pre locul singelui păcatului; iar ce au rămas, untu de lemnul, carele iaste pre mîna preutului, va pune preutul pre capul celui curățit.

18. Și să va ruga pentru el preutul înnainten Domnului și va face preutul cêea pentru greșeală și să va ruga preutul pentru cel ci să curățêste de păcatul lui.

19. Și după aceasta va junghea popa arderea de tot și va aduce preutul arderea de tot și jîrtva pre jîrtăvnic înnainte Domnului.

20[19]. Și să va ruga pentru însul preutul și să va curăți.

21[20]. Iar de va fi sărac și mîna lui nu-i ajunge, va lua un miel de un an [21] la care lucru au greșit întru luare, ca să s<ă> roage pentru însul, și al dzêcelea de făină amestecată cu untu de lemnu <la jîrtvă și un păhar de untu de lemnu> [1].

22. Și doao turturêle au 2 pui de porîmbu, cîte au aflat mîna lui, și va fi una pentru păcat și una pentru ardere de tot.

23. Și le va aduce pre êle în dzua a opta, ca să-l curățască pre el, către preut la ușa cortului mărturiei, înnaintea Domnului.

24. Și luîndu preutul mielul cel de păcat și păharul cel de untu de lemnu le va pune pre êle punere de asupra înnaintea Domnului.

25. Și va giunghea mielul cel pentru păcat și va lua preutul den singele cel den păcat și va pune pre marginea urechii celui ce <să> curățêste, pre cea dreaptă, și pre marginea mînei lui cei drêpte și pre marginea piciorului celui dreptu.

26. Și den untul de lemnu va turna preutul pre mîna lui cea stîngă.

27. Și va stropi preutul cu dêgetul lui cel dreptu den untu de lemnul iarăș ce iaste în mîna lui cea stîngă de 7 ori înnaintea Domnului.

28. Și va pune preutul den untul de lemnu carele iaste pre mîna preutului pre marginea urechii cei drêpte a celui ce să curățêste și pre marginea mînii lui cei drêpte și pre marginea piciorului lui celui drêptu, pre locul singelui celui de păcat.

29. Iar untul de lemnu ce au rămas, carele iaste pre mîna preutului, va pune de asupra capului celui curățit și să va ruga pentru însul preutul înnaintea Domnului.

30. Și va face una den turturêle sau den puii porîmbilor, după cum au aflat mîna lui:

31. Pre una pentru greșeale și pre una de ardere de tot împreună cu jîrtva și să va ruga preutul pentru cel ci să curățêste înnaintea Domnului.

32. Aceasta-i lêgea întru carele iaste pipărea stricăciunei și celui ce nu află cu mîna lui la curățeniia lui".

33. Și grăi Domnul cătră Moisi și cătră Aaron dzicîndu:

34. „După ce veți întra în pămîntul hananeilor, carele eu vă dau voă întru avêre, și voi da pipăire de stricăciune întru casele pămîntului celui ce veți avea,

35. Și va a/vea oarecui casa și va povesti

și pre marginea piciorului lui celui drept și pre locul singelui carele iaste al greșalei; [18] Iar ce va mai rămînea în mîna preotului să toarne pre capul celui ce se-au curățit.

18[19]. Și să se roage preotul pentru dînsul Domnului și să facă preotul jîrtva carea iaste pentru păcat și să curățească preotul de păcat pre cela ce se-au curățit.

19[20]. De-acîi să junghe preotul arderea de tot și să rădice preotul arderea de tot și jîrtva pre altar înaintea Domnului.

20. Și să se roage preotul pentru dînsul și se va curăți.

21. Iar de va fi sărac și nu va ajunge mîna lui să ia acêstea, să ia un miel de un an în care au greșit întru luare, ca să se curățească pentru dînsul, și a zêcea parte de făină de grîu, amestecată cu undelemn, în jîrtvă, și un păhar de undelemn.

22. Și 2 turturêle sau 2 porumbi, cum va ajunge mîna lui, și să fie unul pentru păcat, iar altul în ardere de tot.

23. Și să le aducă a opta zi, ca să curățească preotul pre dînsul, la ușa cortului mărturiei, înaintea Domnului.

24. Și să ia preotul mielul care iaste pentru greșală și păharul cel de untdelemn să-l puie punere dedăsupt înaintea Domnului.

25. Și să junghe mielul greșalei și să ia preotul den singele greșalei și să puie pre marginea urechii cei dirêpte a celui curățit și pre marginea măinii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui direpț.

26. Iar den undelemn să toarne preotul în mîna sa cea stîngă.

27. Și să-ș ungă dêgetul cel dirept cu untdelemn care iaste în mîna lui cea stîngă de 7 ori înaintea Domnului.

28. Și să puie den undelemnul carele iaste în mîna preotului pre marginea urechii cei dirêpte a celui ce se-au curățit și pre marginea măinii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui direpț, în locul singelui care au fost al greșalei.

29. Iar ce va rămînea den undelemnul carele iaste în mîna preotului să toarne pre capul celuia ce se-au curățit și să se roage preotul pentru dînsul Domnului.

30. Și să aducă o turturea sau 1 porumb, cum va ajunge mîna lui:

31. Unul pentru greșală, altul spre arderea de tot a jîrtvei și să se roage preotul pentru cel curățit înaintea Domnului.

32. Aceasta iaste lêgea în care iaste buba stricăciunii și celui ce nu află cu mîna curățirea sa".

33. Și grăi Domnul cătră Moisei și cătră Aaron zicînd:

34. „Că deaca veț întra în țara Hanaánului, carele voiu da eu voaoă întru agoniseală, și voiu da vreîntr-o casă buba [1] mișăliei, în toate țările cîte veț cîștiga voi.

35[34]. Și va/veni or la fiește a cui casă,

mare al mîinii drepte și degetul cel mare al piciorului său drept, peste singele jertfei pentru vină.

18. Iar untdelemnul ce i-a rămas în mînă să-l pună preotul pe capul aceluia care se curățește; și să facă preotul ispășire pentru el înaintea Domnului.

19. După aceea, preotul să înfățișeze jertfa pentru păcat și să facă ispășirea pentru cel care se curățește de necurățenia sa. Apoi să înjunghie jertfa pentru arderea de tot.

20. Preotul să aducă pe altar jertfa pentru arderea de tot și prinosul de grîne; să facă preotul ispășirea pentru acest om și se va curăți.

21. Dacă omul este sărac și nu va fi în stare să aducă acestea, să ia un singur miel ca jertfă pentru vină, drept dar înălțat, pentru ca să facă ispășire pentru el. Să ia doar o zecime din fruntea făinii frămîntate cu untdelemn pentru prinosul de grîne și un pahar de untdelemn.

22. Și două turturele sau doi pui de porumbel după cum îi va da mîna, unul ca jertfă pentru păcat, iar celălalt ca ardere de tot.

23. În ziua a opta să aducă toate acestea preotului, pentru curățirea sa, la ușa cortului întîlnirii, înaintea Domnului.

24. Preotul să ia mielul jertfei pentru vină și paharul de untdelemn și să le legene înaintea Domnului, ca dar înălțat.

25. Să înjunghie mielul jertfei pentru vină. Preotul să ia din sîngele jertfei pentru vină și să ungă marginea urechii drepte a celui care se curățește, degetul cel mare al mîinii drepte și degetul cel mare al piciorului său drept.

26. Să-și toarne preotul untdelemn în palma mîinii stîngi.

27. Și preotul să stropească din untdelemnul din mîna sa stîngă, cu degetul mîinii sale drepte, de șapte ori, înaintea Domnului.

28. Apoi să ungă preotul cu untdelemnul din palmă marginea urechii drepte a celui care se curățește, degetul cel mare al mîinii drepte și degetul cel mare al piciorului său drept, pe locul unde a uns cu sîngele jertfei pentru vină.

29. Iar untdelemnul ce i-a rămas în mînă să-l pună preotul pe capul aceluia care se curățește, ca să facă ispășire pentru el înaintea Domnului.

30. Apoi să aducă una dintre turturele sau unul dintre puii de porumbel, după cum i-a dat mîna:

31. Unul ca jertfă pentru păcat și celălalt ca ardere de tot, împreună cu prinosul de grîne; preotul să facă ispășire înaintea Domnului pentru cel care se curățește.

32. Aceasta este legea pentru cel care are o plagă de lepră și căruia nu-i dă mîna să aducă tot ce trebuie pentru curățirea lui".

33. Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron zicîndu-le:

34. „După ce veți intra în țara Canaanului, pe care vă voi da-o vouă spre moștenire, dacă voi trimite o plagă de lepră asupra unei case din țara pe care o veți stăpîni

35. Atunci stăpînul casei să se ducă la

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 81, col. I

«Ca o pipăire mi s-au văzut mie în casă.»

36. Şi va porunci preotul să scoaţă hainele den casă mai nainte decît va întra preotul să vază pipăirea şi nu se vor face necurate cîte în casă vor fi.

37. Şi după aceasta va întra preotul ca să ştie pentru casă şi va vedea preotul pipăirea şi, iată, pipăirea în păreţii casii gropile înverzînd au roşînd, şi vedêrea lor mai afund decît păreţii,

38. Şi ieşînd preotul den casă la uşa casii şi va osebi preotul casa şapte zile.

39. Şi se va întoarce preotul a şaptea zi şi va vedea casa ; [40] şi, iată, s-au răvărsat pipăirea în păreţii casii.

40. Şi va porunci preotul şi vor scoate pietrile întru care iaste pipăirea şi vor scoate pre dînsele afară den cetate în loc necurat.

41. Şi casa o vor rade denlăuntru împrejur şi vor turna lutul cel ras afară den cetate la loc necurat.

42. Şi vor lua pietri cioplite, altele, şi vor pune pentru pietri şi lutul vor lua altul şi vor spoi casa.

43. Iară de va veni iarăş pipăirea şi va răsări în casă după ce vor ieşi pietrile şi după ce se va rade casa şi după ce să va spoi,

44. Şi va întra preotul şi va vedea de s-au tinsu pipăirea în casă, stricăciune întemeiată iaste în casă, necurată iaste.

45. Şi vor surpa casa şi lêmnele ei, şi pietrile ei, şi tot lutul casii îl vor scoate afară den cetate la loc necurat.

46. Şi cela ce va întra în casă toate zilele care era osebită casa necurat va fi pănă în sară.

47. Şi cela ce doarme în casă va spăla hainele lui şi necurat va fi pănă în sară şi cela ce va mînca în casă va spăla hainele lui şi necurat va fi pănă în sară.

48. Iară mergînd preotul va întra înlăuntru şi va vedea şi, iată, cu răvărsare nu să răvarsă pipăirea în casă după ce s-au spoit casa şi va curăţi preotul casa, căce s-au vendecat pipăirea.

49. Şi va lua a curăţi casa doao găini vii, curate, şi lemnu de chedru, şi roşu răsucit şi isop.

50. Şi va junghea o găină în vas de lut pre apă vie.

51. Şi va lua lemnul cel de chiedru, şi roşul cel răsucit, şi isop, şi pasărea cea vie şi le va muia pre êle în sîngele pasării ceii junghiate pre apă vie şi va stropi cu êle preste casă de şapte ori.

52. Şi va curăţi casa cu sîngele pasării şi cu apa cea vie, şi cu pasărea cea vie, şi cu lemnul cel de chedru, şi cu isopul, şi cu roşul împletit.

53. Şi va slobozi pasărea cea vie afară den cetate, la cîmpu, şi se va ruga pentru casă şi curată va fi.

54. Aceasta é lêgea preste toată pipăirea stricăciunii şi struncenăturii,

55. Şi stricăciunii hainii, şi casii,

56. Şi ranii, şi sămnului, şi lucirii,

57. Şi a tălmăci în ce zi iaste necurat şi în ce zi se va curăţi.

Aceasta e lêgea stricăciunii.“ /

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

popei dzicînd: «Ca o pipăire mi s-au vădzut mie în casă».

36. Şi va porînci preutul să scoată hainile den casă mainte decît va întra preutul să vadză pipăirea şi nu să vor face necurate toate cîte în casă vor fi.

37. Şi după aceasta va întra preutul ca să ştie pentru casă şi va vedea preutul pipăirea şi, iată, pipăirea întru păreţii casei gropîli înverdzindu au ruşindu, şi vedêrea lor mai afundu decît păreţii,

38. Şi ieşindu preutul den casă la uşa casei şi va usăbi preutul casa 7 dzile.

39. Şi să va întoarce preutul a şeaptea dzi şi va vedea casa; [40] şi, iată, să răvarsă pipăirea întru păreţii casei.

40. Şi va porînci preutul şi vor scoate pietrile întru carii iaste pipăirea şi vor scoate pre înşi afară den cetate în loc necurat.

41. Şi casa vor rade-o dennafară prenpregiur şi vor turna lutul cel ras afară den cetate la loc necurat.

42. Şi vor lua pietri cioplite, altele, şi vor pune pentru pietri şi lut altul vor lua şi vor unge casa.

43. Iar de va veni iarăş pipăirea şi va răsări în casă după ce vor ieşi pietrile şi după ce să va rade casa şi după ce să va unge,

44. Şi va întra preutul şi va vedea de s-au întinsu pipăirea în casă, stricăciune întemeiată iaste în casă, necurată iaste.

45. Şi vor surpa casa, şi lêmnele ei, şi pietrile ei, şi tot lutul casei îl vor scoate afară den cetate, la loc necurat.

46. Şi cela ce va întra în casă toate dzilele cît iaste usăbită casa necurat va fi pănîn sară.

47. Şi cela ce doarme în casă va spăla hainele lui şi necurat va fi pănîn sară. Şi cela ce va mînca în casă va spăla hainele lui şi necurat va fi pănîn sară.

48. Iar mergîndu preutul şi întrîndu înlontru va vedea şi, iată, cu răvărsare nu să răvarsă pipăirea întru casă după ce s-au unsu casa şi va curăţi preutul casa, pentru căce s-au vindecat pipăirea.

49. Şi va lua a curăţi casa doao pasări vii, curate, şi lemnu de chedru, şi roşiu răsucit[6] şi issop.

50. Şi va junghea o păsăruică într-un[7] vas de lut preste apă vie.

51. Şi va lua lemnul cel de chedru, şi cel roşiu răsucit, şi issopul, şi pasărea cea vie şi le va muia pre êle întru singele pasării cei junghiate preste apă vie şi va stropi cu êle preste casă de şepte ori.

52. Şi va curăţi casa cu singele păsăruicii, şi cu apa cea vie, şi cu pasărea cea vie, şi cu lemnul cel de chedru, şi cu isopul, şi cu roşiul împletit.

53. Şi va slobodzi pasărea cea vie afară den cetate, la cîmpu, şi să va ruga pentru casă şi curată va fi.

54. Aceasta-i lêgea preste toată pipăirea stricăciunei <şi struncinăturii,

55. Şi stricăciunei >[8] hainei, şi casei,

56. Şi ranei, şi sămnului, şi lucirei,

57. Şi a tălmăci în ce dzi iaste necurat şi în ce dzi să va curăţi. Aceasta-i lêgea stricăciunei“./

[35] să meargă cela a cui va fi casa la preot şi să zică: «Ca semn de mişălie se-au arătat în casa mea».

36. Iar preotul să porînceacă să scoată toate vasele[2] casei afară mai nainte pănă nu va întra preotul să vază buba mişălîci şi, de va vedea că iaste, tot ce va fi în casă necurat iaste.

37[36]. După aceasta să între preotul ca să ştie pentru casă [37] şi deaca va vedea preotul semnul că iaste semn pre părei ai casei gropile înverzind sau ruşind, şi vedêrea lor mai în fundul părelor,

38. Şi ieşind preotul den casă la uşile casei, să usebească preotul casa 7 zile.

39. Iar a şaptea zi iar să se întoarcă preotul şi să vază casa; deci de va vedea că se-au răsipit bubele stricăciunii pre părelii casei.

40. Să porînceacă preotul să scoată pietrile pre care iaste stricăciunea şi să le scoată dennafară de cetate în loc necurat.

41. Şi să radă părelii casei pre denlăuntru împrejur şi deaca vor rade, să toarne ţărîna denafară de cetate în loc necurat.

42. Şi să ia alte pietri cioplite să le puie în locul celorolalte pietri şi alt lut să puie să spoiască casa.

43. Iar de va veni iar semnul stricăciunii şi se va arăta în casă după scoaterea pietrilor şi după raderea casei şi după spoitură,

44. Şi întrînd preotul şi va vedea de se va fi răsipit semnul stricăciunii pren casă întru mişălie să lăcuiască în casă, că iaste necurat.

45. Şi să surpe casa, iar pietrile ei, şi lêmnele ei, şi tot lutul ei să-l scoată dennafară de cetate, în loc necurat.

46. Şi cela ce va întra în casă or în ce zi den cêle usebite necurat să fie pănă seara.

47. Iar cela ce va dormi în casă să-ş spêle hainele şi să fie necurat pănă seara. Şi cel ce va mînca în casă să-ş spêle hainele şi să fie necurat pănă seara.

48. Iar întrînd preotul şi văzînd şi, iată, nu se va fi răsipit semnul stricăciunii cu răsipire în casă după ce au spoit casa, să curăţească preotul casa, că se-au vindecat semnul mişăliei.

49. Şi ca să curăţească casa, să ia 2 pasări curate, vii, şi lemn de chiedru, şi roşu răsucit şi issop.

50. Şi să junghe o pasăre într-un vas de lut preste apă vie.

51. Şi să ia lemnul cel de chedru, şi roşul cel răsucit, şi issopul, şi pasărea cea vie şi să le moaie în singele pasării cei jungheate preste apa cea vie şi să stropească cu dînsele casa de 7 ori.

52. Şi va curăţi casa cu singele pasării, şi cu apa cea vie, şi cu pasărea cea vie, şi cu lemnul cel de chedru, şi cu issopul, şi cu roşul cel răsucit.

53. Şi să sloboază pasărea cea vie afară de cetate, la cîmp, şi să se roage pentru casă şi va fi curată.

54. Aceasta iaste lêgea pentru toate sêmnele stricăciunii,

55. Stricăciunea hainelor, şi a caselor.

56. Şi ranele, şi sêmnele celor ce se vor mişăli,

57. Şi a spune în ce zi iaste necurat şi în ce zi veţ curăţi. Aceasta iaste lêgea mişăliei“./

preot şi să-i spună: «Am văzut ceva ca o plagă de lepră în casa mea.»

36. Preotul va porunci să se scoată totul din casă, înainte ca el să intre pentru a cerceta pata, că nu cumva lucrurile ce se află acolo să se facă necurate. După aceea, preotul să intre ca să cerceteze casa.

37. Preotul să cerceteze plaga. Dacă va vedea că pata de pe pereţii casei înfăţişează nişte gropiţe verzui sau roşietice care par mai adînci decît peretele,

38. Atunci preotul să iasă din casă şi să pună să se încuie casa timp de şapte zile.

39. În a şaptea zi, preotul să vină din nou şi, dacă va vedea că plaga s-a întins pe pereţii casei,

40. Atunci preotul să poruncească să fie scoase pietrele atinse de plagă şi să fie aruncate în afara cetăţii, într-un loc necurat.

41. Apoi să poruncească să se răzuiască partea dinlăuntru a casei, iar tencuiala răzuită să fie aruncată afară din cetate, într-un loc necurat.

42. Să se ia alte pietre şi să le pună în locul pietrelor aruncate şi să se ia altă tencuială, cu care să se tencuiască din nou casa.

43. Dacă plaga apare din nou şi înfloreşte în casă după ce au scos pietrele, după ce au tencuit casa,

44. Preotul să vină din nou şi, dacă va vedea că plaga s-a întins în casă, atunci este lepră vătămătoare şi este necurată.

45. Să dărîme casa, iar toate pietrele, lemnele şi tencuiala ei să le scoată în afara cetăţii, într-un loc necurat.

46. Acela care va intra în casă în timpul cît acesta este încuiată să fie necurat pînă seara.

47. Acela care se va culca în casă să-şi spele veşmintele şi să fie necurat pînă seara. Acela care va mînca în casă să-şi spele veşmintele şi să fie necurat pînă seara.

48. Dacă preotul, întorcîndu-se în casă, vede că plaga nu s-a întins după ce casa a fost tencuită din nou, să declare curată acea casă, căci plaga s-a vindecat.

49. Şi să ia, pentru a curăţi casa, două păsări, lemn de cedru, un fir stacojiu şi isop.

50. Să înjunghie una din păsări deasupra unui vas de lut cu apă de izvor.

51. Să ia apoi lemnul de cedru, isopul, firul stacojiu şi pasărea cea vie şi să le înmoaie în sîngele păsării celei înjunghiate, deasupra apei de izvor; şi să stropească de şapte ori casa.

52. Să cureţe casa cu sîngele păsării, cu apa de izvor, cu lemnul de cedru, cu isopul şi cu firul cel stacojiu.

53. Să dea drumul păsării celei vii afară din cetate, pe cîmp. Să facă astfel ispăşire pentru casă şi ea va fi curată.

54. Aceasta este legea privitoare la orice plagă de lepră şi de pecingine,

55. Lepra veşmintelor şi a caselor,

56. Umflăturile, bubele şi petele lucioase,

57. Ca să cunoască preotul cînd un anumit lucru este necurat şi cînd este curat. Aceasta este legea privitoare la lepră“./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 81, col. II

CAP 15

1. Şi zise Domnul către Moisi şi Aaron zicînd :

2. „Grăiêşte fiilor lui Israil şi vei zice către ei : «La bărbat, la bărbat la carele se va face cursură den trupul lui cursoarea lui necurată va fi.

3. Şi aceasta e lêgea necurăţiei lui, curînd sămînţa den trupul lui den cursoarea care s-au aşăzat trupul lui pren cursoare, aceasta e necurăţiia lui într-însul toate zilele cursorii trupului lui cu carele stă trupul lui pren cursoarea lui, necurăţiia lui iaste.

4. Tot patul pre carele va dormi pre el celui ce cură sămînţa necurat iaste şi tot vasul pre carele va şădea pre dînsul celui ce cură sămînţa necurat iaste.

5. Şi om carele se va atinge de patul lui îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

6. Şi cela ce şade pre vasul care şade pre el cel ce-i cură sămînţa îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

7. Şi cela ce se va atinge de trupul celui ce-i cură sămînţa îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

8. Iară de va scuipa cel ce-i cură sămînţa pre cel curat îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

9. Şi toată şaoa măgariului pre carea va încăleca cel ce-i cură sămînţa necurat<ă> va fi pănă în sară.

10. Şi tot cela ce se va atinge de toate cîte-s supt dînsul necurat va fi pănă în sară şi cela ce rădică pre êle îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

11. Şi de cîte să va atinge cel ce-i cură sămînţa şi mîinele nu i-s spălate cu apă îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

12. Şi vas de lut ce va atinge cel ce-i cură sămînţa să să sfărîme şi vasul de lemnu să să spêle cu apă şi curat va fi.

13. Iară de se va curăţi cel ce-i cură sămînţa de cursul lui şi se vor număra lui şapte zile la curăţirea lui şi-ş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă vie şi curat va fi.

14. Şi a opta zi îş va lua lui doao turturêle sau doi pui de porumbu şi le va aduce pre êle înaintea Domnului, la uşile cortului mărturiei, şi va da pre êle preotului.

15. Şi va face pre êle preotul, una pentru greşală şi una pentru ardere de tot, şi se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului de cursul lui.

16. Şi om la care va ieşi dentr-însul sămînţa în pat şi va scălda cu apă tot trupul lui şi necurat va fi pănă în sară.

17. Şi toată haina şi toată piêlea preste carea va fi sămînţă de pat şi să va spăla cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

18. Şi/muiêrea de va dormi bărbatul cu dînsa pat de

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

CAP 15

1. Și dzise Domnul cătră Moisi și Aaron dzicîndu :
2. „Grăiește fiilor Israil[1] și vei dzice cătră ei : «La om, la om la carele i să va face cursoare den trupul lui cursoarea lui necurată va fi.

3. Și acesta-i pravila necurăției lui, curînd sămînța den trupul lui den cursoarea carea iaste urdzitu trupul lui pren cursoare, aceasta-i necurăție lui întru însul toate dzilele cursorii trupului lui cu carele stă trupul lui, pren cursoarea lui, necurăție iaste lui.

4. Tot patul pre carele va dormi pre el cel înfrîntu necurat va fi și tot vasul pre carele va ședea pre însul cel înfrîntu necurat va fi.

5. Și om carele să va atinge de patul lui iș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi păn-în sară.

6. Și cela ce șade pre vasul pre cela ce ședea pre el cel înfrîntu iș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă și necurat va fi păn-în sară.

7. Și cela ci să va atinge de trupul celui înfrîntu iș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă și necurat va fi păn-în sară.

8. Iar de va ștuipi cel înfrîntu pre cel curat iș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă și necurat va fi păn-în sară.

9. Și toată șaoa preste carea va încăleca preste ea cel înfrîntu necurată va fi păn-în sară.

10. Și tot cela ci să va atinge de toate cîte-s suptu însul necurat va fi păn-în sară și cela ce le rădică pre ële spăla-ș-va hainele și să va scălda cu apă necurat va fi păn-în sară.

11. Și de cîte să va atinge cel înfrîntu și măinele nu i-s spălate iș va spăla hainele lui și să va scălda pre trup cu apă și necurat va fi păn-în sară.

12. Și vas de lut ce va atinge cel înfrîntu să s<ă> zdrobască și vasul de lemnu să s<ă> spêle cu apă și curat va fi.

13. Iar de să va curăți cel înfrîntu de cursul lui și să vor număra lui 7 dzile la curățirea lui și-și va spăla hainele lui și-ș va spăla trupul lui cu apă vie și curat va fi.

14. Și a opta dzi va lua șie doao turturêle sau doi pui de porîmbu și le va aduce pre ële înnaintea Domnului, la ușile cortului mărturiei, [15] și le va da pre ële preutului.

15. Și le va face pre ële preutul, una pentru greșeală și una pentru ardere de tot, și să va ruga pentru el preutul înnaintea Domnului den cursul lui.

16. Și la om la carele va ieși dentru însul sămînță în pat și să va scălda cu apă tot trupul lui și necurat va fi păn-în sară.

17. Și toată haina și toată piêlea preste carea va fi sămînță de pat și să va spăla cu apă și necurat va fi păn-în sară.

18. Și/muiêre de va dormi bărbatul cu

CAP 15

1. Și grăi Domnul cătră Moisi și cătră Aáron zicînd :
2. „Grăiți feciorilor lui Israil și le ziceț : «Bărbatului căruia va fi cúrăre de trupul lui cúrărea lui necurată iaste [1].

3. Și acesta iaste lêgea necurăției. Sămînța carea cúră den trupul lui și den cúrărea den carea se tocmêște trupul lui întru curăre aceasta iaste necurăția lui ; toate zilele cúrării trupului lui cu carea iaste tocmit trupul lui întru cúrărea lui, necurăția trupului lui iaste.

4. Tot patul pre care va dormi cel frînt [2] necurat va fi și tot vasul pre care va șădea cel ce ș-au vărsat sămînța desupra lui necurat va fi.

5. Și omul carele se va atinge de patul lui să-ș spêle hainele și să-ș scalde trupul cu apă și să fie necurat pănă seara.

6. Și cela ce va șădea pre vasul cela ce au șăzut desupra lui cela ce ș-au vărsat sămînța [3] să-ș spêle hainele și să se scalde cu apă și să fie necurat pănă seara.

7. Cela ce se va atinge de trupul celui ce ș-au vărsat sămînța să-ș spêle hainele și să se scalde cu apă și să fie necurat pănă seara.

8. Iar de se va atinge cel ce ș-au vărsat sămînța de cel curat să-ș spêle hainele și să se spêle cu apă și va fi curat pănă seara.

9. Și toată șaoa pre carea va încăleca cel ce ș-au vărsat sămînța necurată va fi pănă seara.

10. Și tot cel ce se va atinge măcară or de fieștece ce va fi supt dînsul necurat să fie pănă seara și cela ce le va rădica să-ș spêle hainele și să se scalde cu apă și să fie necurat pănă seara.

11. Și de ce se va atinge cel ce ș-au vărsat sămînța și nu ș-au fost spălat măinele cu apă să-ș spêle hainele și să se scalde cu apă la trup și să fie necurat pănă seara.

12. Și vasul de lut de care se va atinge cela ce ș-au vărsat sămînța să se spargă, iar vasul de lemn să se spêle cu apă și va fi curat.

13. Iar de se va curăți cela ce ș-au vărsat sămînța de vărsarea seminței sale [4], să-ș socotească 7 zile de curățirea sa și să-ș spêle hainele și să-ș scalde trupul cu apă vie și va fi curat.

14. Iar a opta zi să ia 2 pui <de> [5] porumb sau 2 pui de turturea și să-i aducă înaintea Domnului, la ușa cortului mărturiei, și să-i dea preotului.

15. Și să-i facă, 1 pentru greșală, altul spre arderea de tot și se va ruga preotul pentru dînsul înaintea Domnului de cúrărea lui.

16. Și omul căruia se va vărsa sămînța în pat să-ș spêle trupul cu apă tot și să fie pănă seara necurat.

17. Și toată haina și toată piêlea preste care va fi sămînța de pat să se spêle cu apă și să fie necurată pănă seara.

18. Și/de va dormi bărbatul cu muiêrea

CAP. 15

Stări de necurățenie ale bărbatului și ale femeii

1. Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron zicîndu-le :
2. „Vorbiți fiilor lui Israel și spuneți-le : «Cînd un bărbat are o scurgere din trupul lui, această scurgere este necurată.

3. Aceasta este necurățenia lui, pricinuită de scurgere ; fie că trupul lui îngăduie să se facă scurgerea, fie că o oprește, el este necurat.

4. Orice pat pe care se va culca bărbatul care are o scurgere va fi necurat și orice lucru pe care se va așeza va fi necurat.

5. Oricine se va atinge de patul lui să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

6. Acela care se va așeza pe lucrul pe care a stat cel care are scurgerea să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

7. Acela care se va atinge de trupul celui care are scurgerea să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

8. Dacă cel care are scurgerea va scuipa pe un om curat, acesta să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

9. Orice șa pe care va încăleca cel care are scurgerea necurată va fi.

10. Oricine se va atinge de vreun lucru care s-a aflat sub el va fi necurat pînă seara. Cel care va umbla cu asemenea lucruri să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

11. Oricine se va atinge de cel care are scurgerea și nu-și va spăla mîinile cu apă să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

12. Orice vas de lut pe care îl va atinge cel care are scurgerea să fie spart, iar orice vas de lemn să fie spălat cu apă.

13. Cînd cel care are scurgerea va fi curățit de scurgerea sa, să numere șapte zile pentru curățirea sa. Să-și spele veșmintele, să-și scalde trupul în apă de izvor și va fi curat.

14. În a opta zi să ia două turturele sau doi pui de porumbel, să vină înaintea Domnului, la ușa cortului întîlnirii și să le dea preotului.

15. Preotul să le jertfească astfel : una ca jertfă pentru păcat și cealaltă ca arderе de tot. Și să facă preotul ispășire pentru el înaintea Domnului, pentru scurgerea lui.

16. Bărbatul care va avea o scurgere de sămînță întîmplătoare să-și spele tot corpul în apă și va fi necurat pînă seara.

17. Orice veșmînt și orice piele atinse de această scurgere de sămînță să fie spălate cu apă și vor fi necurate pînă seara.

18. Dacă/un bărbat s-a culcat cu femeia

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 82, col. I

sămînță și să vor scălda cu apă și necurați vor fi pănă în sară.

19. Și muiêrea carei va fi curîndu-i sînge și va fi cursul ei în trupul ei șapte zile va fi în necurățiia ei. Tot cela ce se va atinge de ea necurat va fi pănă în sară.

20. Și tot pre carele se va culca pre el 'a necurățiia ei necurat va fi și tot pre carele va ședea pre el necurat va fi.

21. Și tot carele se va atinge de patul ei iș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi pănă în sară.

22. Și tot cela ce să va atinge de tot vasul preste care va ședea pre el iș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă și necurat va fi pănă în sară.

23. Iară de va fi ea în patul ei sau pre vasul pre carele șade ea, cînd să va atinge el de ea, necurat va fi pănă în sară.

24. Iară de se va culca cineva cu ea în pat și se va face necurățiia ei pre dînsul, necurat va fi șapte zile și tot patul pre carele va dormi pre el necurat va fi.

25. Și muiêrea de-i va cură cursoare de sînge zile multe nu în vrêmea necurăției ei, măcară de va și cură după necurățiia ei, toate zilele cursorii necurățiii ei ca și zilele necurățiii ei, necurată va fi.

26. Și tot patul pre care va dormi pre dînsul toate zilele cursorii ei după zăcêrea necurățiii ei va fi ei și tot vasul pre carele va ședea pre el necurat va fi, dupre necurățiia ce are pre sine.

27. Tot cel ce să atinge de dînsa necurat va fi și-ș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi pănă în sară.

28. Iară de se va curăți de cursul ei și se vor număra ei șapte zile și după acêea se va curăți.

29. Și a opta zi iș va lua ei doao turturêle sau doi pui de porumbu și le va aduce pre acêstea la preot, la ușa cortului mărturiei.

30. Și va face preotul una pentru păcat și alta pentru ardere de tot și se va ruga pentru ea preotul înaintea Domnului de cursul necurăției ei.

31. Și ferit să faceți pre fiii lui Israil de necurățiia lor și nu vor muri pentru necurățiia lor, cînd vor pîngări ei cortul mărturiei carele iaste întru dînșii.

32. Aceasta e lêgea celui ce-i cură sămința și de va ieși de la neștiine sămință de pat ca să să pîngărească într-însa,

33. Și celia ce are pre sine întru necurățiia ei și s-au înfrînt în curgerea lui, bărbatul au fămêia, și bărbatului carele va dormi cu cêea ce are pre sine».

CAP 16

1. Și grăi Domnul cătră Moisi după ce-au murit cei doi feciori ai lui Aaron, cînd aducea ei foc striin înaintea Domnului și muriră.

2. Și zise Domnul cătră Moisi: „Grăiêște cătră Aa/ron,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

însă pat de sămînță și să vor scălda cu apă și necurați vor fi păn-în sară.

19. Și muiêrea careai va fi curînd singe și va fi cursul ei întru trupul ei 7 dzile va fi întru necurățiia ei. Tot cela ci să va atinge de ea necurat va fi păn-în sară.

20. Și tot pre carele să va culca pre el la necurățiia ei necurat va fi păn-în sară și tot pre carele va ședea pre el necurat va fi.

21. Și tot carele să va atinge de patul ei iș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi păn-în sară.

22. Și tot cela ci să va atinge de tot vasul preste carele va ședea pre el iș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă și necurat va fi păn-în sară.

23[22]. Iar de va fi ea în pat sau pre vasul pre carele șade ea, cîndu să va atinge el de ea, necurat va fi păn-în sară.

24[23]. Iar de să va culca cineva cu ea în pat și să va face necurățiia ei preste însul, necurat va fi 7 dzile și tot patul pre carele va dormi pre el necurat va fi.

25[24]. Și muiêre de va cură cursoare de singe dzile multe nu în vrêmea necurăției ei, macar de va și cură după necurățiia ei, toate dzilele cursorii necurăției ei ca și dzilele necurăției ei, necurată va fi.

26[25]. Și tot patul pre carele va dormi pre el[a] toate dzilele cursorii ei după dzăcêrea necurăției ei va fi la însă și tot vasul pre carele va ședea pre el necurat va fi, după necurățiia cîndu are pre sine.

27[26]. Tot cel ci să atinge de însă necurat va fi și-ș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi păn-în sară.

28[27]. Iar de să va curăți de cursul ei și să vor număra ei 7 dzile și după acêea să va curăți.

29[28]. Și înn-a opta dzi va lua șie doao turturêle au 2 pui de porîmbu și le va aduce pre acêstea la prcutul, la ușa cortului mărturici.

30[29]. Și va face preutul una pentru păcat și alta pentru ardere de tot și să va ruga pentru ea preutul înnaintea Domnului de la cursul necurăției ei.

31[30]. Și nu faceți pre fiii lui Israil feriți den necurățiele lor și nu vor muri pentru necurățiia lor, cîndu vor pîngări ei cortul mărturiei carele iaste întru înșii.

32[31]. Aceasta-i lêgea celui înfrîntu și de va ieși la neștine sămînță de pat ca să s<ă> pîngărească întru însă,

33[32]. Și celia ce are pre sine întru necurățiia ei și s-au înfrîntu întru cursul lui, bărbatul au fămêia, și bărbatul carele va dormi cu cêea ce are pre sine »".

CAP 16

1. Și grăi Domnul cătră Moisi după ce au murit cei 2 feciori a lui Aaron, cîndu aducea ei foc striin înnaintea Domnului și muriră.

2. Și dzise Domnul cătră Moisi : „Grăiêște cătră Aa/ron, fratele tău, și nu între preste

lui sămînță de pat, să se spêle cu apă și să fie necurat pănă seara.

19. Muierii căriia îi va cură singele și va fi cúrărea ei în trupul ei 7 zile să fie în spurcăciunea ei [20] și tot ce se va atinge de dînsa necurat va fi pănă seara.

20[21]. Și pre tot pre ce se va culca și pre ce va ședea în cúrărea ei necurat va fi.

21[22]. Și tot cel ce se va atinge de patul ei să spêle hainele sale și să-ș spêle trupul cu apă și să fie necurat pănă seara.

22[23]. Și tot orcine se va atinge de vasul pre carele va ședea să-ș spêle hainele și să se scalde cu apă și să fie necurat pănă seara.

23. Iar de va și fi ea pre pat sau pre dichis pre carele va ședea ea, cînd se va atinge el de dînsa, necurat să fie pănă seara.

24. Iar de se va culca cinevaș cu dînsa în pat și va fi necurățiia ei pre dînsul, necurat să fie acela 7 zile și tot patul pre care se va culca necurat va fi.

25. Și muiêrea căriia-i va cúră cúrărea singelui în multe zile, iar nu numai în vrêmea spurcăciunii ei, și de-i va cură după spurcăciunea ei în toate zilele curărea necurăției ei ca și în zilele spurcăciunei ei, necurată să fie.

26. Și tot patul pre care se va culca în toate zilele cúrării ei necurat va fi și tot dichîsul pre care va ședea spurcat va fi, după necurățiila spurcăciunii ei.

27. Și tot cel ce se va atinge de dînsa necurat va fi ; să-ș spêle hainele și să-ș scalde trupul cu apă și să fie necurat pănă seara.

28. Iar de se va curăți de necúrărea ei, să-ș socotească 7 zile și după acêlea să se curățească.

29. Iar a opta zi să ia 2 pui de turturea sau 2 pui de porumb și să-i aducă la preot, la ușile cortului mărturiei.

30. Și să facă preotul 1 pentru greșală, altul spre arderea de tot și să se roage preotul pentru dînsa înaintea Domnului de cúrărea necurăției ei.

31. Și să faceț pre feciorii lui Israil să se teamă și să se ferească de necurățiile lor și nu vor muri pentru necurățiia lor, cînd vor pîngări ei cortul mărturiei care iaste între dînșii.

32. Aceasta iaste lêgea celui ce-ș va vărsa sămînța de va cúră cuiva sămînța de pat dentr-însul ca să se pîngărească într-însa,

33. Și ceiia ce-i va cúră singele în spurcăciunea ei și cela ce-ș va vărsa sămînța cu cúrărea sa, partea bărbătească sau muiereas-că, și bărbatul carele se va culca cu muiêrea care are pre sine necurăție».

CAP 16

1. Și grăi Domnul cătră Moisei după moartea celor 2 feciori ai lui Aáron, deaca aduseră foc strein înaintea Domnului și periră.

2. Și zise Domnul lui Moisei : „Grăiêște frăține-tău, lui Aá/ron, și-i zi să nu între

sa și s-a petrecut o scurgere de sămînță, ei să se spele amîndoi cu apă și vor fi necurați pînă seara.

19. Femeia care va avea o scurgere, și anume o scurgere de sînge din trupul ei, să rămînă șapte zile în stare de necurățenie. Oricine se va atinge de ea va fi necurat pînă seara.

20. Orice pat în care se va culca ea în timpul necurățeniei ei va fi necurat ; orice lucru pe care se va așeza ea va fi necurat.

21. Oricine se va atinge de patul ei să-și spele veșmintele, să se scalde în apă și va fi necurat pînă seara.

22. Oricine se va atinge de vreun lucru pe care s-a așezat ea să-și spele veșmintele, să se scalde în apă și va fi necurat pînă seara.

23. Dacă se află ceva pe patul ei sau pe lucrul pe care s-a așezat ea, oricine va atinge aceste lucruri va fi necurat pînă seara.

24. Dacă se culcă un bărbat cu ea și va fi atins de necurățiia femeii, acest bărbat va fi necurat timp de șapte zile și orice pat în care se va culca el necurat va fi.

25. Dacă unei femei îi va curge sînge timp de mai multe zile în afara sorocului ei obișnuit, sau dacă scurgerea va dura mai mult decît de obicei, atunci ea va fi necurată tot timpul acestei scurgeri, ca în zilele sorocului ei.

26. Orice pat în care ea va dormi în zilele acestei scurgeri va fi ca și patul din vremea sorocului ei ; orice lucru pe care ea se va așeza va fi necurat ca și în zilele sorocului ei.

27. Oricine se va atinge de aceste lucruri va fi necurat ; să-și spele veșmintele, să se scalde în apă și va fi necurat pînă seara.

28. După ce se va curăți de scurgeria ei, să numere șapte zile și după aceea va fi curată.

29. În ziua a opta, să ia două turturele sau doi pui de porumbel și să-i aducă preotului, la ușa cortului întîlnirii.

30. Preotul să le jertfească astfel : una ca jertfă pentru păcat și cealaltă ca ardere de tot. Și să facă preotul ispășire pentru ea înaintea Domnului, pentru scurgerea ei.

31. Așa să feriți pe fiii lui Israel de necurățeniile lor, ca să nu moară din pricina necurățiilor lor dacă ar pîngări cortul întîlnirii, care se află în mijlocul lor.

32. Aceasta este legea pentru bărbatul care are o scurgere oarecare și pentru acela care are o scurgere de sămînță prin care ajunge necurat,

33. Ca și pentru femeia care se află în sorocul ei lunar, pentru bărbatul sau femeia care au o scurgere și pentru bărbatul care se culcă cu o femeie necurată.»"

CAP. 16

Ziua ispășirii

1. Și a vorbit Domnul lui Moise, după moartea celor doi fii ai lui Aaron, care au adus înaintea Domnului foc străin și au murit.

2. Și a zis Domnul lui Moise : „Spune-i fratelui tău Aa/ron să nu intre oricînd în-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 82, col. II

рóн фрáтетъ, шн нꙋ ѫ̂тре прéсте тóт чáсꙋ
ла сфжнтъ, маи ѫ̂лъꙋнтрꙋ дѐ ѫ̂коперемжнтъ
ѫ̂фаца ѫ̂коперемжнтꙋлꙋй, кáре ѫ̂сте прéсте
кꙋвотꙋл мъртꙋрíей, шн нꙋва мꙋрн, пéнтрꙋ
кѣ ѫ̂трꙋ нóр мѣкóн áрѣта прѣ тжртъвник ·
Ашà ва ѫ̂тра ѫ̂арóн ла сфжнт, кꙋ внцéл дéн
ваи пéнтрꙋ грешáлѣ, шн тéрѣчe ла áрдере дѐ
тóт · Шн ѫ̂хáннъ дѐ íн сфинцитъ сѣва ѫ̂
врѣкà, шн нтдрáун дѐ íнь вор фн прéсте трꙋ
пꙋлꙋй, шн кꙋ брáꙋ дѐ íнь сева ѫ̂чúнце, шн
кнѣзъ дѐ íнь, ѫ̂шва пꙋне, хáнне сфинтe сжн,
шншва спъла кꙋ áпѣ Тóт трꙋпꙋл лꙋй, шн ва
ѫ̂врѣка áчѣстa · Шн дéла áдꙋнáрѣ фíнгалор
лꙋй Израíль, ва лꙋà дóй цáпи дéн кáпре пéнтрꙋ
пѣкáтъ, шн оꙋн тéрѣчe, пéнтрꙋ áрдере дéтó ·
Шн ва áдꙋче áарóн внцéлꙋà чéл пéнтрꙋ грешá
ла чéла áлꙋй, шн сева рꙋгà пéнтрꙋ ѐль шн пéн
трꙋ кáса лꙋй · Шн ва лꙋà чéн дóй цáпи, шн
ва пꙋне прѐ ѐи нáинтѣ дмнꙋлꙋй ажгъ оꙋшакꙋ
тꙋлꙋй, мъртꙋрíи · Шн ва пꙋне áарóн прѐ
чéи дóй цáпи сóрци, оꙋнсóрт дмнꙋлꙋй, шн ла
сóртъ челꙋй дѐ слобóзнтъ · Шн ва áдꙋ
че áарóнь цáпꙋл прекáрелe áꙋ венít прѐ ѐль
сóртꙋл дмнꙋлꙋй, шнва áдꙋче пéнтрꙋ
грешáлѣ, шн цáпꙋà прекáрелe ѣавени прѐ ѐль сѐ
тꙋà чéлꙋй дѐ слобóзнтъ · Ѧлва пꙋне вíꙋ ѫ̂
нáинтѣ дмнꙋлꙋй, кастъгрóаце пéнтрꙋ ѐль, пéн
трꙋ кастътримíцъ прѐ ѐль ла слобозéнце, шнва
лѣса преджнсꙋл ѫ̂пꙋстíе, шн ва лꙋà цáпꙋà прѐ
джнсꙋà фърѣделéгилелор ла пжмжнт неоꙋвлт ·
Шн ва áдꙋче áарóнь внцéлꙋà чéл пéнтрꙋ грешá
лѣ áлꙋй, шн сева рꙋгà пéнтрꙋ ѐль шн пéнтрꙋ
кáса лꙋй, шн ва жꙋнгà внцéлꙋà чéл пéнтрꙋ гре
шáлѣ áлꙋй · Шн ва лꙋà кѣцíа плúнт дѐ
кърѣꙋни дефóк, дéжжртъвникꙋà чe ѫ̂сте ѫ̂наин
тѣ дмнꙋлꙋй · Шнш ва оꙋмплѣ мжнле дѐ
тъмжа токмúрѣй мърꙋнтъ, шн ва áдꙋче маи
ѫ̂лъꙋнтрꙋ дѐ ѫ̂коперемжнтъ, шн ва пꙋне тъмжа
прéсте фóкъ, ѫ̂наинтѣ дмнꙋлꙋй, шн ва ѫ̂коперѣ
фꙋмꙋл тъмжей жжртжвникꙋà чел прéсте мър
тꙋрíй, шн нꙋва мꙋрн. Шн ва лꙋà дéн сжнце
ле внцéлꙋлꙋй, шн вастропи кꙋ дѣгетꙋл прéсте
жжртъвникъ кътрѣ рѣсърит, декътрѣ фаца
ѫ̂коперемжнтꙋлꙋй, вастропи дѐ ѕ, Óри дéн сжце
кꙋ дѣгетꙋà лꙋй · Шн вакꙋнгà цáпꙋà чел
пéнтрꙋ пъкáтъ чел дела норóд ѫ̂наинтѣ дмнꙋ
лꙋй, шн ва сънгà дéн сжнцеле лꙋй маи ѫ̂лъꙋ
трꙋ дѐ ѫ̂коперемжнт, шн вафаче сжнцеле лꙋй ѫ̂
чéкнѣ áꙋфъкꙋт сжнцеле внцéлꙋлꙋй, шн вастро
пи сжнцеле лꙋй прéсте жжртъвник, декътрѣ фа
ца жжртъвникꙋлꙋй · Шн вакꙋгà прe сфинтѣ
пéнтрꙋ нкꙋрѣцíнае фíгалор лꙋй Израíль, шн де
прéдовѣцнае лор пéнтрꙋ тоате грешáлелор, шн
ашà вафаче кортꙋлꙋй мъртꙋрíей чéи оꙋрзнте,
ѫ̂мжлокꙋà некꙋрѣцíй лор · Шн тот óмꙋл
нꙋ вафи ѫ̂кортꙋл мъртꙋрíей, мергжндо ѐль
кастъгроаце ла сфинтъ, пжнѣ ва ѣши, шн сева
рꙋгà пéнтрꙋ сíне шн пéнтрꙋ кáса лꙋй, шн пéн
трꙋ тоатъ áдꙋнáрѣ лꙋй Израíль · Шн ва ѣши нѐ
прѐ

frate-tău, şi nu între preste tot ceasul la sfînt mai înlăuntru de acoperemînt în faţa acoperemîntului care iaste preste chívotul mărturiei şi nu va muri, pentru că întru nor mă voiu arăta pre jîrtăvnic.

3. Aşa va întra Aaron la sfînt : cu viţel den vaci pentru greşală şi berbêce la ardere de tot.

4. Şi în haină de in sfinţită să va îmbrăca şi nădragi de in vor fi peste trupul lui şi cu brîu de in se va încinge şi chivără de in îş va pune, haine sfinte sînt, şi-ş va spăla cu apă tot trupul lui şi va îmbrăca acêstea.

5. Şi de la adunarea fiilor lui Israil va lua doi ţapi den capre pentru păcat şi un berbêce pentru ardere de tot.

6. Şi va aduce Aaron viţelul cel pentru greşala, cela al lui, şi se va ruga pentru el şi pentru casa lui.

7. Şi va lua cei doi ţapi şi-i va pune pre ei naintea Domnului, lîngă uşa cortului mărturiei.

8. Şi va pune Aaron pre cei doi ţapi sorţi : un sort Domnului şi alt sort celui de slobozit.

9. Şi va aduce Aaron ţapul pre carele au venit pre el sortul Domnului, şi-l va aduce pentru greşală,

10[9]. Şi ţapul pre carele va veni pre el sortul celui de slobozit [10] îl va pune viu înaintea Domnului, ca să să roage pentru el, pentru ca să-l trimiţă pre el la slobozenie şi-l va lăsa pre dînsul în pustie şi va lua ţapul pre dînsul fărădelegile lor la pămînt neumblat.

11. Şi va aduce Aaron viţelul cel pentru greşală al lui şi se va ruga pentru el şi pentru casa lui şi va junghea viţelul cel pentru greşală al lui.

12. Şi va lua căţiia plină de cărbuni de foc den jîrtăvnicul ce iaste înaintea Domnului.

13. Şi-ş va umplea mînile de tămîia tocmirii măruntă şi va aduce mai înlăuntru de acoperemînt şi va pune tămîia preste foc înaintea Domnului şi va acoperi fumul tămîiei jîrtăvnicul cel preste mărturii şi nu va muri.

14. Şi va lua den sîngele viţelului şi va stropi cu dêgetul preste jîrtăvnic cătră răsărit de cătră faţa acoperemîntului, va stropi de 7 ori den sînge cu dêgetul lui.

15. Şi va junghea ţapul cel pentru păcat cel de la norod înaintea Domnului şi va băga den sîngele lui mai înlăuntru de acoperemînt şi va face sîngele lui în ce chip au făcut sîngele viţelului şi va stropi sîngele lui preste jîrtăvnic de cătră faţa jîrtăvnicului.

16. Şi va ruga pre sfîntul pentru necurăţiile fiilor lui Israil şi de strîmbătăţile lor pentru toate greşalele lor ; şi aşa va face cortului mărturiei cei urzite în mijlocul necurăţiii lor.

17. Şi tot omul nu va fi în cortul mărturiei mergînd el ca să să roage la sfînt pănă va ieşi şi se va ruga pentru sine şi pentru casa lui şi pentru toată adunarea lui Israil.

18. Şi va ieşi/pre jîrtăvnicul carele iaste înaintea Domnu-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

tot ceasul la sfintu mai inlontru de acoperemintu in fața acoperemintului care iaste preste săcriiul mărturiei și nu va muri, pentru că intru nor mă voi afla pre acoperemint.

3. Așea va intra Aaron la sfintu : cu un viță̆l den vaci [1] pentru greșeale și berbêci pentru ardere de tot.

4. Și haină de in sfințită să va îmbrăca și nădragi de in vor fi preste trupul lui și briu de in să va încinge și chivără de in îș va pune în cap, haine svinte sintu, și să va spăla cu apă tot trupul lui și le va îmbrăca pre acêstea.

5. Și de la adunarea fiilor Israil [2] va lua 2 țapi den capre pentru păcat și un berbêce pentru ardere de tot.

6. Și va aduce Aaron viță̆lul cel pentru greșeală, cela al lui, și să va ruga pentru el și pentru casa lui.

7. Și va lua pre cei 2 țapi și-i va pune pre ei înnaintea Domnului, lîngă ușea cortului mărturiei.

8. Și va pune Aaron pre cei 2 țapi sorți: sorțu unul Domnului și sorțul unul celui de slobodzit.

9. Și va aduce Aaron țapul pre carele au venit pre însul sorțul Domnului, și va aduce pentru greșeale.

10[9]. Și pre țapul pre carele va veni preste el sorțul celui de slobodzit [10] îl va pune viu înnaintea Domnului ca să s<ă> roage preste el pentru ca să-l trimiță pre însă la slobodzenie și-l va lăsa pre însă în pustiiu și va lua țapul pre însul fărdelegile lor la pămîntu necălcat.

11. Și va aduce Aaron viță̆lul cel pentru greșeale al lui și să va ruga pentru eluș și pentru casa lui și va junghea pre viță̆l cel pentru greșeale lui.

12. Și va lua cădelnița[3] plină de cărbuni de foc den jirtăvnicul ce iaste înnaintea Domnului.

13. Și-ș va împlea mînule de tămîie tocmire mănuntă și va aduce mai înlontru decît acoperemîntul și va pune tămîie preste foc înnaintea Domnului și va acoperi fumul tămîiei acoperemîntul cel preste mărturii și nu va muri.

14. Și va lua den sîngele viță̆lului și va stropi cu dêgetul pre jirtăvnic cătră răsărit de cătră fața acoperemîntului, de 7 ori va stropi den sînge cu dêgetul lui.

15. Și va junghea țapul cel pentru păcat cel de la nărod înnaintea Domnului și va băga den sîngele lui mai înlontru decît acoperemîntul și va face sîngele lui în ce chip au fostu sîngele viță̆lului și va stropi den sîngele lui pre acoperemînt de cătră fața acoperemîntului.

16. Și va ruga sfîntul pentru [4] necurățiele fiilor lui Israil și de strîmbătățile lor pentru toate greșêle <le> lor; și așea vei face cortului mărturiei cei urdzite în mijlocul necurăției lor.

17. Și tot omul nu va fi în cortul mărturiei mergîndu el ca să s<ă> roage la sfîntu pân-va ieși și să va ruga pentru sîne și pentru casa lui și pentru toată adunarea lui Israil.

18. Și va ieși/pre jirtăvnic carele iaste preste toată vrêmea în sfînta înlăuntrul zăvêsei înaintea fêței curățirei carea înaintea sicriului mărturiei iaste, să nu moară, că în nor mă voiu arăta pre acoperemînt.

3. Și așa să între Aáron în sfînta : cu viței den cireadă pentru păcat și berbêce pentru ardere de tot.

4. Și să se îmbrace în haină de pînză den sfîntă și nădragi de pînză să fie pre trupul lui și cu briu de pînză să se încingă și îșlic de pînză să-ș puie în cap, că haine sfînte sînt, și să-ș scalde tot trupul cu apă și să se îmbrace într-însele.

5. Și să ia de la toată adunarea feciorilor lui Israil 2 țapi den capre pentru păcat și un berbêce în arderea de tot.

6. Și să aducă Aáron vițeĭlul care iaste pentru greșala sa și să se roage pentru sîne și pentru casa lui.

7. Și să ia 2 țapi și să-i puie înaintea Domnului la ușile cortului mărturiei.

8. Și să arunce Aaron sorți pre amîndoi țapii: un sort al Domnului, iar alt sort al slobozirei.

9. Și să aducă Aáron țapul pre care au căzut sortul Domnului și să-l aducă pentru greșală.

10. Iar țapul pre care au căzut soarta slobozirei să-l puie înaintea Domnului viu, ca să se roage de dînsul, și ca să-l sloboaze în slobozire și să-l sloboază în pustie și să ia țapul asupra lui fărădelegile lor în pămînt neumblat.

11. Și să aducă Aáron vițeĭlul carele iaste pentru greșala sa și să se roage pentru sîne și pentru casa sa și să junghe vițeĭlul carele iaste pentru păcatul lui.

12. Și să ia căției plină de cărbuni de foc de la altariul care iaste înaintea Domnului.

13[12]. Și să-ș umple mâinele de tămîie tocmită, curată, și să o aducă înlăuntru supt acoperemînt [13] și să puie tămîia pre cărbuni înaintea Domnului și va acoperi fumul tămîiei acoperemîntul care iaste preste mărturiia lor și nu va muri.

14. Și să ia den sîngele vițeĭlului și să stropească cu dêgetul spre curățire spre răsărit înaintea fêței curățirei și să stropească de șapte ori den sînge cu dêgetul său.

15. Și să junghe țapul carele iaste pentru păcat cel de nărod înaintea Domnului și să ducă den sîngele lui înlăuntru supt zăvasă și să facă sîngelui lui cum au făcut sîngelui vițeĭlului și să stropească cu sîngele lui altariul înaintea curățirii.

16. Și să curățească sfîntul den sfînte den necurățiile feciorilor lui Israil și den nedireptățile lor de toate necurățiile lor; și așa să faci cortul mărturiei carele iaste urzit într-înșii pren mijlocul necurăției lor.

17. Și nici un om să nu fie în cortul mărturiei cînd va mérge el în sfînt să se roage pînă ce va ieși și să se roage pentru sîne și pentru casa sa și pentru toată strînsura feciorilor lui Israil.

18. Și să ia/să la altar carele iaste înaintea lăuntrul sfîntului lăcaș, dincolo de perdea, înaintea capacului de aur care se află pe chivot, ca să nu moară; căci mă voi arăta într-un nor deasupra capacului.

3. Aaron va intra la sfîntul lăcaș astfel: cu un junc drept jertfă pentru păcat și un berbece pentru arderea de tot.

4. Să se îmbrace cu tunica de in sfințită și să-și acopere trupul cu nădragi de in; să-și încingă brîul de in și să-și acopere capul cu mitra de in. Acestea sînt veșmintele sfinte cu care se va îmbrăca după ce-și va spăla cu apă tot trupul.

5. De la adunarea fiilor lui Israil să primească doi țapi ca jertfă pentru păcat și un berbece pentru arderea de tot.

6. Apoi Aaron să-și aducă juncul său ca jertfă pentru păcat și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui.

7. Să ia cei doi țapi și să-i înfățișeze înaintea Domnului, la ușa cortului întîlnirii.

8. Să arunce Aaron sorții pentru cei doi țapi: un sorț pentru Domnul și un sorț pentru Azazel.

9. Să ia Aaron țapul pe care a căzut sorțul pentru Domnul și să-l înfățișeze ca jertfă pentru păcat.

10. Iar țapul pe care a căzut sorțul pentru Azazel să fie adus viu înaintea Domnului, ca să se facă ispășire și să fie alungat în pustiu, pentru Azazel.

11. Aaron să aducă juncul drept jertfă pentru păcatul său și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui. Să înjunghie juncul adus ca jertfă pentru păcatul său.

12. Să ia o cădelniță plină cu cărbuni aprinși de pe altarul de dinaintea Domnului și doi pumni cu tămîie înmiresmată mărunțită. Să ducă lucrurile acestea dincolo de perdea.

13. Să pună tămîia deasupra focului dinaintea Domnului, așa încît fumul tămîiei să acopere capacul de aur de pe chivotul mărturiei, ca să nu moară.

14. Să ia din sîngele juncului și să stropească cu degetul spre latura dinspre răsărit a capacului de aur; să stropească apoi de șapte ori cu degetul, cu sînge, înaintea capacului de aur al chivotului.

15. Și să înjunghie țapul adus ca jertfă pentru păcatul poporului și să-i aducă sîngele înlăuntru, după perdea. Cu acest sînge să facă la fel cum a făcut cu sîngele juncului, adică să-l stropească spre capacul de aur și deasupra capacului de aur al chivotului.

16. Așa să facă ispășire pentru sfîntul lăcaș, din pricina necurățiilor fiilor lui Israel, a nelegiuirilor și a tuturor păcatelor lor; tot astfel să facă și pentru cortul întîlnirii, care se află cu ei în mijlocul necurățiilor lor.

17. Să nu fie nimeni în cortul întîlnirii, de cînd va intra Aaron ca să facă ispășirea în sfîntul lăcaș și pînă cînd el va ieși. Să facă ispășire pentru sine și pentru casa lui și pentru întreaga adunare a lui Israel.

18. Apoi să iasă /la altarul care se află

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 83, col. I

пре сѫртѣ́вникѹ́ кáреле мѣ́сте ѳнаи́нтѣ дóмнѹ
лѹй, шѝ себа рѹгá пре дóмнѹл, шѝ кáлдѣ дéсѫ
ѵеле внцелáлѹй, шѝ дéн сѫнѵеле цáпѹлѹй, шѝ ва
пѹне прéсте коáрнеле сѫртѣ́вникѹлѹй ѳпрéжѹр.
ιθ Шѝ вастрóпѝ прéсте éл дéн сѫнѵе кѹ дéѳѵтѹл
лѹй дé, ζ, óри, шѝ ва кѹрѫцѝ прéл, шѝ ва
сфѫнцѝ пре éл, дéн нецѹрѫцѝнеле фúнлор лѹй Ісраи́л.
κ Шѝ вастъвршѝ рѹгáндѹ сфѫнтѹл, шѝ кóртѹл
мъртѹрíей, шѝ сѫртѣ́вникѹл, шѝ пéнтрѹ пре
сѫцѝ вакѹрѫцѝ, шѝ вá адѹче пре цáпѹл чел вúѹ.
κα Шѝ вапѹнé Ааро́нь а́мѫндоао мáнеле лѹй прéсте
кáпѹл цáпѹлѹй чéлѹй вúѹ, шѝ ва рѣскýмпъра
прéсте éл, тóате фърѣделéгиле фúлор лѹй Ісраи́л,
шѝ тóате стрáмбътъцúле лор, шѝ тоате гре
шáлеле лор, шѝ леа пѹне пре мáле пре кáпѹл ца
пѹлѹй чéлѹй вúѹ, шѝ ва трими́не нѹмáй де
κβ óмь гáта ѳпѹстíе. Шѝ ва лѹа цáпѹл
прéсте éл фърѣделéгиле лор ла пъмáнтъ неки
κг нáт, шѝ ва трими́не пре цáл дапѹстíе. Шѝ
ва ѳтра Ааро́нь ла кóртѹл мъртѹрíей, шѝ се
ва дезбрáка дéвешмáнтѹл чéл де ínнь кáреле лѹ
фóсть ѳбръкáт ѳтрáндь éл ла сфѫ́нть, шѝ
κδ вапѹне пре éл акóло. Шѝ ва спăла трѹпѹл
лѹй кѹ áпъ ла́кѹ сфѫ́нть, шѝ себа ѳбръка ѳбéш
мáнтѹл лѹй, шѝ éшѝндь вафáре а́рделе чéле
дéтóт áлелѹй, шѝ прѣтими́ле чéле дéтóт áле
норóдѹлѹй, шѝ себа рѹгá пéнтрѹ сúне, шѝ пéн
трѹ кáса лѹй, шѝ пéнтрѹ норóдь кашѝ пéнтрѹ
κε прéсѫцѝ. Шѝ сúлѹ чéл пéнтрѹ пъкáт ѳл
κς ва áдѹче пре сѫртѣ́вник. Шѝ чéла чева сло
бозѝ пре цáпѹл чéл Осéбит ллалтáре, ѳшкáпъ
лá хáнеле лѹй, шѝш вaспълá трѹпѹлúй кѹ á
κζ пъ, шѝ дѹпъ а́ѵѣа ва ѳтра ѳтáбъръ. Шѝ
вицелѹй чéл пéнтрѹ пъкáт, шѝ цáпѹл чéл пéн
трѹ пъкáт, кѣ́рора сúнгеле лор сúнт áдус ѳл
ѹнтрѹ касъѳрóаце ѳчéл сфѫнть, вор скóате пре
мáле áфáрь дéн тáбъръ, шѝ вор áрде пре дúнселе
ѳфóк, шѝ пéлеле лор шѝ кѣрнúрнеле лор, шѝ балéга
κη лор. Шѝ чéла чева áрде пре мáле, ѳшкá спъ
лá хáнеле лѹй, шѝш вaспълá трѹпѹлúй кѹ
а́пъ, шѝ дѹпъ а́ѵѣа ва ѳтра ѳтáбъръ.
κθ Шѝ кафѝ а́ѵаста вóаѳ дялéѳѵ вéчнúкъ, ѳлúна
ѧшáпте ѳзéче але лúнѣй, съсмéрнѣ сúфлетеле
вóастре, шѝ тóт лúкрѹл сúнъ фáчцѝ, чéл де
лóк, шѝ чéл немéрнúк ѵе мéтеажúнъ вóй.
λ Пéнтрѹ къ ѳзíоа а́ѵаста себа рѹгá пéнтрѹ вó
касъкѹрцáскъ пре вóй дéн тóате пъкáтеле вó
стре, ѳнаи́нтѳ дúмнѹлúй, шѝ вéѵець кѹрцѝ.
λα Сúмбетеле сúмбетелор сáднúчнъ кафѝ а́ѵаста
вóаѳ, шѝ вúц смéрѝ сúфлетеле вóастре, дялéѳѵ
λβ вéчнúкъ. Себа рѹгá прéотѹл пре карéле вó
сúнце пре дúнсѹл, шѝ пре карéле вó съвършѝ мú
нúле лúй, каре прéсфáскъ éл дúпъ Тáтѹл лúй,
шѝ себа ѳбръка кѹ вéшмáнтѹл чéл де ínнь а́
λγ лúй, вéшмáнтѹл чéл сфѫнть. Шѝ ва рѹгá
пре сфѫнтѹл сфѫнтѹлúй, шѝ кóртѹл мъртѹрíей,
шѝ сѫртѣ́вникѹл ва рѹгá, шѝ пéнтрѹ прéсѫцѝ,
λδ шѝ пéнтрѹ тóатъ а́дунáрѳ себа рѹгá. Шѝ ва
фúлѝ а́ѵаста вóаѳ дялéѳѵ вéчнúкъ, касъ ъ рѹгá

lui şi se va ruga pre dînsul şi va lua den sîngele viţelului şi den sîngele ţapului şi va pune preste coarnele jîrtăvniculuí împrejur.

19. Şi va stropi preste el den sînge cu dêgetul lui de 7 ori şi-l va curăţi pre el şi va sfinţi pre el den necurăţiile fiilor lui Israil.

20. Şi va săvîrşi rugînd sfîntul şi cortul mărturiei şi jîrtăvnicul şi pentru preoţi va curăţi şi va aduce pre ţapul cel viu.

21. Şi va pune Aaron amîndoao mînile lui preste capul ţapului celui viu şi va răscumpăra preste el toate fărădelegile fiilor lui Israil, şi toate strîmbătăţile lor şi toate greşalele lor şi le va pune pre êle pre capul ţapului, celui viu şi-l va trimite cu mînă de om gata în pustie.

22. Şi va lua ţapul preste el fărădelegile lor la pămînt necălcat şi va trimite pre ţap la pustie.

23. Şi va întra Aaron la cortul mărturiei şi se va dezbrăca de veşmîntul cel de in carele au fost îmbrăcat întrînd el la sfînt şi-l va pune pre el acoló.

24. Şi-ş va spăla trupul lui cu apă în loc sfînt şi se va îmbrăca în veşmîntul lui şi, ieşind, va face arderile cêle de tot ale lui şi priimirile cêle de tot ale norodului şi se va ruga pentru sine şi pentru casa lui şi pentru norod, ca şi pentru preoţi.

25. Şi seul cel pentru păcat îl va aduce pre jărtăvnic.

26. Şi cela ce va slobozi pre ţapul cel osebit la lăsare îş va spăla hainele lui şi-ş va spăla trupul lui cu apă şi după acêea va întra în tabără.

27. Şi viţelul cel pentru păcat şi ţapul cel pentru păcat, cărora sîngele lor s-au adus înlăuntru ca să se roage în cel sfînt, vor scoate pre êle afară den tabără şi vor arde pre dînsele în foc şi pieile lor, şi cărnurile lor, şi balega lor.

28. Iară cela ce va arde pre êle îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă şi după acêea va întra în tabără.

29. Şi va fi aceasta voao de lêge vêcinică. În luna a şaptea, în zêce ale lunii, să smeriţ sufletele voastre şi tot lucrul să nu faceţi cel de loc şi cel nemêrnic ce iaste lîngă voi.

30. Pentru că în zioa aceasta se va ruga pentru voi ca să curăţască pre voi den toate păcatele voastre înaintea Domnului şi vă veţ curăţi.

31. Simbetele simbetelor odihnă va fi aceasta voao şi veţ smeri sufletele voastre de lêge vêcinică.

32. Se va ruga preotul pre carele vor unge pre dînsul şi pre carele vor săvîrşi mînile lui ca să preoţască el după tatul lui şi se va îmbrăca cu veşmîntul cel de in al lui, veşmîntul cel sfînt.

33. Şi va ruga pre sfîntul sfîntului şi cortul mărturiei şi jîrtăvnicul va ruga şi pentru preoţi şi pentru toată adunarea se va ruga.

34. Şi va fi aceasta voao de lêgea vêcinică ca să vă rugaţ/pentru fiii lui Israil de toate păcatele lor". O dată

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

înnaintea Domnului și să va ruga preste el, și va lua den singele viţălului și den singele ţapului și va pune preste coarnele jirtăvnicului înpregiur.

19. Și va stropi preste el den singe cu dêgetul lui de șeapte ori și-l va curăţi pre el <și-l va sfinţi pre el> [5] den necurăţiile fiilor Israil [2].

20. Și va săvirși rugindu sfintul și cortul mărturiei și jirtăvnicul și pentru preuţi va curăţi și va aduce pre ţapul cel viu.

21. Și va pune Aaron mâinile lui pre amîndoao preste capul ţapului celui viu și va mărturisi preste el toate fărdelegile a fiilor lui Israil și toate strîmbătăţile lor și toate greșealele lor și le va pune pre êle preste capul ţapului celui viu și-l va trimite cu mîna unui om gata în pustiiu.

22. Și va lua ţapul preste el fărdelegile lor la pământ necălcat și va trimite pre ţap la pustiiu.

23. Și va întra Aaron la cortul mărturiei și să va dezbrăca de veșmîntul cel de în carele au fost înbrăcat întrîndu el la sfintu și o va pune pre însă acolo.

24. Și-ș va spăla trupul lui cu apă în loc sfîntu și să va înbrăca [2] văşmîntul lui și, ieșindu, va face arderile lui cêle de tot și priimirile cêle de tot a nărodului și să va ruga pentru eluș și pentru casa lui și pentru nărodu, ca și pentru preuţi.

25. Și săul cel pentru păcate îl va aduce pre jirtăvnic.

26. Și cela ce va slobodzi pre ţap pre cel usăbit la lăsare îș va spăla hăinele lui și-ș va spăla trupul lui cu apă și după acêea va întra în tabără.

27. Și viţălul cel pentru păcat și ţapul cel pentru păcat, cărora singele lor s-au adus înlontru ca să s<ă> roage întru cel sfintu, le vor scoate pre êle afară den tabără și le vor arde pre înse întru foc și pieile lor și cărnurile lor și balega lor.

28. Iar cela ce le arde pre êle îș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și după acêea va întra înlontru în tabără.

29. Și va fi aceasta voaă de lêge vêcinică. În luna a șeaptea, în 10 a lunei, să smeriţi sufletele voastre și tot lucrul să nu faceţi cel den pământu și cel nemêrnic cela ce iaste lîngă voi.

30. Pentru că întru dzua aceasta să va ruga pentru voi ca să vă curăţască pre voi de toate păcatele voastre înnaintea Domnului și <vă> [6] veţi curăţi.

31. Simbete simbetilor odihnă va fi aceasta voao și veţi smeri sufletile voastre de lêge vêcinică.

32. Să va ruga preutul pre carele vor unge pre însul și pre carele vor săvîrși mâinile lui ca să slujască el după tatăl lui și să va înbrăca cu văşmîntul cel de în al lui, văşmîntul cel sfîntu.

33. Și va ruga pre sfîntul sfîntului și cortul mărturiei și jirtăvnicul va ruga și pentru preuţi și pentru toată adunarea să va ruga.

34. Și va fi aceasta voaă de lêge vêcinică ca să vă rugaţi/pentru fiii lui Israil de toate

Domnului și să se roage pentru sine și să ia den singele viţelului și den singele ţapului și să puie împrejur pre cornurile altariului.

19. Și să stropească cu dêgetul lui de 7 ori den singe și să-l curăţească și să-l sfinţească den necurăţiile feciorilor lui Israil.

20. Și să săvîrșască rugînd sfinţirea lor și cortul mărturiei și altariul și pentru preoţi va curăţi și să aducă ţapul cel viu.

21. Și să-ș puie Aáron mâinile amîndoaoă pre capul ţapului celui viu și să mărturisească pre dînsul toate fărădelegile feciorilor lui Israil și toate nedireptăţile lor și toate greșalele lor și să le puie pre capul ţapului celui viu și să-l trimiţă cu mîna omului celui gătit în pustie.

22. Și va lua ţapul pre sine nedireptăţile lor în loc neumblat și să sloboază ţapul cel viu în pustie.

23. Și să între Aáron în cortul mărturiei și să dăzbrace hainele cêle de pînză de în de pre sine în care se va fi îmbrăcat cînd va întra în sfinţire să le lase acolo.

24. Și să spêle trupul lui în apă în loc curat și să se îmbrace în hainele sale și, ieșind, să facă arderea sa cea de tot și a oamenilor [25] și să se roage pentru sine și pentru casa lui și pentru nărod, ca și pentru preoţ.

25. Și seul cel pentru păcat îl va pune pre altar.

26. Iară cela ce va slobozi ţapul slobozirei întru slobozire să-ș spêle hainele și să-ș scalde trupul cu apă și după acêstea să meargă în tabără.

27. Iar viţelul cel pentru păcat și ţapul cel pentru păcat, al cărora singe se-au dus să curăţească în locul cel sfînt, să se scoată dennafară de tabără și le vor arde în foc, și pieile lor, și carnea lor, și balega lor.

28. Și cela ce le va arde să-ș spêle hainele și să-ș scalde trupul cu apă și după aceasta să între în tabără.

29. Și să fie voaoă aceasta în lêge vêcinică. În luna a 7, în zêce ale lunii, să smeriţ sufletele voastre și nice un lucru să nu faceţ, nice moșteanic, nice vineticul carele lăcuiêște la voi.

30. Că în zioa acêea se va ruga pentru voi și voi vă veţ curăţi de toate păcatele voastre înaintea Domnului și veţ fi curat.

31. Simbăta simbetelor aceasta să fie voaoă odihnă, smeriţ sufletele voastre, lêge vêcinică.

32 Și se va ruga preotul pentru dînsele cela ce-l vor unge și celuia ce-i sînt mâinile săvîrșite să junghe el după tată-său și să se îmbrace în hainele lui cêle de pînză de în, hainele cêle sfinte.

33. Și să roage sfîntul sfîntului și cortul mărturiei și altariul va ruga și pentru preoţ și pentru tot nărodul să roage.

34. Și să fie voaoă aceasta lêge vêcinică a vă ruga/pentru feciorii lui Israil, pentru

în faţa Domnului și să facă ispășire pentru aceasta; să ia din singele juncului și din singele ţapului și să ungă de jur împrejur coarnele altarului.

19. Să stropească de șapte ori cu degetul din acel singe peste altar; să-l curețe și să-l sfinţească din pricina necurăţiilor fiilor lui Israel.

20. Și să termine de săvîrșit ispășirea pentru sfîntul lăcaș, pentru cortul întîlnirii și pentru altar; apoi să aducă ţapul cel viu.

21. Aaron să-și pună amîndouă mîinile pe capul ţapului celui viu și să mărturisească asupra lui toate nedreptăţile fiilor lui Israel, toate fărădelegile și păcatele lor. Să le pună pe capul ţapului și apoi să-l izgonească în pustiu printr-un om pregătit anume pentru acesta.

22. Și ţapul va lua asupra lui toate păcatele lor, ducîndu-le într-un ţinut neumblat; ţapul să fie izgonit în pustiu.

23. Apoi Aaron să intre în cortul întîlnirii și să se dezbrace de veșmintele de în, cu care se îmbrăcase cînd a intrat în sfîntul lăcaș, și să le lase acolo.

24. Să-și spele trupul cu apă într-un loc sfînt și să se îmbrace din nou cu veșmintele sale obișnuite. După aceea, să iasă afară, să aducă ardere de tot pentru sine și ardere de tot pentru popor și să facă ispășire pentru sine, pentru casa lui și pentru popor.

25. Iar grăsimea jertfei pentru păcat să o ardă pe altar.

26. Omul care a izgonit ţapul pentru Azazel să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă; după aceea să intre în tabără.

27. Juncul jertfei pentru păcat și ţapul jertfit pentru păcat, al căror singe a fost adus în sfîntul lăcaș pentru săvîrșirea ispășirii, să fie scoși afară din tabără și să se ardă în foc paiele, carnea și balega lor.

28. Omul care le va arde să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă și după aceea să intre în tabără.

29. Acesta va fi pentru voi o lege veșnică. În luna a șaptea, în ziua a zecea a lunii, să vă smeriţi sufletele și să nu faceţi nici un fel de lucrare, nici cel de-al casei și nici străinul care locuiește între voi.

30. Căci în această zi se va face ispășire pentru voi, ca să fiţi curăţiţi; de toate păcatele voastre veţi fi curăţiţi înaintea Domnului.

31. Această zi va fi pentru voi cea mai însemnată zi de de odihnă, ca să vă smeriţi sufletele. Acesta va fi o lege veșnică.

32. Ispășirea să o săvîrșească preotul care a fost miruit și care a fost sfinţit ca să urmeze la preoţie tatălui său; el să se îmbrace cu veșmintele de în, veșmintele cele sfinte.

33. Să facă ispășire pentru sfîntul lăcaș, pentru cortul întîlnirii și pentru altar și să mai facă ispășire pentru preoţi și pentru întreaga adunare.

34. Aceasta va fi pentru voi o lege veșnică :/să faceţi o dată pe an ispășirea păcatelor

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 83, col. II

пѣнтрꙋ фінїй лꙋй їсраи́ль детоа́те пѣка́телє лор,
одатъ ѳ҃тр҃ꙋй а҃нь сѣбафа́че, дꙋпъ кꙋ́м перꙋнїй
дмнезе́ лꙋй мо́усе,

К А П 31

ѵ҃ а҃ Ши грѣи дмнезе́ кътрѣ мо́усе зикъндь. Гръ́ещє кътрѣ а҃ро́нь шй кътрѣ фінїй
лꙋй, шй кътрѣ тоци фінїй лꙋй їсраи́ль,
шй кѣи зиче кътрѣ е́и, а҃честа е кꙋвъ́нтꙋл каре а҃ порꙋнчи́т дмнезе́ зикъндь,
ѵ҃ г҃ О́мь, со́мь, дін фінїй лꙋй їсраи́л, а҃ дін немерничїй каре се а҃фл҃ ѳ҃тр҃евои́, каре ва кꙋнїа
вн҃ца́ль, а҃ о́ае, а҃ капрꙋ ѳ҃тр҃а́бърѣ, шй каре ле
ва кꙋнїа а҃фа́рѣ дін та́бърѣ. ѵ҃ д Шй ла оу҃
ша кортꙋлꙋй мърт҃ꙋрїей нꙋва а҃дꙋче, ка съ с҃фа
кѣ пре а҃ рдере де тоть, а҃ де мънтꙋире дмнезе
лꙋй прїимитъ ѳ҃тр҃ꙋ мироа́ де́сꙋѣ мироснре,
шй каре ле ва кꙋнїа а҃фа́рѣ, шй ва оу҃ша кортꙋ
лꙋй мърт҃ꙋрїей нꙋсъва а҃дꙋче пре а҃, каре а҃дꙋкѣ
да́рь дмнезе́ѣ ѳ҃тр҃ива кортꙋлꙋй мърт҃ꙋрїей,
ѣнце себе сокотѣ со́мълꙋй а҃чела́ж, ѣнце а҃ъ
вѣре́ать, перива сꙋфлетꙋ́л а҃чела́ж дін норо́дꙋл
лꙋй. ѵ҃ е Пе́нтрꙋ каре а҃дꙋкѣ фінїй лꙋй їсраи́ль
кѫ́рвеле ло́р, кѫте бо́р кꙋнїа е́и а҃кѫ́мпи,
шй ле ко́рь а҃дꙋче пре а҃ле дмнезе́ѣ, ла оу҃шиле кор
тꙋлꙋй мърт҃ꙋрїей кътрѣ пре́сѫ́в, шй кѫ́рвеѣ
де мънтꙋире дмнезе́ѣ а҃вѣ́стъ. ѵ҃ ѕ Шй ва вѣрѣ
са пре́сѫтꙋ́л ѣнцеле пре кѫ́рвѣ́ннкъ ѳ҃пре́кѣ
ѳ҃наннтѣ дмнезе́ѣ, лънгъ оу҃ша кортꙋлꙋй мѣ
тꙋрїей, шй ва а҃дꙋче сѣнѣ ла мироа́ де́сꙋѣ ми
роснре дмнезе́ѣ. ѵ҃ з Шй нꙋво́р ма́н кѫ́рвеѣ
кѫ́рвеле ло́р чело́в ѳ҃деште́цнь, лакаїй е́и кѣ
ве́скѣ дꙋпре дзе́ѣ, лѣце вѣ́чнннкъ вафи́ во́ас
ѳ҃тр҃ꙋ семнци́нле во́алстре. ѵ҃ и Шй вецн зиче
кътрѣ е́и со́мь, со́мь, дін фінїй лꙋй їсраи́ль,
а҃ъ дін фінїй че́лор немерничи кáре се а҃фл҃ ѳ҃тр
вои́, каре ва фа́че а҃рдере де́сть а҃ъ кѫ́рвеѣ.
ѵ҃ і Шй ла оу҃ша кортꙋлꙋй мърт҃ꙋрїей нꙋва а҃дꙋче
каспфа́кѣ пре а҃чела́ дмнезе́ѣ, вапери сꙋфлетꙋ́л
а҃чела́ дін норо́дꙋл лꙋй. ѵ҃ ї Шй, со́мь, со́мь, де
фінїй лꙋй їсраи́ль, а҃ъ дін чей немерничи каре се
а҃фл҃ ѳ҃тр вои́, каре ва мънка́ тоть ѣнцеле
шй вои́н пꙋне собразꙋ меу пре сꙋфлетꙋ́л чела
че мънъ́нкъ ѣнцеле, шй вои́н пꙋрде пре дзе́ѣ
дін норо́дꙋл лꙋй. ѵ҃ ѳ Пе́нтрꙋ кътоть сꙋфле
тꙋ́л а҃тꙋ трꙋпꙋ́л ѣнцеле лꙋй а҃ъте, шй ѣу
ла́м да́ть во́ас, пре кѫ́рвѣ́ннкъ съвъ рꙋга́ци
пе́нтрꙋ сꙋфлетнле во́алстре, пе́нтрꙋ кѣ ѣнцеле
лꙋй, пе́нтрꙋ сꙋфлетꙋ сева рꙋга́. ѵ҃ к Пе́нтрꙋ а҃
чѣа а҃м грѣи́т фінїлор лꙋй їсраи́ль, тоть сꙋ
флетꙋ́л дін трꙋ́пꙋ вои́ нꙋва мънка́ ѣнце, шй чеа
немерничи каре се а҃фл҃ ѳ҃тр вои́ нꙋва мънка́
ѣнце. ѵ҃ кѳ Шй со́мь, со́мь, дін фінїй лꙋй їсраи́л,
а҃ъ дін немерничїй каре се а҃фл҃ ѳ҃тр вои́, каре
ле ва вънна́ вънна́т хїа́рѣ, а҃ъ пасъре де каре се
мънъ́нкѣ, шй ва вѣрса ѣнцеле лꙋй шй ва а҃ко
пери пре дзе́ѣ пъмънтꙋл. ѵ҃ кѕ Пе́нтрꙋ кѳ
сꙋфлетꙋ́л а҃тꙋ трꙋпꙋ́л ѣнцеле лꙋй а҃ъте, ш
а҃м зи́с фінїлор лꙋй їсраи́ль, ѣнце а҃тꙋ трꙋ
пꙋль сънъ мънка́цн, пе́нтрꙋ кѳ сꙋфлетꙋ́л а҃тꙋ

Ни трꙋ

într-un an să va face, după cum porunci Domnul lui Moisi.

CAP 17

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Grăiêşte cătră Aaron şi cătră fiii lui şi cătră toţi fiii lui Israil şi vei zice cătră ei: Acesta e cuvîntul care au poruncit Domnul zicînd:

3. «Om, om den fiii lui Israil, au den nemêrnicii care se află între voi, carele va junghiia viţel, au oaie, au capră în tabără şi carele va junghiia afară den tabără

4. Şi la uşa cortului mărturiei nu va aduce ca să o facă pre ea ardere de tot, au de mîntuire Domnului priimită întru miros de bună mirosire şi carele va junghiia afară şi la uşa cortului mărturiei nu o va aduce pre ea ca să aducă dar Domnului împotriva cortului mărturiei sînge se va socoti omului aceluia, sînge au vărsat, peri-va sufletul aceluia den norodul lui.

5. Pentru ca să aducă fiii lui Israil jîrtvele lor cîte vor junghiia ei în cîmpi şi le vor aduce pre êle Domnului la uşile cortului mărturiei cătră preot şi jîrtvă de mîntuire Domnului acêstea.

6. Şi va vărsa preotul sîngele pre jîrtăvnic împrejur înaintea Domnului, lîngă uşa cortului mărturiei, şi va aduce seul la miros de bună mirosire Domnului.

7. Şi nu vor mai junghiia jîrtvele lor celor îndeşărţi la carii ei curvescu dupre dînşii, lêge vêcinică va fi voao, întru semînţiile voastre».

8. Şi veţi zice cătră ei: «Om, om den fiii lui Israil, au den fiii celor nemêrnici care să află între voi, carele va face ardere de tot, au jîrtvă

9. Şi la uşa cortului mărturiei nu va aduce, ca să facă pre acêea Domnului va peri sufletul acela den norodul lui.

10. Şi om, om den fiii lui Israil, au den cei nemêrnici care să află între voi, carele va mînca tot sîngele, şi voiu pune obrazul mieu pre sufletul cela ce mînîncă sîngele şi voiu piêrde pre dînsul den norodul lui.

11. Pentru că tot sufletul a tot trupul sîngele lui iaste şi eu l-am dat voao pre jîrtăvnic să vă rugaţi pentru sufletele voastre, pentru că sîngele lui pentru suflet se va ruga».

12. Pentru acêea am grăit fiilor lui Israil: «Tot sufletul dentru voi nu va mînca sînge şi cel nemêrnic care se află între voi nu va mînca sînge.

13. Şi om, om den fiii lui Israil, au den nemêrnicii care să află între voi, carele va vîna vînat, hiară au pasăre de care să mănîncă, şi va vărsa sîngele lui şi va acoperi pre dînsul pămîntul.

14. Pentru că sufletul a tot trupul sîngele lui iaste». Şi am zis fiilor lui Israil: «Sînge a tot trupul să nu mîncaţi, pentru că sufletul a tot/trupul sîngele lui iaste,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

păcatele lor.“ O dată într-un an să va face după cum porunci Domnul lui Moisi.

CAP 17

1. Şi grăi Domnul către Moisi dzicindu:

2. „Grăieşte către Aaron şi către fiii lui şi către toţi fiii lui Israil şi vei dzice către ei: Acesta cuvintu ce au porunci Domnul dzicindu:

3. «Om, om den fiii lui Israil, au den nemêrnici ce-s lăcuiţi lingă voi, carele va jiunghea viţăl, au oaie, au capră în tabără şi carele va giunghea afară den tabără

4. Şi la uşeà cortului mărturiei nu va aduce ca să o facă pre ea ardere de tot au de mintuire Domnului priimită întru miros de bună mirosire şi carele va junghea afară şi la uşca cortului mărturiei nu va aduce pre ea ca să aducă dar Domnului împotriva cortului mărturiei, singe să va socoti omului aceluia, singe au vărsat, peri-va sufletul acela den nărodul lui [1].

5. Pentru ca să aducă fiii lui Israil jirtvele lor ca să le giunghe ei la cimpi şi le vor aduce pre êle Domnului la uşile cortului mărturiei către preut şi jirtvă de mintuire Domnului acêstea.

6. Şi va vărsa preutul singele pre jirtăvnic împregiur înaintea Domnului, lingă uşa cortului mărturiei, şi va aduce săul la miros de bună mirosire Domnului.

7. Şi nu vor mai junghea jirtvele lor celor de nimic la carii ei curvăscu dennapoia lor, de lêge vêcinică va fi voă întru seminţiile voastre».

8. Şi vei dzice către ei: «Om, om den fiii lui Israil, au den fiii celor nemêrnici ce sîntu lăcuiţi lingă voi <ori carele va> [2] face ardere de tot, au jirtvă

9. Şi la uşca cortului mărturiei nu va aduce, ca să facă pre acêea Domnului, va peri sufletul acela den nărodul lui.

10. Şi om, om den fiii lui Israil, au den cei nemêrnici ce lăcuiescu lingă voi, carele va minca tot singele, şi voi pune obrazul mieu pre sufletul cela ce mănîncă singele şi voi piêrde pre el [3] dentru nărodul lui [4].

11. Pentru că sufletul a tot trupul singele lui iaste şi eu l-am dat voaă pre jirtăvnic să vă rugaţi pentru sufletile voastre, pentru că singele lui pentru suflet să va ruga».

12. Pentru acêea am grăit fiilor lui Israil: «Tot sufletul dentru voi nu va minca singe şi cel nemêrnic ce lăcuiêşte întru voi nu va minca singe.

13. Şi om, om dentru fiii lui Israil, au dentru nemêrnici ce lăcuiescu întru voi, carele va vina vinat, jiganie au pasăre care să mănîncă, şi va vărsa singele lui şi-l va acoperi pre însă pămîntul.

14[13]. Pentru că sufletul a tot trupul singele lui iaste». Şi dziş fiilor lui Israil: «Singe a tot trupul să nu mîncaţi, pentru că sufletul a tot / trupul singele lui iaste, tot cela ce

toate păcatele lor. O dată să faceţ într-un an, cum au porîncit Domnul lui Moisei“.

CAP 17

1. Şi grăi Domnul către Moisei zicînd:

2. „Zi lui Aáron şi feciorilor lui şi tuturor feciorilor lui Israil grăindu-le: Acesta iaste cuvîntul care au porîncit Domnul, zicînd:

3. «Om den feciorii lui Israil sau den streini carei lăcuiesc între voi, care va junghea viţel, sau oaie, sau capră în tabără şi care va junghea denafară de tabără

4. Şi să nu aducă înaintea uşii cortului mărturiei ca să o facă în arderea de tot sau mîntuirei Domnului priimită întru miros de miroseală bună, [5] cine va junghea denafară, şi să nu aducă înaintea uşii cortului mărturiei ca să aducă dar Domnului înaintea cortului mărturiei singele să se socotească omului aceluia singe vărsat, [6] să piêie sufletul acela den nărodul său.

5[6]. Ca să aducă feciorii lui Israil darurile lor [7] şi de cîte ori vor junghea aceştia la cîmp şi le vor aduce la uşa cortului mărturiei la preot şi vor pune jărtva mîntuirei Domnului.

6[7]. Şi să vêrse preotul singele împrejurul altariului înaintea Domnului, la uşile cortului mărturiei, şi să rădice seul în mirosul mirosêlei cei bune a Domnului.

7. Şi după aceasta să nu mai puie jărtvele lor cêle de nimic la care ei curvesc după dînsele, lêge vêcinică să fie voaoă întru seminţiile voastre».

8[7]. Şi să zici către dînşii: [8] «Om den feciorii lui Israil sau den vineticii carei vor lăcui între voi, carele va face ardere de tot

9. Şi nu va aduce să facă jărtvă la uşile cortului mărturiei Domnului, se va piêrde sufletul acela de la oamenii săi.

10. Fiece om den feciorii lui Israil sau den vineticii carii vor lăcui la voi, carei vor minca fieştece singe, voiu pune obrazul mieu pre cela ce va minca fieştece singe şi-l voiu piêrde den nărodul său [1].

11. Că sufletul a tot trupul singele lui iaste şi eu l-am dat voaoă să vă rugaţi la altariu pentru sufletele voastre, că singele în loc de suflet se curăţêşte».

12. Pentru acêea am zis fecîorilor lui Israil: «Tot sufletul dentru voi să nu mănînce singe, nice vineticul care va lăcui la voi să nu mănînce singe.

13. Şi om den feciorii lui Israil sau den vineticii carei vor lăcui la voi, de va vina o fiiară sau o pasăre de cêle ce se mănîncă, (şi) [2] va vărsa singele ei şi-l va acoperi cu pămînt.

14. Că sufletul a tot trupul singele lui iaste». Şi am zis feciorilor lui Israil: «Aici un singe nici al unui/trup să nu mîncaţ, că

pentru fiii lui Israel“. Şi Aaron a făcut aşa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

CAP. 17

Locul de înjunghiere a animalelor pentru jertfă

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicînd-i:

2. „Vorbeşte lui Aaron şi fiilor săi şi tuturor fiilor lui Israel şi spune-le: Aceasta este porunca pe care ne-a dat-o Domnul spunînd:

3. «Dacă cineva dintre fiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc între voi va înjunghia în tabără sau în afara taberei un junc, o oaie sau o capră,

4. Şi nu le va aduce la uşa cortului întîlnirii ca să le înfăţişeze ca jertfă pentru arderea de tot sau ca jertfă de mîntuire binc primită, cu mireasmă plăcută înaintea Domnului, sau dacă le va înjunghia în afara taberei şi nu le va aduce la uşa cortului întîlnirii ca un dar Domnului, atunci singele acesta să se pună în seama acelui om, căci a vărsat singe. Acel om să fie îndepărtat din neamul lui.

5. De aceea, jertfele pe care ei le înjunghiau pînă acum pe cîmp să le aducă fii lui Israel la preot, înaintea Domnului, la uşa cortului întîlnirii şi să le înfăţişeze Domnului ca jertfă de pace.

6. Preotul să stropească cu singele jertfei de jur împrejur altarul Domnului de la uşa cortului întîlnirii şi să ardă grăsimea ca jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

7. Şi ei să nu mai înjunghie jertfele lor pentru demonii cu care se desfrînează. Acesta va fi o lege veşnică pentru toţi urmaşii lor.»

8. Şi să le spui: «Dacă cineva dintre fiii lui Israel sau dintre fiii străinilor care locuiesc între ei va aduce vreo ardere de tot sau o altă jertfă

9. Şi nu o va înfăţişa ca jertfă pentru Domnul, atunci acel om să fie îndepărtat din neamul lui.

10. Dacă cineva dintre fiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc între ei va mînca orice fel de singe, atunci îmi voi întoarce faţa împotriva omului care a mîncat singe şi îl voi îndepărta din neamul lui.

11. Pentru că viaţa oricărui trup este singele lui; eu vi l-am dat vouă pe altar ca să faceţ ispăşire pentru vieţile voastre, căci singele face ispăşire pentru viaţă.»

12. De aceea am spus fiilor lui Israel: «Nimeni dintre voi să nu mănînce singe. Nici străinul care locuieşte între voi să nu mănînce singe.»

13. Dacă cineva dintre fiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc între ei va vîna vreun animal sălbatic sau o pasăre care se mănîncă, atunci să-i verse singele şi să-l acopere cu pămînt.

14. Pentru că viaţa oricărui trup este singele lui. De aceea am spus fiilor lui Israel: «Să nu mîncaţi singele nici unui/trup, căci

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 84, col. I

тржкꙋ сѣнїлѣ аꙋи ѧ̑тїѣ, тѡт чѣла ѧ мꙋнѯи
ѳї кѫ прѣ гла ва пѣрѣ . Ши тѡт сѫфлтꙋл ка
ре са мѫнѯа мѡрцѣнѣле ѧ̑ꙋ прилѣ де гадине, ꙗ̑
трꙋ пѣмѫнтѣан , ѧ̑ꙋ дѣи нємѣрнѣцѣ , фꙋшѣ
сплѣ хѫнѣле аꙋи, шѡи ва скꙋлда трꙋпꙋл кꙋ
ѧ̑пѫ, ши нѣкꙋрѫт вафи пѫнѫ сѫра, ши кꙋрѫт
ѳѳ вафи . Ѣ̑ар дѣнѫ ва сплѣ хѫнѣле аꙋи, ш
трꙋпꙋл аꙋи нꙋ ва скꙋлда кꙋ ѧ̑пѫ, шѡи ва ѧ̑ꙋл
фѫрѫ де лѣџѣ аꙋи .

К А П Ѣ

Ши грѣи дмнѣзѫ кѫтрѣ мѡѵсї зѫнѫнд
Грѫеще фїилор лꙋи їсрѫил ши вей зїче
кѫтрѣ дѫншїи, ѣ̑ꙋ дмнѣзѫ дмнѣзѣзѫ вѡ
стрꙋ . Дꙋпѣ де прїндѣрїле ѣ̑гꙋпѣ
тꙋлꙋї фѫрѣ ѧ̑ши нємѣрнїтꙋ фтрꙋ ѣ̑ла
сѫнѫ фѫчеци, ши дꙋпѣ дѣпрїндѣрїле пѣмѫнтꙋ
ꙋлꙋї хѫнѫнѣ, фѫрѣле ѣ̑ѣм сѫца прѣ вой ѧ̑нѫлѡ,
сѫнѫ фѫчеци, ши ле легїле лор сѫнѫ мѣргеци .
Ѫ̑децѫциле мѣле сѫфѫчеци, ши порꙋнїле мѣле
сѫпꙋзѫци, ши сѫ ꙋмблаци фтрꙋ ѧ̑ле, ѣ̑ꙋ дмнѣ
дмнѣзѣзѫ вѡстрꙋ . Ши сѫ пꙋзѫци тѡате по
рꙋнїле мѣле, ши тѡате ѫ̑децѫциле мѣле, ши
сѫфѫчеци прѣ ѧ̑ле, кѫрїле фѫкѫндꙋле ѡ̑мꙋл ва
трꙋи фтрꙋнселе, ѣ̑ѳ дмнѣзѫ дмнѣзѣзѫ вѡстрꙋ.
Ѡ̑мѣ, ѡ̑мѣ, кѣрѣ тѡате ѧ̑лѣѵѣле трꙋпꙋлꙋї сѣ,
нꙋ ва вени ка сѫ дескѡпере рꙋшїнѣ, ѣ̑ꙋ дмнѣзѫ .
Рꙋшїнѣ тѡтѫнїтꙋ, ши рꙋшїнѣ мꙋмїї тѫле
сѫнѫ дескѡпери, пѣнтрꙋ кѫ мꙋмъци ѧ̑ѣ сѫнѫ
дескѡпери рꙋшїнѣ ѣ̑н . Рꙋшїнѣ мꙋѣрїї тѡ
тѫнїтꙋ сѫнѫ дескѡпери, кѫ рꙋшїнѣ тѡтѫ
нїтꙋ ѧ̑ѣте . Рꙋшїнѣ сорѡрїї тѫле дѣ
тѫ, ѧ̑ꙋ дмꙋмѫ нѣскꙋтѫ фѫцꙋїнтꙋ, ѧ̑ꙋ кѫ
скꙋтѫ ѧ̑фѫрѣ, сѫнѫ дескѡпери рꙋшїнѣ лор .
Рꙋшїнѣ фѣцїї фїилꙋї тꙋ, ѧ̑ꙋ ѧ̑фѣцїї фѣ
цїї тѫле, сѫнѫ дескѡпери рꙋшїнѣ лор, кѫ ѣ̑тѫ
рꙋшїнѣ ѧ̑ѣте . Рꙋшїнѣ фѣцїї мꙋѣрїї тѡ
тѫнїтꙋ сѫнѫ дескѡпери, сорꙋ де ѡ̑нꙋ тѫтꙋї
ѧ̑ѣте, сѫнѫ дескѡпери рꙋшїнѣ ѣ̑н . Рꙋшїнѣ
сорѡрїї тѡтѫнїтꙋ сѫнѫ дескѡпери, пѣнтрꙋ
кѫ рꙋдѫ тѡтѫнїтꙋ ѧ̑ѣте . Рꙋшїнѣ сорѡ
рїї мꙋмїї тѫле сѫнѫ дескѡпери, пѣнтрꙋ кѫ рꙋ
дѫ мꙋмїї тѫле ѧ̑ѣте . Рꙋшїнѣ фрѫтелꙋї
тѡтѫнїтꙋ сѫнѫ дескѡпери, ши ла мꙋѣрѣ ѧ̑лꙋї
сѫнѫ ѳ̑тра , пѣнтрꙋ кѫ рꙋдѫци ѧ̑ѣте .
Рꙋшїнѣ норѡрїї тѫле сѫнѫ дескѡпери, кѫ
мѣе фїилꙋї тꙋ ѧ̑ѣте, сѫнѫ дескѡпери рꙋшї
нѣ ѣ̑н . Рꙋшїнѣ мꙋѣрїї фрацїнїтꙋ сѫнѫ
дескѡпери, кѫ рꙋшїнѣ фрацїнїтꙋ ѧ̑ѣте .
Рꙋшїнѣ мꙋѣрїї ши ѳ̑ѳтїи ѣ̑н сѫнѫ дескѡпери ,
фѫта фѣцорꙋлꙋї ѣ̑н , ши пре фѫта фѣцїи
ѣ̑н сѫнѫ ѧ̑н , ка сѫ дескѡпери рꙋшїнѣ лор ;
рꙋдѫци сѫнт ѡ̑ѣе , пѫгѫнѣтѫте ѧ̑ѣте .
Мꙋѣре преste сорꙋл сѫнѫ ѧ̑ї рѫзвинтоаре ѳ̑по
трївѣ, сѫ дескѡпери рꙋшїнѣ ѣ̑н преste дѫнса,
дѫкѫ фїинд ѧ̑ѣе . Ши кѫтрѣ фѣмѣе ѳ̑сѡ
сѣбїрѣ нїкꙋрꙋцїї ѣ̑ї сѫнѫ ѳ̑тра сѫ дескѡпери
рꙋшїнѣ ѣ̑н . Ши кѫтрѣ мꙋѣрѣ ѧ̑проапелꙋї
тѣꙋ сѫнѫ ѣ̑ан пѫтꙋлꙋ семѣнцїї тале, кѫ сѣ пѣ
гѫрещи кѫтрѣ дѫнса . Ши дїи семѣнцїѣ

tot cela ce mănîncă pre el va peri.

15. Şi tot sufletul care va mînca mortăciune, au prinsă de gadine, dentru pămînteni, au den nemêrnici, îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul cu apă şi necurat va fi pînă în sară, şi curat va fi.

16. Iară de nu va spăla hainele lui şi trupul lui nu-l va scălda cu apă, şi-ş va lua fărădelêgea lui».

CAP 18

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd:

2. „Grăiêşte fiilor lui Israil şi vei zice către dînşii: «Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

3. Dupre deprinderile Eghipetului, în carea aţi nemernicit, întru el să nu faceţi şi dupre deprinderile pămîntului Hanaán, în carele cu voi băga pre voi acoló, să nu faceţi şi la legile lor să nu mêrgeţi.

4. Judecăţile mêle să faceţi şi poruncile mêle să păziţ. şi să umblaţi întru êle. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

5. Şi să păziţi toate poruncile mêle şi toate judecăţile mêle şi să faceţi pre êle. carele făcîndu-le omul va trăi într-însele. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

6. Om, om către toate ale sale trupului său nu va veni ca să descopere ruşinea. Eu, Domnul.

7. Ruşinea tătîni-tău şi ruşinea mumei tale să nu descoperi, pentru că mumă-ţi iaste, să nu-i descoperi ruşinea ei.

8. Ruşinea muierii tătîni-tău să nu o descoperi, că ruşinea tătîni-tău iaste.

9. Ruşinea sororii tale de tată au de mumă, născută înlăuntru au născută afară, să nu descoperi ruşinea lor.

10. Ruşinea fêtei fiiului tău, au a fêtei fêtei tale să nu descoperi ruşinea lor, că a ta ruşine iaste.

11. Ruşinea fêtii muierii tătîni-tău să nu descoperi, sor de un tată-ţi iaste, să nu descoperi ruşinea ei.

12. Ruşinea sororii tătîni-tău să nu descoperi, pentru că rudă tătîni-tău iaste.

13. Ruşinea sororii mumei tale să nu o descoperi, pentru că rudă mumei tale iaste.

14. Ruşinea fratelui tătîni-tău să nu descoperi şi la muiêrea lui să nu întri, pentru că rudă-ţi iaste.

15. Ruşinea nororii tale să nu o descopri, că fămêie fiiului tău iaste, să nu descoperi ruşinea ei.

16. Ruşinea muierii frăţine-tău să nu descoperi, că ruşinea frăţine-tău iaste.

17. Ruşinea muierii şi a fêtei ei să nu descoperi, fata feciorului ei şi pre fata fêtei ei să nu o iai ca să descoperi ruşinea lor, rudă-ţi sînt ţie, păginătate iaste.

18. Muiêre preste soru-sa să nu iai rivnitoare împotrivă să-i descoperi ruşinea ei preste dînsa încă fiind ea vie.

19. Şi către fămêie în osebirea necurăţiii ei să nu întri să-i descoperi ruşinea ei.

20. Şi către muiêrea aproapelui tău să nu dai patul seménţii tale, ca să te pingăreşti către dînsa.

21. Şi den semenţia ta/să nu dai să slujească la boiari

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

mănîncă pre el va peri.

15. Şi tot sufletul [5] carele va minca mortăciune, au prinsu de gadine, au dentru pămîntêni, au dentru nemêrnici, îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul cu apă şi necurat va fi păn-în sară, şi curat va fi.

16. Iar de nu va spăla hainele lui şi trupul lui nu-l va scălda cu apă, şi-ş va lua fărdelêgea lui»".

CAP 18

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Grăiêşte fiilor lui Israil, dzicîndu şi vei dzice cătră înşi: «Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

3. După [1] deprinderile Egiptului, întru care aţi nemernicit, întru el să nu faceţi şi după dăprinderile pămîntului Hanaan, întru carele eu voi băga pre voi acoló, să nu faceţi şi la legile lor să nu mêrgeţi.

4. Giudêţele mêle să faceţi şi porăncele mêle să păziţi şi să înblaţi întru êle. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

5. Şi să cruţaţi toate porîncele mêle şi toate giudêţele şi să le faceţi pre êle, carele făcîndu-le omul va trăi întru êle. Eu, Domnul Dumniedzăul vostru.

6. Om, om cătră toate ale sale trupului său nu va veni să-şi descopere ruşînea. Eu, Domnul.

7. Ruşînea tătîne-tău şi ruşînea maicii tale să nu descoperi, pentru că maică ţie iaste, să nu-i descoperi ruşînea ei.

8. Ruşînea muierii tătîne-tău să nu o descoperi, ruşînea tătîne-tău iaste.

9. Ruşînea surorii tale de pre tată au de pre maică, născută înlontru au afară născută, să nu dăscoperi ruşînea lor.

10. Ruşînea fêtei fiiului tău, au fêtei fêtei tale să nu dăscoperi ruşînea lor, pentru că a ta ruşîne iaste.

11. Ruşînea fêtei a muierii tătîne-tău să nu dăscoperi, <sor de un tată-ţi iaste, să nu dăscoperi> [2] ruşînea ei.

12. Ruşînea surorii tătîne-tău să nu descoperi, pentru că rudă tătîne-tău iaste.

13. Ruşînea surorii maicei tale să nu dăscoperi, pentru că rudă maicii tale iaste.

14. Ruşînea fratelui tătîne-tău să nu descoperi şi la muiêrea lui să nu întri, pentru că rudă iaste ţie.

15. Ruşînea nurorii tale să nu o descoperi, fămêie fiiului tău iaste, să nu-i descoperi ruşînea ei.

16. Ruşînea muierii frăţîne-tău să nu o descoperi, ruşînea frăţîne-tău iaste.

17. Ruşînea muierii şi fêtei ei să nu o descoperi, fata ficiorului ei şi pre fata fêtei ei să nu iai ca să descoperi ruşînea lor, rude îţi sîntu, păgînătate iaste.

18. Muiêre preste soru-sa să nu iai rivnitoare înpotrivă să-i descoperi ruşînea ei preste însă încă fiind ea vie.

19. Şi cătră fămêie întru usăbirea necurăţiii ei să nu întri ca să-i descoperi necurăţiia ei.

20. Şi cătră muiêrea aproapelui tău să nu dai patul sămînţii tale, ca să te pîngăreşti întru însă.

21. Şi den sămînţiia ta/să nu dai să slu-

sufletul a tot trupul sîngele lui iaste, şi tot cela ce-l va minca va peri.

15. Şi tot sufletul care va minca mortăcină, sau mîncat de altă fiiară, au den moştêni, au den vinetici, să-ş spêle hainele şi să-ş scalde trupul cu apă şi să fie necurat până seara, şi după aceasta va fi curat.

16. Iar de nu-ş va spăla hainele şi nu-ş va scălda trupul cu apă, de-acii va lua întru fărădelêgea lui.»"

CAP 18

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Grăiêşte cătră feciorii lui Israil şi zi lor: «Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

3. După năravurile ţărăi Eghiptului, în carea aţ lăcuit, să nu faceţ şi după năravurile ţărăi [1] Hanaanului, în carea vă duc eu acolo, să nu faceţ şi după legile lor să nu umblaţ.

4. Judecăţile mêle să faceţ şi porîncile mêle să păziţ. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

5. Toate poruncile mêle să le păziţ şi toate judecăţile mêle să le faceţ, că omul cela ce le va face viu va fi între dînşii. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

6. Omul să nu se apropie să dăscopere ruşînea vecinului său. Eu, Domnul.

7. Ruşînea tătîne-tău şi ruşînea mume-tei să nu dăscoperi, că mumă-ţ iaste, să nu dăscoperi ruşînea ei.

8. Ruşînea muierii tatîne-tău să nu dăscoperi, că ruşînea tatîne-tău iaste.

9. Ruşînea surori-ta carea se-au născut den tată-tău şi den mumă-ta sau denafară născută, să nu dăscoperi ruşînea lor.

10. Ruşînea fêtei feciorului tău, sau a fêtei fêtei tale, ruşînea lor să nu dăscoperi, că ruşînea ta iaste.

11. Ruşînea fêtei muierii tătîne-tău să nu o dăscoperi, sor de tată-ţ iaste, ruşînea ei să nu dăscoperi.

12. Ruşînea surorii tătîne-tău să nu dăscoperi, că den casa tătîne-tău iaste.

13. Ruşînea surorii mume-tei să nu dăscoperi, că neamul mîne-ta iaste.

14. Ruşînea fratelui tătîne-tău să nu dăscoperi şi la muiarea lui să nu întri, că neamul tău iaste.

15. Ruşînea nurori-ta să nu o dăscoperi, că iaste muiêre feciorului tău, ruşînea ei să nu dăscoperi.

16. Ruşînea muierii frăţîne-tău să nu dăscoperi, că ruşînea frăţîne-tău iaste.

17. Ruşînea muierii şi a fêtei ei să nu dăscoperi, ruşînea fêtei feciorului ei şi a fêtei fêtei ei să nu dăscoperi, că de aproape-ţ sînt, lucru de ocară iaste.

18. Sora muierii tale să nu o aduci ţie preste dînsa să dăscoperi cu rivnă ruşînea ei înaintea surori-sa fiind ea vie.

19. Şi la muiêrea carea iaste usebită în necurăţiia ei să nu întri să dăscoperi ruşînea ei.

20. Şi la muiêrea vecinului tău să nu dai pat seminţei tale să se spurce la dînsa.

21. Şi den sămînţa ta/să nu dai să slujască

viaţa oricărui trup este sîngele lui. Oricine va mînca sînge să fie îndepărtat.

15. Oricine va mînca dintr-o vită moartă sau sfîşiată de fiară, fie el dintre cei ai casei, fie dintre străini, să-şi spele hainele, să-şi scalde trupul în apă şi va fi necurat pînă seara; apoi va fi curat din nou.

16. Iar dacă nu-şi va spăla hainele şi nu-şi va scălda trupul în apă, atunci să poarte povara păcatului său.»"

CAP. 18

Legea păstrării curăţeniei în legăturile trupeşti

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Vorbeşte fiilor lui Israel şi spune-le: «Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru,

3. Să nu vă luaţi după deprinderile din ţara Egiptului, unde aţi fost străini, şi să nu vă luaţi după deprinderile din ţara Canaanului, unde vă voi duce. Să nu umblaţi după legile lor,

4. Judecăţile mele să le împliniţi şi poruncile mele să le păziţi şi să le urmaţi. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

5. Să păziţi toate poruncile mele şi toate judecăţile mele să le împliniţi, căci acela care le va împlini va trăi prin ele. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

6. Nimeni să nu se apropie de ruda sa apropiată pentru a-i descoperi goliciunea.

7. Să nu descoperi goliciunea tatălui tău, nici goliciunea mamei tale. Ea este mama ta, să nu-i descoperi goliciunea.

8. Să nu descoperi goliciunea femeii tatălui tău, căci este goliciunea tatălui tău.

9. Să nu descoperi goliciunea surorii tale, fiică a tatălui tău sau a mamei tale, născută în casă sau în afară casei. Să nu descoperi goliciunea lor.

10. Să nu descoperi goliciunea fiicei fiului tău sau a fiicei fiicei tale, căci goliciunea ta este.

11. Să nu descoperi goliciunea fiicei femeii tatălui tău, născută din tatăl tău, căci îţi este soră. Să nu descoperi goliciunea ei.

12. Să nu descoperi goliciunea surorii tatălui tău, căci este rudă apropiată a tatălui tău.

13. Să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale, căci este rudă apropiată a mamei tale.

14. Să nu descoperi goliciunea fratelui tatălui tău şi de femeia lui să nu te apropii, căci îţi este mătuşă.

15. Să nu descoperi goliciunea nurorii tale, căci este femeia fiului tău. Să nu descoperi goliciunea ei.

16. Să nu descoperi goliciunea femeii fratelui tău, căci este goliciunea fratelui tău.

17. Să nu descoperi goliciunea unei femei şi a fiicei ei. Să nu iei pe fiica fiului ei, nici pe fiica fiicei ei pentru a le descoperi goliciunea, căci îţi sînt rude apropiate şi este o nelegiuire.

18. Să nu iei o femeie o dată cu sora ei ca să i-o faci potrivnică, descoperind goliciunea ei alături de femeia ta, cît timp aceasta este încă în viaţă.

19. Să nu te apropii de o femeie la vremea sorocului ei, ca să-i descoperi goliciunea.

20. Să nu te culci cu femeia aproapelui tău vărsîndu-ţi sămînţa, ca să te pîngăreşti cu ea.

21. Dintre urmaşii tăi/să nu dai vreunul ca

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

ріѣ.

Pag. 84, col. II

сѣнѫ дѧи сѣсѣѫкѧскъ лѧѕоѧ́рѧ, шн сѣнѫ сѫ́ѕрѣи
нѫмелє чѣѧ єфнтъ єѫ дмнѫѧ́ѣ + Шн жѫ сѫ́ѕрѣѧ кѣ
сѣнѫ дѫ́мн нѫѧ́кѧрє фѣмнѧ́скъ, пнтрѫ кѫ ѫ
ѕѧчнне ѫ́сте. Шн ѧатѣ́т кѫпа́трѫ пнтоарє кѳ
сѣнѫ́ѭ дѧи пѧ́тѫѧ тѣѫ ѳсемнцѣ, ѧасѣте пѫѧ
тѣрѣѵн ѳтрѧ́нсѫѧ, шн мѫѧ́рѣ сѣнѫ сѣѳ кѫ
трѧ тѣ́т чѣѧ кѫ па́трѫ пнтоарѣ, сѣѧ ѳѧѧѧ,
пнтрѫ кѫ ѫѕѧчнне ѫ́сте. Нѫѧ пѧнгѫрнц кѳ
ѳтѣѧтє ѧ́тѣєтє, пнтрѫ кѫ ѳтѣѧтє ѧ́тѣєтє
сѧ́ѵ пѧнгѫрнт ѧнмєнѧ, кѧрєѧ трнмнц ѣѵ ѳнан
тє фѣцнн вѧ́ѕтрѣ. Шн сѫ пѧнгѫрѣ пѫмѧ́нт кѕ
тѫѧ, шн нѣмѧ́ѧ́т стрѧмѕѫтѧ́тє лѫ пнтрѫ
дѧ́нсѫѧ шн сѫсѫтѫрѣ пѫмѧ́нтѫѧнй дѣчѣй че
шѧ́ пр дѧ́нсѫѧ. Шн пѧѕнц тѣѧтє лєцѫѧѧ кѳ
мѣѧ, шн пєрѫнѧѧ мѣѧ, шн сѣнѫ фѧчц днн
Тѣѧтє ѫѕѧчнѧѧ ѧ́тѣєтє, чѣѧ дєлѣкѧ, шн чѣѧ че
ѧѵ ѧдѧѕѣѧ нємѳрнкѧ ѳтрѣвѣнѫ. Пнтрѫ кѫ кѕ
Тѣѧтє ѫѕѧчнѧѧ ѧ́тѣєтє, ѧѵ фѣкѫ́т Ѻамнн
пѫмѧ́нтѫѧнй кѧрє ѧѫфѣстъ мѧ́н нанн́нтє дєвн,
шн сѣпдн́сѫрѣ пѫмѧ́нтѫѧ. Шн пнтрѫ ка кн
сѣнѫ ѫѕѧ́ѕѣ пре вн́н пѫмѧ́нтѫѧ, кѧ́нд вѣц
пѧнтѫрѣ вн́н прєдѧ́нсѫѧ ѳчєнп ѧѵ ѫѕѧ́т лнм
нѧѧ чѣрѧ мѧ́н нанн́нтє дєкѧ́т вн́н. Кѫ тѳ кѳ
кѧрєѧ ѧфѧ́чѣ дн́н тѳ́ѧтє ѫѕѧчнѧѧ ѧ́тѣєтє, вѫ
пєрн сѫфлєтєѧ кѧрє фѧ́к дн́н мнлѧѳкѫѧ ннєрѧдє
ѧ́ѳ лѫ. Шн пѧѕнц пѫрѫчнѧѧ мѣѧ, пнтрѫ ѧ
кѧсѣнѫ фѧчц дн́н Тѣѧтє лєцнѧѧ чѣѧ ѫѕѧ́тє,
кѧрє сѧ́ѵ фѣкѫ́т мѧнанн́нтє дєвн́, шн сѣнѫ́ѣѫ
пѧнгѫрнц ѳ ѧ́ѧѧ, кѫ ѣѵ дмнѫѧ́ дмнѕѫѵ вѫ́трѫ.

Кѧ́пѣѳі

Шн грѣи дмнѫѧ́ кѫтрѣ мо́ѵсн ѕнкн́нд. ā
Грѣѧщє лѧтѣ́тѫ ѧдѫнѧ́рѣ фнлѫ́ѵ ѧѵн ē
ґсрѧнѧ́ѣ, шн вєи ѕнчѣ кѫтрѣ дѧнщѣй,
сфнцѣсфнц, кѫ єфнтъ ѣѵ дмнѫѧ́ дѵ
нєѕѫѧ́ѣ вѫ́трѫ. Фѣцѣ кѧрєѧ дѣ́ѳ ē
Тѣѧтѫ шн дѣмѫ́тєѧ сѫ Тѣ́мѣ, шн ѕнмѣ́тєлє мѣ
лє сѣѧ пѧѕнц, ѣѵ дмнѫѧ́ дмнѕѫѧ́ѣ вѫ́трѫ.
Сѣнѫ ѫрмѧ́цн ѧ́ѧ нѣѳн, шн дмнѕѫѧ́ сѫ ē
нѫ фѧчц вѫѧѕ, ѣѵ дмнѫѧ́ѣ дмнѕѫѧ́ѣ вѫ́трѫ.
Шн дєвцє пѫнѣ́ѧ пѧрѣѕ дѣмѧнтѫ́рѣ дмнѫ ē
ѧѵн, прнмнтъ вѫѧѕ вцє пѧрѣнѣ́. Ѧкѧрє ē
сѧ вцє пѫнгѣ́ѧ сѣѧ мѧнкѧ́ шн ѧдѫ́сѣѧ сѧ, шн дє
ва рѫмѧнѫ пѣнѣ ѧ́трѣѧ сѧ, кѫфѫ́н сѣѧ ѧ́рдє дє
тѳ́т. Ѣ́ѧрѣ дєсѣѧ́ мѧнкѧ́ кѫ мѧнн́нрѣ ѧ́трѣѧ ē
сѧ, нєѧрѣтнтъ ѫ́сте, сѣнѫѣ прнмѧ́ск.
Ѣ́ѧрѣ тѣѧ́ чєсѣѧ мѧнкѧ́ пѣкѧ́т ѧдѫ́ѧ, пнтрѫ ē
кѫ єфнтєлє дмнѫѧ́ѣ ѧѵ пѧнгѫрнтъ, шн ѣ́ пѣ
рѧ сѫфлєтєлє тѣѧ чємѧнѧ́ск дѣ нѳрѫ́дѫѧ лѣ.
Шн сєтрн́нд, вн́н сѣтрѣ пѫмѧ́нтѫѧнй вѫ́трѫ, ē
сѣнѫ нєпрѣѣцнц сѣтрѣпѣтѫ́ра вѫ́трѣ, ч̑ѧрнтѣ
тѧѧѧ ѧ́сѣтра, шн тѣѧ чє кѧ́дѣ ѧлєѳ́цнтѣ тѧѧѧ,
сѣнѫѧ ѧ́дѫнѧ. Шн вѣѧ тѧ сѣнѫ́ѕ кѫ́ѵцнд ē
ѧ́ѕнѳѧѧ, нн́нє врѣѳѧнєлє вн́нн тѧѧѧ сѣнѫѧ ѧ́дѫ
нѧ, сѣрѧкѫѧнй, шн нємѳрнкѫѧнй сѣдєѧ́шн ѧ́тѣ
ѧѣ, ѣѵ дмнѫѧ́ дмнѕѫѧ́ѣ вѫ́трѫ. Сѣнѫ́ѳѵ ē
ѕѫчѧ, шн сѣнѫ мнцѫчѫ, нн́нє сѣнѳпѳтѫ́ѧѣск
ѳ́ѵцнтє кѧрєѧ прѣ ѧпрѫ́ѳпєлєцн. Шн сѣнѫ́ѫ ē
ѕѫчѳ ѳнѫмєлѧмн́ѣѵ прѣ стрѧ́ѣѵ, шн сѣнѫ́ пѫтн
ѕнцѣ нѫмєлє чѣѧ єфнтъ ѧѧ дмнѕѫѧ́ѧнй вѫ́трѫ,
ē

și să nu spurci numele cel sfînt. Eu, Domnul.

22. Și cu bărbat să nu dormi culcare fămeiască, pentru că urîciune iaste.

23. Și la tot cu patru picioare să nu-ț dai patul tău în semenție, ca să te pîngărești într-însul și muierea să nu stea către tot cela cu patru picioare să să încalece, pentru că urîciune iaste.

24. Nu vă pîngăriț în toate acêstea, pentru că în toate acêstea s-au pîngărit limbile carele trimit eu înaintea fețîi voastre.

25. Și să pîngări pămîntul și le-am dat strîmbătatea lor pentru dînsul și să supără pămîntului de cei ce șed pre dînsul.

26. Și păziț toate legile mêle și poruncile mêle și să nu faceț den toate urîciunele acêstea cel deloc și cel ce s-au adaos nemêrnic între voi.

27. Pentru că toate urîciunile acêstea au făcut oamenii pămîntului care au fost mai nainte de voi și să pîngări pămîntul.

28. Și pentru ca să nu urască pre voi pămîntul cînd veț pîngări voi pre dînsul în ce chip au urît limbile ce era mai nainte decît voi.

29. Că tot carele va face den toate urîciunile acêstea vor peri sufletele care fac den mijlocul noroadelor lor.

30. Și păziț poruncile mêle pentru ca să nu faceț den toate legile cêle urîte care s-au făcut mai nainte de voi și să nu vă pîngăriț în êle, că eu, Domnul Dumnezăul vostru»".

CAP 19

1. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Grăiêște la toată adunarea fiilor lui Israil și vei zice cătră dînșii: «Sfinți să fiți, că sînt, eu, Domnul Dumnezăul vostru.

3. Fieștecarele de tată-său și de mumă-sa să să teamă și simbetele mêle să le păziț. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

4. Să nu urmați la idoli și dumnezei vărsat să nu faceț voao. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

5. Și de veț junghea jîrtvă de mîntuire Domnului, priimită voao veț jîrtvi.

6. În care zi veț junghea să va mînca și a dooa zi, și de va rămînea pănă a treia zi, cu foc se va arde de tot.

7. Iară de se va mînca cu mîncare a treia zi, nejîrtvită iaste, să nu se priimască.

8. Iară cel ce o va mînca păcat va lua, pentru că sfintele Domnului au pîngărit și vor peri sufletele cêle ce mînîncă den norodul lor.

9. Și, secerînd voi sêcerea pămîntului vostru, să nu isprăviț săcerătura voastră țarinii tale a secera și cêle ce cad ale sêcerii tale să nu le aduni.

10. Și viia ta să nu o culegi de iznoavă, nice broboanele viii tale să nu le aduni; săracului și nemêrnicului să le lași acêlea. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

11. Să nu furați și să nu mințiț, nice să năpăstuiască fieștecarele pre aproapele-ș.

12. Și să nu jurați în numele mieu pre strîmbu și să nu pîngăriț numele cel sfînt al Dumnezăului vostru. Eu, Dumnezăul vostru.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

jască la hoiarin și să nu spurci numele cel sfîntu. Eu, Domnul.

22. Și cu bărbat să nu dormi pat fămeiescu, pentru că uriciune iaste.

23. Și la tot cu 4 picioare să nu-ți dai patul-tău întru semințe, <ca să te pingărești> [2] către însă și muiêrea să nu stea către tot cel cu 4 picioare să s<ă> încalece, pentru că uriciune iaste.

24. Nu vă pingăriți întru toate acêstea, pentru că întru toate acêstea s-au pigărit limbile carele eu le trimit înnaintea fêței voastre.

25. Și să pingări pămîntul și le dediu strîmbătate lor pren însă și să uri pămîntul celor ce șed pre însul.

26. Și păziți toate legile mêle și porîncele mêle și să nu faceți den toate uriciunile acêstea cel de loc și cel ce s-au adaos nemêrnic întru voi.

27. Pentru că toate uriciunele acêstea au făcut oamenii pămîntului carii au fostu mainte de voi și să păngări pămîntul.

28. Și pentru ca să nu urască pre voi pămîntul cîndu veți pingări voi pre însă în ce chip au urît limbilor ce era mainte decît voi.

29. Pentru că tot carele va face dentru toate uriciunile acêstea vor peri sufletile carele fac den mijlocul nărodului lor.

30. Și păziți porîncele mêle pentru ca să nu faceți den legile cêle urîte carele s-au făcut mainte de voi și să nu vă pingăriți întru êle, că eu, Domnul Dumnedzăul vostru.»"

CAP 19

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu:
2. „Grăiêște la toată adunarea fiilor Israil [1] și vei dzice către înșii: «Svinți să fiți, pentru că sfîntu eu, Domnul Dumnedzăul vostru.
3. Fieștecarele pre tată-său și pre maică-sa să teamă și simbetile mêle să păziți. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.
4. Să nu urmați la bodzi ciopliți și bodzi vărsați să nu faceți voaă. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.
5. Și de veți junghea jirtvă de mîntuire Domnului, priimită voao jirtvuiți.

6. Întru care dzi veți giunghea să va minca și a doao dzi, și de va rămînea pîn-a treia dzi, cu foc să va arde de tot.

7. Iar de să va minca cu mîncare a treia dzi, nejirtvuit iaste, să nu să priimască.

8. Iar cela ce mănîncă pre el păcat va lua, pentru că sfintele Domnului au pingărit și vor peri sufletile cêle ce mănîncă dentru nărodul lor.

9. Și, secerîndu voi sêcerea pămîntului vostru, să nu isprăviți secerătura voastră a țarenii tale a secera, și cêle ce cad a sêcerii tale să nu le aduni.
10. Și viia ta să nu o culegi de iznoavă și nici bobițele [2] viei tale să le aduni, săracului și nemêrnicului să le lași acêlea. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.
11. Să nu furați, să nu mințiți, nice să părască pre strîmbul fieștecarele pre aproapele-ș.
12. Și să nu giurați numele mieu pre strîmbătate și să nu pingăriți numele cel sfîntu a Dumnedzăului vostru./Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

domnului [3] idolului și să nu apurci numele celui sfînt. Eu, Domnul.

22. Cu bărbat să nu te culci pat muieresc, că iaste spurcăciune.

23. Și către nimic cu 4 picioare să nu dai patul tău întru semințe să te spurci într-ins și muiêrea a nimic cu 4 picioare să nu stea să se spurce, că necurat iaste, să nu se spurce.

24. Că într-acêstea în toate se-au spurcat limbile cêlea ce le voiu goni eu de la fața voastră.

25. Și se-au spurcat pămîntul și pentru dînsul am plătit nedireptățile lor și pămîntul au urît pre ceia ce șăd pre dînsul.

26. Ce să păziț toate legile mêle și toate porîncile mêle și să nu faceț nice o uriciune de acêstea nice moștênii, nice vineticii carei vor lăcui la voi.

27. Că toate acêstea le-au făcut oamenii pămîntului[1] carei au fost mai nainte de voi și se-au spurcat pămîntul.

28. Și să nu urască pre voi pămîntul cîndu-l veț spurca cum au urît limbile care au fost mai nainte de voi.

29. Că tot cel ce va face dentr-acêste uriciuni se va pîrde acel suflet den nărodul său.

30. Ce să păziț porîncele mêle și nu faceț nice o poruncă de cêle urîte de ale celor ce au fost mai nainte de voi să nu vă spurcați într-însele, că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru».

CAP 19

1. Și grăi Domnul către Moise zicînd:
2. „Grăiêște feciorilor lui Israil și le zi: «Fiț sfinți cum și eu sînt sfînt, Domnul Dumnezeul vostru.

3. Fieștecine să se teamă de tată-său și de mumă-sa și simbetele mêle să le păziț, că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.
4. Nu urmaț idolilor și dumnezei vărsați să nu vă faceț. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.
5. Și de veți pune jărtva mîntuirei Domnului, ce va plăcea voaoă să puneț [1].

6. Și în zioa cêea ce o veț pune într-acêea să o mănînce și a doaoa zi, iar ce va rămînea pînă a treia zi, în foc să se arză.

7. Iar de se va minca cu mîncare a treia zi, nu iaste jărtvuită și nu se va priimi.

8[7]. Și cela ce o va minca păcat dobîndêște, [8] că sfînta Domnului au spurcat și vă peri sufletul acela den nărodul său.

9. Și secerînd voi secerișul arăturilor voastre și să nu săvîrșiț secerătura voastră a secerișului cîmpului tău și să nu adunaț spicele secerișului vostru cêle ce vor cădea [1].
10. Nice viia ta să nu o culegi de tot, nice broboanele viei tale să nu le aduni, ce săracului și vineticului să le laș. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.
11. Să nu furaț, nice să mințiți, nice să mozavirițe nice unul pre vecin.

12. Nice să vă juraț pre numele mieu pre nedireptate și să nu spurcaț numele cel sînt al Domnului Dumnezeului vostru./Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

jertfă lui Moloh și să pîngărești numele sfînt al Domnului. Eu sînt Domnul.

22. Să nu te culci cu un bărbat cum te-ai culca cu o femeie, pentru că este o uriciune.

23. Să nu te culci cu un dobitoc vărsîndu-ți sămînța, ca să te pîngărești cu el. Femeia să nu se apropie de un dobitoc pentru a se împreuna cu el. Aceasta este o spurcăciune.

24. Să nu vă pîngăriți cu nici una din aceste fapte, căci prin toate aceste lucruri s-au pîngărit neamurile pe care eu le izgonesc dinaintea feței voastre.

25. Țara a fost pîngărită și eu am pedepsit-o pentru fărădelegea lor; iar țara i-a vărsat pe cei care o locuiesc.

26. Să vegheați toate poruncile și judecățile mele și să nu faceți nici una din aceste nelegiuiri, nici cel de-al casei, nici străinul care locuiește între voi.

27. Căci toate nelegiuirile acestea le-au săvîrșit oamenii acestei țări care au fost înaintea voastră; țara a fost pîngărită.

28. Pentru ca nu cumva țara să vă verse și pe voi dacă o veți pîngări, după cum a vărsat neamurile care erau înaintea voastră.

29. Căci oricine va săvîrși vreuna din aceste nelegiuiri să fie îndepărtat din neamul lui.

30. Să vă supuneți poruncilor mele și să nu vă luați după nici una dintre legile urîte care s-au făcut înainte de voi, ca să nu vă pîngăriți cu ele. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.»"

CAP. 19

Alte diferite legi

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:
2. „Vorbește întregii adunări a fiilor lui Israel și spune-le: «Fiți sfinți, căci sînt sînt eu, Domnul Dumnezeul vostru.

3. Fiecare să cinstească pe mama și pe tatăl său și să păzească zilele mele de odihnă. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.
4. Să nu vă întoarceți spre idoli și dumnezei turnați să nu vă faceți. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.
5. Cînd veți înjunghia pentru Domnul o jertfă de pace, să o jertfiți astfel ca să vă fie bine primită.
6. Jertfa să fie mîncată în ziua în care o veți înjunghia sau a doua zi; dacă va mai rămîne ceva pînă în a treia zi, să fie ars în foc.
7. Dacă însă va mînca cineva din ea în a treia zi, aceasta este un lucru necurat; jertfa nu va fi primită.
8. Cel care va mînca (în a treia zi) va purta povara păcatului său, pentru că a pîngărit lucrurile sfinte ale Domnului; aceia care vor mînca să fie îndepărtați din neamul lor.
9. Cînd veți secera lanurile țării voastre, să nu terminați de secerat pînă la marginile cîmpului și să nu adunați spicele care vor cădea în urma secerii.
10. Nici via ta să nu o culegi de tot și nici boabele căzute din ciorchine să nu le aduni, ci să le lași săracului și străinului. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.
11. Să nu furați, să nu mințiți și să nu năpăstuiască cineva pe aproapele său.

12. Să nu jurați strîmb pe numele meu, ca să nu pîngăriți numele Dumnezeului vostru./Eu sînt Domnul.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 85, col. I

13. Să nu faci strîmbătate vecinului și să nu jăfuiești și să nu doarmă simbriia năimitului tău pănă dimineața la tine.

14. Să nu grăiești de rău pre surd și înaintea orbului să nu pui piedecă și să te temi de Dumnezăul tău. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

15. Să nu faceț strîmbătate la judecată, să nu iai obrazul săracului, nice să lauzi obrazul năsilnicului, cu dereptate să judeci pre vecinul tău.

16. Să nu umbli cu vicleșug în limba ta, să nu te întărești pre sîngele vecinului tău. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

17. Să nu urăști pre frate-tău cu cugetul tău, cu mustrare să <nu>[1] mustri pre aproapele tău și să nu iai pentru dînsul greșală.

18. Și să nu izbîndească mîna ta și să nu te urgisești fiilor norodului tău și să iubești pre aproapele tău ca pre tine. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

19. Lêgea mea să păziț și dobitoacele tale să nu le încaleci cu alt jug și viia ta să nu o sameni de doao feliuri și haină țesută de doao feliuri, spurcăciune, să nu pui preste tine.

20. Și de va dormi neștine cu muiêrea pat de sămînță și ea va fi roabă păzită unui om și ea cu răscumpărări nu s-au răscumpărat, volnicie nu s-au dat ei, socotință va fi ei, nu va muri, pentru că nu s-au volnicit.

21. Și va aduce pentru greșala lui Domnului lîngă ușa cortului mărturiei berbêce de greșală.

22. Și se va ruga pentru dînsul preotul cu berbêcele greșălii înaintea Domnului, pentru păcatul lui care au greșit și se va lăsa lui păcatul lui care au greșit.

23. Iară cînd veț întra în pămîntul carele Domnul Dumnezăul vostru îl dă voao și veț sădi tot lemnul de mîncat și veți curăți necurățiia lui, roada lui trei ani va fi voao necurățit, să nu să mănînce.

24. Și întra al patrulea an va fi toată roada lui sfîntă, lăudată Domnului.

25. Iară la al cincelea an veț mînca roada lui, adaos voao roada lui. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

26. Să nu mîcați preste munți, nice să vrăjiți, nice să căutați vraja pasărilor.

27. Să nu faceți creț den chica capului vostru, nice să stricați fața barbei voastre.

28. Și tăieturi să nu faceți pe suflet în trupul vostru și slove împunse să nu faceți între voi. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

29. Să nu pîngărești pre fata ta ca să o curvești pre dînsa și nu va curvi pămîntul și se va umplea pământul de fărădelegi.

30. Simbetele mêle să le păziți și de sfintele mêle să vă têmeți. Eu, Domnul.

31. Să nu urmați celor ce băsnuiescu den pîntece și cătră vrăjitori să nu vă lipiți ca să vă pîngăriț întru ei. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

32. De fața celui bătrîn să te scoli și să cinstești fața celui mai bătrîn și să te temi de Dumnezăul tău. Eu, Dom/nul Dumnezăul vostru.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

13. Să nu faceți strîmbătate vecinului și să nu jecuiești și să nu doarmă simbriia năimitului tău pîn-dimineață la tine.

14. Să nu grăiești de rău pre surdu și înnaintea orbului să nu pui piedecă și să temi de Dumnedzăul tău. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

15. Să nu faceți strîmbătate la giudețe, să nu iai obrazul săracului, nice să laudzi obrazul silnecului, cu dreptate să giudeci pre aproapele tău.

16. Să nu îmbli cu vicleșug întru limba ta, să nu te întărești [3] pre singele aproapelui tău. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

17. Să nu urăști pre fratele tău <cu cugetul tău> [4], cu mustrare să nu mustrii pre fratele tău și să nu iai pre însul greșeală.

18. Și să nu izbîndească ție mîna ta și să nu ții minie fiilor nărodului tău și să iubești pre aproapele tău ca pre tine. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

19. Lêgea mea să țineți și dobitoacele tale să nu le înjugi cu altă jiug și viia ta să nu o sameni de doao fêliuri și haină văpsită de doao fêliuri, spurecăciune, să nu pui preste tine.

20. Și de va dormi neștine cu muiêre pat de sămințâ și ea va fi roabă păzită unui om și ea cu mîntuiri nu s-au mîntuit, volnicia nu i s-au dat ei, socotință va fi ei, nu vor muri, pentru că nu s-au volnicit.

21. Și va aduce pentru greșeale<le> lui Domnului lîngă ușa cortului mărturiei berbêce de greșeale.

22. Și să va ruga pentru însul preutul cu berbêcele greșêlii înnaintea Domnului, pentru păcatul lui carele au greșit și i să va lăsa lui păcatul lui carele au greșit.

23. Iar cîndu veți întra în pămîntul carele Domnul Dumnedzăul vostru dă-l voao și veți înplăta [5] tot lemnul de mîncat și veți curăți necurăția lui, roada lui 3 ani va fi voao necurăție, să nu să mănînce.

24. Și înn-al patrulea an va fi toată roada lui sfîntă, lăudată Domnului.

25. Iar înn-al cincilea an veți mînca roada lui, adaos voao roadele lui. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

26. Să nu mîncați pre munți, nice să vrăjiți, nice să căutați vraja pasărilor.

27. Să nu faceți ciucă den chica capului vostru, nice să stricați fața barbei voastre.

28. Și tăieturi să nu faceți pentru suflet pre trupul vostru și slove șiruite să nu faceți întru voi. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

29. Să nu pîngărești pre fata ta ca să o curvești pre însă și nu va curvi pămîntul și să va înplea pămîntul de fără-lêge.

30. Simbetile mêle să le păziți și de sfinții miei să vă têmeți. Eu, Domnul.

31. Să nu urmați celor ce grăiescu den pîntece și vrăjitorilor cîntărești să nu vă lipiți ca să vă pîngăriți întru ei. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

32. Den fața celui bătrîn să te scoli și să cinstești fața celui mai bătrîn și să temi de Dumnedzăul tău. Eu, Dom/nul Dumnedzăul tău.

13. Să nu năcăjăști pre vecin și să nu jăfuiești și să nu mîie simbriia argatului tău la tine pînă a doaoa zi.

14. Celui surd să nu grăiești cuvinte de rău și înaintea orbului să nu pui piedecă, ce să te temi de Domnul Dumnezeul tău. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

15. Să nu faci nedireptate la judecată, să nu [nu] bagi seamă fața săracului, nice să cauți fața putêrnicului, pre direptate să judeci vecinului tău.

16. Să nu umbli cu înșălăciune întru limba ta, nice să te scoli [2] spre singele vecinului tău. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

17. Să nu urăști pre fratele tău în inima ta și să nu mustrezi cu mustrare pre vecinul tău, să nu dobîndești păcat pentru dînsul.

18. Să nu-ț izbîndească mîna și să nu ții pizmă feciorilor nărodului tău. Iubêște pre vecinul tău ca însuț pre tine. Eu, Domnul.

19. Lêgea mea păziți-o și dobitocul tău să nu-l înjugi cu alt jug și viia ta să nu o sădești de multe fêliuri și în haină văpsită în multe fêliuri să nu te îmbraci [1].

20. De se va culca cineva cu muiêre pat de semințîe și ea va fi roabă păzită omului și nu va fi răscumpărată cu preț, sau nu se va fi dat ei slobozenie, să-i bată, iar să nu-i omoară, că nu se-au volnicit.

21. Și pentru păcatul său să aducă Domnului la ușa cortului mărturiei berbêcele greșalei.

22. Și să se roage preotul de dînsul în berbêcele călcării înaintea Domnului pentru păcatul ce au greșit și se va lăsa păcatul lui care au făcut.

23. Iar cînd veț întra în țara carea au dat voaoă Domnul Dumnezeul vostru și veț sădi tot pomul ce se mănîncă și o veț curăți de necurăția ei, roada ei în trei ani necurată să fie voaoă, să nu mîncați.

24. Iar al patrulea an toată roada ei fa fi sfîntă și lăudată Domnului.

25. Iar al cincilea an să mîncați roada ei adaos voaoă roada ei. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

26. Să nu mîncați dobitocul cu singele și să nu vă suiț pren munți și să nu vrăjiț, nice să căutați vraja de la pasări.

27. Și să nu radeț părul capetelor voastre, nice barbele voastre să nu vă le radeț.

28. Și tăieturi pre trupuri pentru sufletele voastre să nu faceț și slove șăruite să nu faceț întru voi. Eu, Domnul Dumnezeul vostru [1].

29. Să nu spurci pre fata ta să o curvești și să nu curvească pămîntul și să se umple pămîntul de fărădelegi.

30. Simbetele mêle să le păziț și de sfinții miei să vă têmeț. Eu, Domnul [1].

31. Să nu urmați celor ce grăiesc den pîntece basne și de vrăjitori să nu vă apropiați și să nu vă pîngăriț întru ei. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

32. Înaintea feței celui bătrîn [3] te scoală și fața celui cărunt o cinstește și să te temi de Domnul Dumnezeul tău. Eu, Dom/nul Dumnezeul tău [1].

13. Să nu-l asupriți pe aproapele vostru și să nu-l jefuiți; plata celui tocmit să nu rămînă la tine pînă a doua zi.

14. Să nu vorbești de rău pe un surd și în calea unui orb să nu pui piedici, ci să te temi de Dumnezeul tău. Eu sînt Domnul.

15. Să nu faceți nedreptate la judecată: să nu te îndupleci în fața săracului, nici să părtinești pe cel suspus.

16. Să nu umbli cu clevetiri în poporul tău. Asupra vieții aproapelui tău să nu te ridici. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

17. Să nu urăști pe fratele tău în inima ta, dar să mustri pe aproapele tău, ca să nu te încarci de păcatul lui.

18. Să nu fii răzbunător și să nu porți ciudă fiilor poporului tău. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți. Eu sînt Domnul.

19. Să păziți poruncile mele. Să nu împerechezi vitele tale de feluri diferite și ogorul tău să nu îl semeni cu feluri diferite de semințe; să nu porți veșminte țesute din feluri diferite de fire.

20. Dacă cineva se va culca cu o femeie vărsîndu-și sămînța, iar aceasta este o roabă logodită cu alt bărbat care încă nu a răscumpărat-o, sau dacă ea nu a fost eliberată, să primească pedeapsa amîndoi, dar nu cu moarte, fiindcă nu era liberă.

21. Pentru vina lui, bărbatul să aducă Domnului un berbece drept jertfă pentru păcat, la ușa cortului întîlnirii.

22. Preotul să facă ispășire pentru el înaintea Domnului cu berbecul jertfit pentru vină, pentru păcatul pe care l-a săvîrșit, iar păcatul pe care l-a făcut i se va ierta.

23. Cînd veți intra în țara pe care v-o dăruiește Domnul Dumnezeul vostru și veți sădi feluriți pomi roditori, să socotiți fructele ca fiind tăiate împrejur; timp de trei ani să fie netăiate împrejur pentru voi și să nu fie mîncate.

24. În al patrulea an, toate fructele lor vor fi sfințite întru lauda Domnului.

25. Iar în anul al cincilea să mîncați fructele, ca să le sporească rodul pentru voi. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

26. Să nu mîncați nimic cu sînge. Să nu umblați cu vrăji sau cu ghicitul.

27. Să nu rotunjiți vîrfurile pletelor voastre și să nu tăiați vîrfurile bărbilor voastre.

28. Să nu vă faceți pentru un mort tăieturi în corpul vostru și să nu vă scrijeliți cuvinte pe voi. Eu sînt Domnul.

29. Să nu-ți pîngărești fiica lăsînd-o să se desfrîneze, pentru ca țara să nu se desfrîneze și să se umple de nelegiuiri.

30. Să păziți zilele mele de odihnă și să cinstiți sfîntul meu lăcaș. Eu sînt Domnul.

31. Să nu-i urmați pe cei care cheamă duhurile morților și să nu umblați pe la vrăjitori, ca să vă pîngăriți cu ei. Eu sînt Domnul.

32. Să te ridici înaintea celui cărunt și să cinstești fața celui bătrîn; să te temi de Dumnezeul tău. Eu sînt Dom/nul.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 85, col. II

33. Iară de se va apropiia voao cineva nemêrnic în pământul vostru, să nu-l necăjiț pre el.

34. Ca și cela de pământ va fi între voi cel nimêrnec ce vine cătră voi și să-l iubești pre el ca și pre tine, pentru că nemêrnici v-aț făcut în pământul Eghipetului. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

35. Să nu faceți strîmbătate la judecată, la măsuri, la cumpănă și la cantare.

36. Cumpenile dirêpte și cantarele dirêpte și măsurile dirêpte și țărînă direaptă să fie între voi. Eu, Domnul Dumnezăul vostru, ce v-am scos den pământul Eghipetului.

37. Și să păziți toată lêgea mea și toate poruncile mêle și le veț face pre êle. Eu, Domnul»“.

CAP 20

1. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Și fiilor lui Israil vei grăi zicînd: «De va fi vreunul dentre fiii lui Israil au dentre ceia ce s-au făcut nemêrnici în Israil, carele va da den sămînța lui la boiari, cu moarte să să omoară, limba ce iaste pre pământ îl vor omorî pre dînsul cu pietri.

3. Și eu voiu întări obrazul mieu pre omul acela și-l voiu piêrde pre dînsul den norodul lui, pentru că den sămînța lui au dat boiariului ca să pîngărească sfintele mêle și va spurca numele celor sfinți mie.

4. Iară de vor trêce cu vedêrea lăcuitorii pământului cu ochii lor de la omul acela după ce va da el den sămînța lui boiariului ca să nu omoară pre el,

5. Și voiu întări obrazul mieu pre omul acela și pre seminția lui și voiu piêrde pre dînsul și pre toți cîți să tocmăscu într-un gînd cu el ca să curvească ei la boiari den nărodul lor.

6. Și sufletul carele va urma la ceia ce băsnuiescu den pîntece au la vrăjitori ca să curvească dupre ei voiu întări obrazul mieu pre sufletul acela și-l voiu piêrde pre el den norodul lui.

7. Și veț fi sfinți, că sfînt sînt eu, Domnul Dumnezăul vostru.

8. Și veț păzi poruncile mêle și veț face pre êle. Eu, Domnul ce vă sfințescu pre voi.

9. Omu, om carele va grăi rău pre tatăl lui au pre muma lui cu moarte să să omoară, pre tată-său au pre mumă-sa de rău au grăit, vinovat va fi.

10. Om, om carele va preacurvi muiêrea bărbatului au carele va preacurvi muiêrea vecinului său cu moarte să să omoară preacurvariul și preacurva.

11. Și carele se va culca cu muiêrea tătîni-său au descoperit, cu moarte să să omoară amîndoi, vinovați sînt.

12. Și de va dormi oarecarele cu nora lui, cu moarte să să omoară, amîndoi au păgînit, vinovați sînt.

13. Și carele va dormi cu parte bărbătească culcare fămeiască urîciune au făcut amîndoi, cu moarte să să omoară, vinovați sînt./

33. Iar de să va apropiia voao cineva nemêrnic întru pământul vostru, să nu-l chinuiți pre el.

34. Ca și cel den pământu va fi întru voi cel nemêrnic, cela ce mêrge către voi, și să-l iubești pre el ca și pre tine, pentru că nemêrnici v-ați făcut în pământul Eghiptului. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

35. Să nu faceți strîmbătate la județ, la număr, la cumpene, și la cintar cumpenile drêpte.

36. Și cintarele drêpte, și măsurile drêpte și țărnă dreaptă să fie întru voi. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, ce v-am scos pre voi den pământul Eghiptului.

37. Și să păziți toată lêgea mea și toate porincele mêle și le veți face pre êle. Eu, Domnul».

CAP 20

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

2. „Și fiilor Israil [1] vei grăi dzicîndu: «De va fi vreunul dentru fiii lui Israil au dentru cei ci s-au făcut nemêrnici întru fiii lui Israil, carele va da den sămința lor la boiarin, cu moarte să s<ă> omoară, limba ce iaste pre pământ îl vor omori cu pietri pre însă.

3. Și eu voi întări obrazul mieu pre omul acela și-l vor pîrde pre însă den nărodul lui, pentru că den sămința lui au dat boiarinului pentru ca să pîngărească sfintele mêle și va spurca numele celor sfințiți mie.

4. Iar de vor petrêce cu vedêrea lăcuitorii pământului cu ochii lor de la omul acela după ce va da el den sămința lui boiarenului ca să <nu> [2]-l omoară pre el,

5. Și voi întări obrazul mieu pre omul acela, pre seminția lui, și voi pîrde pre însă și pre toți ciți să tocmescu întru gîndu cu el ca să curvească ei la boiarini den nărodul lor.

6. Și sufletul carele va urma la ceia ce grăiescu den pîntece au la vrăjitori ca să curvască după ei voi întări obrazul mieu pre sufletul acela și voi pîrde pre el den nărodul lui.

7. Și veți fi sfinți, pentru că-s sfîntu eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

8. Și veți cruța porincele mêle și le veți face pre êle. Eu, Domnul, ce vă sfințescu pre voi.

9. Om, om carele va grăi rău pre tatăl lui au pre maica lui cu moarte să s<ă> omoară, pre tată-său au pre maică-sa rău au grăit, vinovat iaste.

10. Om, om carele va preacurvi muiêrea bărbatului au carele va precurvi muiêrea aproapelui său cu moarte să s<ă> omoară și precurvariul și preacurva.

11. Și carele să va culca cu muiêrea tătîne-său rușinea tătîne-său au descoperit, cu moarte să s<ă> omoară amîndoi, vinovați sîntu.

12. Și de va dormi oarecarele cu noru-sa cu moarte să s<ă> omoară, amîndoi au păginit, vinovați sîntu.

13. Și carele va dormi cu bărbat pat fămeiescu scîrnăvie au făcut amîndoi, cu moarte să s<ă> omoară, vinovați sîntu./

33. Și de va veni vre un strein cinevaș în țara voastră, să nu-i faceț năcaz,

34[33]. Că moștean va fi întru voi [34] vineticul carele va veni la voi, să-l iubești ca însuț pre tine, că și voi aț fost vinetici în țara Eghipetului. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

35. Să nu faci nedreptate la judecată, la cumpene, la număr, la cintar [1],

36. Ce în toată vrêmea să vă fie judecățile și măsurile dirêpte. Eu, Domnul Dumnezeul vostru sînt, carele v-am scos den țara Eghipetului.

37. Să păziț toată lêgea mea și toate porîncile mêle să le faceț, că eu sînt Domnul».

CAP 20

1. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

2. „Așa să grăiești feciorilor lui Israil și să le zici: «Orce om den feciorii lui Israil sau den vineticii cei ce se vor fi născut întru Israil, de va da semințiia lui să slujască domnului [1] idolului, cu moarte să moară, oamenii pămîntului să-l ucigă cu pietri.

3. Iar eu voiu pune fața mea împotriva lui și-l voiu pîrde dentre oamenii lui, că au dat sămința lui domnului [1] idolului, ca să spurce sfințirea mea și să spurce numele celor sfințite mie.

4. Iar de nu vor băga în seamă moștenii pămîntului și să caute cu ochii lor ce face acel om cînd dă sămințiia lui să slujască domnului idolului și nu-l vor ucide,

5. Pune-voiu fața mea pre acel om și pre priêtenii [2] lui și-l voiu pîrde și pre toț cei ce vor fi cu dînsul la un gînd ca să curveas-<că> [3] ei la idol den nărodul lor.

6. Și sufletul care va urma basnelor celor den pîntece sau vrăjilor ca să se întoarcă în urma lor voiu pune fața mea pre acel suflet și-l voiu pîrde den oamenii lui.

7. Sfințiți-vă și să fiț sfinți, cum și eu, Domnul Dumnezeul vostru sînt sfînt.

8. Păziț porincele mêle și le faceț, că eu, cela ce vă sfințesc.

9. Omul carele va grăi cuvinte rêle tătînesău sau nume-sel cu moarte să moară, cela ce iaste grăitor de rău de tată-său și de mumă-sa vinovat va fi.

10. Omul cel ce va preacurvi cu muiêre cu bărbat sau cel ce va preacurvi cu muierea vecinului său cu moarte să moară și preacurvariul și preacurva.

11. Cela ce se va culca cu muiêrea tătînesău rușinea tatîne-său au dăscoperit, vinovaț sînt, amîndoi să moară.

12. Oricine se va culca cu noru-sa cu moarte să moară amîndoi, că sînt vinovaț, că au făcut badjocură.

13. Cel ce va face cu parte bărbătească pat muleresc amîndoi au făcut urîciune, cu moarte să moară, sînt vinovaț./

33. Dacă va veni un străin oarecare în țara voastră, să nu-l asupriți.

34. Străinul care locuiește între voi să fie pentru voi ca și cel de-al casei și să-l iubești ca pe tine însuți, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

35. Să nu faceți nedreptate la judecată, adică la măsurătoare, la cîntărire și la măsurarea (grînelor).

36. Să aveți cîntare drepte, greutăți drepte, efă dreaptă și hin drept. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, cel care v-am scos pe voi din țara Egiptului.

37. Să păziți toate legile și poruncile mele și să le împliniți. Eu sînt Domnul.»

CAP. 20

Pedepse pentru felurile păcate

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Dacă cineva dintre fiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc în Israel va da ca jertfă lui Moloh pe unul dintre urmașii săi, acela să fie pedepsit cu moartea. Poporul din țară să-l ucidă cu pietre.

3. Și eu îmi voi întoarce fața împotriva acelui om și îl voi îndepărta din poporul lui, fiindcă a jertfit lui Moloh pe unul dintre urmașii săi, ca să pîngărească sfîntul meu lăcaș și să întineze numele meu cel sfînt.

4. Dacă locuitorii țării îi vor trece cu vederea omului care jertfește lui Moloh pe unul dintre urmașii săi și nu-l vor ucide,

5. Atunci îmi voi întoarce fața împotriva acelui om și împotriva neamului său și îl voi îndepărta din poporul lui, laolaltă cu toți aceia care vor încuviința ca să se desfrîneze cu Moloh împreună cu el.

6. Dacă va urma cineva pe cei care cheamă duhurile și pe vrăjitori ca să se desfrîneze cu ei, îmi voi întoarce fața împotriva acelui om și îl voi îndepărta din poporul lui.

7. Sfințiți-vă și fiți sfinți, căci sfînt sînt eu, Domnul Dumnezeul vostru.

8. Să păziți poruncile mele și să le împliniți. Eu sînt Domnul care vă sfințesc pe voi.

9. Dacă cineva își va blestema tatăl sau mama, să fie pedepsit cu moartea. Și-a blestemat tatăl sau mama și va fi vinovat.

10. Dacă cineva se va desfrîna cu femeia altui bărbat, dacă se va desfrîna cu femeia aproapelui său, uciși să fie și desfrînatul și desfrînata.

11. Dacă cineva se va culca cu femeia tatălui său, înseamnă că a descoperit goliciunea tatălui său; amîndoi să fie pedepsiți cu moartea, căci sînt vinovați.

12. Dacă se va culca cineva cu nora sa, amîndoi să fie pedepsiți cu moartea, căci su săvîrșit o spurcăciune și sînt vinovați.

13. Dacă se va culca cineva cu un bărbat cum s-ar culca cu o femeie, amîndoi au făptuit o urîciune. Să fie pedepsiți cu moartea, căci sînt vinovați./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 86, col. I

ПС

ДГ Карєле ва лꙋа мꙋ҃ере шѝ пре мꙋма ѥ҃н, фъ҃рдєлѣ
ге ѥ҃сте, фо҃къ сѣ҃л а҃рдъ, пре дънсꙋл шѝ пре
дънселе, шѝ сѣнꙋфѣ҃ фъ҃рде лѣ҃ге а҃нтре вои҃ .
ЕГ Шѝ чи҃нешъ ва да зъ҃чѣ҃рѣ лꙋи҃ а҃ловитоѯ кꙋ пат
ръ пичоа҃ре, кꙋ моа҃рте сѣ҃ште сѫ҃моа҃рѣ, шѝ довитоѯ
ЅГ кꙋл сѣ҃л сѫ҃моа҃рѣ . Шѝ мꙋ҃ере ка҃ре ва бе
ни къ҃тре фе҃ате ка҃ре довитоѯ, ка сѣ҃ште а҃лка
те ѧ де дънсꙋл, ѣ҃ сѫ҃моа҃рѣ мꙋ҃ре шѝ довит
токꙋл, кꙋ моа҃рте сѣ҃ште сѫ҃моа҃рте вино҃ацѝ сѫ҃нт .
ЗГ Карєле ва лꙋа пре сора лꙋи҃ деспре та҃тъ҃сꙋ .
а҃ꙋ деспре мꙋма лꙋи҃, шѝ ва ведѣ рꙋшѝне ѥ҃н,
шѝ ѧ ва ведѣ рꙋшѝнѣ лꙋи҃, сѫ҃кре ѥ҃сте, сѣ пъ҃
рѣ ѯнаи҃нте фи҃ило҃р рꙋдїи лор, рꙋшѝне сѫ҃ро҃р
ле а҃ꙋ дескопери҃т, пъка҃тꙋл лор вор лꙋа .
ИГ Шѝ сѫ҃мъ ка҃рєле ва дорми҃ кꙋ мꙋ҃ере чева а҃ѣ҃ пре
сине, шѝ а҃ꙋ дескопери҃т рꙋши҃ѣ ѥ҃н, и҃зво҃рꙋл ѥ҃н
а҃ꙋ дескопери҃т, шѝ ѧ а҃ꙋ дескопери҃т кꙋрге
ре сѫ҃нгелꙋи҃ ѥ҃н, сѣ пи҃ар҃ѣ ѧмѫ҃ндо҃и дин рꙋдала .
ѲГ Шѝ рꙋшѝне сороїи тъ҃тъ҃ни҃тъ҃, шѝ сороїи
мѫ҃не҃та, сѣнꙋ де скопери, пе҃нтръ кѣ рꙋдения
а҃ꙋ дескопери҃т, пъка҃тꙋл во҃р пъ҃рта .
К Карєле ва дорми҃ кꙋ рꙋдения лꙋи҃, рꙋшѝне рꙋ҃де
нїєи лꙋи҃ а҃ꙋ дескопери҃т, фъ҃р фечѐор во҃р мꙋ҃р.
КА Шѝ сѫ҃мꙋл ка҃рєле ва лꙋа мꙋ҃ере фра҃телꙋи лꙋи҃,
некꙋрꙋ҃е ѥ҃сте, рꙋшѝне фра҃телꙋи лꙋи҃ а҃ꙋ деско
КВ пери҃т, фъ҃р фечѐор во҃р мꙋр . Шѝ вѣци
пъзи҃ тоа҃те порꙋнчиле мѣ҃ле, шѝ тоа҃те жъдъ
кѣ҃циле мѣ҃ле, шѝ вѣци фа҃че пре ѧ҃ле, шѝ нꙋва
ꙋ҃рѣ пре воі҃ пъмѫ҃нтꙋл фкарєле въ҃таг пре во
КГ а҃коло, каст҃ лъ҃кꙋи҃ци пре дънсꙋл . Шѝ сѣ
нꙋ мѣ҃рцеци дꙋпъ ле҃ціиле а҃нѣ҃ниоарь, пре карїи ѥ҃ꙋ
гоне҃скꙋ деа҃ воі҃, пе҃нтръ кѣ а҃ꙋ ѣ҃ст҃ тоа҃те ле҃ѣ҃
фъкꙋ҃тъ, шѝ мѣ҃мъ ꙋ҃рѣ҃т пре дънші҃ .
КД Шѝ ва҃м зи҃с ва҃со, воі҃ вѣци мо҃ште҃нѝ пъмѫ҃н
тꙋл ва҃с҃, шѝ ѥ҃ꙋ ѯ҃ва҃нд ва҃со пре дънсꙋл ѯтръ
а҃ѣ҃ри, пъмѫ҃нтъ кар҃е а҃ѣ҃ кꙋрꙋ҃ндь ла҃пте шѝ
ми҃ере, ѥ҃ꙋ дмнꙋ҃ дмнъ҃зꙋл вострꙋ ка҃ре ва҃мъ
КЕ сѫ҃съ҃нѣ҃тъ пре воі҃ дин тоа҃те а҃нмѣна҃ле . Шѝ
вѣци сѫ҃съ҃ни пре воі҃ ѯтре доми҃тоа҃ле чѣ҃ле кꙋ
ра҃те, шѝ ѯтре чѣ҃ле некꙋра҃те, шѝ ѯтре па҃сѣри
ле чѣ҃ле кꙋра҃те, шѝ чѣ҃ле некура҃те, шѝ сѫ҃нѣ҃
спꙋ҃кѫци сꙋфлетеле воа҃стре ѯтръ доми҃тоа҃ре, ш
ѯпа҃сѣри, шѝ ѯтоа҃те тъ҃рътоа҃рele пъмѫ҃нтꙋлꙋи҃,
ка҃рєле ѥ҃ꙋ а҃ѣ҃м сѫ҃съ҃нѣ҃тъ воа҃со ѯникꙋрꙋ҃ціе .
КВ Шѝ мѣ҃ ве҃ци фи҃ мі҃е сфи҃ци, ка ѥ҃ѯ сфи҃т дмнꙋ҃ло
дмнъ҃зꙋ҃ воа҃стꙋ, чѣ҃л че ва҃м сѫ҃съ҃нѣ҃тъ пре воі҃
КЅ дин тоа҃те а҃нмѣна҃ле, каст҃ѣ҃ фи҃ци мі҃е . Шѝ
въ҃рва҃тꙋл а҃ꙋ фъ҃мѣ҃ ка҃ре ева фа҃че дѣ҃нтръ ѥ҃н
въ҃ѣ҃нꙋи҃ори де пѫ҃нтече, а҃ꙋ врътъ҃тоаре, кꙋ мо
а҃рте сѣ҃ште сѫ҃моа҃рѣ а҃мѫ҃ндо҃и, кꙋ пе҃три сѣ҃ꙋ ꙋ҃чи
дѣци пре ѥ҃н, вино҃ацѝ сѫ҃нт .

К А П К Л

А Ши҃ зи҃се дмнꙋ҃ къ҃тре мо҃ѵсѣ, зи пре҃ѡци
лор фи҃ило҃р а҃ꙋ а҃а҃рон, шѝ ве҃и зи҃че къ҃тре
Б ѥ҃н, фе҃ѳфїи сѣ҃ꙋ҃л сѫ҃нгъ҃ре҃ск ѯтръ
лꙋи҃ ма҃ѣ҃ . Фъ҃р нꙋ҃маи ѯ҃рѣ҃ди ѧ
ѧ҃сте ѯпо҃ате дѣ҃ле, пре та҃тъ, шѝ пре
мꙋ҃мъ, шѝ пре фи҃ѣ, шѝ пре фе҃те, шѝ пре фра҃те.
Г Шѝ пре сора лꙋи҃ фечѐора чѣ҃ле ѯпре҃пе лꙋи҃, чѣ҃

14. Carele va lua muiêre şi pre muma ei fărădelêge iaste, în foc să-l arză pre dînsul şi pre dînsele şi să nu fie fărădelêge între voi.

15. Şi cineş va da zăcêrea lui în dobitoc cu patru picioare cu moarte să să omoară, şi dobitocul să-l omoriţi.

16. Şi muiêrea care va veni către fieştecare dobitoc ca să să încalece ea de dînsul să omoriţi muiêrea şi dobitocul, cu moarte să să omoară, vinovaţi sînt.

17. Carele va lua pre sora lui despre tată-său au despre muma lui şi va vedea ruşînea ei şi ea va vedea ruşînea lui ocară iaste, să piară înaintea fiilor rudii lor, ruşînea surori-sa au descoperit, păcatul lor vor lua.

18. Şi om carele va dormi cu muiêrea ce va avea pre sine şi au descoperit ruşînea ei izvorul ei au descoperit şi ea au descoperit curgerea sîngelui ei să piară amîndoi den ruda lor.

19. Şi ruşinea sororii tătîni-tău şi sororii mîne-ta să nu descoperi, pentru că rudeniia au descoperit, păcatul vor purta.

20. Carele va dormi cu rudeniia lui ruşinea rudeniei lui au descoperit, fără feciori vor muri.

21. Şi omul carele va lua muiêrea fratélui lui necurăţie iaste, ruşinea fratelui lui au descoperit, fără feciori vor muri.

22. Şi veţi păzi toate poruncile mêle şi toate judecăţile mêle şi veţi face pre êle şi nu va urî pre voi pămîntul în carele vă bag pre voi acoló ca să lăcuiţi pre dînsul.

23. Şi să nu mêrgeţi după legile limbilor pre carei eu gonescu de la voi, pentru că acêstea toate le-au făcut şi i-am urît pre dînşii.

24. Şi v-am zis voao : voi veţi moşteni pămîntul lor şi eu îl voiu da voao pre dînsul întru avêre, pămînt care iaste curînd lapte şi miêre. Eu, Domnul Dumnezăul vostru, care v-am osăbit pre voi den toate limbile.

25. Şi veţi osăbi pre voi între dobitoacele cêle curate şi între cêle necurate şi între pasările cêle curate şi cêle necurate şi să nu spurcaţi sufletele voastre întru dobitoace şi în pasări şi în toate tîrîtoarele pămîntului carele eu le-am osebit voao în necurăţie.

26. Şi-m veţi fi mie sfinţi, că eu sînt Domnul Dumnezăul vostru, cela ce v-au osăbit pre voi den toate limbile, ca să-m fiţi mie.

27. Şi bărbatul au fămêia care se va face dentru ei băsnuitoriu de pîntece au vrăjitoriu cu moarte să să omoară amîndoi, cu pietri să-i ucideţi pre ei, vinovaţi sînt»“.

CAP. 21

1. Şi zise Domnul către Moisi : „Zi preoţilor, fiilor lui Aaron, şi vei zice către ei în suflete să nu să pîngărească întru limba lor,

2. Fără numai în ruda ce iaste aproape de el : pre tată, şi pre mumă, şi pre fii, şi pre fête, şi pre frate.

3. Şi pre sora lui, fecioara ce i să apropie lui, cêcea ce

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

14. Carele va lua muiêre și pre maică-sa fărdelége iaste, să-l ardză cu foc și pre însul și pre însele și să nu fie fărdelége intru voi.

15. Și cine va da dzăcêrea lui intru patru picioare[3] cu moarte să s<ă> omoare, și dobitocul să-l omoriți.

16. Și muiêrea carea va veni către fieștecare dobitoc ca să s<ă> încalece ea de însul să omoriți muiêrea și dobitocul, cu moarte să s<ă> omoare, vinovați sîntu.

17. Carele-ș va lua pre sora lui de pre tatăl lui au de pre maica lui și va vedea rușinea ei și ea va vedea rușinea lui ponoslu[4] iaste, să piară înnaintea fiilor rudei lor, rușinea sororu-sa au descoperit, păcatul lor vor lua.

18. Și om carele va dormi cu muiêre ce are pre sine și au descoperit rușinea ei izvorul ei au descoperit și ea au descoperit cursul sîngelui ei să piară amîndoi den ruda lor.

19. Și rușinea surorii tatîne-tău și surorii maicei tale să nu descoperi, pentru că rudeniia au descoperit, păcatul vor purta.

20. Carele va dormi cu rudenia lui rușinea rudeniei lui au descoperit, făr<ă> ficiori vor muri.

21. Și omul carele va lua muiêrea fratelui său necurăție iaste, rușinea fratelui său au descoperit, făr<ă> ficiori vor muri.

22. Și veți păzi toate porîncele mêle și toate giudețele mêle și le veți face pre êle și nu va uri pre voi pămîntul întru carele vă bag pre voi acoló ca să lăcuiți pre însul.

23. Și să nu mêrgeți[5] după legile limbilor pre carii cu gonescu de la voi, pentru că acêstea toate le-au făcut și i-am urît pre înșii.

24. Și v-am dzis voao: voi veți moștineni pămîntul lor și eu vă-l oi da voaă pre însă întru avêre, pămîntu carele iaste de cură lapte și mière. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, carele v-am usăbit pre voi den toate limbile.

25. Și veți usăbi pre voi întru dobitoacele cêle curate și întru cêle necurate și întru pasările cêle curate și întru cêle necurate și să nu vă spurcați sufletele voastre întru dobitoace și întru pasări și întru toate târîtoarele pămîntului carele eu le-am usăbit voao întru necurăție.

26. Și-m veți fi mie sfinți, pentru căce eu, sîntu, Domnul Dumnedzăul vostru, cela ce v-au usăbit pre voi dentru toate limbile, ca să-mi fiți mie.

27. Și bărbat au fămêie carele să va face dentru ei grăitori den pîntece au vrăjitor cu moarte să s<ă> omoară amîndoi, cu pietri să-i loviți pre ei, vinovați sîntu».

14. Cela ce va lua muiêrea și pre numa ei fărădelége iaste, în foc să arză și pre dînsu și pre dînsele, fărădelége să nu fie întru voi.

15. Cineș va da patul lui la dobitoc cu moarte să moară, și dobitocul acel cu 4 picioare să se ucigă.

16. Muiêrea carea se va apropiia de fieștecce dobitoc să curvească cu dînsul pre muiêre să ucigă, iar pre dobitoc cu moarte să-l omoară, sînt vinovați.

17. Și cela ce va lua pre soru-sa despre tată-său sau despre mumă-sa și va vedea rușinea ei și ea va vedea rușinea lui ocară lui iaste, să piêie înaintea feciorilor neamului lor, că, dăscoperind rușinea surori-sa, păcatu-ș dobîndește[4].

18. Și bărbatul ce se va culca cu muiêrea pîngărită și va dăscoperi rușinea ei, cúrărea de sînge al ei, și ea va dăscoperi cúrărea sîngelui ei, amîndoi să piêie den neamul lor.

19. Rușinea surorii tatîne-tău și a surorii mîne-ta să nu dăscoperi, că rudenie au dăscoperit, păcatul vor purta.

20. Cela ce se va culca cu rudeniia lui rușinea rudei sale au dăscoperit, fără feciori să moară.

21. Omul carele va lua pre muiêrea frățîne-său necurat iaste, rușinea frățîne-său au dăscoperit, fără feciori să moară.

22. Păziț toate porunciile mêle și toate judecățile mêle și le faceț, [23] iar de nu, să nu vă urască pămîntul în care vă voiu duce eu să lăcuiț acoló pre dînsul.

23. Și să nu umblaț în lêgea streinilor celor ce-i voiu goni eu de la voi, că ei toate acêstea le-au făcut și-m fură urîț.

24. Și am zis către voi: voi veț moștina pămîntul lor și eu îl voiu da voaoă întru cîștig, pămîntul den care cură mière și lapte. Eu, Domnul Dumnezeul vostru, carele am usebit pre voi den toate părțile.

25. Și să usebiț și voi între dobitoacele cêle curate și între cêle necurate și între pasările cêle curate și între cêle necurate și să nu vă spurcaț sufletele în dobitoace și în pasări și în toate jigăniile pămîntului care le-am usebit eu să fie necurate.

26. Ce să fiț mie sfinți, că eu, Domnul vostru, sînt sfînt, cela ce v-am usebit den toate limbile să fiț ai mieі.

27. Bărbatul sau muiêrea carei vor fi în pîntecele lor basne sau vrăji amîndoi să moară cu moarte, cu pietri să-i uciдeț, că sînt vinovați».

14. Dacă cineva își va lua o femeie împreună cu mama ei, aceasta este o nelegiuire. Să fie arși în foc și el și ele, pentru ca să nu rămînă nelegiuirea în mijlocul vostru.

15. Dacă cineva se va culca cu un dobitoc, vîrsîndu-și sămînța, să fie pedepsit cu moartea iar dobitocul să fie ucis.

16. Dacă o femeie se va apropia de un dobitoc pentru a se împreuna cu el, să omori și femeia și dobitocul; să fie uciși, căci sînt vinovați.

17. Dacă un bărbat va lua de soție pe sora sa, fiică a tatălui său ori fiică a mamei sale, dacă îi va vedea goliciunea și ea îi va vedea goliciunea lui, aceasta este o mîrșăvie; să piară înaintea fiilor nemului lor. El a descoperit rușinea surorii sale și va purta povara păcatului său.

18. Dacă un bărbat se va culca cu o femeie care are slăbiciunea ei lunară și va descoperi goliciunea ei, atunci el a descoperit izvorul ei, iar ea și-a descoperit scurgerea sîngelui ei. Să fie îndepărtați amîndoi din neamul lor.

19. Să nu descoperi goliciunea surorii tatălui tău, nici a surorii mamei tale, căci aceasta înseamnă să descoperi pe ruda ta; amîndoi își vor purta povara păcatului lor.

20. Dacă cineva se va culca cu femeia unchiului său, atunci a descoperit goliciunea unchiului său. Amîndoi vor purta povara păcatului lor; vor muri fără copii.

21. Dacă va lua cineva femeia fratelui său, aceasta înseamnă o necurățenie. El a descoperit goliciunea fratelui său; vor muri fără copii.

22. Să păziți toate poruncile și judecățile mele și să le împliniți, ca să nu vă verse țara în care vă voi duce să o locuiți.

23. Să nu vă luați după legile neamurilor pe care eu le izgonesc dinaintea voastră, căci ei au făcut toate acestea și m-am scîrbit de ei.

24. Eu v-am spus doar: voi veți moșteni țara lor și eu vă voi da-o în stăpînire, țara în care curge lapte și miere. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, cel care v-am ales dintre toate neamurile.

25. Să faceți deosebire între dobitoacele curate și cele necurate, între păsările curate și cele necurate, ca să nu vă spurcați sufletele prin dobitoace, prin păsări sau prin viețuitoare tîrîtoare, pe care vi le-am deosebit ca necurate.

26. Și să-mi fiți sfinți, căci sînt sfînt cu, Domnul Dumnezeul vostru, cel care v-am ales dintre toate neamurile ca să fiți ai mei.

27. Dacă vreun bărbat sau vreo femeie se fac asemenea celor care cheamă duhurile sau asemenea vrăjitorilor, atunci să fie pedepsiți cu moartea. Să-i ucideți cu pietre, căci sînt vinovați».

CAP 21

1. Și dzise Domnul către Moisi: „Dzi preuților, fiilor <lui> Aaron, și vei dzice lor întru suflete să nu să pîngărească întru limba lor,

2. Făr-numai întru ruda-i ce iaste aproape de el: pre tată, și pre maică, și pre fii, și pre fête, și pre frate.

3. Și pre sora lui, fecioara ce i să apropie lui, cêca/ce nu iaste dată la bărbat, pre acês-

CAP 21

1. Și zise Domnul către Moisei,: „Grăiește feciorilor lui Aáron, popii, și le zi: «Nice într-un suflet întru nărod să nu vă spurcaț

2. Ce numai în casa de-aproapelui vostru: despre tată sau despre mumă sau despre feciori, sau despre fête, sau către frate.

3. Și către sora lui, fată carea iaste aproapelui/și nu iaste dată după bărbat, în-

CAP. 21

Rînduieli privitoare la sfințenia preoților

1. Și i-a spus Domnul lui Moise: „Vorbește preoților, fiilor lui Aaron, și spune-le: «Preotul să nu se pîngărească atingînd pe cineva mort din neamul său,

2. În afară de rudele sale cele mai apropiate: pe tatăl său, pe mama, pe fiul, pe fii ca și pe fratele său,

3. Ca și pe sora sa, fecioară, care stă aproape de/el și care nu a fost măritată; pentru

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 86, col. II

нѹ iaste dată la bărbat, pre acêstea să vor pîngări.

4. Să nu să pîngărească fără de vêste întru norodul lui în scîrnăviia lui.

5. Şi pleaşă să nu vă radeţi capul pentru mort şi faţa barbei să nu o razî şi pre trupurile lor să nu taie tăieturi.

6. Sfinţi vor fi Dumnezăului lor şi nu vor pîngări numele Dumnezăului lor, pentru că jîrtvele Domnului daruri Dumnezăului lor ei aduc şi vor fi sfinţi.

7. Muiêrea curvă şi pîngărită nu vor lua şi muiêrea scoasă de după bărbatul ei nu vor lua, că sfînt iaste Domnului Dumnezăului lui şi vei sfinţi pre dînsul.

8. Darurile Domnului Dumnezăului vostru acesta le aduce, sfînt să fie, că sfînt, eu, Domnul Dumnezăul vostru, cela ce sfinţescu pre ei.

9. Şi fată de om preot de să va pîngări a curvi numele tătîne-său ea pîngărêşte, pre foc să să arză de tot.

10. Şi preotul cel mare den fraţii lui, celui ce i s-au turnat pre capu den untdelemnul unsorii şi s-au săvîrşit să să îmbrace cu hainele, capul nu-şi va descopri şi hainele lui nu le va rumpe.

11. Şi pre tot sufletul mort nu va întra, pre tatăl lui, nice pre muma lui nu se va pîngări.

12. Şi den cêle sfinte nu va ieşi şi nu va pîngări numele cel sfinţit al Domnului lui, pentru că untdelemnul cel sfînt, cel unsu al Dumnezăului lui pre dînsul. Eu, Domnul.

13. Acesta fămêie fecioară den ruda lui va lua.

14. Iară văduvă, şi gonită, şi pîngărită, şi curvă, pre acêstea nu va lua, fără numai fecioară den norodul lui va lua fămêie.

15. Şi nu va pîngări sămîrţa lui întru norodul lui. Eu, Domnul Dumnezăul, cela ce sfinţescu pre el»“.

16. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

17[16]. „Zi cătră Aaron zicînd : «Om den semenţia ta întru rudele voastre, de va fi la oarecarele la dînsul hulă, să nu vie să aducă daruri Domnului lui.

18[17]. Tot omul la care va fi la dînsul hulă nu va veni : om orbu, sau şchiop, sau ciungu, sau cu urechile tăiate.

19[18]. Au om la care va fi la el sfărămătură de mînă au sfărămătură de picior,

20[19]. Au ghiebos, au pecinginos, zmult la ochi, [20] sau om la care va fi într-însul rîie sălbatică sau funecei sau să fie cu un coiu,

21. Tot carele iaste într-însul hulă, den semenţia lui Aaron, preotul, nu se va apropiia ca să aducă jîrtvele Dumnezăului tău, că hulă e întru el, darurile lui Dumnezău să nu să apropie a le aduce.

22. Darurile Dumnezăului lui, sfintele sfintelor, şi den sfinte va mînca.

23. Fără numai la acoperemînt nu va veni şi cătră jîrtăvnic nu să va apropiia, pentru că hulă are, şi nu va pîngări numele cel sfînt al Dumnezăului lui, pentru că eu, Domnul, ce sfinţescu pre dînşii.»“

24. Şi grăi Moisi cătră Aaron şi cătră fiii lui şi cătră toţi fiii lui Israil.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

tea să vor pîngări.

4. Să nu să pîngărească făr-vêste întru nărodul lui întru scîrnăviia lui.

5. Şi pleaşa să nu o radeţi pentru mortu şi faţa barbei să nu o radză şi pre trupurile lor să nu taie tăieturi.

6. Sfinţi vor fi Dumnedzăului lor şi nu vor pîngări numele Dumnedzăului lor, pentru că jirtvele Domnului daruri bodzului lor ei aduc şi vor fi sfinţi.

7. Muiére curvă şi scîrnavă nu vor lua şi muiére scoasă de bărbatul ei nu vor lua, pentru că sfintu iaste Domnului Dumnedzăului lui şi-l vei sfinţi pre însă.

8. Dărurile Domnului Dumnedzăului vostru acésta le aduce, sfintu să fie, că-s sfintu eu, Domnul Dumnedzăul vostru, cela ce sfinţescu pre ei.

9. Şi fată a om preut, de să va pîngări a curvi, numele tătîne-său ea pîngăreşte, preste foc să s<ă> ardză de tot.

10. Şi preutul cel mare den fraţii lui, celui turnat pre cap den untul de lemnul ce-l unsă i[1] săvîrşit să s<ă> îmbrace cu hăinele, capul nu-ş va deschivăra şi hăinele lui nu le va rumpe.

11. Şi pentru tot sufletul mortu nu va intra, pre tatăl lui, nice pre maica lui nu să va pîngări.

12. Şi den sfinte nu va ieşi şi nu va pîngări numele cel sfintu[2] a Dumnedzăului lui, pentru că untu de lemnul cel sfintu, cel unsu a Dumnedzăului lui preste însul. Eu, Domnul.

13. Acaesta fămeie ficioară dentru seminţia[3] lui va lua.

14. Iară văduă, şi gonită, şi pîngărită, şi curvă, pre acéstea nu va lua, făr-numai ficioară den nărodul lui va lua fămeie.

15. Şi nu va pîngări sămînţa lui întru nărodul lui. Eu, Domnul Dumnedzău, cela ce sfinţescu pre el«.

16. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicînd:

17[16]. <„Dzi cătră Aaron, dzicînd>[4]: «Om dentru seminţia ta întru rudele voastre, de va fi la oarecarele la însul hulă, să nu vie să aducă dărurile Dumnedzăului lui.

18[17]. Tot omul la carele va fi la însul hulă nu va veni: om orbu, sau ciuntu, sau făr-urechi.

19[18]. Sau om la carele va fi lui strunci natură[5], de mînă au sfărîmătură de picior

20[19]. Au grebănos, au pecinginos, au, pănihos la ochi [20], sau om la carele va fi întru însă rîie sălbatecă sau funicei sau să fie cu un coiu,

21. Tot carele iaste întru însul prihană, den sămînţa lui Aaron, preutul, nu să va apropia ca să aducă jirtvele Dumnedzăului tău, pentru că hulă-s întru el, [22] dărurile lui Dumnedzău să nu să apropie să le aducă.

22. Dărurile Dumnedzăului lui, sfintele sfinţilor, şi den sfinte va mînca.

23. Făr-numai la acoperemîntu nu va veni şi cătră jirtăvnic nu să va apropia, pentru că are prihană, şi nu va pîngări numele cel sfintu a Dumnedzăului lui, pentru că eu, Domnul, ce sfinţescu pre înşi«.

24. Şi grăi Moisi cătră Aaron şi cătră fiii lui şi cătră toţi fiii lui Israil./

tr-acéstea să se spurce.

4. Şi să nu se spurce fără de vêste întru nărodul său întru scîrnăviia lui.

5. Şi să nu-ş ază capetele după mort şi răsărirea barbei să nu o ază şi pre trupurile lor să nu facă tăieturi.

6. Sfinţi să fie Dumnezeului lor şi să nu spurce numele Domnului Dumnezeului lor că jărtvele Domnului darul Dumnezeului lor ei înşiş să aducă şi vor fi sfinţi.

7. Muieri curve pîngărite să nu ia şi muiére gonită de bărbatul ei să nu ia, că sfinţi sînt ei Domnului Dumnezeului lor şi să-i sfinţeşti.

8. Că dărurile Domnului Dumnezeului vostru aceştia să aducă, sfinţi să fie, că eu, Domnul Dumnezeul vostru, sînt sfînt, cela ce i-au sfinţit.

9. Şi fata preotului de se va pîngări a curvi, numele tătîne-său au pîngărit aceasta, ce cu foc să se arză.

10. Şi arhiereul den fraţii săi, celui ce-i iaste turnat pre cap undelemnul unsorii şi desăvîrşit să se îmbrace în odăjdii, căpul să nu-ş dăscopere şi haina lui să nu-ş rumpă.

11. Şi nice la un suflet mort să nu intre, nice spre tată-său, nice spre mumă-sa să nu se pîngărească.

12. Nice den cêle sfinte să nu iasă şi numele cel sfînt al Dumnezeului său să nu-l spurce, că pe dînsul iaste undelemnul cel sfînt al ungerii Dumnezeului său. Eu, Domnul.

13. Acesta să-ş ia lui muiére fată den rudeniia oamenilor săi.

14. Iar văduvă, şi muiére lăsată de bărbat, şi curvă să nu ia, ce fată den neamul lui să-ş ia şie muiére.

15. Şi să nu-ş pîngărească sămînţa lui întru nărodul lui. Eu, Domnul Dumnezeu cela ce-l sfinţesc«.

16. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

17. „Grăieşte lui Aáron şi-i zi: «Om den rudeniia ta întru seminţiia voastră, de va fi pre dînsul vreo vină, să nu vie să aducă darul Domnului Dumnezeului său.

18. Om orb să nu vie, [19] şchiop să nu vie, ciung să nu vie, sau de-i va fi urêchea tăiată.

19. Sau de-i va fi vre o mînă sau vre un picior frînt.

20. Sau gîrbov, sau urduros, sau va avea albeaţe la ochi, sau omul rîios, sau care va fi avînd funicei, sau va fi rîncaci.

21. Nice un om cît vor fi pre dînşii vreo vină den seminţiia lui Aáron, preotul, să nu se apropie să aducă jărtvă Dumnezeului tău, că iaste vină pre dînsul, [22] dar lui Dumnezeu să nu aducă.

22. Dărurile Dumnezeului lui sfînta sfinţilor, [23] iar den sfinte să mănînce.

23. Numai supt acoperemînt să nu meargă şi de altar să nu se apropie, că are vină, şi să nu spurce numele cel sfînt al Dumnezeului său, că eu sînt Domnul care sfinţesc pre dînşii«.

24. Şi grăi Moisei toate cătră Aaron şi cătră feciorii lui şi cătră toţ feciorii lui Israil./

aceştia se poate pîngări.

4. Să nu se pîngărească cu nimeni din poporul său, ca să se spurce.

5. Să nu-şi radă pe cap un loc chel pentru un mort, să nu-şi taie vîrfurile bărbii şi să nu-şi facă tăieturi pe corp.

6. Sfinţi să fie ei pentru Dumnezeul lor şi să nu pîngărească numele Dumnezeului lor, căci ei aduc Domnului jertfe, hrană arsă în foc pentru Dumnezeu; de aceea să fie sfirţi.

7. Să nu-şi ia de soţie o femeie desfrînată sau pîngărită, să nu-şi ia nici o femeie izgonită de la bărbatul ei, căci el este sfînt pentru Dumnezeul lui.

8. El înfăţişează hrana Domnului tău, de aceea să-l socoteşti sfînt, căci sînt sfînt eu, Domnul Dumnezeul vostru, cel care vă sfinţesc pe voi.

9. Iar dacă fiica unui preot se va pîngări desfrînindu-se, ea pîngăreşte numele tatălui său; de aceea să fie arsă în foc.

10. Preotul care este cel mai mare între fraţii săi, acela căruia i s-a turnat pe cap untdelemnul pentru miruire şi care a fost sfinţit ca să-şi îmbrace veşmintele, să nu-şi descopere capul şi să nu-şi rupă veşmintele.

11. Şi să nu se ducă la nici un mort; să nu se pîngărească nici cu tatăl său, nici cu mama sa.

12. Şi din lăcaşul sfînt să nu iasă şi să nu pîngărească lăcaşul Domnului său, pentru că untdelemnul pentru miruire al Domnului său se află asupra sa. Eu sînt Domnul.

13. Preotul să-şi ia de soţie o fecioară.

14. Iar o văduvă, o femeie izgonită desfrînată sau pîngărită să nu ia de soţie, ci să ia de soţie o fecioară din neamul său.

15. Să nu-şi pîngărească urmaşii săi în poporul său. Eu sînt Domnul care îl sfinţesc.«

16. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

17. „Vorbeşte-i lui Aaron şi spune-i: «Nimeni dintre urmaşii tăi, din neam în neam, să nu vină ca să aducă hrană Domnului său, dacă va avea vreo meteahnă trupească.

18. Să nu se apropie nici un om care are o meteahnă trupească: un om orb, şchiop, cu nasul turtit sau cu urechile tăiate.

19. Sau un om cu mîna sau cu piciorul schilodite,

20. Un cocoşat, un sfrijit sau un om cu albeaţă pe ochi, cu rîie ori cu pecingine sau unul cu părţile bărbăteşti vătămate.

21. Oricine are o meteahnă trupească dintre urmaşii preotului Aaron să se apropie şi să aducă Domnului jertfele mistuite de foc. Deoarece are o meteahnă trupească, să nu se apropie ca să aducă hrană lui Dumnezeu.

22. Din hrana lui Dumnezeu, din partea preasfîntă sau din partea sfîntă, el poate să mănînce.

23. Dar să nu vină pînă la perdea şi să nu se apropie de altar, căci are o meteahnă trupească; să nu pîngărească lăcaşul cel sfînt al Dumnezeului său, pentru că eu sînt Domnul care îi sfinţesc«.

24. Aşa a vorbit Moise către Aaron, către toţi fiii săi şi către toţi fiii lui Israel./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 87, col. I

К А' П' К Г

1 И грѣи дмнѣзѣ кѣтрѣ моѵсеи зикѧнд.
2 Зи лѹи ѧарѡнѣ шн фінлоръ лѹи, шн сѣ
ферескѣ де сфінтеле фінлоръ лѹи їсраіл,
шн сѣнѣ пѧнгѣрескѣ нѹмеле меѵ чел
сфінт, кѧте ѣн сфінцескѹ меѵ, ѣѹ дѡмн.
3 Зи лоръ сємінцїиле воастре тот ѡмѹл, кареле
сева апропїѧ де тоатѣ семінцїа воастрѣ, кѣтрѣ
сфінте кѧте воръ сфінци фіи лѹи їсраіл дмнезѹ,
шн некѹрѣцїѧ лѹи пре дѡмнезѹл, каперн сѹфлетѹ
4 ѧчела дела мине, ѣѹ дмнезѹл. Шн ѡмь дін
сѣмѧнцїаѣлѹи ѧарѡнь прѣотѹл, шн ѧчѣста стрн
кат ѧѹ фрѧнт дін чѣле сфінте сѣнѣ мѧнѧ
че, пѣнѣ чесева кѹрѣцѧ, шн чела чест ѧтінѹс де
тоатѣ некѹрѣцїѧ сѹфлетѹлѹи, ѧѹ ѡмь кѹрѣѧ
5 баѣ шн дін трѧнсѹл пат де семінцѣс. Сѧѹ
кареле сева ѧтінѹс де тот тѣрѣторїл некѹрат,
кареле ва пѧнгѣрѝ пре ѣл, сѧѹ де ѡмь фѧкре ва
пѧнгѣрѝ пре ѣл, дѹпѣ тоатѣ некѹрѣцїѧ лѹи,
6 сѹфлетѹл кре сева ѧтінѹс де ѧѧс. Некѹ
рат ваф пѣнѣ фѧрѣ, нѹва мѧнка дін чѣле
7 сфінте. Дешѹва сѣ лѧ трѹпѹл лѹи кѹ
ѧпѣ, шн ваѣпѹне сѡрекле шн кѹрат ваф, шн
ѧтѹнче ва мѧнка дін чѣле сфінте кѣ пѧнѣ лѹи
8 ѧѧте. Мѡрѣчѹне шн прінцѹ де гѧдинь сѣ
нѹ мѧнѧнче, сѣѣ пѧнгѣреск ѣл фрѧнцеле,
ѣѹ дмнезѹл. Шн кор пѣзи пѧзеле мѣле, кась
кѹ ѧ пѣнтрѹ ѧле пѣкѧт, шн кор мѹрі пѣнтрѹ
ѧле, де кор пѧнгѣрѝ пре ѧле, ѣѹ дмнезѹл чѣлаче
9 сфінцескѹ пре дѡмншїй. Шн тот стрінѹл
дерѹѣ нѹва мѧнка сфінте, немѣрнікѹл прѣо
тѹлѹи, ѧѹ нѣмѧнѣ нѹва мѧнка сфінте.
10 Ѣѧръ прѣот дека кѹмпѣрѧ сѹфлетѣ, кѹмпѣрѧ
пре ѧрінѣ, ѧчѣста вамѧнка дін пѧнѣнеле лѹи,
шн чей нескѹн де кѧса лѹи, шн ѧчѣшѣ кор мѧ
11 ка дін пѧнѣнеле лѹи. Шн фѧтѣ де ѡмь прѣо
десева дѧ ла ѡмь стрінь дін нѣм, ѧ дін чепѣлѹ
12 рнеле чѣле сфінте нѹва мѧнка. Шн фѧта прѣ
отѹлѹи десева фѧче вѣдѹкѣ ѧѹ гонѣтѣ, шн
сѣмѧнце нѹва фн фѧ, сева ѣтоарче ла кѧса тѣ
тѧнесѹ, дѹпѣ тінерѣцеле ѣи, дін пѧнѣнеле
тѧнесѹ вамѧнка, шн тоть стрінѹл дерѹ
13 дѣ нѹва мѧнка дін ѧѧс. Шн ѡмь кареле ва
мѧнка сфінте дѹпѣ нещѣнцѣ, шн ва пѹне ѧл
чінчеле лѹи преѣте дмнезѹл, шн вада прѣотѹлѹи
14 чел сфінт. Шн нѹкор пѧнгѣрѝ сфінтеле фін
15 лоръ лѹи їсраіл, кареле ѣи ѧѹ дмнезѹлѹи. Шн
вор ѧдѹче преѣте ѣи фѣрѣделѣгѣ де грешѧлѣ, мѧ
нѧнд ѣи сфінтеле лор, пентрѹ кѣ ѣѹ дмнезѹл ка
16 реле сфінцескѹ пре ѣи. Шн грѣи дмнезѹл кѣ
тре моѵсі зикѧнд. Грѣѧще лѹи ѧарѡнь
шн фінлоръ лѹи, шн латоате ѧдѹнѧрѣ фінлоръ
лѹи їсраіл, шн ѣи грѣи кѣтрѣ ѣи, ѡмь, ѡмь,
дін фіїи лѹи їсраіл, ѧѹ дін немѣрнітїи ѣ лор
кѹѣескѹ ѧнѣсь дѡмншїй ѣ їсраіл, кареле ва ѧдѹ
че дарѹрь дѹпѣ тоатѣ, мѹртѹрісірѣ лор, ѧѹ дѹ
17 пѣ тоатѣ ѧлѣгерѣлор. Кѧте воръ ѧдѹче дѡ
нѹлѹи ла ѧрдѣре дитот, прііміте вѣсѡ пѧрте
18 сѣвѣршѣтоаре дін чрїеѕь, ѧѹ дін ѡи шн дін капре.

CAP 22

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

2. „Zi lui Aaron şi fiilor lui şi să să ferească de sfintele fiilor lui Israil şi să nu pîngărească numele mieu cel sfînt, cîte ei sfinţescu mie. Eu, Domnul.

3. Zi lor : «În seminţiile voastre tot omul carele se va apropiia de toată semerţia voastră către sfinte, cîte vor sfinţi fiii lui Israil Domnului şi necurăţiia lui pre dînsul, va peri sufletul acela de la mine. Eu, Domnul.

4. Şi om den sămînţa lui Aaron, preotul, şi acesta stricat au înfrînt, den cêle sfinte să nu mînînce pănă ce se va curăţi ; şi cela ce să atinge de toată necurăţiia sufletului au om căruia va ieşi dentr-însul pat de semenţie

5. Sau carele se va atinge de tot tîrîtoriul necurat, carele va pîngări pre el, sau de om în care va pîngări pre el după toată necurăţiia lui, sufletul care se va atinge de êle

6. Necurat va fi pănă în sară, nu va mînca den cele sfinte [7] de nu-ş va scălda trupul lui cu apă.

7. Şi va apune soarele şi curat va fi, şi atuncea va mînca den cêle sfinte, că pîinea lui iaste.

8. Mortăciune şi prinsu de gadini să nu mînînce să să pîngărească el într-însele. Eu, Domnul.

9. Şi vor păzi pazele mêle, ca să nu ia pentru êle păcat, şi vor muri pentru êle de vor pîngări pre êle. Eu, Domnul, cela ce sfinţescu pre dînşii.

10. Şi tot streinul de rudă nu va mînca sfinte, nemêrnicul preotului au năimit nu va mînca sfinte.

11. Iară preot de va cumpăra suflet, cumpărat pre argint, acesta va mînca den pîinile lui, şi cei născuţi de casa lui şi aceştia vor mînca den pîinile lui.

12. Şi fată de om preot de se va da la om strein de neam, ea de-ncepăturile cêle sfinte nu va mînca.

13. Şi fata preotului de se va face văduvă au gonită, şi sămînţe nu va fi în ea, se va întoarce la casa tătîne-său după tinerêţele ei, den pîinile tătîne-său va mînca şi tot streinul de rudă nu va mînca den êle.

14. Şi om carele va mînca sfinte după neştiinţe şi va pune al cincilea lui preste dînsul şi va da preotului cel sfînt.

15. Şi nu vor pîngări sfintele fiilor lui Israil, carele ei iau Domnului.

16. Şi vor aduce preste ei fărădelêge de greşală, mîncînd ei sfintele lor, pentru că eu, Domnul, carele sfinţescu pre ei.»

17. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

18. „Grăieşte lui Aaron şi fiilor lui şi la toată adunarea fiilor lui Israil şi vei grăi către ei : «Om, om den fiii lui Israil au den nemêrnicii ce lăcuiescu lîngă dînşii în Israil, carele va aduce daruri după toată mărturisirea lor au după toată alêgerea lor,

19. Cîte vor aduce Domnului la arderea de tot, priimite voao parte bărbătească den cirezi au den oi şi den capre./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

CAP 22

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicindu:
2. „Dzi lui Aaron și fiilor lui și să s<ă> ferească de sfintele fiilor Israil [1] și să nu pîngărească numele meu cel sfintu, cîte ei sfințescu mie. Eu, Domnul.

3. Dzi lor: «Întru semințiile voastre tot omul carele să va apropiia den toată semința voastră către sfinte, cîte vor sfinți fiii lui Israil Domnului, și necurăția lui pre însul, va peri sufletul acela de la mine. Eu, Domnul.

4. Și om den sămința lui Aaron, preutul, și acesta are stricăciune au iaste înfrîntu, den cele sfinte să nu mănînce pîn-ce să va curăți; și cela ci să atinge de toată necurăți<a> [1] sufletului au om căruia va ieși dentru însă pat de sămință

5. Sau carele să va atinge de tot tiriitoriul necurat, carele îl va pîngări pre el, sau de om întru carele va pîngări pre el după toată necurăția lui,

6. Sufletul carele să va atinge de ei [6] necurat va fi pîn-în sară, nu va minca den cele sfinte [7] de nu-ș va scălda trupul lui cu apă.

7. Și va apune soarele și curat va fi, și atuncea va minca den cele sfinte, pentru că pîinea lui iaste.

8. Mortăciune și prinsu de jiganii să nu mănînci să s<ă> pîngărească el întru însă. Eu, Domnul.

9. Și vor păzi cruțările mele, pentru ca să nu ia pre ele păcat, și vor muri pentru ele de vor pîngări pre ele. Eu, Domnul, cela ce sfințescu pre înși.

10. Și tot striinul de rude nu va minca sfinte, prisleț preutului au năimit nu va minca sfinte.

11. Iar preut de va cumpăra suflet, cumpărat pen argintu, acesta va minca den pîinele lui, și cei născuți den casa lui și aceștia vor minca den pîinele lui.

12. Și fată a om preut de să va da a om striin de neam, ea dentru începăturile cele sfinte nu va minca.

13. Și fata preutului de să va face văduă au gonită, iar sămință nu va avea, să va întoarce la casa tătîne-său după tinerețele ei, den pîinele tătîne-său va minca și tot striinul de rudă nu va minca den ele.

14. Și om carele va minca sfinte după neștiință și va pune al cincilea lui preste însul și va da preutului cel sfintu.

15. Și nu vor pîngări sfintele fiilor Israil[1], carele ei aduc Domnului.

16. Și vor aduce preste ei fărdelége de greșeale, mîncîndu ei sfintele lor, pentru că eu, Domnul, carele sfințescu pre ei».
17. Și grăi Domnul către Moisi dzicînd:
18. „Grăiește lui Aaron și fiilor lui și la toată adunarea Israil [1] și vei grăi către ei: «Om, om den fiii lui Israil au dentru cei prisleți ce lăcuiescu lîngă înșii întru Israil, carele va aduce dăruri după toată mărturisirea lor au după toată alégerea lor,

19. Cite vor aduce Domnului la jirtvă, priimite voao făr-prihană parte bărbătească den cirezi au dentru oi și dentru capre./

CAP 22

1. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:
2. „Și zi lui Aáron și feciorilor lui să se ferească de aducerile cêle sfinte care sînt de la feciorii lui Israil și să nu spurce numele meu cel sfînt, cîte sfințesc ei mie; eu, Domnul.

3. Zi lor: «Întru semințiia voastră tot omul carele se va apropiia de toată rudeniia voastră, către sfintele care sfințesc feciorii lui Israil Domnului, și necurățiia lui va fi pre dînsul, peri-va sufletul acela de la mine. Eu, Domnul.

4. Și om den semințiia lui Aáron preotul carele va fi stricat sau îi va fi curs sămînța [1] den cêle sfinte să nu mănînce pînă nu se va curăți, și sufletul carele se va atinge de toată necurățiia sau omul cărula-i va cură sămînța patului lui

5[4]. Și cela ce se va atinge de toată cúrărea necurată se va spurca, [5] sau de omul carele iaste pîngărit după fieștece necurățíe de ale lui, sufletul carele se va atinge de dînsul,

6. Necurat va fi pînă seara, să nu mănînce den cêle sfinte, ce să-ș spêle trupul cu apă.

7. Și, după ce va apune soarele, va fi curat și atunci va minca den sfinte, pentru că pîinea lui iaste.

8. Mortăcini și mîncat de gadini să nu mîncați că vă văț pîngări într-însele. Eu, Domnul.

9. Să păzească porîncile mêle, să nu dobîndească pentru dînsele păcat, că vor muri pentru dînsele deaca le vor spurca. Eu, Domnul, carele sfințesc pre dînșii.

10. Tot care iaste de alt neam să nu mănînce den cêle sfinte și vineticul sau argatul preotului să nu mănînce den cêle sfinte.

11. Iar de va cîștiga preotul vre un suflet cumpărîndu-l cu argint [2], acesta să mănînce den pîinea lui, și cei ce vor fi născuț den casa lui să mănînce pîinea lui.

12. Iar fata preotului deaca se va mărita după bărbat de alt neam, aceasta den aducerile cêle sfinte să nu mănînce.

13. Iar de va rămînea fata preotului văduvă sau o va lăsa bărbatul și roadă dentr-însa nu va fi și se va întoarce la casa tatîne-său după tinerêțele ei, den pîinea tatîne-său să mănînce, iar nimeni de alt neam să nu mănînce dentr-însa.

14. Și omul carele va minca cêle sfinte nepricepînd să adaogă a cincea parte a lui spre ce au mîncat și să dea aceasta sfîntă preotului.

15. Și să nu pîngărească aducearea sfintelor carea iaste de la feciorii lui Israil, care aduc ei Domnului.

16. Și să nu aducă spre dînșii fărădelégea călcării cînd vor minca sfințitele lor. Eu, Domnul care i-am sfințit».

17. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:
18. „Grăiește lui Aáron și feciorilor lui și tuturor feciorilor lui Israil și zi către dînșii: «Omul den casa lui Israil sau den streinii carei lăcuiesc întru voi întru Israil, carele va aduce dar după toată mărturisirea lor sau după toată voia lor.

19[18]. Orcît va aduce Domnului spre ardere de tot [19] întru priimire de la voi parte bărbătească să fie nevinovată den cireada boilor sau den turma oilor sau a caprelor./

CAP. 22

Rînduieli privitoare la mîncarea jertfelor

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:
2. „Spune lui Aaron și fiilor lui Israel să aibă grijă de lucrurile sfinte ale fiilor lui Israel și să nu pîngărească numele meu cel sfînt prin cele ce mi se închină. Eu sînt Domnul.

3. Spune-le: «Oricine dintre urmașii voștri, din neam în neam, care se va apropia de lucrurile sfinte pe care fiii lui Israel le închină Domnului și care va avea asupra lui o necurăție, acel om să fie îndepărtat de la mine. Eu sînt Domnul.

4. Orice bărbat din semnția preotului Aaron care va avea o umflătură de lepră sau o scurgere să nu mănînce din lucrurile sfinte pînă ce nu se va curăți; tot astfel și acela care se va atinge de cineva devenit necurat printr-un mort, acela care va avea o scurgere de sămînță

5. Sau acela care se va atinge de o tîrîtoare necurată care pîngărește sau de un om care-l va pîngări printr-o oarecare necurățenie,

6. Oricine se va atinge de toate acestea va fi necurat pînă seara; să nu mănînce din lucrurile sfinte decît dacă-și va spăla trupul cu apă.

7. Iar după ce va apune soarele va fi curat; atunci să mănînce din lucrurile sfinte, căci aceasta este hrana sa.

8. Dar să nu mănînce dintr-o vită moartă sau sfîșiată de fiare, ca să nu se pîngărească cu ele. Eu sînt Domnul.

9. Să păzească poruncile mele, ca să nu se facă vinovați de păcat și să moară pentru că le-au pîngărît. Eu sînt Domnul cel care le sfințesc.

10. Nici un om străin (de neamul preoțesc) să nu mănînce din lucrurile sfinte. Oaspetele preotului și sluga lui să nu mănînce din lucrurile sfinte.

11. Dacă un preot va avea un rob cumpărat cu argint, acesta poate să mănînce din hrana lui, la fel ca și cei născuți în casa lui; aceștia pot să mănînce din hrana lui.

12. Dacă fiica unui preot se va mărita cu un străin (de neamul preoțesc), ea să nu mănînce din lucrurile sfinte aduse ca dar înălțat.

13. Dar dacă fiica unui preot va rămîne văduvă sau va fi despărțită de bărbatul său și nu va avea urmași, dacă se va întoarce în casa tatălui său, ca în tinerețea ei, atunci ea va putea mînca din hrana tatălui său; dar nici un străin (de neamul preoțesc) să nu mănînce din aceasta.

14. Și dacă un om va mînca din lucrurile sfinte din neștiință, atunci el să dea înapoi preotului lucrul cel sfînt și să adauge încă o cincime din prețul său.

15. Ei să nu pîngărească lucrurile sfinte ale fiilor lui Israel, pe care aceștia le-au adus Domnului ca dar înălțat.

16. Și să nu aducă asupra lor păcatul fărădelegii de a mînca lucrurile sfinte; pentru că eu sînt Domnul, cel care îi sfințesc pe ei.»"

17. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:
18. „Vorbește-i lui Aaron și fiilor lui, ca și întregii adunări a fiilor lui Israel, și spune-le: «Orice om dintre fiii lui Israel sau dintre străinii ce locuiesc între ei în Israel, care va aduce o jertfă, fie ca împlinire a unei făgăduințe, fie ca jertfă de bunăvoie, înfățișîndu-le ca ardere de tot,

19. Să aducă o parte bărbătească fără cusur din cireada de vite, din turma de oi sau din turma de capre, pentru ca jertfa să fie bine primită./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 87, col. II

20. Toate cîte vor avea hulă într-însele nu vor aduce Domnului, căce nu va fi voao priimită.

21. Și om carele va aduce jîrtvă de mîntuire Domnului, osebind ruga după alêgere au în prazpicele voastre, den cirezi au den oi, curat va fi priimit, toată prihana nu va fi în el.

22. Orbu, sau zdrobit, au tăiat la limbă, au avînd negi, au rîios, au pecinginos să nu le aducă acêstea Domnului și la priimire să nu daț den êle preste jîrtăvnic Domnului.

23. Și viţel au oaie tăiată la urêche au tăiat la coadă, junghieri să le faci acêstea ţie, iară la rugă-ț nu se vor priimi.

24. Frînt, și zdrobit, și tăiat, și spentecat să nu le aduceț acêstea Domnului și în pămîntul vostru nu se vor face.

25. Și den mîna streinului de rudă să nu aduceț daruri Dumnezăului vostru den toate acêstea, pentru că stricăciune sînt întru êle, hulă în êle, nu se vor priimi acêstea voao».

26. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

27. „Viţel, au oaie, au capră, după ce se va naște și va fi 7 zile supt mumă-sa, iară a opta zi și înainte se va priimi în loc de daruri priimire Domnului.

28. Și viţel și oaia, pre dînsa și pre copilul ei să nu jungheaț într-o zi.

29. Iară de veț jîrtvui jîrtvă rugă de bucurie Domnului, întru priimire voao veț jîrtvi pre ea.

30. Aceasta într-acêea zi se va mînca, să nu lăsaț den cărnuri pre dimineață. Eu, Domnul.

31. Și păziț poruncile mêle și să le faceț pre dînsele. Eu, Domnul.

32. Și să nu spurcaţi numele sfîntului și mă voiu sfinți în mijlocul fiilor lui Israil. Eu, Domnul, cela ce sfințescu pre voi,

33. Cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghipetului, ca să vă fiu voao Dumnezău. Eu Domnul“.

CAP 23

1. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

2. „Grăiêște fiilor lui Israil și vei zice cătră ei : «Praznicile Domnului, pre care veț chema pre êle chemate sfinte, acêstea sînt praznicile mêle.

3. Șase zile să faceți lucruri, iară a șaptea zi, sîmbete, odihnă chemată sfîntă Domnului, tot lucrul să nu faceți, sîmbete iaste Domnului în toată lăcuința voastră.

4. Acêstea sînt praznicile Domnului chemate sfinte, pre care veț chema pre êle în vremile lor.

5. În luna dentîi, în 14 zile ale lunii, între mijlocul serilor, Pasha Domnului.

6. Și în cincisprăzêce zile ale lunii dentîi, praznecul azimelor Domnului ; șapte zile azime să mîncaţi.

7. Și zioa cea dentîi chemată sfîntă, va fi voao, tot lucrul de poslușit să nu faceți.

8. Și veț aduce ardere de tot Domnului 7 zile, și zioa a șaptea chemată sfîntă va fi voao, tot lucrul de lucrat să nu faceți»“.

9. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

10. „Zi fiilor lui Israil și vei grăi/cătră dînșii : «Cînd

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

20. Toate cîte vor avea hulă întru însă nu vor aduce Domnului, pentru că nu va fi voaă priimit.

21. Și omul pre carele va aduce jirtvă de mîntuire Domnului, usăbindu rugă după alêgere au întru praznicile voastre, den cirezi au dentru oi, curat va fi priimit, toată prihana nu va fi întru el.

22. Orbu, au zdrobit, au tăiat la limbă, au amorțit, au rîios, au peciginos să nu le aducă acêstea Domnului și la priimire să nu dați dentru êle preste jirtăvnic Domnului.

23. Și vițăl au oaie tăiată la ureche au tăiată la coadă, jungheturi ție acêstea, iar la rugă-ți nu să vor priimi.

24. Frîntu, și zdrobit, și tăiat, și spintecat să nu le aduceți pre acêstea Domnului și întru pămîntul vostru nu să vor face.

25. Și den mîna striinului de rudă să nu aduceți dăruri Dumnedzăului vostru dentru toate acêstea, pentru că stricăciune sîntu întru êle, hulă întru êle, nu să vor priimi acêstea voao»".

26. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

27. „Vițălul, au oaie, au capra, după ce să va naște și va fi 7 dzile suptu maica lui, iar înn-a opta dzi și înnainte să va priimi în loc de dar priimire Domnului.

28. Și vițălul și pre oaia și pre copilul ei să nu giungheați întru o dzi.

29. Iar să veți jirtvui jirtvă rugă de bucurie Domnului, întru priimire voao veți junghea lui.

30. Întru acêea dzi, atunicea să va mînca, să nu lăsați den cărnuri dimineața. Eu, Domnul.

31. Și să cruțați porîncele mêle și să le faceți pre însc. Eu, Domnul.

32. Și să nu spurcați numele sfîntului și mă voi sfinți în mijlocul fiilor Israil [1]. Eu, Domnul, cela ce sfințescu pre voi,

33. Cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghiptului, ca să fiu voă Dumnedzău. Eu, Domnul".

CAP 23

1. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Grăiește fiilor Israil[1] și veți dzice cătră ei: «Praznicile Domnului, pre carele veți chema pre êle chemate sfinte, acêstea-s praznicile mêle.

3. 6 dzile să faci lucruri, iar a 7 dzi, simbete, odihnă chemată sfîntă Domnului, tot lucrul să nu faceți, simbete iaste Domnului întru toată lăcuința voastră.

4. Acêstea-s praznicile Domnului chemate sfinte, pre carele veți chema pre êle întru vremile lor.

5. Întru luna dentăi, întru 14 a lunei, întru mijlocul sării, Pasha Domnului.

6. Și întru 15 dzile a lunei dentăi, praznic azimilor Domnului, 7 dzile azime să mîncați.

7. Și dzua dentăi chemtă sfîntă va fi voao, tot lucrul de poslușit să nu faceți.

8. Și veți aduce arderi de tot Domnului 7 dzile, și dzua a șaptea chemată sfîntă va fi voao, tot lucrul de lucrat să nu faceți».

9. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

10 „Dzi fiilor Israil[1] și vei grăi/cătră

20. Iar nimic ce va avea vină pre sine să nu se aducă Domnului, că nu va fi priimit de la voi.

21. Omul orcită jărtvă de mîntuire va aduce Domnului, usebind rugăciunea după alêgerea sau întru praznicele voastre, den cirezile boilor sau den turmele oilor, nevinovat să fie întru priimire, să nu fie nice o vină pre dînsul.

22. Iar de va fi orb, sau dășălat, sau șchiop sau cu viermi, sau rîios, sau peciginos, dentr-acêstea să nu aducă Domnului și dentr-acêstea să nu se puie pre altariul Domnului în arderea de tot [3].

23. Vițelul sau oaia care va fi dășălat să-l junghi ție, iar în rugăciunea ta să nu se aducă.

24. Dășălat, și zdrobit, și tăiat, și spintecat și scopit, acêstea să nu le aduceț Domnului și în țara voastră să nu faceț aceasta.

25. Den mîinele altui neam să nu aduceț dar Dumnezeului vostru de nice unele de acêstea, că stricăciune [4] iaste întru êle și vină într-însele, și acêstea nu vor fi voao priimite.»"

26. Și zise Domnul cătră Moisei:

27. „Vițelul, sau oaia, sau capra, deaca se va naște, să fie 7 zile supt mumă-sa, iar de-a opta zi și mai nainte să se aducă în dar prinos Domnului.

28. Și să nu junghiaț vițelul sau mielul într-o zi cu muma lor.

29. Iar de vei pune jărtvă rugăciunea bucuriei Domnului, întru priimire voaoă să junghiaț.

30. Și aceasta în zioa acêea să se mănînce, iar să nu rămîie pre a daoa zi carnea. Eu, Domnul.

31. Să păziț porîncile mêle și să le faceț. Eu, Domnul.

32. Să nu spurcaț numele sfîntului și mă voiu sfinți prenmijlocul feciorilor lui Israil. Eu, Domnul, cela ce sfințesc pre voi,

33. Cela ce v-am scos den țara Eghipetului, ca să fiu voaoă Dumnezeu. Eu, Domnul".

CAP 23

1. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Grăiește feciorilor lui Israil și să zici cătră dînșii: «Praznicele Domnului, carele veț chiema și sînt chiemate sfinte, acêstea sînt praznicele mêle.

3. Șase zile să lucrezi, iar a șaptea zi, carea se chieamă simbăta, odihnei sfîntă iaste Domnului, întru toate lăcașurile voastre.

4[3]. Acêste praznice ale Domnului sînt chiemate sfinte, [4] care voi să le chiemaț în vremile lor.

5. În luna cea dentăi, în 14 zile ale lumii, îndeseară, Paștile Domnului.

6. Și în 15 zile ale lunii dentăi, praznicul azimelor Domnului, șapte zile să mîncaț azime.

7. Iar zioa cea dentăi sfîntă va fi voaoă chiemată, nice un lucrat de lucru să nu faceț.

8. Ce să aduceț ardere de tot Domnului 7 zile, iar zioa a șaptea sfîntă va fi chiemată voaoă, nice un lucru de lucrat să nu faceț într-însa.»"

9. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

10. „Grăiește feciorilor lui Israil și să le zici/: «Cînd vor întra în țara carea o voiu

20. Orice vită va avea o metealnă să nu o aduceți, căci nu vă va fi bine primită.

21. Dacă un om va înfățișa Domnului o jertfă de pace din cireada de vite sau din turma de oi ori de capre, fie pentru împlinirea unei făgăduințe, fie ca jertfă de bunăvoie, aceasta să fie fără cusur, ca să fie bine primită; să nu aibă nici o metealnă.

22. Să nu aduceți ceva orb, schilod, rănit, plin de bube, cu riie sau cu pecingine; să nu puneți asemenea jertfe mistuite de foc pe altarul Domnului.

23. Un junc sau un miel cu un mădular prea scurt sau prea lung ai putea să aduci ca jertfă de bunăvoie; ca jertfă pentru împlinirea unei făgăduințe nu-ți vor fi însă bine primiți.

24. Un dobitoc cu părțile bărbătești sfărîmate, zdrobite, tăiate sau zmulse să nu-l aduceți ca jertfă Domnului; nici în țara voastră să nu faceți așa ceva.

25. Din mîna unui străin să nu aduceți jertfă Dumnezeului vostru asemenea dobitoace; pentru că au o stricăciune și o metealnă și nu vă vor fi bine primite.»"

26. Și i-a vorbit Domnul lui Moise, spunîndu-i:

27. „Vițelul, mielul și iedul, după ce se vor naște, să rămînă șapte zile lîngă mama lor, iar apoi, din a opta zi înainte, să poată fi adus în dar Domnului, ca ardere de tot.

28. Vaca și oaia să nu le înjunghiați în aceeași zi cu puiul lor.

29. Iar cînd veți jertfi Domnului o jertfă de laudă, să o jertfiți așa încît să fie bine primită.

30. Jertfa să fie mîncată în aceeași zi; să nu lăsați nimic din carne pînă dimineață. Eu sînt Domnul.

31. Să păziți poruncile mele și să le urmați. Eu sînt Domnul.

32. Să nu pîngăriți numele meu cel sfînt, pentru ca eu să fiu sfințit în mijlocul fiilor lui Israel. Eu sînt Domnul, cel care vă sfințesc pe voi

33. Și care v-am scos din țara Egiptului, ca să fiu Dumnezeu. Eu sînt Domnul."

CAP. 23

Despre sărbătorile neamului Israel

1. Domnul i-a vorbit lui Moise spunîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Iată sărbătorile Domnului, pe care să le vestiți ca adunări sfinte. Acestea sînt sărbătorile mele.

3. Șase zile să lucrați, dar ziua a șaptea să fie simbătă, zi de odihnă, o sfîntă adunare a Domnului, în orice locuință a voastră.

4. Acestea sînt sărbătorile Domnului, sfintele adunări, pe care să le vestiți la vremurile hotărîte.

5. În luna întîi, în a paisprezecea zi a lunii, la asfințitul soarelui, este Paștele Domnului.

6. Iar în a cincisprezecea zi din luna întîi este sărbătoarea azimelor pentru Domnul; șapte zile să mîncați azime.

7. În ziua cea dintîi să aveți o adunare sfîntă; să nu faceți nici o lucrare de slujitor.

8. Să aduceți arderi de tot Domnului vreme de șapte zile, iar în a șaptea zi să aveți o adunare sfîntă; să nu faceți nici o lucrare de slujitor.»"

9. Și i-a vorbit Domnul lui Moise spunîndu-i:

10. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le:/

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 88, col. I

пк

кѣтрѣ дѫнѕшѣй, кѫндѣ вецн ѫтрѧ ла пѫмѫнтѫ
кѫреле ѣѕ дѫѕ воасо, шн вец сечерѧ сѣчерѣлѫй,
шн вец кѫрѧ знопїй ѫчепѣтѫра сѣчерїй воаспре
ѧг кѣтрѣ прѣсот. Шн ва ѫдѫче знопѫл ѫнаин
тѣ дмнѫлѫй прїнмнт воасо, ѫдѳсоа зн чен ден
тѫй ѳсѫмбетелор, ѫлва ѫдѫче прѣ дѫнсѫл пре
ѧѕ сотѫл. Шн вец фѫче ѫзнсоа ѫкарѣ вец ѫдѫ
че знопѫл, ѳѫѣ кѫрѫтѣ дѣ оуй ѫнь, ѫ ѫрдере
ѧѕ дѣ тот дмнѫлѫй. Шн жѫртва лѫй доѳсоа
ѫзѣчѣ ден фѣнѕ кѫрѫтѣ, фѣкѫтѣ кѫ оунт
де лемнѫ, жѫртвѣ дмнѫлѫй, ла мнрос де ѳ
нѕ мнрѳснре дмнѫлѫй, шн тѫрнарѣ лѫй ѫпатра
ѧѕ ден нне де вне. Шн пѫнне, шн спнче
фрекѫте ноасо сѣнѫ мѫнкѫцн, пѣнѣ ла ѫнѫ
ѣа ѫзѳсоа ѫчаста, пѣнѣ вец ѫдѫче вой дарѫ
рнле дмнѕѫлѫй воастрѫ, лѣце вѣчннкѣ фрѫде
ле воастре, фтоатѣ лѣкѫннца воастрѣ.
ѧѳ Шн себа нѫмѣра воасо де ѫдѳсоа зн ден сѫмбе
тѣ, ден зѳсоа чевец ѫдѫче знопѣ пѫнерїй денан
тѣ, шапте сѣптѣмѫнн фтрѣцн вец нѫмѣра.
ѕо Пѣнѣ ѫдѳсоа зн чѫ де ѫпой ашапте, вец нѫ
ѕг мѣра, н, де знле. Шн вец ѫдѫче жѫртвѣ
ноасо дмнѫлѫй ден лѣкѫшеле воастре, вец ѫдѫ
че пѫнне пѫнерїй денанѣтѣ, доасо пѫнни денѣ
доасо ѫзѣче де фѣннѣ кѫрѫтѣ ла фн сопѫнне,
доспнтѣ вор коаче ден чѣле дентѫй нѣскѫте
ѧѳ дмнѫлѫй. Шн вец ѫдѫче фтрѣснѣ кѫ пѫнн
ле шапте мїен де оуй ѫнь кѫрѫцн, шн оуй бн
цѣл ден чирѣѕ, шн ден вербецн кѫрѫ, шн бо
фн ѫрдере де тот дмнѫлѫй, шн жѫртвеле лор,
шн тѫрнѣрнле лор, жѫртвѣ мнрос де ѳѫнѣ мн
ѧѣ росенѣе дмнѫлѫй. Шн вец фѫче оуй цап
денкапре пентрѫ пѣкатѣ, шн дой мїен де оуѣ
ѫнь фтрѫ жѫртва мынтунрей, фпрѣснѣ кѫ
к пѫннеле чѣле ден родѫрнле дентѫй. Шн
леба пѫне пре ѫле прѣсотѫл кѫ пѫннеле родѣлор
дентѫй, пѫнере фнаинтѣ дмнѫлѫй, фпрѣснѣ
кѫ чен дой мїен, сфѫнцн вор фн дмнѫлѫй, пре
сотѫлѫй чѣлѫй челе ѫдѫче пре ѫле лѫй вор фн.
кѧ Шн вец нѫмн зѳсоа ѫчаста, кемѫтѣ сфѫнтѕ
ва фн воасо, тот лѫкрѫ дѣ лѫкрѫт сѣнѫ лѫ
крацн фтрѫнса, лѣце вѣчннкѣ фтрѫ рѫделе во
кв астре, фтоатѣ лѣкѫннца воастрѣ. Шн
кѫндѣ сечерацн сѣчерѣ пѫмѫнтѫлѫй воастрѫ, сѣ
нѫ сѣвершѫ рѣмѣшнца сѣчерїй царнїнѫлѫй,
кѫндѣ сѣчерн тѫ, шн чѣ пѫде ден сѣчернле тѫ
ле сѣнѫле стрѫнѕн, чѣлѫй сѣрѫк шн чѣлѫй не
мѣрнк сѣлеѫшн ѫтѣѕ, ѣѕ дмнѫ дмнѕѫ
кг воастрѫ. Шн грѣи дмнѫ кѣтрѣ моѵсн зн
кд кѫндѣ. Грѣѫще фнлор лѫй сераф зн
кѫндѣ, фна шапте лѫнѣ, фтрѫна ѫлѫнїй, ва
фн воасо сѫдѫхѣ, поменнрѣ трѫмбецнлор, не
ве мѫтѣ сфѫнтѣ дмнѫлѫй. Тот лѫкрѫ де
лѫкрѫт сѣнѫ фѫцецн, шн сѣ ѫдѫцецн ѫрдере де
кѕ тот дмнѫлѫй. Шн грѣи дмнѫ кѣтрѣ моѵсн
кз зникѫ. Шн ѫзѣче ѫлѫнїй ашапте ѫзе
щѫ зн дерѫгѣ кемѫтѣ де сфнцѣнѣе ва фн воасо,
шн смернч сѫфлетеле воастре, шн сѣ ѫдѫцецн а
кн дрепе де тот дмнѫлѫй. Тот лѫкрѫ сѣнѫ

veți intra la pământu carele cu dau voao și veț secera sêcerea lui și veț căra znopii, începătura sêcerii voastre către preot,

11. Și va aduce znopul înaintea Domnului, priimit voao, a doao zi cei dentîi a simbetelor îl va aduce pre dînsul preotul.

12. Și veț face în zioa în carea veț aduce znopul oaie curată de un an în ardere de tot Domnului.

13. Și jîrtva lui, dooa a zêcea den făină curată, făcută cu untdelemnu, jîrtvă Domnului, la miros de bună mirosire Domnului, și turnarea lui, a patra den în de vin.

14. Și pîine și spice frecate noao să nu mîncați până la aceasta în zioa aceasta până veț aduce voi darurile Dumnezăului vostru, lêge vêcinică în rudele voastre, în toată lăcuința voastră.

15. Și se va număra voao de a doao zi den simbete den zioa ce veț aduce znopi punerii denainte, șapte săptămîni întregi veț numara.

16. Până a dooa zi ceea de apoi, a șaptea veț număra 50 de zile.

17. Și veț aduce jîrtvă noao Domnului den lăcașăle voastre, veț aduce pîinea punerii denainte, doao pîini, den doao a zêce de făină curată va fi o pîine dospită, vor coace den cêle dentîi născute Domnului.

18. Și veț aduce împreună cu pîinile șapte miei de un an curați și un vițel den cireadă și doi berbeci curați și vor fi ardere de tot Domnului, și jîrtvele lor și turnările lor jîrtvă, miros de bună mirosenie Domnului.

19. Și veț face un țap den capre pentru păcat și doi miei de un an întru jîrtva mîntuirei, împreună cu pîinele cêle den rodurile dentîi.

20. Și le va pune pre êle preotul cu pîinele roadelor dentîi punere înaintea Domnului; împreună cu cei doi miei sfinți vor fi Domnului, preotului celui ce le aduce pre êle lui vor fi.

21. Și veț numi zioa aceasta chemată sfîntă va fi voao, tot lucrul de lucrat să nu lucrați într-însa, lêge vêcinică întru rudele voastre, în toată lăcuința voastră.

22. Și cînd seceraţi sêcerea pământului vostru, să nu săvîrșiț rămășița sêcerii țarinii tale cînd sêceri tu și ce cade den sêcerile tale să nu le strîngi, celui sărac și celui nemêrnic să le lași acêlea. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.»"

23. Și grăi Domnul către Moisi zicînd:

24. „Grăiește fiilor lui Israil zicînd: « În a șaptea lună, într-una a lunii, va fi voao odihnă, pomenirea trîmbiților, chemată sfîntă Domnului.

25. Tot lucrul de lucrat să nu faceți și să aduceți ardere de tot Domnului.»"

26. Și grăi Domnul către Moisi zicînd:

27. „Și în zêce a lunii a șaptea aceștiia, zi de rugă, chemată de sfințenie va fi voao și smeriț sufletile voastre și să aduceți ardere de tot Domnului.

28. Tot lucrul să nu faceț într-însa, în zioa aceasta,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

luși: «Cindu veți intra la pămîntul carele eu dau voao și veți secera sêcerea ei [11] și veți[2] căra snopii, începătura secerăturii voastre către preut.

11. Și va aduce znopul înnaintea Domnului priimit voao, a doao dzi a cêea dentăi den simbete îl va aduce pre însă preutul.

12. Și veți face întru dzua întru carea veți aduce snopul oaie curată de un an pentru jirtvă Domnului.

13. Și jirtva lui, doao a dzêce de făină curată făcută cu untu de lemnu, jirtvă Domnului la miros de bună mirosire Domnului, și turnarea lui, a patra de în de vin.

14. Și pâine și spice frecate noao să nu mîncați pân-la aceasta întru dzua aceasta pân-veți aduce voi darurile Dumnedzăului vostru, de lêge vêcinică întru rudele voastre, întru toată lăcuința voastră.

15. Și să va număra voao de a doao dzi de simbete den dziua carea veți aduce znopi a punerii de înnainte, 7 săptămîni întregi vei număra.

16. Pân-a doao dzi ceiia de apoi a șeaptea veți număra 50 de dzile.

17. Și veți aduce jirtvă noaoă Domnului den lăcașul vostru, veți aduce pâini punere dennainte, doao pâini den doao a dzêcea de făină curată va fi o pâine, dospiți[3], să vor coace den cêle dentăi născute Domnului.

18. Și veți aduce împreună <cu>[4] pâinele 7 miei curați de un an și un vițăl den ceredzi și berbeci 2 curați și vor fi ardere de tot Domnului, și jirtvele lor și turnările lor, jirtvă miros de bună mirosire Domnului.

19. Și vei face un țap den capre pentru păcat și 2 miei de un an întru jirtvă de mîntuire împreună cu pâinile cêle rodite dentăi.

20. Și le va pune pre êle preutul cu pâinile roadei dentăi punere înnaintea Domnului; împreună cu cei 2 miei sfinți vor fi Domnului, preutului ce le-a aduce pre êle lui vor fi.

21. Și veți numi dzua aceasta chemată sfîntă va fi voaă, tot lucrul de lucrat să nu faceți întru însă, de lêge vêcinică întru rudele voastre, în toată lăcuința voastră.

22. Și cîndu secerați sêcerea pămîntului vostru să nu săvîrșiți rămășița țarinei tale de secerat cîndu sêceri tu, și ce cad den sêcere să nu le stringi, celui sărac și celui ne-„mêrnic să le laș acêlea. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru».“

23. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

24. „<Grăiêște fiilor Israil, dzicîndu:>[5] «Înn-a șaptea lună, într-una a lunei, va fi voao odihnă, pâmente de trîmbiță, chemată sfîntă Domnului.

25. Tot lucrul de lucrat să nu faceți și să aduceți ardere de tot Domnului.»“

26. Și grăi Domnul către Moisi dzicînd:

27. „Și în 10 a lunei a șeaptea aceștiia, dzi de rugă, chemată de sfințenie va fi voao și să smeriți sufletile voastre și să aduceți ardere de tot Domnului.

28. Tot lucrul să nu faceți întru însă, întru

da cu voaoă și veț secera secerișul ei, să aduceț znopii cei dentăi ai secerișului vostru la preot.

11. Și va aduce znopul înaintea Domnului priimit voaoă, iar dimineața în zioa cea dentăi a simbetei să-l rădice preotul.

12. Și în zioa cêea ce-l veț aduce znopul să faceț în arderea de tot Domnului o oaie nevinovată de un an.

13. Și jărtva lui, doaoă a zêcea parte den efi de făină curată, făcut cu undelemn, jărtvă Domnului întru mirosul mirosêlei cei bune Domnului, și turnarea lui, a patra parte de în al vinului.

14. Pâine și spice noaoă frecate să nu mîncaț până în zioa cêea ce veț aduce daruri Dumnezeului vostru, lêge vêcinică întru neamul vostru, întru toată lăcuința voastră.

15. Și să numărați de a doaoa zi a simbetei până în zioa cêea ce veț aduce znopii ai punerii 7 săptămîni întregi.

16. Și să numeri până a doao zi după săptămîna cea mai de pre urmă, să numeri 50 de zile.

17[16]. Și să aduceți jărtvă noaoă Domnului [17] den lăcașurile voastre, să aduceț pâine a punerii înainte, 2 pâni, și den doaoă a zêcea parte de făină de grâu curat, să fie o pâine cu aluat dospită, să se coacă den znopii cei de grîu dentăi Domnului.

18. Și să aduceț depreună cu pâinile 7 miei nevinovați, cîte de un an, și 2 berbeci curați și un viței den cireadă să fie în arderea de tot Domnului, și jărtvele lor și turnările lor, jărtvă de mireasmă bună Domnului.

19. Și să faceț un țap den capre pentru păcat și 2 miei cîte de un an în jărtva mîntuirei, depreună cu pâinile cêle de pîrgă de grîu.

20. Și să-i puie preotul cu pâinile cêle den grîul dentăi punere înainte înaintea Domnului, cu amîndoi mieii sfinți vor fi Domnului și preotul carele va aduce ai lui vor fi.

21. Și zioa acêea o veț chiema zi chiemată sfîntă va fi voaoă, nice un lucru de lucrare să nu faceți într-însa, lêge vêcinică întru neamul vostru, întru toate lăcașurile voastre.

22. Iar deaca veț secera secerișul pământului vostru, să nu săvîrșiț rămășița scerișului vostru cînd veț secera și ce va cădea den secerișul vostru să nu stringeț, ce să le lăsaț săracului, și mișălului, și streinului. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.»“

23. Și grăi domnul către Moisei zicînd:

24. „Grăiește feciorilor lui Israil și le zi: «În luna aceasta, în zioa cea dentăi a lunii, să fie odihnă voastră, pomenire de jărtve[1], chemate sfinte Domnului.

25. Nice un lucru de lucrare să nu faci într-însa și să aduceț ardere de tot Domnului“.

26. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

27. „În zêce zile ale lunii aceștia a șaptea, zioa curățirei, sfîntă chiemată să fie voaoă și să smeriț sufletele voastre și să aduceț ardere de tot Domnului.

28. Nice un lucru să nu faceț într-însa, că

«Cînd veți intra în țara pe care v-o dau și cînd veți secera lanurile ei, să aduceți preotului cel dintîi snop al secerișului vostru.

11. Acesta va înfățișa snopul înaintea Domnului, legănîndu-l ca să vă fie bine primit; preotul îl va înfățișa legănîndu-l, a doua zi după sîmbătă.

12. În ziua în care veți înfățișa snopul, să aduceți un miel fără cusur de un an, ca ardere de tot pentru Domnul.

13. Alături să fie prinosul său de grîne, două zecimi (dintr-o efă) din frunteа făinii de grîu, amestecată cu untdelemn, ca jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul; să aduceți și un prinos de băutură, a patra parte dintr-un hin de vin.

14. Nici pîine, nici spice fragede, boabe prăjite, să nu mîncați pînă în ziua cînd veți aduce un dar Domnului vostru; aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veșnică, în orice așezare a voastră.

15. A doua zi după sîmbătă, în ziua în care veți aduce snopul, ca dar legănat, să numărați șapte săptămîni întregi.

16. Pînă în ziua care urmează celei de-a șaptea sîmbete, să numărați cincizeci de zile și atunci să aduceți noul prinos de grîne Domnului.

17. Să aduceți din așezările voastre, ca dar legănat, două pîini; să fie făcute din două zecimi (dintr-o efă) din frunteа făinii, să le coaceți dospite, ca prinos din primele tale roade pentru Domnul.

18. Împreună cu aceste pîini să aduceți șapte mici de un an fără cusur, un junc și doi berbeci fără cusur, ca ardere de tot pentru Domnul, împreună cu prinoasele lor de grîne și cu prinoasele lor de băutură, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

19. Să mai înfățișați un țap ca jertfă pentru păcat și doi miei de un an ca jertfă de pace, împreună cu pîinile din primele roade.

20. Și să-i legene preotul împreună cu pîinile din primele roade ca dar legănat înaintea Domnului; (aceste daruri) să fie sfințite pentru Domnul și să rămînă preotului care le înfățișează.

21. Să vestiți această zi ca pe o adunare sfîntă și să nu faceți nici o lucrare de slujitor într-însa. Aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veșnică, în orice așezare a voastră.

22. Cînd veți secera lanurile țării voastre, să nu terminați de secerat pînă la marginile ogorului și să nu adunați spicele care vor cădea în urma secerii, ci să le lași săracului și străinului. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.»“

23. Și i-a vorbit Domnul lui Moise zicîndu-i:

24. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «În luna a șaptea, în ziua întîi din lună, să aveți o zi de odihnă, sărbătoarea vestită prin trîmbițe, o adunare sfîntă pentru Domnul.

25. Să nu faceți nici o lucrare de slujitor și să aduceți Domnului jertfe pentru arderea de tot.»“

26. Și i-a vorbit Domnul lui Moise spunîndu-i:

27. „În a zecea zi din aceasta a șaptea lună este ziua ispășirii; atunci să aveți o adunare sfîntă, să vă smeriți sufletele și să aduceți Domnului jertfe pentru arderea de tot.

28. Să nu faceți nici o lucrare în această

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Paa. 88. col. II

фа́чеț ѯтрѫ́нса ѯ҃с҃са а҃ча́ста, пе́нтрѹ кѣ к҃а
сте вóасо а҃ча́ста зи́ де рѹгъ, съвъ р҃г҃аț пе́н
трѹ до́мнѣлѹй дмнѣзъ҃лѹй дмнѣзъ҃лѹй в҃
стрѹ. Пе́нтрѹ кѣ тоа́т сѹфлетѹ́л каре нѹ кд
сева смѣрѝ ѯ҃с҃са а҃ча́ста ѯтрѫ́нса, ва перѝ де
норо́дѹл лѹй. Шѝ тоа́т сѹфлетѹ́л каре ва л҃
фаче лѹкрѹ ѯтрѫ́нса ѯ҃с҃са а҃ча́ста, ва перѝ сѹ
флетѹ́л а҃чела дéн норо́дѹл лѹй. Тоа́т лѹ ла
крѹ́л сѣнѣ фа́чеț, лéџе вѣ́чнікъ ѯтрѣ рѹ́де
ле вóастре, ѯтоа́те лъкашѹ́рїле вóастре.
Симѣтеле симѣтелоѓ ва фѝ вóасо, шѝ веț смерѝ лв
сѹфлетеле вóастре, дéн но́аро а҃лелѹ́нїй дéкѹ се
рѣ, пѣнъ ѯ҃з҃ѣче а҃лелѹ́нїй сѣ́ре, веț сѫ́ббота
симѣтеле вóастре. Шѝ гръ́ѣ до́мнѹл кѣ лг
трѣ мóусе зикѫ́нд. Грѣ́ѫще фі́наоѓлѹй лд
ѓерáиле зикѫ́нд, ѯ, ѣї, а҃лелѹ́нїй а҃ша́птѣ а҃че
ще́, праздникѹ́л корто́рїлоѓ, ѕ, зи́ле до́мнѹлѹ́.
Шѝ з҃і́сса дéн тѣ́и кемáтъ сфѫ́нтъ вафѝ, тоа́т ле
лѹкрѹ́л де лѹкрáтъ нѹ́вец фа́че. Ша́птте зи лѕ
ле вéци а҃дѹ́че а҃рдере де тоа́тъ до́мнѹлѹй, шѝ з҃і́сса
а҃сѫ́ббота кемáтъ сфѫ́нтъ вафѝ вóасо, шѝ вéци
а҃дѹ́че а҃рдере де тоа́тъ до́мнѹлѹй, е҃шѝре же́ттоа
лѹкрѹ́л че съ лѹкрѣ́зъ сѫ́нѣ фа́чеци. Дчѣ лѯ
сѫ́нтъ пра́зничиле до́мнѹлѹй, пре́ каре кемáț
пре дóмнеле, кемáте сфѫ́нте, каре а҃дѹ́чеци а҃дѹ
черѝ до́мнѹлѹ́ а҃рдерѝ де тоа́тъ тр҃тва лор, шѝ
тѹ́рнъриле лор дéнзи ѯ҃з҃ѣ. А҃фа́рѣ дéнсѝм
бетеле до́мнѹлѹй, шѝ а҃фа́рѣ дéн дъ́рнле вóастре,
шѝ а҃фа́рѣ дéн тоа́те рѹ́гиле вóастре, шѝ фо́рѣ де
тéле дéкѹ́нъ вóе а҃ле вóастре, каре́ле вéци да до
нѹлѹй. Шѝ ѯ҃, ѣї, зи́ле а҃лѹ́нїй а҃ша́птте а҃че лѳ
ще́, дѹ́пъ че вéци нéпрѣвѣ ро́дделе пѫмя́нтѹ
лѹй, сѣрбъто́рѝци до́мнѹлѹй, ѕ, зи́ле.
Ѯ҃з҃ѣ дéн тѣ́и сѫ́ббѫ́нъ шѝ ѳна сѫ́ббота зи сѫ́бб мѳ
нъ шѝ вéци а҃ча́ вóасо ѯ҃з҃ѣ дéн тѣ́и ро́ддѣ де
ле́мнѹ фрѹмóсе шѝ рáмѹрѝ де фи́нїкъ, шѝ стрл
пъ́рѝ де ле́мнѹ дéсе, шѝ рѣ́кѫци, шѝ стрл́пъ́рѝ
де ѣ́гнѹ дéн пъ́рѣ, шѝ вéсели ѳна́йнтѣ мн
до́мнѹлѹй дмнѣзъ҃лѹй вóастрѹ. Ша́птте зи́ле мл
а҃ле а҃нѹлѹй лéџе вѣ́чнікъ ла рѹ́дele вóастре, ѯ
лѹна а҃ша́птѣ вéци прѣзнѝ прѣ дóмнеа. А҃кор мѕ
тѹрѝ сѫ́ сѣлъшлѹ́ци, ѕ, зи́ле тоа́тъ мошѳнѣ
де пѫмя́нтъ ѯ҃ерáиль, валъкѹ́ѝ ѳкорто́рѝ.
Пе́нтрѹ каре вáзъ рѹ́дele вóастре, кѣ ѯкорто́рѣ мѯ
рѝ а́мъ лъкѹ́ѝтъ прѣ фѝ́ѣ лѹй ѓерáиль, кѫ́нд
а́мъ ѳкосъ прѣ дóмнїй дéн пѫмя́нтѹль е҃гѹпе́тѹ
лѹй, е҃ѣ до́мнѹль дмнѣзъ҃ѹль вóстрѹ. Шѝ гръ́ѣ мѳ
мóусе пра́зничиле до́мнѹлѹй дмнѣзъ҃лѹй фі́наоѓ
лѹй ѓерáиль.

К а́ п҃ к҃д

Ѝ гръ́ѣ до́мнѹль кѣтрѣ мóусе зикѫ́нд. а҃
Порѹ́нчѣще фі́наоѓлѹй ѓерáиль, шѝ съ ѣ҃
цíе оу́ѝтъ де ле́мнѹ де маслѝ́нъ кѹра́тъ,
шѝ а҃мпéде ла а҃ѹмѝ́нъ, ѣ҃ъ а҃ѓъ а҃ѹмѝ
нъ пѹрѹ́ѓ. А҃фа́рѣ де а҃коперемѫ́нт ѳ҃
ѯкорто́л мърто́рїеѝ, шѝ а҃ро́ѝ а҃рдѣ прѣ дóмнеа
а҃ро́нъ шѝ фѝ́ѣ лѹй, де кѹ́сарѣ пѫ́нъ дїмѝнѣ
ца, ѯна́йнтѣ до́мнѹлѹй пѹрѹ́ѓ, а҃ле вѣ́чнікъ
ро́ддele вóастре. Прѣ сфѣ́шніколь те́лькѹ ѳ҃
рѧ

pentru că iaste voao aceasta zi de rugă, să vă rugaț pentru voi înaintea Domnului Dumnezăului vostru,

29. Pentru că tot sufletul care nu se va smeri în zioa aceasta într-însa va peri den norodul lui.

30. Și tot sufletul care va face lucru într-însa în zioa aceasta va peri sufletul acela den norodul lui.

31. Tot lucrul să nu faceți, lêge vêcinică întru rudele voastre, în toate lăcașurile voastre.

32. Simbete simbetelor va fi voao și veț smeri sufletele vostre den noao ale lunii decuseară până în zêce ale lunii seara, veț sîmbătá simbetele voastre.»“

33. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

34. „Grăiêște fiilor lui Israil zicînd: «În 15 ale lunii a șaptea aceștiia, praznecul corturilor, 7 zile Domnului.

35. Și zioa dentăi chemată sfîntă va fi, tot lucrul de lucrat nu veți face.

36. Șapte zile veți aduce ardere de tot Domnului și zioa a opta chemată sfîntă va fi voao și veți aduce ardere de tot Domnului, ieșire iaste, tot lucrul ce să lucrează să nu faceți.

37. Acêstea sînt praznecile Domnului pre care chemați pre dînsele, chemate sfinte, ca să aduceți aduceri Domnului arderi de tot jîrtvei lor și turnările lor den zi în zi,

38. Afară den simbetele Domnului și afară den dările voastre și afară den toate rugile voastre și fără de cêle de bunăvoie ale voastre carele veți da Domnului.

39. Și în 15 zile a lunii ⟨a⟩ șaptea aceștiia, după ce veți isprăvi roadele pămîntului, să prăznuiți Domnului 7 zile. [40] În zioa dentăi, odihnă, și în a opta zi odihnă.

40. Și veți lua voao în zioa dentăi roadă den lemnu frumos, și ramuri de finic, și stîlpări de lemnu dêse, și răchiți, și stîlpări de agnu den părău și vă veți veseli înaintea Domnului Dumnezăului vostru.

41. Șapte zile ale anului lêge vêcinică la rudele voastre, în luna a șaptea veți prăznui pre dînsa.

42. În corturi să sălășluiți 7 zile, tot moșneanul de pămînt în Israil va lăcui în corturi,

43. Pentru ca să vază rudele voastre că în corturi am lăcuit pre fiii lui Israil cînd i-am scos pre dînșii den pămîntul Eghipetului. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.»“

44. Și grăi Moisi praznicile Domnului Dumnezăului fiilor lui Israil.

CAP 24

1. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Poruncêște fiilor lui Israil și să-ț ia ție untdelemnu de maslin curat și limpede la lumină, să arză lumină pururea,

3. Afară de acoperemînt, în cortul mărturiei. Și-l vor arde pre dînsul Aaron și fii lui decusară pînă dimineața înaintea Domnului pururea, lêge vêcinică în rudele voastre.

4. Pre sfêșnicul cel cu/rat veți arde luminele înaintea

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

dzua aceasta, pentru că iaste voao aceasta dzi de rugă, să s<ă> roage pentru voi înnaintea Domnului Dumnedzăului vostru.

29. Pentru că tot sufletul carele nu să va smeri întru dzua aceasta întru însă va peri dentru nărodul ei.

30. Şi tot sufletul carele va face lucru întru însă întru dzua aceasta va peri sufletul acela den nărodul lui.

31. Tot lucrul să nu faceţi, de lége vécinică întru rudele voastre, în toate lăcaşurile voastre.

32. Simbete simbetilor va fi voao şi veţi smeri sufletile voastre den 9 a lunei decusară pân-în 10 a lunei sara, veţi simbăta simbetile voastre.»“

33. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

34. „Grăieşte fiilor Israil[1], dzicîndu: «În 15 a lunei a şaptea aceştiia, praznic de colibi, 7 dzile Domnului.

35. Şi dzua dentăi chemată sfîntă va fi, tot lucrul de lucrat nu veţi face.

36. 7 dzile veţi aduce arderi de tot Domnului şi dzua a opta chemată sfîntă va fi voao şi veţi aduce arderi de tot Domnului, de ieşire iaste, tot lucrul ce să lucreadză să nu faceţi.

37. Acestea-s praznicile Domnului pre carele să chemaţi pre însă, chemate sfinte, ca să aduceţi aduceri Domnului arderi de tot a jirtvei lor şi turnările lor den dzi în dzi,

38. Afară den simbetile Domnului şi afară den dările voastre şi afară den toate rugile voastre şi făr-de cêle de bunăvoie ale voastre carele veţi da Domnului.

39. Şi într-a 15 dzile a lunei a şeaptea aceştiia, după ce veţi isprăvi roadele pământului, să prăznuiţi Domnului 7 dzile. [40] În dzua dentăi, odihnă, şi într-a opta dzi, odihnă.

40. Şi veţi lua voao în dzua dentăi roadă a lemnu frumos şi stîlpări[6] de finic şi stîlpări de lemnu des şi răchiţi şi stîlpări[6] de agnu den părîu şi veţi veseli înnaintea Domnului Dumnedzăului vostru.

41. 7 dzile ale anului de lége vécinică la rudile voastre, în luna a şeaptea prăznuiţi pre însă.

42. În colibi să şedeţi 7 dzile, tot moşteanul de pământu întru Israil va lăcui în colibi,

43. Pentru ca să vadză rudele voastre că întru colibi am lăcuit pre fiii lui Israil, cîndu i-am scos eu pre înşi den pământul Eghiptului. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.»“

44. Şi grăi Moisi praznicile Domnului Dumnedzăului <fiilor>[4] lui Israil.

CAP 24

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Porîncêşte fiilor Israil[1] şi să-ţi ia ţie untu de lemnu curat, limpezit la lumină, să ardzi lumină pururea,

3. Afară den acoperemîntu, în cortul mărturiei. Şi-l vor arde pre însă Aaron şi fiii lui decusară pân-dimineaţă înnaintea Domnului pururea, de lége vécinică întru rudele voastre.

4. Pre sfêşnicul cel cu/rat veţi arde lumi-

iaste zioa curăţirei, să se roage pentru voi înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

29. Că tot sufletul carele nu se va smeri în zioa aceea va peri den nărodul său.

30. Şi tot sufletul care va face orice lucru într-aceea zi peri-va sufletul acela dentre nărodul său.

31. Ce nice un lucru să nu lucrezi, lége vécinică întru seminţiia voastră, întru toate lăcaşurile voastre.

32. Simbăta simbetelor va fi voaoă şi să smeriţ sufletele voastre de la 9 zile ale lunii de seara, pînă la 10 zile ale lunii seara să prăznuiţ praznicul vostru.»“

33. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

34. „Grăieşte feciorilor lui Israil zicîndu-le: «În 15 zile ale lunii aceştiia, a şaptea, praznicul de colibi, 7 zile Domnului.

35. Şi zioa cea dentăi sfîntă să fie chiemată, nice un lucru de lucrare să nu faceţ într-însa.

36. Şapte zile să aduceţ arderi de tot Domnului, iar zioa cea a opta sfîntă să fie voaoă chiemată, să aduceţ arderile de tot Domnului, că de ieşire iaste, nice un lucru de lucrare să nu faceţ într-însa.

37. Acêstea sînt praznicele Domnului, pre care le chiemaţ sfînte, ca să aduceţ prinos Domnului şi arderile de tot şi jărtvele lor întru turnurile[2] lor den zi de zi,

38. Fără simbetele Domnului şi fără darurile voastre şi fără de toate rugăciunile voastre şi fără de mirosirile cêle bune ale voastre care le-aţ dat Domnului.

39. În 15 zile ale lunii cei a şaptea, cînd veţ săvîrşi secerişul pămîntului, să sărbaţ Domnului 7 zile.

40[39]. În zioa dentăi să fie odihnă, şi în zioa a opta, odihnă. [40] Şi în zioa cea dentăi să vă luaţ roadă de pom frumos, şi ramură[3] de finic, şi ramură de lemn curat cu frunză, şi răchiţ[4] den părău şi să vă veseliţ înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

41. Şapte zile în an de lége vécinică întru neamul vostru, în luna a şaptea să prăznuiţ.

43. Şi să lăcuiţ în colibi[5] 7 zile, tot cine va fi moştean de pământ al lui Israil să lăcuiască în colibi,

43. Ca să vază seminţiia voastră că[6] în colibi am sălăşluit pre feciorii lui Israil, cînd i-am scos den ţara Eghipetului. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.»“

44. Şi spune Moisei toate praznicele Domnului feciorilor lui Israil.

CAP 24

1: Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Porîncêşte feciorilor lui Israil să-ţ aducă undelemn curat şi limpede[1] în candelă şi să arză candela în toată vrêmea,

3. Dennafară de acoperemînt, în cortul mărturiei. Şi să o aprinză Aáron şi feciorii lui să arză de seara până demineaţa neîncetînd înaintea Domnului, de lége vécinică întru neamul vostru.

4. Pre sfêşnic cu/rat să arză în candelă

zi, pentru că este pentru voi ziua ispăşirii, cînd veţi face ispăşire pentru voi înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

29. Oricine nu se va smeri în această zi să fie îndepărtat din neamul lui.

30. Oricine va face în această zi vreo lucrare să fie îndepărtat din neamul lui.

31. Să nu faceţi nici o lucrare. Aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veşnică, în orice aşezare a voastră.

32. Aceasta să fie pentru voi cea mai însemnată zi de odihnă şi să vă smeriţi sufletele; din seara celei de-a noua zi şi pînă în seara zilei următoare să ţineţi această simbătă.“

33. Dumnezeu i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

34. „Vorbeşte-le fiilor lui Israel şi spune-le: «În ziua a cincisprezecea din această a şaptea lună este sărbătoarea colibelor, timp de şapte zile, pentru Domnul.

35. În ziua întîi va fi o adunare sfîntă; să nu faceţi nici o lucrare de slujitor.

36. Timp de şapte zile să aduceţi Domnului arderi de tot, iar în ziua a opta să aveţi o adunare sfîntă şi să aduceţi Domnului o ardere de tot; aceasta este încheierea sărbătorii; să nu faceţi nici o lucrare de slujitor.

37. Acestea sînt sărbătorile Domnului, pe care să le vestiţi ca adunări sfinte, ca să aduceţi jertfe Domnului, arderi de tot, prinos de grîne şi prinos de băutură, fiecare în ziua hotărîtă,

38. În afară de simbetele Domnului şi în afară de darurile voastre, de jertfele pentru împlinirea unei făgăduinţe şi de jertfele voastre de bunăvoie, pe care le veţi aduce Domnului.

39. În a cincisprezecea zi a acestei de-a şaptea luni, după ce veţi strînge roadele ţării, să sărbătoriţi pentru Domnul o sărbătoare de şapte zile. În ziua întîi să fie zi de odihnă iar în a opta zi să fie tot zi de odihnă.

40. În ziua întîi să luaţi roade din arbori frumoşi, ramuri de finic, ramuri de copaci stufoşi şi ramuri din sălcii de rîu, şi să vă bucuraţi înaintea Domnului Dumnezeului vostru timp de şapte zile.

41. Să sărbătoreşti aceasta şapte zile în fiecare an. Aceasta să fie pentru tot neamul vostru o lege veşnică; să o sărbătoriţi în luna a şaptea.

42. Să locuiţi în colibe vreme de şapte zile; toţi cei de-ai casei din Israel să locuiască în colibe,

43. Pentru ca să vadă urmaşii voştri că eu i-am făcut pe fiii lui Israel să locuiască în colibe, după ce i-am scos din ţara Egiptului. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.»“

44. Astfel a vorbit Moise despre sărbătorile Domnului Dumnezeului fiilor lui Israel.

CAP. 24

Rînduielile privitoare la sfeşnic

1. Domnul i-a vorbit lui Moise spunîndu-i:

2. „Porunceşte fiilor lui Israel să-ţi aducă untdelemn curat, stors din măsline, pentru sfeşnic, pentru ca să ardă candela necontenit,

3. Înaintea perdelei mărturiei, în cortul întîlnirii. Aaron şi fiii săi îl vor face să ardă neîntrerupt, de seara pînă dimineaţa, înaintea Domnului. Aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veşnică.

4. Deasupra sfeşnicului celui cu/rat să

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

рáть вéци áрде аѯмнелѧ фнаи́нть дмнѯлуй пъ
ѕ нъ дмнне́ца. Шн вéци луа̀ фъи́нъ кѯрáтъ
шн сѣвéци фáче прѣ дже́нса, бг, пжни, дедóлсо
ѕ ѧсѣчѣ, вафн сѣпже́не. Шн вéци пѯне прѣ ѫ
ле дóлсо пѯнери, ѕ, пжнни сѣпѯнере, прѣ мáса
ѕ чѣ кѯрáтъ фнаи́нть дмнѯлуй. Шн вéци пѯ
не прѣсѣ пѯнере тѣмîе кѯрáтъ, шн сáре, шн вор
фн пжнеле фтрѯ помéнире, пѯсе кътрѣ дмнѯл.
н ѧзíсоа имветíй вéци пѯне фнаи́нть дмнѯлуй
пѯрѯ дела фи́ин луй їерани́ль, фзгъдуи́нцъ
ѣ вѣ́чнике. Шн вафн луй ѧáрóнь шн фíлорь
луй, шн левóрь мжнка прѣ ѫле флóкь сфнть,
пéнтрѯ кѣ сфнте сфнтелóр сжнть ѧчѣстъ луй,
дела чѣле честь жѫртéеск дмнѯлуй, ѧвце вѣ
ѣ никъ. Шн ѣшн фечóрь де фъмéе їеранлйй
кѣ, шн ѧчéста ѣра фíи де ѣгуптѣнь фтре фíии
луй їеранíль, шн сáѯ сфъднть фтáбъръ чéла де
їеранáтѣнкъ, шн сѣмѯль їеранáтѣнѯль.
ѧ Шн нѯмúнды фечóрѯль фъмéй їеранáтѣнтѣй
нѯме, áѯ блетемáть, шн лáѯ áдѯсь прѣ ѓлькъ
тре мóуси, шн нѯмеле мѯмен луй саломúдь
фáта луй дáври, ден семнцíа луй дáнь.
вѓ Шнíль пѯсерѣ прѣ дже́нсѯль фтемúниць, кастá чѣ
четѣ́це прѣ дже́нсѯль, прéнь порýнка дмнѯлуй.
гѓ Шн грúй дмнѯль кътрѣ мóуси зикзндь.
дѓ Скоате прѣ чéла чеáѯ блетемáть áфáрѣ дéнь
тáбъръ, шн вóрь пѯне тóци чéи чеáѯ áѯзúть
мжниле лóрь прѣ капѯль луй, шнíль вóрь оуцúде
ѐ кѯ пѣ́трн тóатъ áдѯнáрѣ. Шн фíлорь луй
їеранíль грѣмúще шн ѣй зúче кътрѣ дже́ншйн.
ѕѓ Óмь сóмь де ва блетемá пре дмнѕѣѯль луй пѣ
кáть ва луа̀, тáрь нѯмúндь нѯмеле дмнѯлуй кѯ
мóартне сѣть сóмóарть, кѯ пѣ́трн сѣль оуцúгъ
прѣ дже́нсѯль тóатъ áдѯнáрѣ луй їеранíль, вúрн
немѣ́рнике, вúрн делсóке, нѯмúндь ѓль нѯмеле
ѯ дмнѯлуй, сѣ мóарть. Шн сóмь кáре ва лови
тóть сѯфлетѯл сóмѯлуй, шн ва мурн, кѯ мóар
ѫ те сѣсть сóмóарть. Шн кáреле ва лови доби
тóкь шн ва мурн, сѣ плътéскъ сѯфлеть пéнтрѯ
ѫѓ сѯфлеть. Шн девадá нещúне хѯлъ áпрóапе
луй сѣѯ кѯмѯ тѯ фъкѯть луй фтрачéста кúпь
ѕ несвафáче луй. Здробúтурѣ, пéнтрѯ здро
бúтурѣ, óкю пéнтрѯ óкю, дúнте пéнтрѯ дúнте
дѯпъ кѯ вадá хѯлъ сóмѯлуй, áшá сѣнсъдѣ лѯ.
кѓа Кáреле ва лови сóмь шн ва мурн кѯ мóартне сѣть
кѓв сóмóарть. Одрептáте вафн чéлуй немѣ́р
нике, шн чéлуй делсóке, кѣчѣ ѣѯ дмнѯлѧ дмнѕѣ
кѓг хѯлъ кóстрѯ. Шн грúй мóуси фíлорь луй
їеранíль, шн сúлесерѣ прѣ чéла че ла́ѯ блетемáть
áфáрѣ дéн тáбъръ, шнíль оуцúсерѣ прѣ дже́нсѯл
кѯ пѣ́трн, тóлúь áдѯнáрѣ, шн фíий луй їеран
ѓѯ фъкѯть дѯпъ кúмь ѯѓ порýнкнть дмнѯлъ
луй мóуси.

К А П К Є

ѕѓа Шн грúй дмнѯль кътрѣ мóуси фмѯ́нте
ле снúлéй зикзндь. Грѣмúще фíлорь
луй їеранíль шн ѣй зúче кътрѣ ѣи, кжд
кей фтрѧ фпомжкѣтѯль кáре їѯ вадá
бáлсо, шн себа óдихнú пъмжнтѯль

Pag. 89, col. I

Domnului până dimineața.

5. Și veți lua făină curată și o veți face pre dînsa 12 pîini, de doao a zecea va fi o pîine.

6. Și veți pune pre êle doao puneri, 6 pîini o punere, pre masa cea curată înaintea Domnului.

7. Și veți pune pre o punere tămîie curată și sare și vor fi pînele întru pomenire puse către Domnul.

8. În zioa simbetii veți pune înaintea Domnului pururea de la fiii lui Israil făgăduință vêcinică.

9. Și va fi lui Aaron și fiilor lui și le vor mînca pre êle în loc sfînt, pentru că sfinte sfintelor sînt acêstea lui de la cêle ce să jîrtvesc Domnului, lêge vêcinică".

10. Și ieși fecior de fămêie israilteancă și acesta era fiiu de eghiptean între fiii lui Israil și s-au sfădit în tabără cel den israilteancă și omul israilteanul.

11. Și numind feciorul fămeii israiltêncii nume au blestemat și l-au adus pre el către Moisi și numele mumei lui, Salomith, fata lui Dávri, den seminția lui Dan.

12. Și-l puseră pre dînsul în temniță ca să-l cercetêze pre dînsul pren porunca Domnului.

13. Și grăi Domnul către Moisi zicînd:

14. „Scoate pre cela ce au blestemat afară den tabără și vor pune toți ceia ce au auzit mînile lor pre capul lui și-l vor ucide cu pietri toată adunarea.

15. Și fiilor lui Israil grăiêște și vei zice către dînșii: [16]. «Om, om de va blestema pre Dumnezăul lui, păcat va lua,

16. Iară, numind numele Domnului, cu moarte să să omoară, cu pietri să-l ucigă pre dînsul toată adunarea lui Israil. Veri nemêrnic, veri de loc, numind el numele Domnului, să moară.

17. Și om care va lovi tot sufletul omului și va muri cu moarte să să omoară.

18. Și carele va lovi dobitoc și va muri să plătească suflet pentru suflet.

19. Și de va da neștine hulă aproapelui său, cum i-au făcut lui, într-acesta chip i se va face lui:

20. Zdrobitură pentru zdrobitură, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, după cum va da hulă omului, așa să i să dea lui.

21. Carele va lovi om și va muri cu moarte să să omoară.

22. O dereptate va fi celui nemêrnic și celui de loc, căce eu, Domnul Dumnezăul vostru»".

23. Și grăi Moisi fiilor lui Israil și scoaseră pre cela ce l-au blestemat afară den tabără și-l uciseră pre dînsul cu pietri toată adunarea și fiii lui Israil au făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP 25

1. Și grăi Domnul către Moisi în muntele Sinaei zicînd:

2. „Grăiêște fiilor lui Israil și vei zice către ei: «Cînd veț întra în pămîntul care eu vă dau voao și se va odihni pămîntul/care eu dau voao, sîmbete Domnului.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

nile înnaintea Domnului pân-la dimineață.

5. Și veți lua făină curată și o veți face pre însă 12 pâini, de doao a dzécea va fi o pâine.

6. Și veți pune pre êle doao puneri, 6 pâini o punere, pre masa cea curată înnaintea Domnului.

7. Și veți pune pre o punere tămîie curată și sare și vor fi pâinile întru pomenire pus[1] înnaintea Domnului.

8. În dzua simbetei veți pune înnaintea Domnului pururea de la fiii lui Israil făgăduință vêcinică.

9. Și vor fi lui Aaron și fiilor lui și le vor mînca pre êle în loc sfîntu, pentru că iaste sfinte sfinților aceasta lui den cêle ci să jirtvuiescu Domnului, de lêge vêcinică."

10. Și ieși ficior a fămêie israil<i>teancă și acesta era fiiu a eghipteanului întru fiii lui Israil și s-au bătut în tabără cel den israil<i>teancă și omul israil<i>teanul.

11. Și numindu feciorul fămeii a israil<i>teancii nume au blăstămat și l-au adus pre ei către Moisi, și numele maicii lui, Solomith, fata lui Davri, den sămînța lui Dan.

12. Și-l puseră pre însă în temniță ca să-l cercetêdze pre însă pren porînca Domnului.

13. Și grăi Domnul către Moisi dzicînd:

14. „Scoate pre cela ce au blăstămat afară den tabără și vor pune toți cela ce au audzit mâinele lor pre capul lui și-l vor ucide cu pietri toată adunarea.

15. Și fiilor Israil[1] grăiêște și vei dzice către înșii: [16] «Om, om de va blăstăma pre Dumdedzăul lui, păcat va lua,

16. Iar, numindu numele Domnului, cu moarte să s<ă> omoară, cu pietri să-l ucigă pre însă toată adunarea. Ver nemêrnic, veri de loc, numindu el numele Domnului, să moară.

17. Și om carele va lovi tot sufletul omului și va muri cu moarte să s<ă> omoară.

18. Și carele va lovi dobitoc și va muri să plătească suflet pentru suflet.

19. Și de va huli neștine pre aproapele său, cum i-au făcut lui, într-acesta chip i să va face lui:

20. Zdrobitură pentru zdrobitură, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, după cum va da hulă omului, să i să dea lui așa.

21. Carele va lovi om și va muri cu moarte să s<ă> omoară.

22. O dreptate va fi celui nemêrnic și celui de țară, căce eu, Domnul Dumnedzăul vostru.»"

23. Și grăi Moisi fiilor Israil[1] și scoaseră pre cela ce au blăstămat afară den tabără și-l uciseră pre însă cu pietri toată adunarea și fiii lui Israil au făcut după cum au porîncit Domnul lui Moisi.

CAP 25

1. Și grăi Domnul către Moisi întru muntele Sinaei dzicîndu:

2. „Grăiêște fiilor Israil[1] și vei dzice către ei: «Cîndu veți întra în pământul carele dau voao și să va odihni pământul carele eu dau voao, simbete Domnului.

înaintea Domnului până dimineața.

5. Și să ia făină de grîu și să facă 12 pâini, o pâine va fi den doaoă a zécea.

6. Și să le puneț spre 2 puneri[2], cîte 6 pâini, pre masa cea curată înaintea Domnului.

7. Și să puneț pre o punere tămîie curată și sare și vor fi pâinile întru pomenirea cea pusă înaintea Domnului.

8. Simbăta în toată vrêmea să puneț înaintea Domnului de la feciorii lui Israil lêge vêcinică.

9. Și va fi lui Aáron și feciorilor lui și le vor mînca în loc sfînt, că sînt sfintele sfinților, aceasta iaste a lor den jărtvele Domnului. lêge vêcinică."

10. Și, iată, ieși un fecior al unii muieri israil<i>têne întru feciorii lui Israil și era den bărbat eghiptean și se certa în tabără cela den israil<i>teancă chiemînd israil<i>teanin.

11. Și zicînd feciorul muierii cei israil<i>têne pre nume au blestemat numele Domnului și-l duseră la Moisei (și pre mumă-sa o chiema Salomith, fată lui Davriin, den seminția lui Dan)[3].

12. Și-l băgară în temniță până-l vor judeca cu porunca Domnului.

13. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

14. „Scoateț pre cel ce au blestemat dennafară de tabără și să-ș puie mâinele pre capul lui toț cîț au auzit blestemînd și toată strînsura să-l ucigă cu pietri.

15. Și să grăiești feciorilor lui Israil și să le zici: «Omul carele va blestema pre Domnezeul său păcat dobîndêște,

16. Iar cel ce va blestema numele Domnului cu moarte să moară, cu pietri să-l ucigă toată strînsura. Măcară să va fi moștean, măcară vinetic, deaca va blestema numele Domnului, să moară.

17. Omul carele va ucide fiece suflet de om cu moarte să moară.

18. Cela ce va ucide boul și va muri să plătească suflet pentru suflet.

19. Și cela ce va face price vecinului, cum au făcut el, așa să se facă și lui:

20. Zdrobitură pentru zdrobitură, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, ce price au făcut omului, acêea să se facă și lui.

21. Cel ce va lovi pre om și va muri și acela cu moarte să moară.

22. O judecată într-un chip iaste moșteanului și vineticului[4]. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.»"

23. Și grăi Moisei către feciorii lui Israil și scoaseră pre cela ce au blestemat dennafară de tabără și-l ucise toată strînsura feciorilor lui Israil cu pietri și făcură cum au porîncit Domnul lui Moisei.

CAP 25

1. Și grăi Domnul către Moisei în muntele Sinaici și-i zise:

2. „Să grăiești feciorilor lui Israil și să le zici: «Cînd veț întra în țara carea o voiu da eu voaoă, să se odihnească pământul/ care-l voiu da voaoă în zioa de simbătă Domnului.

ardeți candelele înaintea Domnului pînă dimineața.

5. Să luați apoi din fruntea făinii de grîu și să faceți din ea douăsprezece pîini, și fiecare pîine va fi de două zecimi (dintr-o efă).

6. Și să le așezați pe două șiruri, cîte șase pîini în fiecare șir, pe masa cea curată, înaintea Domnului.

7. Să puneți tămîie curată și sare peste fiecare șir, iar pîinile acestea să fie jertfă de pomenire pentru Domnul.

8. În fiecare zi de simbătă să puneți neîncetat (aceste pîini) înaintea Domnului; acesta este un legământ veșnic pentru fiii lui Israel.

9. Acestea să fie ale lui Aaron și ale fiilor săi, și să le mănînce într-un loc sfînt, pentru că ele sînt o parte preasfîntă din jertfele mistuite de foc pentru Domnul. Aceasta este o lege veșnică".

10. Atunci a venit între fiii lui Israel fiul unei femei israelite și al unui egiptean și s-au certat în tabără acest fiu al femeii israelite și un bărbat israelit.

11. Și, hulind, fiul femeii israelite a blestemat numele; și l-au adus la Moise. Iar numele mamei lui era Șelomit, fata lui Dibri, din seminția lui Dan.

12. Și l-au pus sub pază, ca să-l judece după porunca Domnului.

13. Și i-a vorbit Domnul lui Moise spunîndu-i:

14. „Scoate afară din tabără pe acela care a blestemat; toți cei care au auzit să-și pună mîinile pe capul lui și întreaga adunare să-l ucidă cu pietre.

15. Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Oricine va blestema pe Dumnezeul său va purta povara păcatului său.

16. Iar acela care va huli numele Domnului să fie pedepsit cu moartea; întreaga adunare a fiilor lui Israel să-l ucidă cu pietre. Fie străin, fie de-al casei, dacă hulește numele Domnului, să moară.

17. Omul care va lovi pe alt om, iar acesta va muri, să fie pedepsit cu moartea.

18. Acela care va lovi un dobitoc, iar acesta va muri, să-l plătească: viață pentru viață.

19. Dacă va pricinui cineva aproapelui său vreo meteahnă trupească, tot așa să i se facă, după cum și el a făcut:

20. Schilodire pentru schilodire, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; după cum va pricinui o meteahnă acelui om, așa să i se facă și lui.

21. Acela care va lovi un om, iar acesta va muri, să fie pedepsit cu moartea.

22. Aceeași dreptate să fie și pentru cel străin și pentru cel ce-al casei, căci eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.»"

23. Astfel a vorbit Moise fiilor lui Israel; au scos afară din tabără pe acela care blestemase (numele Domnului) și l-a ucis cu pietre întreaga adunare. Fiii lui Israel au făcut după cum poruncise Domnul lui Moise.

[CAP. 25

Anul sabatic și anul jubileu

1. Domnul i-a vorbit lui Moise pe muntele Sinai, zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Cînd veți intra în țara pe care v-o dau, să se odihnească pământul/pe care vi-l dau, să fie un sabat în cinstea Domnului.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 89, col. II

3. Șase ani vei sămăna țarina ta și 6 ani vei tăia viia ta și vei aduna roada ei,

4. Iară la al șaptelea an, simbete, odihnă va fi pămîntului, simbete Domnului. Țarina ta nu vei sămăna și viia ta nu o vei tăia.

5. Și cêle ce crescu singure ale țarinii tale să nu le sêceri și strugurul sfinteniii tale să nu-l culegi, an de odihnă va fi pămîntului.

6. Și vor fi simbetele pămîntului bucate ție și slugii tale, și slujnicii tale, și năimitului tău, și celui nemêrnic ce lăcuiêște lîngă tine.

7. Și dobitoacelor tale și hiarălor den pămîntul tău va fi toată roada lui de mîncat.

8. Și vei număra ție 7 odihni de an, 7 ani cîte 7 ori, și vor fi ție șapte săptămîni de an, 49 de ani.

9. Și se va răsuna glas de trîmbițe în tot pămîntul vostru, în luna a șaptea, în 10 ale lunii, în zioa rugii veț răsuna cu trîmbițe în tot pămîntul vostru.

10. Și veț sfinți anul, cel al cincizăcilea an, și veț striga iertare pre pămînt la toți ceia ce lăcuiescu pre dînsul. An de slobozenie semnul acesta va fi voao și va mêrge fiștecarele la moșiia lui și fiștecarele la moștenirea lui veț mêrge.

11. Slobozeniia însemnării aceasta va fi voao, anul al cincizăcilea an va fi voao : să nu sămănaț, nice să secerați cêle ce sîngure crescu lui și să nu culêgeți cêle sfinte ale lui.

12. Pentru că a slobozeniei semnu iaste, sfînt va fi voao, den cîmpi veț mînca roadele lui.

13. Și în anul slobozeniei semnului ei se va învîrteji fiștecarele la agonisita lui.

14. Iară de vei da vînzare aproapelui tău și de te vei și împrumuta de la aproapele tău, nu-l nevoiască omul pre vecinu-ș.

15. După numărul anilor după însemnare vei lua de la aproapele tău, după numărul anilor den roade îț va da ție.

16. După cum mai mult den an va mulți agonisita lui și după cum mai puțin den ani va împuțina agonisita lui, pentru că număr roadelor tale îț va da el ție.

17. Nu nevoiască omul pre vecinul lui și să te temi de Domnul Dumnezăul tău. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

18. Și veț face toate dereptățile mêle și toate judecățile mêle și le păziț și le faceț pre dînsele și lăcuiț pre pămînt nedejduind.

19. Și va da pămîntul crêșterile lui și veț mînca de sațiu și veț lăcui cu nădêjde pre dînsul.

20. Iară de veț zice : « Ce vom mînca în anul acesta al șaptelea de nu vom sămăna și de nu vom aduna roadele noastre ? »

21. Și voiu trimite blagoslovenia mea în anul al șaselea și va face roadele ei la 3 ani.

22. Și veț sămăna în anul al optulea și veț mînca den roade vechi pănă la al noaolea an, pănă vor veni roadele lui veț mînca vechile vechilor.

23. Și pămîntul nu se va vinde întru adeverințe,/pentru

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

3. 6 ani vei sămăna ţarina ta şi 6 ani vei tăia viia ta şi vei aduna roada ei,

4. Iar inn-al şaptelea an, simbete, odihnă va fi pămîntului, simbete Domnului. Ţarina ta nu o vei sămăna şi viia ta nu o vei tăia.

5. Şi cêle ce crescu singure a ţarinii tale să nu le sêceri şi strugurul sfinţeniei tale să nu-l culegi, an a odihnă va fi pămîntului.

6. Şi vor fi simbetile pămîntului bucate ţie şi slugii tale, şi slujnicii tale, şi năimitului tău, şi celui nemêrnic ce lăcuiêşte lîngă tine.

7. Şi dobitoacelor tale şi jiganiilor den pămîntul tău va fi toată roada lui de mîncat.

8. Şi vei număra ţie 7 odihnă de ani, 7 ani cîte 7 ori, şi vor fi ţie 7 săptămîni de ani, 49 ani.

9. Şi să va răsuna glas de trîmbiţă în tot pămîntul vostru, în luna a şaptea în 10 a lunii, în dzua rugii veţi răsuna cu trîmbiţă în tot pămîntul vostru.

10. Şi veţi sfinţi anul, cel al cincidzăcilea an, şi vei striga iertare pre pămîntu la toţi ceia ce lăcuiescu pre însul. An de slobodzenie sămnul acesta va fi voao şi va mêrge fieştecarele la moşiia lui şi fieştecarele la moştnenirea lui veţi mêrge.

11. Slobodzenie însemnării aceasta va fi voao, anul al cincidzecilea an va fi voao: să nu sămănaţi, nice să seceraţi cêle ce singure crescu a lui şi să nu culêgeţi cêle sfinţite a lui.

12. Pentru că a slobodzenici sămnu iaste, sfinte va fi voao, den cîmpi veţi mînca roadele lui.

13. Şi întru anul slobodzenici sămnului ei să va învîrteji fieştecarele la agonisita lui.

14. Iar de să va da vîndzare aproapelui tău şi de vei şi înprumuta-te de la aproapele tău, nu stringă omul pre vecinu-ş.

15. După numărul anilor după însemnare vei lua de la aproapele-ţ, după numărul anilor den roade îţi va da ţie.

16. După cum mai multu dentru ani va înmulţi agonisita lui şi după cum mai puţin den ani va înputîna agonisita lui, pentru că număr a roadelor tale el îţi va da ţie.

17. Nu stringă omul pre aproapele său şi să te temi de Domnul Dumnedzău tău. Eu, Domnul Dumnedzău vostru.

18. Şi veţi face toate dreptăţile mêle şi toate giudêţele mêle şi le păziţi şi le faceţi pre înse şi lăcuiţi pre pămîntu cu nădêjde.

19. Şi va da pămîntul crêşterile lui şi veţi mînca de saţiu şi veţ lăcui cu nădejde pre însă.

20. Iar de veţi zice: «Ce vom mînca întru anul al şaptelea acesta de nu vom sămăna şi de nu vom aduna roadele noastre?»

21. Şi voi trimite blagoslovenia mea voao întru anul al şeasele şi va face roadele ei în trei ani.

22. Şi veţi sămăna înn-a opta an şi veţi mînca den roade vêchi păn-înn-al noălea an, păn-vor veni roadele lui veţi mînca vechi a vechilor.

23. Şi pămîntul nu să va vinde întru adevêrire, /pentru că al mieu iaste pămîntul,

3. Şase ani să lucrezi cîmpul tău şi 6 ani să tai viia ta şi să stringi roada ei.

4. Iar al şaptelea an, simbătă, odihnă va fi pămîntului, simbăta Domnului. Arătura să nu sêmeni, viia ta să nu o tai.

5. Şi cêle ce cresc înseş în arăturile tale să nu le sêceri şi viia alêgerii tale să nu culegi, an de răpaos să fie pămîntului.

6. Şi vor fi simbetele pămîntului ţie bucate şi feciorului tău, slugii, şi slujnicei tale, [7] argatului tău, şi vineticului care lăcuiêşte la tine.

7. Şi dobitocului tău şi fierii carea va fi pre pămîntul tău să fie toată roada lor în mîncare.

8. Şi să numeri ţie 7 odihne ale anului, în 7 ani cîte de 7 ori, şi vor fi ţie acei 7 ani de odihnă 49 de ani.

9. Şi să răsunaţ cu glas de trîmbiţă preste toată ţara voastră a şaptea lună, în zêce zile ale lunii, în zioa curăţirei să răsunaţ cu trîmbita în toată ţara voastră.

10. Şi să sfinţiţ anul acesta [1], anul al cincizecilea, şi să strigaţ iertare tuturor celor ce lăcuiesc pre pămînt. An de slobozire, semn să fie voaoă aceesta şi să se ducă fieştecare dentru voi la agoniseala lui şi fieştecare să meargă la moşiia sa.

11[10]. Şi slobozirea semnului acesta să fie voaoă, anul al cinzecilea an va fi voaoă: să nu sămănaţ, nice să seceraţ cêle ce cresc êle înseş, nice să stringi cêle ce vor fi rămas pre dînsul, că iaste semn, lăsare sfîntă să fie voaoă.

12. Den arătur<ă> să mîncaţ roada lui.

13. Şi în anul slobozirei sêmnele lor să se întoarcă fieştecine întru agoniseala sa.

14. Iar de vei da negoţ vecinului tău sau de te vei şi împrumuta de la vecinul tău să nu grăbească omul pre vecinu-ş.

15[14]. După numărul anilor [15] după semnare să ia de la vecin, după numărul anilor den roadă să dea ţie.

16. După cum va fi numărul anilor, de vor fi ani mai mulţi, va mai înmulţi agonisita lui, iar de vor fi ani mai puţini, va mai împuţina agoniscala lui; aşa şi numărul roadei să-ţ dea.

17. Să nu pripească omul pre vecin şi să te temi de Domnul Dumnezeul tău. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

18. Şi să faceţ toate direptăţile mêle şi să păziţ toate judecăţile mêle şi să le faceţ şi să lăcuiţ pre pămînt nădăjduindu-vă.

19. Şi pămîntul va da roada sa şi veţ mînca întru săturare şi veţ lăcui pre dînsul nădăjduindu-vă.

20. Iar de veţ zice: «Dară ce vom mînca în anul al şaptelea deaca nu vom sămăna şi nu vom aduna roadele noastre?»

21. Voiu trimite în al şaselea an blagoslovenija mea voaoă şi va face roada lui de 3 ani.

22. Să sămănaţ pănă la al optulea an şi să mîncaţ den roadele cêle vechi pănă la al noălea an şi veţ mînca cêle vechi ale celor (ani) [2] vechi pănă vor veni roadele lui.

23. Şi pămîntul să nu-l vindeţ întru tocmeală,/ că al mieu iaste pămîntul şi voi

3. Vreme de şase ani să-ţi semeni ogorul şi vreme de şase ani să-ţi tai via şi să-i culegi rodul.

4. Dar în anul al şaptelea să fie un sabat, an de odihnă pentru pămînt, un sabat în cinstea Domnului; ogorul tău să nu-l semeni şi via ta să nu o tai.

5. Ceea ce creşte de la sine pe ogorul tău să nu seceri, iar strugurii din via netăiată să nu-i culegi; acesta să fie un an de odihnă pentru pămînt.

6. Ceea ce va creşte din odihna pămîntului să vă fie hrană ţie, robului şi roabei tale, slugii şi străinului care locuiesc împreună cu tine,

7. Pentru dobitoacele tale şi pentru animalele de pe pămîntul tău; toate roadele lui să le aibă drept hrană.

8. Să numeri pentru tine şapte ani de odihnă, adică de şapte ori cîte şapte ani, şi vei avea în şapte ani de odihnă patruzeci şi nouă de ani.

9. Şi să faceţi să răsune glasul trîmbiţelor în toată ţara voastră, în a zecea zi din luna a şaptea; în ziua ispăşirii să răsunaţi cu trîmbiţele în toată ţara voastră.

10. Şi astfel să sfinţiţi al cincizecilea an şi să vestiţi iertarea în ţară a tuturor celor care locuiesc într-însa. Acesta să fie pentru voi anul jubileu, semn ca fiecare dintre voi să se întoarcă la moşia lui şi fiecare să se întoarcă în familia lui.

11. Anul al cincizecilea să fie pentru voi în semn de an jubileu; să nu semănaţi, să nu seceraţi ceea ce creşte de la sine pe ogor şi nici via netăiată să n-o culegi,

12. Pentru că acesta este un an jubileu; să-l socotiţi sfînt şi să mîncaţi din roadele cîmpului.

13. În anul jubileu fiecare să se întoarcă la moşia lui.

14. Iar dacă vei vinde ceva aproapelui tău sau dacă vei cumpăra ceva de la aproapele tău, nimeni să nu-şi asuprească aproapele.

15. Potrivit cu numărul anilor scurşi de la anul jubileu, să cumperi de la aproapele tău, iar el să-ţi vîndă potrivit numărului anilor de rod.

16. După cît de mare este numărul anilor, cu atît să ridici preţul ogorului, şi după cît de puţini ani au mai rămas, cu atît să-i scazi preţul; pentru că el îţi vinde numărul secerişurilor.

17. Nimeni să nu asuprească pe aproapele său şi să te temi de Domnul Dumnezeul tău. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

18. Să împliniţi toate poruncile mele, iar judecăţile mele păziţi-le şi împliniţi-le.

19. Pămîntul îşi va da roadele lui, iar voi veţi mînca pe săturate şi veţi trăi în siguranţă pe el.

20. Iar dacă veţi zice: «Ce vom mînca în acest al şaptelea an, de vreme ce nu vom semăna şi nici nu vom aduna roadele noastre?»

21. Eu voi trimite binecuvîntarea mea în al şaselea an şi ogorul va da roadele lui pentru trei ani.

22. Voi veţi semăna în al optulea an, dar veţi mînca din vechile roade; pînă în al nouălea an, cînd vor veni roadele cele noi, veţi mînca tot din cele vechi.

23. Pămîntul să nu-l vindeţi pe vecie,/ pentru că a mea este ţara, iar voi sînteţi

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

ѱ

Pag. 90, col. I

пѣнтрꙋ мѳ а҃мѣꙋ а҃ѕте пѫмѫ́нтꙋл, мѳ немѳ́р
нічнь, шй вінетічнь, сѫ́нтецꙋ воі а҃наінтѳ мѳ.
кд Шй а҃тѳ́тъ пѫмѫ́нтꙋл мощенірій вóастре, мѫ
ше тꙋ́нрй вецꙋ да пѫмѫ́нтꙋлꙋй. І҃ар дéва сѣ
рꙋчй фра́тестꙋ чѳ є кꙋтꙋ́не, шй ва вінде дéй
мошíа лꙋй, шй бабенй чел честрꙋдꙋ́ще чѳ а҃ѕ
те а҃проапе дéлаѳ, шй ва мѫ́нтꙋй вънзáрѣ фра
кѕ телꙋй лꙋй. І҃ар денꙋ вафѳ ла нещйне рꙋ
дéнїе, шй ва а҃ѳ́ѣ ла мѫ́нте, шй сева а҃фла лꙋй
кз де а҃кꙋпнсꙋ рѣскꙋмпърърй лꙋй. Шй ва сокѳ
тй а҃нїй вънзърїй лꙋй, шй вада чѳ принесꙋщѳ
мꙋлꙋй, кърéа кꙋ въндꙋ́ть пре дóмнезлꙋй, шй
кй сева а҃вѣртещй ла мошíа лꙋй. І҃ар денꙋй
вафѳ а҃дúмѫ де а҃кꙋпнсꙋ кастй дѣ лꙋй, шй
вафѳ вънзáрѣ а҃кꙋмпърътърнлꙋй сй пѫнтла а
шáселѣ а҃нь ла слобозирїй, шй ва ѳшй а҃слобозире,
кд шй сева а҃вѣртещй ла мошíа лꙋй. І҃ар дéва
бúнде нещйне каснь а҃кꙋпнть а҃трéчетате зидй
нь, шй вафѳ мѫ́нтꙋйрѣ сй пѫнь сева ѹмплѣ
л а҃нꙋль зилелор, вафѳ рѣскꙋмпърáрѣ сй. І҃ар
денꙋ сева рѣскꙋмпърá пѫнь сева плинй ѹн а҃нь
дéтѣтъ, сева а҃дéверй каса карѣ а҃ѕте а҃трéтатѣ
че а҃рé зидй а҃дéвърат чéлꙋй чарé кꙋмпърáть
прелй, а҃трѣ рꙋделе лꙋй, шй нꙋ ва ѳшй ла слобо
ка зирїе. І҃ар каселе дéпре а҃сáте, кърора нꙋ
а҃ѕте пѣнорéцꙋрь зидꙋ, кѫтрѣ царина пѫмѫ́н
тꙋлꙋй сéвоѳ сокотй, рѣскꙋмпърътоáре пꙋрꙋрѣ вѳ
фй а҃вѣтѣ, шй а҃слобозéнте вор ѳшй.
кв Шй чѣтъцилелевíцилорй касе чѣтъцилор мошíей ле, мѫ
кг тꙋ́нте пꙋрꙋрѣ вóрфй левíцилор. Шй кáрле ва
рѣскꙋмпърá дéлаѳ левíцꙋ, шй ва ѳшй вънзáрѣ ка
селор чѣтъцин мошíлор а҃слобозíнїе, кѫче ка
селе чѣтъцилор левíцилорй мошíелорь а҃мйнтло
кд кꙋ а҃фíлор лꙋй ісраíль. Шй царинле чѣлѳ
сосéнте чѣтъцилор лор, нꙋ сéвер вíнде, пéнтрꙋ
ке мошíе вѣчíнїк а҃ѕте а҃чáстелор. І҃ар
дéва стрýнй фра́тестꙋ чѳ а҃ѕте кꙋ тíне, шй
ва слъбй кꙋ мѫ́нтлй лꙋй тíне, сѫ а҃нꙋ
пре ѣлъ ка пре ѹнй венетíнос, шй немѳ́рнос,
кѕ шй ва тръй фра́тестꙋ кꙋ тíне. Сѣнꙋ
ѫй дéлаѳ дóмнезꙋ кáмѣтъ нічѳ ла мꙋлцíме,
шй сѣтé тéмй де дóмнезꙋ тꙋ, еꙋ дóмнꙋ,
шй ва тръй фра́тестꙋ а҃прꙋнъ кꙋ тíне.
кз І҃рінтꙋ тꙋ сѣнꙋдáй лꙋй пре кáмѣтъ,
шй пре áдаосъ сѣнꙋ дай лꙋй ѹнй бꙋкáтїе тéле.
кй Еꙋ дóмнꙋ дóмнезꙋ вóстрꙋ, чéлꙋ чемáй сйо
пре вóй дéй пѫмѫ́нтꙋ Е҃гѵпетꙋлꙋй, сѣнъ да
воáсъ пѫмѫ́нтꙋ хананéй, ка сѣнъ фíй воáсъ
л дóмнезꙋ. І҃ар дéсева емéрй цíе фра́телꙋ
ам а҃ѕтфтíне, шй сева вíнде цíе сѣнꙋ сáлѣ
м сй слꙋжéть дерóб. Кáй кáмйнй сáл ѫ
мѣ́рнй сфíе а҃ѕте тíне, пѣнъ ла а҃нꙋл сло
ма бозéнїей, ва сáлѣ ла тíне. Шй ва ѳшй
кꙋ слобозéнїе, шй фечорїй лꙋй а҃прꙋнъ кꙋ дóмй
сѫл, шй ва мѣ́рце ла рꙋдл лꙋй, шй ла мошíа
мѳ чѳ пърнтѣ́ск ва а҃лéрга. Пéнтрꙋ кѫ ро
бй сáнтъ мíе а҃чéщй, пре карíй сáм скóс дéй
пѫмѫ́нтꙋ Е҃гѵпетꙋлꙋй, сѣнъ вънзъ а҃ѕ
мѳ сáрѣ дерóб. Сѣнꙋ а҃тйнзй пре ѣлъ а

că al mieu iaste pământul, că nemêrnici și vinetici sînteț voi înaintea mea.

24. Și în tot pământul moștenirii voastre mîntuiri veț da pământului.

25. Iară de va sărăci frate-tău ce e cu tine și va vinde den moșiia lui și va veni cel ce să rudêște, ce iaste aproape de el, și va mîntui vînzarea fratelui lui.

26. Iară de nu va fi la neștine rudenie și va avea la mînă și se va afla lui de ajunsu răscumpărări lui,

27. Și va socoti anii vînzării lui și va da ce prisosêște omului căruia au vîndut pre dînsul lui și se va învîrteji la moșiia lui.

28. Iară de nu-i va fi îndemînă de ajunsu ca să-i dea lui și va fi vînzarea a cumpărătoriului ei pănă la al șaselea an al slobozirii, și va ieși în slobozire și se va învîrteji la moșiia lui.

29. Iară de va vinde neștine casă lăcuită într-o cetate zidită, și va fi mîntuirea ei pănă se va umplea anul zilelor, va fi răscumpărarea ei.

30. Iară de nu se va răscumpăra pănă se va plini un an de tot, se va adeveri casa carea iaste în cetatea ce are zidiu adevărat celuia ce au cumpărat pre ea întru rudele lui și nu va ieși la slobozenie.

31. Iară casele de pre în sate, cărora nu iaste penprejur zid cătră țarina pămîntului, se vor socoti, răscumpărătoare pururea vor fi acêstea și în slobozenie vor ieși.

32. Și cetățile leviților, case cetăților moșici lor mîntuite pururea vor fi leviților.

33. Și carele va răscumpăra de la leviț și va ieși vînzarea caselor cetății moșiilor în slobozenie, căce casele cetăților leviților, moșie lor, în mijlocul fiilor lui Israil.

34. Și țarinile cêle osebite cetăților lor nu se vor vinde, pentru că moșie vêcinică iaste aceasta lor.

35. Iară de va sărăci frate-tău ce iaste cu tine și va slăbi cu mîinele lîngă tine, să-l ajuț pre el ca pre un venetic și nemêrnic și va trăi frate-tău cu tine.

36. Să nu iai de la dînsul camătă nice la mulțime și să te temi de Dumnezăul tău. Eu. Domnul. Și va trăi frate-tău împreună cu tine.

37. Argintul tău să nu-l dai lui pre camătă și pre adaos să nu dai lui bucatele tale.

38. Eu, Domnul Dumnezăul vostru, cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghipetului să vă dau voao pămîntul Hanaán ca să vă fiu voao Dumnezău.

39. Iară de se va smeri ție frate-tău lîngă tine și se va vinde ție, să nu-ț slujască slujbă de rob.

40. Ca un năimit sau nemêrnic să fie lîngă tine, pănă la anul slobozeniei va sluji la tine.

41. Și va ieși cu slobozenie și feciorii lui împreună cu dînsul și va mêrge la ruda lui și la moșiia cea părintească va alerga.

42. Pentru că robi-m sînt mie aceștia pre carii i-am scos den pămîntul Eghipetului să nu să vînză în vînzare de robu.

43. Să nu-l întinzi pre el în/chinuire și să te temi de

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

pentru că nemêrnici și vinetici voi sinteți înnaintea mea.

24. Și întru tot pământul moștenirei voastre mîntuitoare veți da pământului.

25. Iar de va fi mêser fratele tău ce-i cu tine și va vinde den moșiia lui și va veni cel ce să rudêște, cel ce iaste aproape de el, și va mîntui vîndzarea fratelui lui.

26. Iar de nu va fi la neștine rudenie și să va îndemîna și i să va afla lui de agiunsu răscumpărare lui,

27. Și va socoti anii vîndzării lui și va da ce prisosêște omului, căruia au vîndut pre însul lui, și să va învîrteji la moșiia lui.

28. Iar să nu să va îndemîna de agiunsu ca să-i dea lui și va fi vîndzarea a cumpărătorîului lor păn-înn-al 6-lea an al slobodzirei, și va ieși întru slobodzire și să va învîrteji la moșiia lui.

29. Iar de va vinde neștine casă lăcuită întru cetate zidită, și va fi mîntuirea ei pînsă va înplea anul de dzile, și va fi răscumpărarea ei.

30. Iar de nu să va răscumpăra păn-să va plini un an de tot, să va adeveri casa carea iaste în cetate zidită[2] adevărată celuia ce au cumpărat pre ea întru rudele lui și nu va ieși la slobozenie.

31. Iar casele de pren sate, cărora nu iaste prenpregiur zid către țarina pămîntului, să vor socoti, răscumpărătoare pururea vor fi acêstea și întru slobodzenie vor ieși.

32. Și cetățile popilor case cetăților moșiei lor mîntuite pururea vor fi pururea popilor.

33. Și carele va răscumpăra de la popi și va ieși vîndzarea caselor cetății moșiei lor întru slobodzenie, căce casele cetăților popilor, moșiei lor în mijlocul fiilor Israil[1].

34. Și țarinile cêle usăbite cetăților lor nu să vor vinde, pentru că moșie vêcinică aceasta lor iaste.

35. Iar de va fi mêser fratele tău ce iaste cu tine și va slăbi minule lîngă tine, să-l agiutorești pre el ca pre un nemêrnic și vinetic și va trăi fratele tău înpreună cu tine.

36. Să nu iai de la el camătă nice la mulțime și să te temi de Dumnedzăul tău. Eu, Domnul. Și va trăi fratele tău înpreună cu tine.

27. Argîntul tău să nu-l dai lui pre camătă și pre adaos să nu dai lui bucatele tale.

38. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, cela ce v-au scos pre voi den pământul Eghiptului și să vă dau voao pământul lui Hanaan ca să vă fiu voaoă Dumnedzău.

39. Iar de să va smeri fratele tău lîngă tine și să va vinde ție, să nu-ți slujască ție slujbă de rob.

40. Ca un năimit sau nemêrnic să fie lîngă tine, păn-la anul slobodzeniei va sluji lîngă tine.

41. Și va ieși cu slobodzenia și feciorii lui înpreună cu însul și va mêrge la ruda lui și la moșiia cêea a tătîne-său va alerga.

42. Pentru căce robi-mi sîntu mie aceștia, pre carii i-am scos den pământul Eghiptului, să nu să vîndză în vîndzare de rob.

43. Să nu-l întîndzi pre el într-un / chin

vinetici sînteț înaintea mea.

24. Și în tot pământul moștinării voastre răscumpărare să daț pământului.

25. Iar de va sărăci frate-tău carele iaste cu tine și va vinde moșiia lui, să vie ruda lui cea mai de aproape și să răscumpere vînzarea frățîne-său.

26. Iar de nu va avea nîștine rudenie și cela ce va cumpăra va putea mîna lui dendăsîul să-i ajungă,

27. Să socotească roada lui pre an și să se plătească de om de ce i-au fost dator și să se întoarcă la moșiia lui.

28. Iar de nu va ajunge mîna lui dendăsîul, să-i dea să fie moșiia aceasta a cumpărătoriului pănă la anul slobozirei, iar deaca va ieși anul slobozirei, să vie la moșiia sa.

29. Iar de va vinde cinevaș casă de lăcuințâ zidită în cetate, să fie răscumpărarea ei pănă se va umplea un an de zile.

30. De-acii, deaca nu se va răscumpăra pănă se va umplea un an tocma, să se ție casa care va fi în cetate și va avea zidire întru moștinare celuia ce o au cîștigat și neamului lui și să nu se întoarcă la slobozire.

31. Iar casele de pre la sate, care n-au împrejurul lor ziduri către cîmpurile pămîntului, să se socotească, răscumpărarea lor fieștecînd va fi și întru slobozire se vor întoarce.

32. Iar cetățile preoților și casele moșiilor lor în toată vrêmea să le răscumpere preoții.

33. Și oricine va răscumpăra de la preoț să iasă vînzarea curților cetăților ținuturilor lor întru slobozire, că curțile cetăților preoților, moșiilor lor între feciorii lui Israil.

34. Și țarinile cêle usebite întru cetățile lor să nu se vînză, că iaste lor moșie vêcinică.

35. Iar de va sărăci frate-tău care iaste cu tine și va slăbi cu mâinile la tine, ajută-i ca unui vinetic și ca unui strein ca să trăiască fratele tău cu tine.

36. Să nu iai de la dînsul camătă[3], nici mai mult decît i-ai dat, ce să te temi de Dumnezeul tău. Eu, Domnul. Ca să poată trăi fratele tău cu tine.

37. Banii tăi să nu dai lui în camătă și bucatele tale să nu le dai lui în adaos.

38. Eu, Domnul Dumnezeul vostru, carele v-am scos den țara Eghipetului să vă dau țara Hanaanului ca să fiu eu Dumnezeul vostru [4].

39. Iar de va sărăci fratele tău la tine și se va vinde ție, să nu-ț lucrêze lucru ca robii.

40. Ce ca un argat sau ca un vinetic să fie la tine și să lucrêze ție pănă la anul slobozirei.

41. De-acii în anul slobozirei să iasă de la tine el și feciorii lui cu dînsul și să se ducă în rudenîia lui și în ținutul moșiei lui.

42. Că robii mici sînt aceștea și eu i-am scos den țara Eghipetului, să nu se vînză cu vînzare de rob.

43. Să nu-l năcăjăști/cu osteneală, ce să te

străini și oaspeți pentru mine.

24. De aceea, în orice țară pe care o veți stăpîni, să îngăduiți răscumpărarea pămîntului.

25. Iar dacă fratele tău va sărăci și-și va vinde o parte din moșia lui, atunci să vină ruda cea mai apropiată și să răscumpere ceea ce a vîndut fratele său.

26. Dar dacă cineva nu are nici o rudă apropiată (care să aibă dreptul de răscumpărare), în schimb îi dă mîna și găsește îndeajuns pentru răscumpărare,

27. Atunci să socotească anii de la vînzare, să înapoieze cumpărătorului ceea ce prisosește și să se întoarcă la moșia lui.

28. Dar dacă nu va avea la îndemînă îndeajuns (pentru răscumpărare), atunci pămîntul vîndut să rămînă la cumpărător, pînă la anul jubileu ; în anul jubileu cumpărătorul să plece, iar el să se întoarcă la moșia sa.

29. Dacă va vinde cineva o casă de locuit într-o cetate înconjurată cu ziduri, să poată aduce răscumpărarea pînă se va împlini un an de zile ; putința de răscumpărare va ține un an.

30. Dar dacă nu va fi răscumpărată înainte de a se împlini un an întreg, casa care se află într-o cetate împrejmuită de ziduri să rămînă pe veci celui care a cumpărat-o și urmașilor săi ; în anul jubileu să nu plece din ea.

31. Însă casele de prin satele care nu sînt împrejmuite cu ziduri să fie socotite asemenea ogoarelor țării ; ele vor putea fi răscumpărate oricînd, iar (cumpărătorul) să plece din ele în anul jubileu.

32. Cît privește cetățile leviților și casele pe care ei le moștenesc în aceste cetăți, să aibă leviții dreptul de a le răscumpăra oricînd.

33. Cine va răscumpăra de la leviți o casă să plece în anul jubileu din casa vîndută și din cetatea unde stăpînea, căci casele din cetățile leviților le sînt acestora singura lor avere în mijlocul neamului lui Israel.

34. Nici ogoarele din jurul cetăților lor nu pot fi vîndute, pentru că ele se află în stăpînirea lor veșnică.

35. Iar dacă va sărăci fratele tău și nu va mai avea mijloace de trai lîngă tine, să-l ajuți ca pe un străin sau un oaspete, ca să trăiască alături de tine.

36. Să nu iei de la el camătă sau mai mult decît i-ai dat, ci să te temi de Dumnezeul tău. Eu sînt Domnul, iar fratele tău să trăiască împreună cu tine.

37. Argîntul tău să nu i-l împrumuți cu camătă și să nu-i dai bucate (cerîndu-i-le înapoi) cu dobîndă.

38. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, care v-am scos pe voi din țara Egiptului, ca să vă dau vouă țara Canaan și ca să fiu Dumnezeul vostru.

39. Iar dacă va sărăci fratele tău, care locuiește cu tine, și ți se va vinde, să nu-l silești la o muncă de rob.

40. El să stea pe lîngă tine asemenea unei slugi sau unui oaspete ; să îți slujească pînă la anul jubileu.

41. Atunci el să plece liber, împreună cu frații săi, să se întoarcă la familia sa și să meargă la moșia părinților.

42. Căci ei sînt robii mei, pe care i-am scos din pământul Egiptului ; să nu fie vînduți precum se vînd robii.

43. Să nu-l stăpînești/cu cruzime și să

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 90, col. II

Domnul Dumnezăul tău.

44. Și slugă și slujnică, cît se vor face ție dentru limbi, cîți sînt pe împrejurul tău, dentr-înșii să agonisiți rob și roabă.

45. Și den fiii nemêrnicilor carii sînt între voi, dentr-înșii veți agonisi și den rudele lor cîți se vor naște în pămîntul vostru vor fi voao întru moșie.

46. Și veți împărți pre dînșii feciorilor voștri după voi și vor fi voao ținuți în vêci, iară den frații voștri, den fiii lui Israil, fieșcarele pe fratele lui să nu-l întîndză pre el în chinuri.

47. Iară de va afla mîna nemêrnicului au celui venetic de lîngă tine și, sărăcind fratele tău, se va vinde nemernicului au veneticului ce e lîngă tine au celui den naștere nemêrnic,

48. După ce se va vinde el, răscumpărare va fi lui, unul den frații lui va răscumpăra pre el.

49. Fratele tătîni-său au fiiul fratelui tătîni-său va mîntui pre dînsul, au den casele trupurilor den neamul lui va mîntui pre el. Iară de va avea cu mîinele lui se va răscumpăra pre sine,

50. Și se va socoti cătră cela ce l-au răscumpărat pre el den anul care au vîndut pre sine lui pănă la anul slobozirii și va fi argintul vînzării lui ca o zi de năimit, an den an va fi cu el.

51. Iară de va fi la nișt̂ine mai mult den ani decît prețul, va da răscumpărarea lui den argintul vînzării lui.

52. Iară de va rămînea puțintel den ani la anul iertării, și va socoti lui după anii lui.

53. Și va da răscumpărarea lui ca un năimit, an den an va fi împreună cu dînsul, nu-l vei întinde pre el cu osteneală înaintea ta.

54. Iară de nu se va răscumpăra după aceasta, și va ieși în anul slobozeniii el cu copiii lui împreună cu dînsul.

55. Pentru că ai miei sînt fiii lui Israil, robi, slugi mie aceștia sînt carii i-am scos den pămîntul Eghipetului.

CAP 26

1. Că eu, Domnul Dumnezăul vostru, să nu faceți voao singuri făcute de mînă, nice cioplite, nice stîlpu să nu rădicați voao, nice piatră sămnu să puneți în pămîntul vostru ca să vă închinați lui. Eu sînt Domnul Dumnezăul vostru.

2. Simbetele mêle să le păziți și de sfintele mêle să vătêmeți Eu sînt Domnul.

3. De veți umbla întru poruncile mêle și învățăturile mêle veți păzi și le le veți face pre dînsele,

4. Și voiu da ploaie voao în vrêmea ei și pămîntul va da roadele lui și lêmnele cîmpilor vor da roada lor.

5. Și va apuca voao treirișul culesul și culesul va apuca sămînța și veți mînca pîinea voastră în sațiu și veți lăcui cu întemeiêre pre pămîntul vostru și războiu nu va trêce pren /pămîntul vostru,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

și să temi de Domnul Dumnedzăul tău.

44. Și slugă și slujnică, cîți să vor face ție den[3] întru limbi, cîte sîntu prenpregiurul tău, dentru înșii să agonisiți rob și roabă.

45. Și den fiii nemêrnicilor carii sîntu întru voi, dentru înșii veți agonisi și dentru rudele lor, cîți să vor naște întru pămîntul vostru fie voao întru mosie.

46. Și veți împărți pre înșii ficiorilor voștri după voi și vor fi voao ținuți în vêci, iar dentru frații voștri, den fiii lui Israil, careș pre fratele său să nu-l întindză pre el întru chinuri.

47. Iar să va afla mîna nemêrnicului acelui vinetic de lîngă tine, și, lipsindu-să fratele tău, să va vinde nemêrnicului au vineticului ce-i lîngă tine au celui den naștere vinetic,

48. După ce să va vinde el, răscumpărare va fi lui, unul dentru frații lui va răscumpăra pre el.

49. Fratele tătîne-său au feciorul fratelui tătîne-său va răscumpăra pre el, au den casele trupurilor den neamul lui va răscumpăra pre el. Iar de să va îndemîna cu măinele lui va răscumpăra pre sine,

50. Și să va socoti către cela ce l-au cumpărat pre el den anul carele s-au vîndut pre sine lui păn-la anul slobodzirei și va fi argîntul vîndzării lui ca o dzi de năimit, an den an va fi cu el.

51. Iar de va fi la neștine mai multu den ani decît prețul, va da răscumpărarea lui den argîntul vîndzării lui.

52. Iar să va rămînea puțin den anii la anul iertării, și va socoti lui după anii lui.

53. Și va da răscumpărarea lui ca un năimit, an de an va fi împreună cu însă, nu-l vei întinde pre el cu osteneală înnaintea ta.

54. Iar de nu să va răscumpăra după aceasta, și va ieși întru anul slobodzeniei el și copiii lui împreună cu însul.

55. Pentru că ai miei sîntu fiii lui Israil, robi, slugi mie aceștia sîntu carii am scos den pămîntul Eghiptului.

CAP 26

1. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, să nu faceți voao singuri făcute de mîni, nice cioplite, nice stîlpu să nu rădicați voao, nice piiatră sămnu să puneți în pămîntul vostru ca să vă închinați lui. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

2. Simbetile mêle să le păziți și de sfintele mêle să vă têmeți. Eu sîntu Domnul.

3. Întru porîncele mêle să îmblați și porîncele mêle să le cruțați, și să le faceți pre înse,

4. Și voi da ploaie voao întru vrêmea ei și pămîntul va da roadele lui și lêmnele cîmpilor vor da roada lor.

5. Și va apuca voaă trierul culesul și culesul va apuca sămînța și veți mînca pîinea voastră întru saț și veți lăcui cu întemeiêre pre pămîntul vostru și războĭ nu va trêce pren/pămîntul vostru.

temi de Domnul Dumnezeul tău.

44. Robul tău și roaba ta carea va fi den limbi la tine den cei ce sînt împrejurul tău să dobîndești.

45. Și den feciorii vineticilor carei lăcuiesc întru voi încă să dobîndești și den semințiia lor, [46] și orcît vor fi în țara voastră să fie voaoă întru moștinare.

46. Și să-i împărțiț feciorilor voștri după voi și să fie voaoă întru moștinare vêcinică, iar pre frații voștri, pre feciorii lui Israil, nimeni să nu năcăjască pre fratele[5] lui cu ostenințe.

47. Iar de va ajunge mîna vineticului și a celui de alt neam care iaste la tine, iar fratele tău va sărăci și se va vinde veneticului sau celui de alt neam care iaste la tine sau vineticului care lăcuiește la tine sau lăcuitoriului carele se-au născut la tine,

48[47]. De se va vinde, să se răscumpere [48]. Și să-l răscumpere fratele tătîne-său

49. Sau feciorul fratelui tătîne-său să-l răscumpere sau dentr-alt neam den rudeniie trupului lui să-l răscumpere; iar de va putea el însuș să se răscumpere,

50. Să se socotească cu cele ce l-au cumpărat den anul care i se-au vîndut pînă în anul slobozirei și banii pre carei se-au vîndut el ca zile[le] ale argatului să se socotească.

51. De vor fi ani mai mulți, împotriva anilor să se socotească mai mult.

52. Iar de vor fi ani mai puțini pînă la anul slobozirei, mai puțin se va socoti.

53. Și să i se socotească pre ani și să dea răscumpărarea lui pre an—pre an, ca a argatului, și să nu-l năcăjăști cu osteneală înaintea ta.

54. Iar de nu se va răscumpăra, să iasă după aceasta în anul slobozirei el și feciorii lui cu dînsul.

55. Că fecoirii[5] lui Israil sînt robii miei, robii miei sînt aceștea carii i-am scos den țara Eghipetului.

CAP 26

1. Eu, Domnul Dumnezeul vostru, să nu faceț voaoă chip facere de mâini, nice cioplit, nice stîlp să nu puneț voaoă, nice să să nu puneț semn de piiatră cioplit în țara voastră, nice să vă închinaț lor, că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

2. Simbetele mêle să le păziț și de sfintele mêle să vă têmeț. Eu, Domnul.

3. De veț umbla în porîncile mêle și veț păzi lêgea mea și o veț face,

4[3] Da-voiu voaoă ploaie în vrêmea sa [4] și pămîntul va da roada sa și pomii cîmpurilor vor da roada[1] lor.

5. Și pre treieriș îl va apuca culesul și pre cules îl va apuca sămănătoarea și pâinea voastră o veț mînca întru saț și veț lăcui în țara voastră fără de frică și războĭu nu va trêce pren/țara voastră[2].

te temi de Dumnezeul tău.

44. Robul și roaba de care ai nevoie să-i iei de la neamurile care locuiesc împrejurul tău; de la ei să cumpărați slugi și slujnice.

45. Să cumpărați de asemnea dintre fiii străinilor care locuiesc împreună cu voi și dintre urmașii lor care se vor naște în țara voastră; aceștia să fie în stăpînirea voastră.

46. Să-i lăsați moștenire fiilor voștri după voi și să-i stăpîniți în veci; însă dintre frații voștri, dintre fiii lui Israel, nimeni să nu-l stăpînească pe fratele său cu cruzime.

47. Iar dacă un străin sau un oaspete care locuiește cu tine se va înstări, iar fratele tău va sărăci și se va vinde străinului, oaspetelui care locuiește cu tine sau vreunui urmaș al străinului,

48. El să aibă drept de răscumpărare după ce s-a vîndut; unul dintre frații lui să-l răscumpere.

49. Unchiul său ori fiul unchiului său să-l răscumpere pe el sau cineva dintre rudele sale apropiate să-l răscumpere; iar dacă va dobîndi mijloace, să se răscumpere singur.

50. Și să se socotească cu acela care l-a răscumpărat, începînd cu anul în care i s-a vîndut și pînă în anul jubileu; prețul vînzării lui să-l înapoieze potrivit cu numărul anilor, ziua (petrecută la cumpărător socotind-o) asemenea celei a unei slugi plătite.

51. Dacă i-au rămas cuiva mai mulți ani (pînă la anul jubileu), să dea înapoi ca răscumpărare o parte din prețul cu care a fost vîndut.

52. Iar dacă i-au mai rămas puțini ani pînă la anul jubileu, să se facă socoteala potrivit acestor ani și astfel să se plătească răscumpărarea.

53. El să stea asemenea unei slugi plătite, an de an, la stăpînul său; iar acesta să nu-i stăpînească cu cruzime înaintea ochilor tăi.

54. Iar dacă nu va fi răscumpărat în acest chip, să iasă (de la stăpîn) în anul jubileu, el împreună cu copiii săi.

55. Pentru că fiii lui Izrael sînt robii mei; slugile mele sînt ei, pe care i-am scos din țara Egiptului.

CAP. 26

Răsplăți și pedepse

1. Căci eu sînt Domnul Dumnezeul vostru. Să nu vă faceți vouă idoli, nici chipuri cioplite, și să nu vă ridicați stîlpi; să nu așezați în țara voastră nici o piatră cioplită, ca să vă închinați ei. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

2. Să păziți zilele mele de odihnă și să cinstiți sfîntul meu lăcaș. Eu sînt Domnul.

3. Dacă veți umbla după poruncile mele, dacă veți păzi învățăturile mele și le veți împlini,

4. Atunci eu vă voi da ploaie la vremea potrivită, iar pămîntul vă va da roadele lui și pomii de pe cîmpuri vă vor da fructele lor.

5. Și va ajunge treierișul vostru pînă la culesul viilor, iar culesul va ajunge pînă la semănat; și veți mînca pîinea voastră pe săturate, veți locui în siguranță în țara voastră și războiul nu va trece prin/țara voastră.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 91, col. I

ѕ̄ пѣмѧ́нтꙋ́ вáстрꙋ . Шн҃ вон дѧ́ вáче ѳ҆пъ
мѧ́нтꙋ́ вáстрꙋ, шн҃ вѣчн҃ дорм́н, шн҃ нꙋ́кафн҃
кáрле сѣ спáс прѣ вóн, шн҃ вон пꙋ́рде хꙋ́ѕ, рѣ
ле дн҃ пъмѧ́нтꙋ́ вáстрꙋ, шн҃ рꙋ́ѕвóн нꙋ́кастрѣ
ѕ̄ че прéн пъмѧ́нтꙋ́ вáстрꙋ . Шн҃ вѣчн гонн
прѣ връжмáшн вóшрн, шн҃ вор кадѣ ѳ҆наи́нтѣ
ӣ вáстръ нꙋ́ оу҃ндере . Шн҃ ѕ̄ гонн дн҃ вóн
чи́нчн прѣ сто́ѵтѣ, шн҃ сто́ѵтѣ дн҃ вóн вор гонн
ѕ̄чe мꙋ́н, шн҃ вор кадѣ нпрꙋ́тенꙋ́н вóшрн ѳ҆
ѳ̄ наи́нтѣ вáстръ ѳ҆вóѵ . Шн҃ вóн къ
ꙋ́тѧ прéстѣ вóн, шн҃ вóн вáнн прѣ вóн,
шн҃ вóн крѣ́ще прѣ вóн, шн҃ вóн ѳ҆мꙋ́ѧ
цнпрѣ вóн, шн҃ вóн ѳ҆търн ѳ҆ѕтъдꙋ́нцѧ мѣ нꙋ́
г̄ вóн . Шн҃ вѣчн мжнкѧ вѣкн, шн҃ вѣкнле вѣкн
лорь, шн҃ вѣкн дн҃ ѳ҆ѧцѧ чéлорь нóѧсо вѣчн скóлѣ.
а̄ѳ Шн҃ вóн пꙋ́не ѳ҆ѕтъдꙋ́нцѧ мѣ ѳ҆тръ вóн, шн҃
вѳ нꙋ́кл оу҃рѣ ѕꙋ́флꙋ́кл мꙋ́ѣ прѣ вóн . Шн҃ вóн
оу҃мбла ѳ҆тръ вóн, шн҃ вóн фн҃ вóѧсо дмнѕъꙋ́, ш҃
г̄ѳ вóн вѣцфн мѣ нородь . Ѯꙋ́ дмнꙋ́кл дмнѕѣ́
вóстръ чекáмь сносо прѣ вóн дн҃ пъмѧ́нтꙋ́кл єгꙋ́
петꙋ́кꙋ́р фꙋ́нндь вóн рóвн, шн҃ ѧ́мь ѕдрóбнть ле
гътꙋ́рн нꙋ́гꙋ́кꙋ́н вóстръ, шн҃ кáмь ѧ́дꙋ́сь прѣ вó
д̄ѳ нѯ́ фáлть . Пр҃ѣ денѯ мъвѣцн ѧскꙋ́лтѧ, нн҃че
ѳ̄ вѣцн фáче порꙋ́нчнле мѣле ѧ҆чѣтъ . Чепѣцн
не ѧскꙋ́лтѧ де дн҃ѣселе, шн҃ нѯдепъцнлесѣ мѣле ,
сѣвѧ ѳ҆грѣѯѧ сѯфлетꙋ́ло вóстръ, кáкоѵ сѣнѯ фá
чцн толте порꙋ́нчнле мѣле, ка съвръшнпцн ѳ҆пъ
ѕ̄ѳ гъдꙋ́нцѧ мѣ . Шн҃ ѓѯ вóн фáче ѧ҆шѧ вóѧсо,
шн҃ вóн пꙋ́не прѣ вóн лнпсл, шн҃ рѣ́ѧ шн҃ гъ́лбе
нáрѣ сѯ́рбнндь оѯ́нн вошрн, шн҃ сѯфлетꙋ́ль вóстр
топнндь, шн҃ вѣцн сѣмѣнѧ ѳ҆ѕтъдáрь семнцнле
вóстре, шн҃ лѣкóрь мжнкѧ ѳ҆потрнвнчнн вóшрн.
ѕ̄г Шн҃ вóн ѳ҆търн фáцѧ мѣ прѣ́ле вóн, шн҃ вѣцн нѯ
дѣ нанн́нтѣ връжмáшнлорь вóшрн, шн҃ вор гонн
прѣ вóн чѣѧ че гонéѧсѯ прѣ вóн, шн҃ вѣцн фꙋ́цн не
ӣе гонн́ндꙋ́кѣ нн҃мене прѣ вóн . Шн҃ де нѯ́мвѣцн
ѧскꙋ́тѧ нн҃че пѣнѣ ѳ҆тръ́кѣтѧ шн҃ вóн ѧдѧ́сѹе
ѧвъчѣ́тѧ прѣ во́ нѯ́рáне, дѣ, ѕ̄, сѯ́рн пéнтꙋ́ пѣкáте
к̄е ле вáстре . Шн҃ вóн ехрпѣ семнцѣ́ мжй
дрéцй вáстре, шн҃ вóн пꙋ́не вóѧсо чéрнѧ кадрéхѣ,
к̄ шн҃ пѣмѧ́нтꙋ́ль вóстръ ка дерáмь . Шн҃
кафн҃ ѳ҆дешѣ́рть въ҃тꙋ́тѣ вóстрѣ, шн҃ нꙋ́кадѧ
пѣмѧ́нтꙋ́ль вóстръ стмѧ́нцѧ лꙋ́н, шн҃ лѣмнꙋ́ль
к̄а црнннй вáстре нꙋ́ вадѧ́ родѧ лꙋ́н . Шн҃ дꙋ
пѣ ѧ҆чáста де вѣцн мѣ́ре ѳ҆кꙋ́рмезнш, шн҃ нꙋ́
вѣцн вр҃ѣ стмѣ ѧскꙋ́тѧцн, вон ѧдѧ́сѹе вóѧсо
к̄в шáпте рáне, дꙋ́пѣ пѣкáтеле вáстре . Шн҃
вóн трнмѣ́те прéстѣ вóй гáднннле чéле стъвáте
че ѧ́ле пѣмѧ́нтꙋ́лѣ, шн҃ сѣрмнкѧ прѣ вóн, шн҃ со
топн добнтóчеле вáстре, шн҃ пꙋ́цнн вóн ф҃л
че прѣ вóн, шн҃ пꙋ́стнй сѣрфѣ нѣ́нле вáстре .
к̄г Шн҃ нѯ ѧ҆чѣтъ денѯ вѣвѣцн пѣдепсн, че вѣцн
к̄д мѣ́ре нѣ́бѣ мнне ѳ҆кꙋ́рмезнш . Вóн мѣ́р
ре шн҃ ѓѯ нѯ́вóй нѯ́ мжнле ѳ҆кꙋ́рмезнша́тъ, шн҃
вóн лѣкй шн҃ ѓѯ прѣ вóн, дѣ, ѕ̄, сѯ́рн пéнтꙋ́ пъ
к̄ѕ кáтеле вáстре . Шн҃ вон ѧдꙋ́че прéстѣ вóй
кáсѣ, йзсѣнднндь, йзсѣнда ѳ҆тъѕдꙋ́нцꙋ́й ,
шн҃ вѣцн фꙋ́цн ѳ҆чтѧ́цнле вáстре, шн҃ вóн трн
мнте молте прéстѣ вóй, шн҃ въвѣцн дѧ ѳ҆мжнн

6. Şi voiu da pace în pământul vostru şi veţi dormi şi nu va fi carele să spaie pre voi şi voiu pierde hiară rêle den pământul vostru şi războiu nu va trêce pren pământul vostru.

7. Şi veţi goni pre vrăjmaşii voştri şi vor cădea înaintea voastră cu ucidere.

8. Şi va goni den voi cinci pre o sută şi o sută den voi vor goni zêce mii şi vor cădea nepriêtenii voştri înaintea voastră în sabie.

9. Şi voiu căuta preste voi şi voiu blagoslovi pre voi şi voiu crêşte pre voi şi voiu înmulţi pre voi şi voiu întări făgăduinţa mea cu voi.

10. Şi veţi mînca vechi şi vechile vechilor şi vechi den faţa celor noao veţi scoate.

11. Şi voiu pune făgăduinţa mea întru voi şi nu va urî sufletul mieu pre voi.

12. Şi voiu umbla întru voi şi voiu fi voao Dumnezău şi voi veţ fi mie norod.

13. Eu, Domnul Dumnezăul vostru, ce v-am scos pre voi den pământul Eghipetului, fiind voi robi, şi am zdrobit legătura jugului vostru şi v-am adus pre voi cu fală.

14. Iară de nu mă veţi asculta, nice veţi face poruncile mêle acêstea,

15. Ce veţi neasculta de dînsele şi judecăţilor mêle, se va îngreuia sufletul vostru ca voi să nu faceţi toate poruncile mêle ca să răsipiţi făgăduinţa mea,

16. Şi eu voiu face aşa voao şi voiu pune pre voi lipsa, şi rîia, şi gălbenarea, orbind ochii voştri şi sufletul vostru topind. Şi veţi sămăna în zadar seminţile voastre şi le vor mînca împotrivnicii voştri.

17. Şi voiu întări faţa mea preste voi şi veţi cădea naintea vrăjmaşilor voştri şi vor goni pre voi ceia ce gonescu pre voi şi veţi fugi negonindu-vă nimenea pre voi.

18. Şi de nu-m veţi asculta nice până într-atîta, şi voiu adaoge a vă certa pre voi cu rane de 7 ori pentru păcatele voastre.

19. Şi voiu surpa semeţiia mîndriei voastre şi voiu pune voao ceriul ca de hier şi pămîntul vostru ca de aramă.

20. Şi va fi în deşărt vîrtutea voastră şi nu va da pământul vostru sămînţa lui şi lemnul ţarinii voastre nu va da roada lui.

21. Şi după aceasta, de veţi mêrge în curmeziş şi nu veţi vrea să mă ascultaţi, voiu adaoge voao şapte rane după păcatele voastre.

22. Şi voiu trimite preste voi gadinile cêle sălbatece ale pământului şi vor mînca pre voi şi vor topi dobitoacele voastre şi puţini voiu face pre voi şi pustii vor fi căile voastre.

23. Şi cu acêstea de nu vă veţi pedepsi, ce veţi mêrge cătră mine în curmeziş,

24. Voiu mêrge şi eu cu voi cu mînie încurmezişată şi voiu lovi şi eu pre voi de 7 ori pentru păcatele voastre.

25. Şi voiu aduce preste voi sabie izbîndind izbînda făgăduinţei şi veţi fugi în cetăţile voastre şi voiu trimite moarte preste voi şi vă veţi da în mîni/le vrăjmaşilor voştri.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

6. Și voi da pace întru pământul vostru și veți dormi și nu va fi carele să spăimîntădze pre voi și voi plêrde jiganii rêle den pământul vostru și războĭ nu va trêce pren pământul vostru.

7. Și veți goni pre nepriêtenii voștri și vor cădea înnaintea voastră cu ucidere.

8. Și vor goni dentru voi 5 pre 100 și 100 dentru voi vor goni 10 000 și vor cădea nepriêtenii voștri înnaintea voastră cu sabie.

9. Și voi socoti preste voi și voi blagoslovi pre voi și voi crêște pre voi și voi înmulți pre voi și voi întări făgăduința mea cu voi.

10. Și veți minca vechi și vechi a vechilor și vechi den fața tinerilor veți scoate.

11. Și voi pune făgăduința mea întru voi și nu va urî sufletul mieu pre voi.

12. Și voi înbla întru voi și voi fi voaĭ Dumnedzău și voi veți fi mie nărodu.

13. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, ce v-am scos pre voi den pământul Eghiptului, fiind voi robi, și am zdrobit legătura jugului vostru și v-am adus pre voi cu falĭ.

14. Iar de nu mă veți asculta, nice veți face porincele mêle acêstea,

15. Ci veți neasculta lor și judêțelor mêle, să va dojeni sufletul vostru ca voi să nu faceți toate învățăturile mêle ca să răschirați făgăduința mea,

16. Și eu voi face așa voao-și voi pune pre voi lipsa, și rîia, și gălbănariul, putredzind ochii voștri și sufletul vostru topindu. Și veți sămăna în zadar sămințele voastre și vor minca nepriêtenii voștri.

17. Și voi întări fața mea preste voi și veți cădea înnaintea nepriêtenilor voștri și vor goni pre voi ceia ci vă urăscu pre voi și veți fugi negonindu-vă nimerilea pre voi.

18. Și de nu veți asculta nice pân-într-atîta, și voi adaoge a vă certa pre voi cu rane de șeapte ori pentru păcatele voastre.

19. Și voi surpa semețiia mîndriei voastre și voi pune voao ceriul ca de her și pământul vostru[1] ca de aramă.

20. Și va fi întru deșărtu virtutea voastră și nu va da pământul vostru sămința lui și emnul țarenii voastre nu va da roada lui.

21. Și după aceasta, de veți mêrge în curmedziș și nu veți vrea să mă ascultați voi adaoge voao rene 7 după păcatele vostre.

22. Și voi trimite pre voi jiganiile cêle sălbatice a pământului și vor minca pre voi și vor topi dobitoacele voastre și puțin voi face pre voi și pustii vor fi căile voastre.

23. Și cu acêstea de nu <vă>[2] veți certa, ce veți mêrge cătră mine în curmedziș,

24. Voi mêrge și eu înpreună cu voi cu mânie încurmedzișată și voi lovi pre voi și eu de 7 ori pentru păcatele voastre.

25. Și voi aduce spre voi cuțit izbîndind giudeț a făgăduinții, și veți fugi în cetățile voastre, și voi trimite moarte preste voi și veți da în mîna/nepriêtenilor voștri.

6. Și voiu da în țara vonstră pace și veț adormi și nu va fi cine să vă spaie și fierile cêle cumplite le voiu piêrde den țara voastră și războiu nu va trêce pren țara voastră.

7. Și veț goni pre vrăjmașii voștri și vor cădea înaintea voastră uciș.

8. Și vor goni 5 de ai voștri pre 100, iar 100 de ai voștri vor goni pre 10 000 și vor cădea vrăjmașii voștri înaintea voastră de sabie.

9. Și voiu căuta spre voi și vă voiu blagoslovi și vă voiu crêște și vă voiu înmulți și voiu pune [3] făgăduința mea cu voi.

10. Și veț minca cêle vechi și vechile celor vechi și den fața celor noaoă veț scoate cêle vechi.

11. Și voiu pune făgăduința mea întru voi și sufletul mieu nu va urî pre voi.

12. Și voiu umbla întru voi și voiu fi voaoă Dumnezeu, iar voi veț fi oamenii miei.

13. Eu, Domnul Dumnezeul vostru, cela ce v-am scos den țara Eghipetului, fiind voi robi, și am sfărîmat legăturile jugului vostru și v-am scos cu putêre.

14. Iar de nu mă veț asculta și nu veț face acêste porinci ale mêle, ce vă veț pune în ponciș mie,

15. Și judecățile mêle nu vor plăcea sufletului vostru ca să nu faceț voi toate porincile mêle și să răsipiț făgăduința mea,

16. Și eu așijderea voiu face voaoă și voiu pune pre voi lipsă, și rane, și rîie, și gălbenare carea va putrezi ochii voștri și va usca sufletul vostru. Și veț sămăna sămănăturile voastre în zadar, că le vor minca vrăjmașii voștri[4].

17. Și voiu pune fața mea spre voi și veț cădea înaintea vrăjmașilor voștri și vă vor goni ceia ce vă vor urî și veț fugi nefiind goniț de nimini.

18. De-acii, deaca nu mă veț asculta nice până într-atîta, voiu mai adaoge a vă mai căzni încă cu 7 rane pentru păcatele voastre.

19. Și voiu surpa semețiia mîndriei voastre și voiu pune ceriul de va fi desupra voastră ca de fier și pământul ca de aramă.

20. Și virtutea voastră va fi în deșărt și pământul vostru nu va da sămănătura sa și pomii livezilor voastre nu vor da roada lor.

21. De-acii, după aceasta, de veț umbla în ponciș și nu veț vrea să mă ascultați, voiu pune pre voi 7 rane pentru păcatele voastre.

22. Și voiu slobozi pre voi fiiarăle pământului cêle cumplite și vă vor minca și vor piêrde dobitoacele voastre și vă voiu împuțina și căile voastre vor fi pustii.

23. Iar de nu vă veț învăța nice cu acestea ce veț umbla spre mine în nedireptate,

24. Voiu mêrge și eu împotriva voastră cu urgiia mea cea desăvîrșită și vă voiu piêrde de 7 ori pentru păcatele voastre.

25. Și voiu aduce pre voi sabie carea va izbîndi judecata făgăduinței, iar de veț fugi pren cetățile voastre, voiu trimite întru voi moarte și veț cădea în mâini/le vrăjmașilor voștri.

6. Voi aduce pace în țara voastră și veți dormi fără să vă tulbure nimeni; voi izgoni fiarele cele rele din țară și războiul nu va trece prin țara voastră.

7. Îi veți izgoni pe vrăjmașii voștri și ei vor cădea de sabie înaintea voastră.

8. Cinci dintre voi vor fugări o sută și a sută dintre voi vor fugări zece mii; și v o cădea vrăjmașii voștri de sabie înainteo voastră.

9. Mă voi întoarce spre voi, vă voi face roditori și vă voi înmulți, și-mi voi întări legămîntul meu cu voi.

10. Veți minca din roadele cele vechi și le veți scoate afară pe cele vechi, pentru ca să înceapă cele noi.

11. Îmi voi așeza cortul în mijlocul vostru și sufletul meu nu se va scîrbi de voi.

12. Eu voi umbla în mijlocul vostru, vă voi fi vouă Dumnezeu și veți fi poporul meu.

13. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, cel care v-am scos pe voi din țara Egiptului, ca să nu mai fiți robi; eu am zdrobit legăturile jugului vostru și v-am făcut să umblați cu fruntea sus.

14. Dar dacă nu mă veți asculta și nu veți îndeplini aceste porunci,

15. Dacă le veți nesocoti și dacă sufletul vostru se va împotrivi judecăților mele, ca să nu îndepliniți poruncile mele și să rupeți legămîntul meu,

16. Atunci iată ce vă voi face vouă: voi trimite peste voi spaima, oftica și frigurile, care vă vor orbi ochii și vă vor mistui sufletul. Veți semăna în zadar semințele voastre, căci le vor minca vrăjmașii voștri.

17. Eu îmi voi întoarce fața împotriva voastră și voi veți cădea înaintea vrăjmașilor voștri; cei ce vă urăsc vă vor izgoni și veți fugi chiar și fără să vă fugărească nimeni.

18. Dacă nu mă veți asculta nici măcar după aceasta, vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

19. Voi sfărîma semețiia mîndriei voastre și voi face cerul vostru ca fierul și pământul vostru ca arama.

20. Puterea voastră se va irosi în zadar, pămîntul vostru nu vă va da roadele lui, iar pomii de pe cîmpuri nu vă vor da fructele lor.

21. Dacă și după aceasta vă veți pune de-a curmezișul și nu veți vrea să mă ascultați, voi înmulți de șapte ori pedepsele pentru păcatele voastre.

22. Voi trimite peste voi fiarele sălbatice ale cîmpului, care vă vor minca pe voi și vă vor nimici vitele; pe voi vă voi împuțina pînă într-atît, încît drumurile voastre vor rămîne pustii.

23. Dacă și după acestea nu vă veți învăța minte, ci îmi veți sta de-a curmezișul,

24. Atunci și eu mă voi pune vouă de-a curmezișul și vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

25. Și voi aduce împotriva voastră sabia răzbunătoare, pentru a răzbuna legămîntul meu; cînd vă veți ascunde în cetățile voastre, eu voi trimite moarte asupra voastră și singuri vă veți da pe mîna/vrăjmașilor voștri.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 91. col. II

26. Ca să vă năcăjăscu pre voi cu lipsă de pîine, şi vor coace 10 muieri pîinile voastre într-un cuptoriu şi vor da pîinile voastre cu cumpăna şi veţi mînca şi nu vă veţi sătura.

27. Iară de nu-m veţi asculta nice cu acêstea, ce veţi mêrge cătră mine în curmeziş,

28. Şi eu voiu mêrge cu voi cu mînie încurmezişată şi voiu certa şi eu pre voi de 7 ori după greşalele voastre.

29. Şi veţi mînca trupurile feciorilor voştri şi trupurile fêtelor voastre veţi mînca.

30. Şi voiu pustii stîlpii voştri şi voiu pîerde cêle de lemnu făcute de mînile voastre şi voiu pune oasele voastre peste oasele bozilor voştri şi să va supăra sufletul mieu voao.

31. Şi voiu pune cetăţile voastre pustii şi voiu pustii sfintele voastre şi nu voiu mirosi miroseniia jîrtvelor voastre.

32. Şi voiu pustii eu pămîntul vostru şi să vor mira pentru el vrăjmaşii voştri ceia ce lăcuiescu pre el.

33. Şi voiu sămăna pre voi în limbi şi va topi pre voi mergînd sabiia şi va fi pămîntul vostru pustiiu şi cetăţile voastre vor fi pustii.

34. Atunce bine va vrea pămîntul simbetele lui, toate zilele pustiirii lui. Şi voi veţi fi în pămîntul vrăjmaşilor voştri, atuncea va sîmbăta pămîntul şi bine va vrea simbetele lui.

35. Toate zilele pustiirii lui va sîmbăta carele n-au sîmbătat în simbetele voastre, cînd lăcuiaţi pre dînsul.

36. Şi celor rămaş den voi voiu aduce robime la inema lor, la pămîntul vrăjmaşilor lor, şi-i va goni pre dînşii glas de frunză mutîndu-se, şi vor fugi ca cînd ar fugi de la războiu şi vor cădea negoniţi de nimeni.

37. Şi va trêce cu vedêrea frate pe frate ca şi la războiu, negonind nimenea, şi nu veţi putea să staţi împotriva nepriêtinilor voştri.

38. Şi veţi peri întru limbi şi va mînca pre voi pămîntul vrăjmaşilor voştri.

39. Şi cei ce vor rămînea den voi se vor strica pentru păcatele lor şi pentru păcatele părinţilor lor, în pămîntul vrăjmaşilor lor să vor topi.

40. Şi vor răscumpăra păcatele lor şi păcatele părinţilor lor, pentru căce au călcat şi m-au trecut cu vedêrea pre mine, pentru căce au mersu înaintea mea în curmeziş.

41. Şi eu am mersu cu ei cu mînie încurmezişată şi-i voiu pierde pre dînşii în pămîntul vrăjmaşilor lor. Atuncea se va ruşina inima lor cea netăiată împrejur şi atuncea bine vor vrea păcatele lor.

42. Şi-m voiu aduce aminte de făgăduinţa lui Iacov şi de făgăduinţa lui Isaác şi de făgăduinţa lui Avraám îm voiu aduce aminte şi de pămînt îm voiu aduce aminte.

43. Şi pămîntul va rămînea de ei, atuncea va priimi pămîntul simbetele lui cînd se va pustii el de dînşii şi ei vor prii/mi ale lor nelegiuiri, pentru căci judecăţile mêle

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

26. Cîndu voi stringe pre voi cu lipsă de pâine, şi vor coace 10 muieri <pâinele voastre>[3] într-un cuptor şi vor da pâinele voastre cu cumpănă şi veţi minca şi nu veţi sătura.

27. Iar de nu veţi asculta nice cu acéstea, ce veţi mêrge cătră mine în curmedziş,

28. Şi eu voi mêrge cu voi cu mănie încurmedzişată şi voi certa şi eu pre voi de 7 ori după greşealele voastre.

29. Şi veţi minca trupurile ficiorilor voştr şi trupurile fételor voastre veţi minca.

30. Şi voi pustii stîlpii voştri şi voi piêrde cêle de lemnu făcute de min⟨i⟩ ale voastre şi voi pune oasele voastre preste oasele chipurilor voastre şi să va supăra sufletul mieu voao.

31. Şi voi pune cetăţile voastre pustii şi voi pustii sfintele voastre şi nu voi mirosi miroseniia jirtvelor voastre.

32. Şi voi pustii eu pământul vostru şi să vor miera pentru el nepriêtenii voştri ceia ce lăcuiescu întru el.

33. Şi voi sămăna pre voi întru limbi şi va topi pre voi mergîndu sabiia şi va fi pământul vostru pustie şi cetăţile voastre vor fi pustii.

34. Atuncea a binevrea pământul simbetile lui, toate dzilele pustiirei lui. [35] Şi voi veţi fi întru pământul nepriêtenilor voştri, atuncea va simbăta pământul şi va binevrea simbetile lui.

35. Toate dzilele pustiirii lui va simbăta carele n-au simbătat întru simbetile voastre cîndu lăcuiaţi pre însă.

36. Şi celor rămaş dentru voi voi aduce robime la inima lor, la pământul nepriêtenilor lor, şi-i va goni pre înşii glas de frundză mutîndu-să, şi vor fugi ca cîndu are fugi de la războ[37] şi vor cădea negonîndu-i nimerile.

37. Şi va trêce fratele pre frate, ca şi la războ, negonîndu nimirile, şi nu veţi putea să staţi înpotriva nepriêtenilor voştri.

38. Şi veţi peri întru limbi şi va minca pre voi pământul nepriêtenilor voştri.

39. Şi cei ce au rămas dentru voi să vor strica pentru păcatele lor şi pentru păcatele părinţilor lor, întru pământul nepriêtenilor lor să vor topi.

40. Şi vor mmărturisi păcatele <lor şi păcatele >[3] părinţilor lor, pentru căce au călcat şi m-au privădzut pre mine şi pentru căce au mersu înnaintea mea în curdmeziş.

41. Şi cu am mersu cu ei cu mănila încurmedzişată şi voi piêrde pre înşi în pământul nepriêtinilor lor. Atunci să va ruşina inima lor cea netăiată şi atuncea vor binevrea păcatele lor.

42. Şi-m voi aduce aminte de făgăduinţa lui Iacov şi făgăduinţa lui Isaac şi făgăduinţa lui Avraam îm voi aduce aminte [43] şi de pământu îm voi aduce aminte.

43. Şi pământul va rămînea de ei, atuncea va priimi pământul simbetile lui cîndu să va pustii el pentru înşi şi ei vor prii/mi ale

26. Cînd voiu întrista pre voi cu lipsă de pâine, atunci vor coace 10 muieri pâinea voastră într-un cuptoriu şi vor da pâinea voastră cu cumpăna şi veţ minca şi nu vă veţ sătura.

27. Şi deaca nu mă veţ asculta nice cu aceasta, ce veţ mêrge împotriva mea în curmeziş,

28. Şi eu voiu mêrge împotriva voastră în urgie cu rivnă şi vă voiu căzni de 7 ori pentru păcatele voastre.

29. Şi veţ minca trupurile feciorilor voştri şi trupurile fételor voastre veţ minca[5].

30. Şi capiştea voastră voiu pustii şi voiu piêrde făpturile măinilor voastre cêle de lemn şi voiu pune oasele voastre preste oasele idolilor voştri şi vă va urî sulfetul mieu.

31. Şi voiu pustii cetăţile voastre şi sfinţirile voastre le voiu răsipi şi nu voiu mirosi mirosul jărtvelor voastre.

32. Şi voiu pustii ţara voastră şi se vor mira de dînsa vrăjmaşii voştri ceia ce lăcuiesc într-însa.

33. Şi vă voiu răsipi prea limbi şi megînd sabila vă va potopi şi va fi ţara voastră pustie şi cetăţile voastre vor fi pustii.

34. Şi voi veţ fi pren ţările vrăjmaşilor voştri şi atunci va prăznui pământul [35] şi bine va voi praznicul lui.

35. În toate zilele pustiirei lui va sărba célea ce n-aţ sărbat întru praznicele voastre, cînt aţ lăcuit într-însul.

36. Şi ceia ce vor rămînea dentru voi voiu pune frică în inimile lor în ţările vrăjmaşilor lor şi-i va goni sunetul frunzei cînd va fîlfîi[6] şi vor fugi ca cînd ară fi fugînd de războiu şi vor cădea nefiind goniţ de nimini.

37. Şi nu va băga seamă frate de frate ca şi la războiu şi nu vor fi goniţ de nimini şi nu veţ putea sta împotriva vrăjmaşilor voştri.

38. Şi veţ peri pren streini şi vă va topi pământul vrăjmaşilor voştri.

39. Şi cine va rămînea den voi se va strica pentru păcatele lor şi pentru păcatele părinţilor lor, în ţările vrăjmaşilor lor se vor strica.

40. Şi vor mărturisi păcatele lor şi păcatele părinţilor lor, că au călcat şi n-au grijit de mine şi au umblat în nedireptate înaintea mea.

41. Şi voiu umbla şi eu împotriva lor în mănie şi în urgie, cu streinătate, şi-i voiu duce în ţările vrăjmaşilor lor. Şi atunci se va smeri inima lor cea neplecată şi atunci vor cunoaşte nedireptăţile lor.

42. Şi-m voiu aduce aminte de făgăduinţa lui Iacov şi de făgăduinţa lui Isaac şi de făgăduinţa lui Avraam îm voiu aduce aminte şi-m voiu aduce aminte de pământ.

43. Şi deaca se va părăsi[7] pământul de dînşii, atunci-ş va priimi pământul simbetele lui cînd se va pustii de dînşii şi ei vor lua/

26. Cînd vă voi chinui cu lipsa de pîine, zece femei vor coace plinea voastră într-un singur cuptor şi vă vor da plinea voastră cu cîntarul; veţi minca, dar nu vă veţi sătura.

27. Dacă nici după aceasta nu-mi veţi da ascultare, ci îmi veţi sta de-a curmezişul,

28. Atunci şi eu vă voi urmări cu mînie potrivinică şi vă voi pedepsi de şapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

29. Din carnea fiilor voştri veţi minca şi din carnea fiicelor voastre veţi minca.

30. Voi dărîma înălţimile voastre şi voi nimici altarele făcute de voi; voi îngrămădi osemintele voastre peste dărîmăturile idolilor voştri şi sufletul meu se va scîrbi de voi.

31. Voi face cetăţile voastre pustii, voi pustii sfintele voastre lăcaşe şi nu voi mirosi mireasma plăcută a jertfelor voastre.

32. Într-atît voi pustii ţara voastră, încît vor rămîne uimiţi şi vrăjmaşii voştri, care vor locui într-însa.

33. Vă voi împrăştia pe voi între neamuri şi sabia mea vă va urmări; ţara voastră va fi pustie şi cetăţile voastre vor fi pustii.

34. Atunci ţara se va bucura de anii săi de odihnă, în toate zilele cît va rămîne pustie, şi voi veţi fi în ţara vrăjmaşilor voştri; atunci ţara va ţine simbetele sale şi se va bucura de anii săi de odihnă.

35. În toate zilele cît va rămîne pustie, va ţine simbetele sale, pe care nu le-a ţinut în anii voştri de odihnă, cînd voi o locuiaţi.

36. Iar celora care vor rămîne dintre voi le voi trimite spaimă în inima lor, prin ţara vrăjmaşilor lor; îi va pune pe goană chiar şi foşnetul frunzelor care freamătă, vor fugi ca dinaintea războiului şi vor cădea fără să fie izgoniţi de nimeni.

37. Şi se vor călca în picioare unii pe alţii ca la război, fără să-i izgonească cineva, şi nu veţi putea să vă împotriviţi vrăjmaşilor voştri.

38. Şi veţi pieri dintre neamuri şi vă va înghiţi pământul vrăjmaşilor voştri.

39. Iar cei ce vor rămîne dintre voi se vor prăpădi datorită păcatelor lor, şi pentru păcatele părinţilor lor se vor mistui în pământul vrăjmaşilor lor.

40. Atunci ei vor mărturisi păcatele lor şi păcatele părinţilor lor, căci au arătat dispreţ împotriva mea şi mi-au stat de-a curmezişul.

41. Iar eu voi sta împotriva lor cu mînie potrivnică şi-i voi strămuta pe ei în ţara vrăjmaşilor lor. Atunci se va smeri inima lor, cea netăiată împrejur, şi îşi vor recunoaşte păcatele lor.

42. Şi îmi voi aduce aminte de legămîntul meu cu Iacov, de legămîntul meu cu Isaac şi de legămîntul meu cu Avraam îmi voi aduce aminte; şi de ţara (făgăduinţei) îmi voi aduce aminte.

43. Ţara va fi părăsită de ei şi se va bucura de anii ei de odihnă, cînd se va goli de ei; iar ei vor recunoaşte/fărădelegile lor, pentru

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

ѵ̈в

Pag. 92, col. I

мн̀ а̂лелоⷭ нелѣ҇ѹнирн, пе҃нтрѫ̀ кѫ̀ѣи ѫ̀ѫдекѣ҇ѹиле мѣ̀ле лѣ̀ѫ трекѹ̀т кѫ сѡ̀кѣ҇и, ш̀н порѫ̀ѹиле мѣ̀ле
ѵ̈д а̂ѫ̀ѥ҇ѹпѫра̀ть ѳ҆ѥ҇ѹфлѣтѫ̀ль лоⷭ. Ш̀н какѫ̀ждь наⷭфн̀ е҃н ѳ҆пѫмѧ́нтѫ̀ѫ вѫ̀пѫмѧ́шлоⷭ лоⷭ, нѫ̀ кѫ̀мѣ трекѹ̀т кѫ сѡ̀кѣ҇и прее҃н, нн҃ѹе а̂мѣ ѥ҇ѹпра̀ лоⷭ касѣ҇й топе́ѕѫ прее҃н, касѣ ржнпе́ѕѫ ѳ҆ѫ҇ѫ дѹ́нца мѣ҆ ѹ҃ѣдѥ кѫ̀ѫ҇ѫ дн̀шѣ҇и, пе҃нтрѫ̀ кѫ̀ е҃
ѵ̈е сн҃т дн̀ѫ҇ль дн̀нѕѫ̀ль лоⷭ. Ш̀нмѣ҇нѫ а̂дѹ҃ѹе а̂мн̀нте дѥ ѳ҆ѫ҇ѫдѹ́нца лоⷭ ѹ҃ѣ дн҃и тѫ҃и, кѫ̀дѥ ѩ҆ѩ҇ сѣ҇ прее҃н дн҃и пѫмѧ́нтѫ̀ль е҆ѹ҃ѵ҇ѫтѫ̀ѫѣ҇и, дѣ кѧ́сѣ дѥ ро҃ѕѥ а̂нмн̀нтѣ҆ лнменалоⷭ, кастафѹ̀ лоⷭ
ѵ̈ѕ дн̀нѕѫ̀ѫ, е҆ѹ дн̀ѫ҇ль. А҆ѹ҃ѣстѣ҆ ѫ̀ѫдекѣ҇ѹиле, ш̀н порѫ̀ѹиле, ш̀н лѣ҆ѫ кѧ́рѣ а҆ѫ̀ѫ҇ѫть дн̀ѫ҇ѫ а̂мн̀нтѫ̀ѫ ѳ҆ѫ҇ѫмн̀нтѫ̀ѫ ѳ҆ѫ҇ѫлоⷭ лѫ҇ѫ, ш̀н ѳ҆ѫ҇ѫмн̀нтѫ̀ѫ ѳ҆ѫ҇ѫлоⷭ ѳ҆ѫ҇ѫлоⷭ лѫ҇ѫ е҆ѕраи́ль ѳ҆ѫ҇ѫ҇ѫнтеле сннаⷭ ѳ҆ѫ҇ѫмѧ́на лѫ҇ѫ мо́ѵсн.

К А П К З

ѵ̈ѳ и грѣ҇н дн̀ѫ҇ль кѫ̀тре мо́ѵсн ѕнкѫ҇ѫ. Грѣ҇ѫще ѳ҆ѫ҇ѫлоⷭ лѫ҇ѫ е҆ѕраи́ль, ш̀н вен ѕнче кѫ̀тре дн̀шѣ҇и ѕнкѫ҇ѫдь, о҆́мь кѧ́рѣле се
ѵ̈а ру҃га ру҃гѣ, кастафѣ прѣцѫ̀ль ѫ҆ѳлѣ҇ѫ лѫ҇ѫ дн̀нѕѫ̀ѫ҇ь. Ва҆ѳ҇ѫ̀ прѣцѫ̀ль чѣ҆ѫ҇ чѣ҆ е҃ вѫ̀рсѣ҆ дн҃и ѕ҃, дѣ а҆́нн пѫ̀нѣ ѳ҆, ѯ҃, ва҆ѳ҇ѫ̀ прѣцѫ̀ль лѫ҇ѫ҇ѫ, н҃, дѣ҆ѫ҇ѫдрѫ̀хме дѣ а҆ѫ̀ѫ҇ѫнѣ кѫ̀ кѫ̀м пѫ̀на чѣ҆ ѳ҆ѫ҇ѫнѣ.
ѵ̈ѵ̈ а҆ѫ҇ѫ҇ѫ҇

lor fărdelegi, pentru căcie giudețele mêle le-au trecut cu ochii și porincele mêle au supărat intru sufletul lor.

44. Și ca cindu n-are fi ei intru pămintul nepriêtenilor lor nu i-am trecut cu ochii, nice am supărat lor, ca să-i topăscu pre ei ca să răschir făgăduința mea de către înșii, pentru că eu sintu Domnul Dumnedzăul lor.

45. Și-m voi aduce aminte de făgăduința mea cea dentăiu, cindu i-am scos pre ei den pămintul Eghiptului, den casă de robie, innaintea limbilor, ca să le fiu lor Dumnedzău eu, Domnul.»"

46. Acêstea-s giudêțele și porincele și lêgea carea au dat Domnul intre mijlocul lui și intre mijlocul fiilor Israil[1], intru muntele Sinaiei, intru mina lui Moisi.

CAP 27

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicindu:

2. „Grăiește fiilor Israil[1] și vei dzice către ei, dzicindu: «Om carele să va ruga rugă ca să fie prețul sufletului lui Domnului,

3. Va fi prețul celui ce-i bărbat den 20 ani păn-în 60, va fi prețul lui 50 drahmi de argintu cu cumpăna cea sfintă,

4. Iar a fămeii va fi prețul 30 de didrahmi.

5. Iar de va fi de 5 ani păn-la 20 ani, va fi prețul bă< rbatului 20 >[2] didrahmi, iar a fămeii 10 didrahmi.

6. Iar de la 1 lună păn-la 5 ani va fi prețul bărbatului 5 didrahmi de argintu, iar a fămeii 3 didrahmi argintu.

7. Iar de va fi de 60 ani în sus, de va fi bărbat, va fi prețul lui 15 didrahme de argintu iar a fămeii 10 didrahme.

8. Iar de va fi smerit cu prețul lui, va sta innaintea preutului și-l va prețui [prețui] pre el preutul după cum poate mina celui ce s-au rugat; așa îl va prețui preutul pre el.

9. Iar de va fi den dobitoacele carele să aduc de ei daru Domnului, carele va da dentru êle Domnului, va fi sfintu.

10. Să nu-l schimbi pre el bun pre rău, nice rău pre bun, iar de-l va schimba pre el, schimbe dobitoc pre dobitoc, va fi și acela și schimbarea sfintă.

11. Iar de va fi tot dobitocul necurat dentru carele nu să aduc dentru êle dar Domnului, va pune dobitocul innaintea preutului

12. Și-l va prețui pre însul preutul intru mijlocul de rău și intru mijlocul de bun, și după cum va prețui pre însă preutul, așea va sta.

13. Iar de mintuindu va mintui pre însă, va adaoge a cincea către prețul lui.

14. Și om carele va sfinți casa lui sfintă Domnului și o va prețui însă preutul intru mijlocul de rea și intru mijlocul de bună, după cum o va prețui pre însă preutul, așea va sta.

15. Iar de cela ce au sfințit pre însă va răscumpăra casa lui, va adaoge preste ea al cincilea a argintului a prețului și va fi lui.

16. Iar de va fi den țarina moșiei lui să sfințască omul Domnului și va fi prețul după sămința lui, măsură de ordzu 50 de didrahm i de/argintu.

fărădelegile lor drept acêea carei n-au băgat seamă de judecățile mêle și sufletele lor an urit porincile mêle.

41. Și ca cînd n-ară fi ei în țara vrăjmașilor lor și ca cînd n-aș fi băgat seamă de dînșii, nice nu i-aș fi supărat ca să-i pierz și să răsipesc făgăduința mea carea iaste cu dînșii. Eu sînt Domnul Dumnezeul lor.

45. Și-m aduș aminte de lêgea[8] mea cea dentăi, cînd i-am scos den țara Eghipetului, den casa robiei, înaintea limbilor, ca să le fiu eu Dumnezeu, Domnul»".

46. Acêstea sînt judecățile și porincile și lêgea care au dat Domnul între sine și între feciorii lui Israil, în muntele Sinaici cu mîna lui Moisei.

CAP 27

1. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

2. „G[ă]răiêște feciorilor lui Israil și să zic[i] către dînșii: «Omul carele se va ruga cu rugăciune Domnului pentru schimbul sufletului său

3. Să fie prețul părții bărbătești, de la 20 de ani până la 60 de ani, să fie prețul lui 50 de didrahme de argint, cu cumpăna cea sfîntă.

4. Iar a părții muierești să-i fie prețul 30 de didrahme.

5. Iar de la 5 ani până la 20 de ani, să fie prețul părții bărbătești 20 de didrahme, iar al părții muierești 10 didrahme.

6. Iar de la o lună până la 5 ani, să fie prețul părții bărbătești 5 didrahme de argint, iar al părții muierești 3 didrahme de argint.

7. Iar de la 60 de ani în sus, de va fi parte bărbătească, să-i fie prețul 15 didrahme de argint, iar al părții muierești 10 didrahme.

8. Iară de va fi sărac, prețul lui să stea înaintea preotului și să-l prețuiască preotul după cum va putea mîna celuia ce se-au făgăduit; așa să-l prețuiască preotul.

9. Iar de va fi den dobitoc care se va aduce de la dînșii dar Domnului, orice va da dentr-acêstea Domnului sfîntă va fi.

10. Să nu schimbe bun pentru rău, nice rău pentru bun, iar de vei schimba dobitoc pentru dobitoc, să fie și schimbul acela sfințit.

11. Iar de va fi tot dobitoc necurat den care nu se aduce dar Domnului, să puie dobitocul înaintea preotului

12. Și să-l prețuiască preotul între cel bun și între cel rău și cum va prețui preotul, așa va fi.

13. Iar de răscumpărînd îl va răscumpăra, să adaogă a cincea parte către prețul lui,

14. Și omul carele va sfinți casa lui cu sfințirea Domnului să o prețuiască preotul între bună și între rea și cum o va prețui preotul, așa să stea.

15. Iar de o va sfinți și va vrea să-ș răscumpere casa sa, să adaogă la dînsa a cincea parte de argint de prețul ei și va fi a lui.

16. Iar de va sfinți omul lui Dumnezeu den agrul moșiei sale, să fie prețul lui după sămănătura lui, măsură de orz ( )[1] și 50 de didrahme de/argint.

că au disprețuit judecățile mele și s-au scîrbit de poruncile mele în sufletul lor.

44. Dar chiar și cînd vor fi în țara vrăjmașilor lor, eu nu-i voi privi cu dispreț, nici nu mă voi scîrbi de ei pînă într-atît încît să-i nimicesc și să rup legămîntul meu cu ei; căci eu sînt Domnul Dumnezeul lor.

45. Și îmi voi aduce aminte de legămîntul meu cu strămoșii lor, prin care i-am scos pe ei din țara Egiptului, din casă de robie, înaintea neamurilor, ca să le fiu Dumnezeu; eu sînt Domnul.»"

46. Acestea sînt judecățile, poruncile și legea pe care le-a statornicit Domnu între sine și fiii lui Israel, pe muntele Sinai cu ajutorul lui Moise.

CAP. 27

Despre făgăduințe și zeciuieli

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Dacă cineva va face o făgăduință Domnului un suflet de om, acesta să fie al Domnului potrivit prețuirii tale.

3. Prețul unui bărbat în vîrstă de la douăzeci pînă la șaizeci de ani să fie de cincizeci de sicli de argint, potrivit siclului sfîntului lăcaș.

4. Iar pentru o femeie prețul să fie de treizeci de sicli.

5. Dacă vor fi în vîrstă de la cinci pînă la douăzeci de ani, prețul unui bărbat să fie de douăzeci de sicli, iar al unei femei de zece sicli.

6. Iar de la o lună pînă la cinci ani, prețul unui bărbat să fie de cinci sicli de argint, iar al unei femei de trei sicli de argint.

7. Dacă vor avea de la șaizeci de ani în sus, prețul pentru un bărbat să fie de cincisprezece sicli de argint, iar pentru o femeie de zece sicli de argint.

8. Dacă cineva este prea sărac față de prețul hotărît, atunci să se înfățișeze înaintea preotului și acesta să facă prețuirea după cum îi dă mîna celui care a făcut făgăduința: așa să-i facă preotul prețuirea.

9. Dacă va fi vorba despre vitele care se aduc în dar Domnului, oricare dintre ele va fi înfățișată Domnului să fie lucru sfînt

10. Să nu schimbe una bună pe una rea, nici una rea pe una bună; dacă totuși va fi să schimbe o vită pentru altă vită, atunci să fie sfinte și cea schimbată, și cea dată în schimb.

11. Iar dacă este vorba despre orice fel de animale necurate din care nu se pot aduce în dar Domnului,

12. Iar preotul îi va hotărî prețul după cît va fi vita de bună sau de rea, așa să rămînă, după cum a prețuit-o preotul.

13. Dacă vrea să o răscumpere, să adauge o cincime peste prețul hotărît.

14. Dacă vreun om își sfințește casa lui făgăduind-o Domnului, atunci să-i hotărască preotul prețul după cît va fi de bună sau de rea și, după cum o va prețui preotul, așa să rămînă.

15. Iar dacă acela care și-a sfințit casa va voi să și-o răscumpere, atunci să adauge o cincime din argintul prețului hotărît, ia casa să rămînă a lui.

16. Dacă va sfinți cineva într-un Domnul un ogor din moșia sa, prețul să se hotărască potrivit seminței (trebuincioase pentru semănat), și anume cincizeci de sicli/de argint pentru un gomer de orz.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

Pag. 92, col. II

17. Iară de va fi den anul slobozirii va sfinți țarina lui, după prețul lui va sta.

18. Iară de mai pre urmă după slobozenie va sfinți țarina lui, va socoti lui preotul argintul preste ceialalți ani până la anul slobozirii și va scădea den prețul lui.

19. Și de va răscumpăra țarina cela ce o au sfințit pre dînsa, va adaoge a cincea argintului către prețul lui și va fi lui.

20. Iară de nu va răscumpăra țarina și va vinde țarina altui om, nu o va mai răscumpăra pre dînsa,

21. Ce va fi țarina trecînd slobozeniia sfîntă lăudată Domnului, ca și pămîntul cel osebit preotului va fi moșiia lui.

22. Iară de va fi den țarina care au cumpărat, care nu iaste den țarina moșiei lui, va sfinți Domnului,

23. Va socoti către dînsul preotul săvîrșitul prețului den anul slobozirii și va da prețul în zioa acêea sfîntă Domnului.

24. Și în anul slobozirii se va da țarina omului de la carele au cumpărat pre dînsa, căruia era moșiia pămîntului.

25. Și tot prețul va fi cu cumpenele cêle sfinte, 20 de bani va fi didrahmul.

26. Și tot dentăiu-născutul carele se va face în dobitoacele tale va fi Domnului și nu va sfinți pre dînsul nimeni ; de va fi viței, de va fi oaie, a Domnului iaste.

27. Iară de va fi den dobitoacele cêle necurate, va schimba după prețul lui și va adaoge al cincilea lui către dînsul și va fi lui, iară de nu se va răscumpăra, se va vinde după prețul lui.

28. Și toată daniia ce va da omul Domnului den toate den cîte are el, den om până în dobitoc și den țarina moșiei lui, nu se va da, nice se va răscumpăra. toată daniia sfîntă a sfintelor va fi Domnului.

29. Și toată punerea carea se va pune de la oameni nu se va răscumpăra, ce cu moarte se va omorî.

30. Toată a zêcea pămîntului den sămînța pămîntului și den roada lemnului a Domnului iaste, sfîntă Domnului.

31. Iară de va răscumpăra răscumpărînd omul zeciuiala lui, a cincea a lui va adaoge preste ea și va fi lui.

32. Și toată a zêcea den boi și den oi și tot ce se va petrêce supt toiag la număr a zêcea va fi sfîntă Domnului.

33. Să nu-l schimbi pre el bun cu rău, nice rău cu bun. Iară de vei schimba schimbînd acela, și schimbarea lui va fi sfîntă, nu de va răscumpăra»".

34. Acêstea sînt poruncile care au poruncit Domnul lui Moisi către fiii lui Izrail în muntele Sinaii.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)

17. Iar de va fi den anul slobodzirei va sfinți țarina lui, după prețul lui va sta.

18. Iar de va fi mai apoi după slobodzenie va sfinți țarina lui, va socoti lui preutul argintul preste ceialalți ani pân-la anul slobodzirei și să va scădea den prețul lui.

19. Și de va răscumpăra țarina cela ce au sfințitu-o pre însă, va adaoge a cincea argintului către prețul lui și va fi lui.

20. Iar de nu va răscumpăra țarina și va vinde țarina altui om, nu-l va mai răscumpăra pre însă,

21. Ce va fi țarina trecînd slobodzenia sfîntu lăudat Domnului, ca și pămîntul cel usăbit preutului va fi moșiia lui.

22. Iar să va fi den țarina carea arei carele nu iaste den țarina moșiiei lui, va sfînț Domnului,

23. Va so<coti>[2] către însul preutul săvîrșitul prețului den anul slobodzirei și va da prețul întru dzua acêea sfîntu Domnului.

24. Și întru anul slobozirei să va da țarina omului de la carele l-au cumpărat pre el, căruia era moșiia pămîntului.

25. Și tot prețul va fi cu cumpenile cêle sfinte, 20 de bani va fi de didrahmul.

26. Și tot dentăi-născutul carele să va face întru dobitoacele tale va fi Domnului și nu va sfinți pre însă nimirile; de va fi viță, de va fi oaie, a Domnului iaste.

27. Iar de va fi dentru dobitoacele cêll necurate, va schimba după prețul lui și a, cincile lui va adaoge către însul și-i va fi lui iar de nu va răscumpăra, să va vinde după prețul lui.

28. Și toată făgăduința ce va făgădui omul Domnului den toate den cîte are el, den om pân-în dobitoc și den țarina moșiei lui, nu să va da, nice va răscumpăra, toată punerea sfîntă a sfinților va fi Domnului.

29. Și toată punerea carea să va pune de la oameni nu să va răscumpăra, ce cu moarte să va omorî.

30. Toată a dzêcea pămîntului den sămînța pămîntului și den roada lemnească a Domnului iaste, sfîntu Domnului.

31. Iar de va răscumpăra răscumpărindu omul, a dzêce lui, a cincea lui va adaoge preste el și va fi lui.

32. Și toată a dzêcea de oi și de boi și tot ce să va petrêce la număr suptu toiag a dzêce va fi sfîntu Domnului.

33. Să nu-l schimbi pre el bun cu rău, nice rău cu bun. Iar de veți schimba schimbîndu acela și schimbarea lui vor fi sfîntă, nu să vor răscumpăra.»“

34. Acêstea-s porîncele carele au porîncit Domnul lui Moisi către fiii lui Israil întru muntele Sinaiei.

17. Iar de va sfinți agrul său den anul slobozirei, după prețul lui va sta.

18. Iar de va sfinți agrul lui mai pre urmă de slobozenie, să-i socotească preotul banii preste cei 7 ani ce au rămas până la anul slobozirei și să scază den prețul lui.

19. Iar de va vrea să-ș răscumpere agrul cela ce l-au sfințit, să adaogă bani a cincea parte de preț și să fie al lui.

20. Iar de nu-ș va răscumpăra agrul ce-l va vinde altui om, apoi să nu-l mai răscumpere,

21. Ce, trecînd slobozirea, va fi agrul sfînt și lăudat Domnului, ca și pămîntul cel usebit al preotului va fi lui întru moștinare.

22. Iar de va sfinți den agrurile cêle agonisite, care nu sînt den cîmpurile moșiei lui, și va făgădui Domnului,

23. Să-i socotească preotul prețul deplin de la anul sloboziei și într-acea zi să dea prețul în sfințirea Domnului.

24. Și în anul slobozirei să se dea agrul omului celuia de la cine o au agonisit, a cui au fost moștinarea pămîntului.

25. Și tot prețul să fie în cumpăna cea sfîntă, didrahma să fie de 20 de măsuri [2].

26. Tot ce se va naște întăi den dobitocul tău să fie al Domnului și să nu-l sfințească nimini, or viței de va fi, ori oaie, că al Domnului iaste.

27. Iar de va fi den dobitoacele cêle necurate, să se schimbe după prețul lui și să adaogă către dînsul a cincea parte den prețul lui și să fie al lui, iar de nu se va răscumpăra, să se vînză după cumu-i va fi prețul.

28. Toată făgăduiala carea va făgădui omul Domnului den toate cîte vor fi ale lui, de la om până la dobitoc, și den locurile lui de arătură să nu se dea, nice să se răscumpere, ce toată făgăduința sfîntă sfinților să fie Domnului.

29. Și den toate făgăduințele cîte va făgădui omul, nu se va răscumpăra, ce cu moarte să moară.

30. Toată zeciuiala pămîntului den sămănătura pămîntului și den roada pomilor a Domnului iaste și sfîntă iaste Domnului.

31. Iar de va vrea omul să răscumpere cu răscumpărare zeciuiala sa, să adaogă către dînsa a cincea parte den preț și să fie a lui.

32. Și toată tzeciuiala den boi sau den oi și tot ce va trêce cu număr supt toiag zeciuiala să fie sfințită Domnului.

33. Să nu schimbi cel bun cu rău, nice cel rău cu bun. Iar de vei schimba cu schimb, atunci schimbul lui va fi sfînt, ce să nu se răscumpere».

34. Acêstea sînt poruncile care au porîncit Domnul lui Moisei și feciorilor lui Israil în muntele Sinaiei.

17. Iar dacă își va sfinți ogorul chiar în anul jubileu, prețul să rămînă cel hotărît.

18. Dacă însă omul își va sfinți ogorul după anul jubileu, preotul să hotărască prețul potrivit cu numărul anilor care rămîn pînă la (celălalt) an jubileu și să-l scadă din prețul său.

19. Dacă cel ce și-a sfințit ogorul va voi să-l răscumpere, atunci să adauge o cincime din prețul hotărît și ogorul să-i rămînă lui.

20. Dar dacă cineva nu-și va răscumpăra ogorul sau îl va vinde altui om, atunci să nu-l mai poată răscumpăra (niciodată),

21. Ci, după trecerea anului jubileu, ogorul să fie sfințit întru Domnul; ca ogor închinat, să rămînă în stăpînirea preotului.

22. Iar dacă cineva va sfinți întru Domnul un ogor pe care l-a cumpărat și care nu face parte dintre ogoarele moșiei sale,

23. Atunci preotul să-i socotească prețul potrivit vremii scurse de la anul jubileu, iar omul să plătească acel preț, în aceeași zi, ca închinare Domnului.

24. Iar în anul jubileu, ogorul să se întoarcă la omul care l-a răscumpărat și care avea în stăpînire pămîntul.

25. Toate prețurile să fie hotărîte potrivit siclului sfîntului lăcaș; un siclu să se socotească la douăzeci de ghere.

26. Orice întîi născut care se va ivi între dobitoacele tale este al Domnului, așa încît nimeni să nu-l sfințească (făgăduindu-l) Domnului; fie viței, fie miel este al Domnului.

27. Dar dacă este vorba de un animal necurat, să-l răscumpere potrivit prețului hotărît, adăugînd încă o cincime, și să-i rămînă lui; dacă nu va fi răscumpărat, atunci să fie vîndut potrivit prețului său.

28. Tot ceea ce un om va făgădui Domnului cu jurămînt din ceea ce are, fie un om (din familie), o vită sau un ogor din moșia lui, nu va putea nici vinde, nici răscumpăra; toate aceste lucruri închinate vor fi părți preasfinte pentru Domnul.

29. Oricine va fi făgăduit cu jurămînt Domnului dintre oameni nu se va putea răscumpăra, ci va fi dat morții.

30. Orice zeciuială a pămîntului, fie din sămînța de pe ogor, fie din fructele pomilor, să fie a Domnului; este o parte preasfîntă pentru Domnul.

31. Dacă va voi cineva să-și răscumpere din zeciuiala sa, atunci să adauge o cincime din preț și a lui să fie.

32. Orice zeciuială din cireada de vite și din turma de oi, ca și din tot ceea ce trece pe sub toiagul său la numărătoare, să fie zeciuială închinată Domnului.

33. Să nu schimbi o vită rea cu una bună, nici una bună cu una rea; dar dacă totuși le vei schimba una cu alta, atunci și cea schimbată, și cea primită în schimb vor fi sfinte și nu se vor putea răscumpăra.»

34. Acestea sînt poruncile pe care i le-a dat Domnul lui Moise pentru fiii lui Israel, pe muntele Sinai.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.58 (2026-11-16 17:12:34 UTC)